

திருவாதார்யாக்கள்

புதைம்.

மாணால் பதினி.

சன்ற, வாட்டும் பத்தாற்பால்

பதினி.

၁၂

၁၃

၁၄

၁၅

၁၆

၁၇

၁၈

Jeganathan

B. Jeganathan

B. Jeganathan

Jeganathan

B. Jeganathan

Jeganathan

B. Jeganathan fer

Jeganathan

Kaanathan

Jeganathan

Jeganathan

1. *Leptothrix*

2.

கணபதிதுணை

கடவுள்மாழனிவர் அருளிச்செய்த

திருவாதாரமுடுகள் புராணம்;

இஃது

ஆசிரியர், ஸ்ரீமத். ம. க. வேற்பிள்ளை
அவர்கள் செய்த

விருத்தியரையிலிருந்து

ஷ. ஆசிரியரது சிரேஷ்டபுக்தரீர்
ஸ்ரீ திருநூனசும்பந்தப்பிள்ளை
மாணவர் பொருட்டு வருத்த
பதவு ஏற்றுடன்.

வண்ணர்பண்ணை

சண்முகநாதன் புத்தகசாலை அதிக
சி. சி. சண்முகம்பிள்ளையால்.

தமது

ஸ்ரீ சண்முகநாத யந்திராலையில்
அச்சிடப் பெற்றது.

பிரசோற்பட்டகிழங் ஆழதீ

1931.

(Copy right reserved.)

— சிவமயம்

உரைப்பாயிரம்.

“யலைமுனி சொலத்தண் டமிழ்மொழி வகுத்த
வலகுயி ரீன்ற சிலைநுதல் கொழுநன்
பதம்பணிந் தேத்தி யிதந்தரு பனுவல்க
ணம்மனோர் நற்கதி செம்மையிற் புகுமா
நனிற்றிய நல்லை நாவல ராதியாம்
புவிப்பெருங் குரவரெம் புந்திவிட் டகலாச்
செல்வர்கண் மூவரைத் திருவடி வணங்குதும்
நாதமூர் வாய்மை வாதலூ ரடிகள்
பொலமலி சிவனருள் புராணத்
தெளிவிரி வுரைநனி திகழ்தாற் பொருட்டே.

இத்திருவாதலூரடிகள் புராணம், அகிபால்தானி
சிவபிரான் அருளிச்செய்த வேதகிவாகபமென்னும் முதனா
விரண்டனுள் வேதத்திற் குபாங்கமாகிய பதினெண்புராணங்
களுக்குட் சிறந்த காந்தபுராணத்துள்ள சங்கராங்கிகைத்திடின்
ஓர் கூருகிய ஆலாகிய மான்மியத்தின் ஓர் பாகமாயுள்ளது.
பல அற்புதங்களினுலே சைவசமயமே மெய்ச்சல்யமென்று
தாபித்தருளிய உண்மைநாயன்மார்களாகிய திருஞானசம்பந
தமூர்த்திச்சுவாமிகண் முதலிய சமயகுரவர் நால்வருட் டமை
கிருபாலுவாகிய திருவாதலூரடிகளது நிவலியாரித்திரத்தூக்
விரித்துணர்த்துவது. தமிழிலே, அதிநுட்பமாகிய சிருங்கார
வருணனைகளையுடைய காலிய நடைபற்றிவரும் ப. ஸாநகை
போலாகாது, இருடிகள் வாக்காகிய சமஸ்கிருத சங்க-
பற்றிப்பெருப்பாலும் ரெண்ணைகளும் ஸிசோட் தயாகடு
மின்றி இயற்சோற் பிரயோகமே கொண்டு, சிவபத்தேயே தமக்
கொருவடிவாகிய கடவுண்மாழுனிவரால் அருளிச்செய்யப
பட்டது. சிவமூலமந்திரமாகிய பூர்த்துசாசஷாம் சிவஜினங்
களாகிய விடுதி ருத்திராகஷங்கள் கிருவாசகம் கிருக்கோவை

யாரென்னும் இவைகளின் மகிமைகளை விளக்கி ஞாபகங்கள் விப்பது. சிதம்பர ரகசியங்களை விளக்குவது. வேதாந்தத்தெளிவாகிய சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார்முதலீய சைவ சித்தாந்தசாத்திரங்கட்டுப் பெரிதும் இலக்கியமாயுள்ளது. சரியைழுதலீய நான்குபாதங்களையும் தனித்தனி விவகரிப்பது. சிவபத்தி அடியார்பத்திகளைவளர்ப்பது; சைவசித்தாந்தகட்கு நெறிகாட்டியாயுள்ளது, சிவாலயம் விக்கிணேசவரால பம் குகாலயம் முதலீய சைவாலயங்களிலும், புண்ணியங்களிலும், திருமடங்களிலும், சுத்தகிருகங்களிலும், வருடங்கோறும் மார்களிமாசத்துத் திருவாசிரை அந்தமான முற்பத்துத்தினங்களிலும் பெரும்பாலும் சியமமாக அன்போடு பூசிக்கவும், வாசிக்கவும், அர்த்தஞ்சொல்லவும், கேட்கவும் படுவது. ஆகவின் அவ்வாலயங்கட்ட கிண்றியமையாதது. ஆரம்பத்திலே, செய்யுண்டையிற் சிறுவர்கள் வாசிக்கப் பழகுதற்கும் பொருள்சொல்லப்பழகுதற்குஞ் சிறந்ததென்றும், சருங்கியதென்றும், சிறிதும் காம சிருங்கார வருணனைகள் இன்மையினைலே கற்கும் மானுக்கர்கட்கு உள்ளத்தில் ஒரு சிறேதேனும் சிறந்பாருபசம் உதிக்கச் செய்யாததென்றும், எல்லாராலும் விசேஷமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டமையின், வித்தியாசாலைவித்தியார்த்திகட்கு இன்றியமையாகது. வேறும் இன்னோன்ன பல குறுதிசயங்களை யுடையது.”

இத்துணைப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய இப்புராணத்திற்கு மது தங்கையார் செய்துள்ள பதவுரை விருத்தியுரைகள் இயகுவழங்குகின்றன. இவற்றுள் பதவுரையை மாத்திரம் போகுத்து மூலபாடத்துடன் அச்சிட்டேம்; பள்ளிக்கூடமானுக்கருங்குப் பெரிதும் பயன்படுமெனவும், அவர்கள் அற்பவிலைகொடுத்துப் பிரதிகளை ஒவ்வொருவரும் வாங்குகலாகுமெனவும் உத்தியாபர்கள் பலர் எம்மைக் கேட்டுக்கொண்டமையினால் ஏங்கனம் தொகுத்து மாணவர் பதிப்பாக இத்தீரென்னையில் வெளியிட வேண்டும். விருத்தியுரையின் அடுத்த பநிப்பும் காலக்கிழில் வெளிவரும்.

வண்ணூர்பண்ண
 இந்துசாதனங்களும், }
 20 - 7 - 31.

M. வே. தி. ச.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதஞ்சாடி கள் புராணம், மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

பவளமால் வரையினிலவெறிப் பதுபோற
பங்கதநீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
றவளமா துடனின் மூடிய பரமன்
சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் ரேஷித்தொரு காத்திற்
றரித்துபர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் றிருமுகம் படைத்த
கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

இதன்போருள்: மால் பவள வரையில் சிலவு எறிப்பது போல்
பரங்க நீற்று அழகு - பெரிய பவளமலையின்கண்ணே சங்கிரிகை பிரகாஶப்
பதுபோலச் செம்பவளத் திருமேனியிலே பரவப்பூசிய வெண்மையாகிய
விழுதியினது கோலமானது. — மாது பச்ச உடம்பில் திவள - உழையம்கூம
யினது பசுமையாகிய திருமேனியிலேதுவளாநிறப், — உடன் ஏன் ரு ஆடிய
பரமன் சிறுவனை - அவ்வம்மையுடனின்று திருநடனஞ்சு செம்புருங்கின்ற
விவெபருமானுடைய திருக்குமாரசை, — தவளமா மருப்புஒன்றூ ஒத்தூ
ஒருகரத்தில் தரித்து - வெண்மையாகிய பெரிய ஒரு திருக்கம்காம்பை மூரி
த்து ஒரு திருக்கரத்தில் எழுத்தாணியாகக் கெண்டு— பெரும் பாரதப்
போர் உயர் கிரிப் புறத்து எழுதும் - மகாபாரதயு; தசரிட்டுந்தை உயர்க்க
மேருகிரியாகிய எட்டின்கண் ணெழுதியருளி, — கவளமா களிற்றின் திரு
முகம் படைத்த கடவுளை - கவளனாவையுடைய கரிய களிற்றியானையி
ஊது திருமுகத்தையுடைய விளாயகக்கடவுளை, — நினைந்து - யாம்கண்டு-

உத்துக்கொண்ட இலக்கியம் இடையூறின்றி இனிது முடியும்பொருட்டு மனத்தினாலே தியானித்து, —கைதொழுவாம் - கைகளினாலே அஞ்சலி செய்வாம் என்றவாறு.

சபாபதி.

வேவறி,

இதந்தரு மடங்கையொடியைக் கூடியிருப்போல்
விதம்படுவ கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழு முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழு விறைஞ்சவாம்.

இ.—ள். இதம் தரு மடங்கை ஒடு இயைந்து - ஆன்மாக்கட்ட கின் பத்தைத்தருஞ் சிவகாமியம்மையோடுகூடி, - விதம்படு உலகங்களின் உடம் பு உயிர்போல் விரிந்து ஓளிவிளங்குவார் - பலவகைப்பட்ட உலகங்களி னெல்லாம் உடம்பின்கண்ணுயிர்போல வியாபித்துளின்று அறிவுருவாய்விளங்குஞ் சபாநாயகரது. - மதங்கம் ஒடு துந்துபி வளம் கெழு முழங்க - மிரு தங்கத்தோடு தேவதுந்துபிகள் வளம்பொருஞ்ச ஒவிக்க, -- சிதம்பர நடம்பயில் செழுப் பூஷி இறைஞ்சவாம் - சிதம்பரத்தின்கண்ணே திருநடனஞ்செய் தருஞ்சின்ற செழுமையாகிய திருவடிகளையாம் வணங்குவாம் எ-று. (க)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னாந்தச்சுக் நன்குபுனை பங்கினூள்
ஏடக மணம்பொருவ வெங்கனு மியைஞ்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சவாம்.

இ—ள்: ஒடு அகழ் மணம் பொருவ எங்கனும் இயைந்துளாள் - மலரின்கண் மணம்போல் உலகெங்கும் வியாபித்துளிந்பவரும், — அணங்கு இலா நாடகண் அனங்த சுகம் நன்குபுனை பங்கினூள் - உள்ளவாறே தரிசித் த ஆன்மாக்கட்டுப் பிறவித்துன்பத்தை இனிதாக அனுபவிக்கும் (அவ ரது) வாப்பாரங்கையுடையவரும், — சிதம்பர ஆடக அணங்கு உமை- சிதம் பரத்தின்கட்டுள்ள கலாகசபையிலே திருத்தசாக்வியாப் தின்றருஞ்சுபவரு மாகிய அழை, - யைய சிவகாமியம்மையினது, — பாடகம் இலகுகு திறு பங்கயம் இறைஞ்சவாம் - வேவதுமாகிய பாதகடகங்கள் விளங்குஞ் சிறிய திருவடித்தாமரைகளையாம் வணங்குவாம். எ-று. (க)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துங்கமத கும்பவூர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குநெகி முஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கைபுமை கண்குளிர வங்துலவு கின்றதாள்
அங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சவாம்.

இ—ள்: துங்க மத உயர் கும்ப தும்பிமுகர் தம்பி - சுத்தமாகிய
மதம் பில்கும் உயர்ந்த மத்தகத்தையும் யானைமுகத்தையுமடைய விளாய
கக்கடவுளுக்குத் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள்து, — சீர் தங்கு ஞெகி
மும் சிறுசதங்கைகள் புலம்ப் - அழிய சிலம்புகளும் சிறுசதங்கைகளும்
சத்திக்கவும், — மங்கை உமை கண்குளிர் வந்து உலவுகின்றதாள் - நித்திய
கன்னிகையாகிய உமையம்மையினது திருக்கண்கள் குள்ளவும் அவர்முன்
வந்துலாவிலினோயாடியருளுக்கிருவடிகளோ, — அங்கை மலர் கொண்டுமிகும்
அன்பு உடன் இறைஞ்சவாம் - அகங்கையிற் பூக்களைக்கொண்டருச்சித்து
மிக்க அன்போடு யாம் வணங்குவாம் எ.து. (க)

தென்பொதிய மாழுனி சிறக்கவரு ஜெண்னெண்ண
னின்பவினோ யாடல தெனுங்கடலு ஞையேன்
மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன்.

இ—ள்: தென் பொதிய மாழுனி சிறக்க - தெற்கின்கலூள் கலூள்
பொதியமலை வாசராகிய அகத்தியமாழுனிவர் வாயிலாக உலகம் படிமுடு—
யானேகேட்டு முத்தியடைய, — அருள் - சுப்பிரமணியக்கடவுள் அம்முனி
வருக்குத் திருவாய்மலர்க் தருளிய, — எண் எண் இன்ப வினோயாடலது
எனும் கடலுள் - இந்திரான்பழுதீர்த்த திருவினோயாடன் முதல் வன்னியு
கிணறு மிலிங்கழு மழைத்த திருவினோயாடலீருக மதுரைச் சோமசுந்தரக்
கடவுள் செய்தருளிய நிரதிசய வின்பந்தரும் அறுபத்துாண்கு திருவினோ
யாடல்களை யுடையதாகிய ஆலாகிப மான்பிபமென்னுஞ் சமுத்திரத்து
னுள்ளோ, — மின்பயில் உ. மீ. ஞைக்கியம்மை வலப்பாகத்திற் பொருங்துள்
சோமசுந்தரக்கடவுளானவர், — மா - நரிப்பரிகளோ, — மதுரை மேவுதமிழ்
மாறன் துன்பம் அற நல்குகதை - மதுரையாகிய இராசதானியிலே அரச
வீற்றிருந்த அரிமர்த்தனபாண்டியனது பிறவித்துன்பம் பந்து அவ்வரச
ஞக்குக் கொடுத்தருளிய திருவினோயாடலை, — சௌயேன் கொல்லலுறுகின்
றேன் - காயினுங்கடையேனுகிய தமியேன் தமிழ்மொழியிற் பத்தியருப
மாகக் கூறுத்தொடங்கினேன். எ.து. உ. சிவன். (க)

அற்புத விருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முனர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பார்
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பால்
உற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம்.

இ—ள்: அற்புதன் இருந்தருள் பெருந்துறை அடைந்து - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய ஜனவன்னுத்சவாமி எழுந்தருளி யிருக்கப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையென்னும் ஸ்தலத்தை யடைந்து ஞானேபதேசம் பெற்று, —சித்பாரம் உணர்ந்து திருவாசகம் உரைப்பார் - சூக்குமசித்தாகிய சிவத்தைத் திருவருளானநின்து திருவாசகம் அருளிச்செய்பவராகிய திருவாதலூரடிகள், —முன்பகல் அரும்தவம் முயன்று பெறும் அன்பால் - பூர்வ சன்மங்களிலே அரிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்து பெற்ற விசேட சிவபத்தி வாயலாக, —உற்பவம் ஒழிந்தமை மொழிந்து பிறவியொழிந்துயங்க சரித்திரத்தைப் புராணமாகப்பாடி, —இடர் ஒழிப்பாம் - நாமும் நமது பிறவித்துண்பத்தை நீக்கிக்கொள்வாம் எ-று. (ு)

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித் தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னெறி தன்னால் வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெனுரை குற்ற முண்டெனினு நன்கிதென வள்ளுவர்க் கௌள்ளார்.

இ—ள்: கொண்டல் அன கண்டன் அருள் கொண்டு தமிழ் பாடி- முகில்போலுங் கரிய திருக்கண்டத்தையுடைய கைலாசபதியினது திரு என்பெற்றுத் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப்பாடி, —தொண்டுபடும் அன்பர்செயல் சொன்ன நெறி தன்னால் - அடிமைத்திறம்புண்ட திருவாதலூரடிகளது திவ்வியசரித்திரத்தைத் தமியேன் புராணமாகக்கறியமுறையமினால், —என் உரை குற்றம் உண்டு எனினும் - எனது இந்துவின் கண்குற்றமுளதாயினும், —வண் தமிழ் தெரிந்தவர்கள் இது நன்கு என உள்ளுவர்கள் - வளவிய தமிழ்நூல்களை ஒதியுணர்ந்த கவிஞர் இது குண முடைய தேயாமென்று நன்குமதிப்பர், —என்னார் - அஃதொழிந்திக மூர். எ-று. (ச)

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயங்தே
சிங்கையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்பேர்
புந்துடலை முப்புவி புரப்பருடல் விட்டால்
அந்தவுபுக்கனி லரன்சபையில் வாழுவார்.

இ—ள்: இந்தவள நல் கதை நயந்து இயம்பினர் - இந்த வளவிய நல்ல சிவபூராணத்தை அன்புகூர்ந்து வாசிப்பவர் பொருள் சொல்பவர்களும், — செவிப்புலம் நிறைப்போர் - செவிமடுப்பவர்களும், — சிங்தையில் நினைப்பவர் - மனத்தாற் சிங்திப்பவர்களும், — புஞ்சி மகிழப் புவி புரப்பர் - இம்மைக்கண் மனமகிழப் பூமியைப் பாதுகாப்பர், — உடல் விட்டால் அந்த உலகத்தினில் அரண் சபையில் வாழ்வார் - தேகங்கக்த்துன் கண் அந்தச் சிவலோகத்திலே சிவசங்கிதியில் வாழ்வார்கள். எ.று. (எ)

பாயிரமுற்றிற்று.

१ மந்திரிச்சருக்கம்:

முக்கனேரு நான்குபுய வைந்துமுக முன்னேன்
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மை திகழ்நன்னு
டக்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடவின் வைகலொழி வைகைவள நாடு.

இ—ள்: முக்கண் - சோமாரியாக்கினிகளாகிப் பூன்றுதிருக்கண் களும், — ஒரு நான்கு புயம் - ஓப்பற்ற நான்கு திருப்புயங்களும். — ஐந்து ஒக் முன்னேன் சொக்கன் - ஈசானம் தற்புருஷம் அதோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னு மைந்து திருமுகங்களுமூள்ள முதல்வராகிய சொக்கநாத சுவாமியினது, — அருள் நன்மைபெறு தொன்மை திகழ் நல்நாடு - திருவருளாகிய கன்மையைப்பெறும் பழுமைவினங்காளின்ற நல்லநாடாவது, — அக்கடுவிடத்தை அரனுக்கு அருள்வது என்று - அந்தக் கொடி பழுலகாலவிடுத்தைச் சிவபெருமானுக்கு உணவாகக் கொடுத்த தென்று வெறுத்து, — மைக்கடவில் வைகல் ஒழி வைகை வளாடு-கரிய சமுத்திரமாகிய தன்றுயகனிடத்துச் சென்று தங்குதலெழுந்த வைகைநதி பிரவாகிக்கும் பாண்டிவள நாடேயாம். எ.று. (க)

நீண்டகமி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு.
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு.

இ—ள்: நீண்ட கயிலைக்குஇறை அருளால் மெய்க் தமிழ் நிகழ்த்த-
நெடிய கைலாசகிரிக்குத் தலைவராகிய பூர்கண்ட பாமசிவனுவர் உலகங்
கடைத்தேறல் வேண்டுமென்னுங் திருவருளினாலே மெய்ம்மையாகிய தமிழ்
மொழிக் கிலக்கணத்தைப் போதித்தருள,—பூண்டமுனி புகன்ற திரு
நாடு - அதனைக்கேட்டுச் சிக்தித்துத் தெளிக்குதொண்ட அகத்தியமாழுனி
வர் அதனை நன்மானாக்கர்களுக்குக் கற்பித்துப் பரப்பிய நாடாவது,—
மூண்டபகை செற்றுஉலகம் முற்றும் அரசாஞ்சும் - முயன்றுவந்த பகை
வரைக்கொன்று உலகமுழுவதையு மரசுசெய்த,—பாண்டியன் நலம் குலவ
பாண்டி வளாடு - சோமசுந்தர பாண்டியரது நன்மை எஞ்ஞான்றும்
விளங்கானின்ற பாண்டிவளாடேயாம். எ-று. (2)

வேறு.

மேவழூர் வளம்பலவு மிகுந்துளா டதனினாலம்
பாவழூர் பழுமறைகே ரந்தணர்கள் பயின்றுள்ளூர்
தாவழூர் விடையேறி தங்கியலு ரங்குறையுங்
கேவரு ரினுமேன்மை சிறந்தத்திரு வாதலூர்.

இ—ள்: வளம் பலவும் மேவும் ஊர் மிகுந்துள நாடு அதனின்-
பலவளங்களும் பொருந்திய ஊர்கண் மிகப்பெற்றுள்ள அப்பாண்டிகாட்
தின்கண்ணே,—நலம் பாவும் ஊர்—பலதிற நன்மைகளும் மிக்கலூரும்,—
பழுமறை தேர் அந்தணர்கள் பயின்றுள ஊர் - பழுமயவேதங்களை அத்தே
வன்குரிசப்பும் பிராமணர்கள் மிக வசிக்கப்பெற்றலூரும்,—தாவும் ஊர்
விடையேறி தங்கிய ஊர் - தாவுகின்ற விட்டுனுவாகிய இடபத்தை வாகன
மாகக்கொண் டிவர்ந்தருளுஞ் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கப்பெற்ற
ஊருமாயுள்ளது,—அங்கு உறையுங் தேவர் ஊனினும் மேன்மை சிறந்த
திருவாதலூர் - அங்கே வசிக்குங் தேவர்களது அமராவதியினும் மகிழை
சிறந்துள்ள திருவாதலூரானது. எ-று. (3)

அங்கரின் மறையோரி வருள்புனைமாத் தியர்குலத்தற்
றங்னிகரில் சைவகெற்றித் தலைவனவன் றனித்தேவி
மின்னையா டிருவயிற்றின் மென்கோடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முகல்வர் திருவவ தாரஞ்செய்தார்.

இ—ள்: அங்கரில் - அந்தத்திருவாதலூரிலே,—மறையோரில் -
பிராமணவருணத்திலே,—அருள்புனை மாத்தியர் குலத்தில் - பாண்டியர்
களது அருளைப்பெறும் ஆடாத்தியரது குடியிலே,—தன் நிகரில் சைவ

நெறித்தலைவன் - தனக்கு நிகரில்லாத சைவசமயத்தை மேற்கொள்ளும் தலைவராகிய சம்புபாதாசிரியர் என்னும் ஒருவருள்ளர், — அவன் தனித் தேவி மின் அலையான் திருவயிற்றில் - அவருக்கு அவரது ஒப்பற்ற மனைவியாரா கிய மின்போலும் சிவஞானவதியாரது திருவயிற்றினின்றும், — மென் கொடிபங்கினன் அருளால் - உமாசமேதராகிய சிவபெருமானுடைய திரு வருளினுலே, — தென்னவன்செங்கோன் முதல்வர் திருவதாராஞ் செப் தார். அரிமர்த்தனபாண்டியன்து செங்கோலை நடத்தும் முதன்மந்திரியாகு மோர்ச்சுபுத்திரர் பிறந்தார். எ-று. (ச)

பொய்மையா மூலகின் மாயப் பொங்கிரு எகலவன்னேர்
தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ் சமயதா ரகைமழுங்க
எம்மையா ஞடையானன்ப ரிதயதா மரைகளைல்லாஞ்
செம்மையாய் மலரஞான தினகர ருதயஞ்செய்தார்.

இ--ள்: பொய்ம்மை ஆழ் உலகின் மாயப் பொங்கு இருள் அகல-
பொய்ப்பொருளாகிய உலகின்கணுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மிக்க அந்தகார
மானது ஓட்டெடுக்கவும், — அன்னேர் தம்மை ஆழ் நரகில் தள்ளும் சமய
தாரகை மழுங்க - அவ்வந்தகாரத்து எகப்பட்ட நம்போலிகளை ஆழந்தார
கமாகிய படுகுழியின்கண் வீழ்த்துக் கெடுக்கும் உலோகாயதம் முதலிய பர
சமயங்களாகிய கட்சத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கவும், — எம்மை ஆள் உடையான்
அன்பர் இதய தாமரைகள் எல்லாம் செம்மையாய் மலர - பசுக்களாகிய
எம்மை அங்கதியே அடிமையாகவுடைய பதியாகிம் சிவபெருமானது அடியார்களுடைய இருதயகமலங்களைல்லாஞ் செவ்வையாய் விகித்கவும்; —
ஞரன் தினகரர் உதயஞ்செய்தார் - அச்சுபுத்திராகிய ஞானகுரியர் உதித்தார். எ-று. (டு)

மருவாத கெறிபூண்ட மத்தனைனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென் ரேருநாம முருதவர்க்குத்
திருவாத ஓரெனுங் திருநாமன் தரித்தார்கள்.

இ--ள்: சிவன் பெரு நாமம் மிகவளர - சிவபூலமந்திரமாகிய தீ
பஞ்சாக்கரம் உலகெங்குஞ் தழைத்தோங்க, — மருவாதகெறிபூண்ட மத்தன்
எனும் புத்தன் உடன் பெருவாது வென்று - அளவைகட்டுச் சிறிதும்பொருந்தாத பொய்ச்சமயாதுசாரத்தை மேற்கொண்ட உன்மத்தனுகிய புத்தகுருவடனே பெரியவாதஞ்செய்து வென்று, — ஒருவாத பிறவியில்சென்று
ஒருநாமம் உருதவர்க்கு - விட்டுகீங்காத பிறவியின்கட்ட பிரவேசித்து இனி

ஒரு நாமதேயமும் பொருந்தப் பெறுத அப்புதல்வருக்கு,—திருவாதலூர் எனும் திருநாமம் தரித்தார்கள் - ஞாதியர் திருவாதலூரென்னுக் திருநாமகரணஞ்செய்தனர். எ.று.

வேறு.

தவமெனும் பெரிய வித்துட்ட டங்கியே யங்கு ரித்துப் பவமெனும் பங்க நீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண் டாகி யவமெனும் களைக ணீங்கி யாக்குவோ எருளா ஹண்மைச் சிவமெனும் விளைவுண் டாக வளர்த்து கெய்வச் சாலி.

இ—ள்: தவம் எனும் பெரிய வித்துள் தங்கி அங்குரித்து-தவமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் பெரிய வித்தினுள்ளோ தங்கியிருந்து மூளைத்து,—பவம் எனும் பங்கம் நீங்கி-பிறவியாகிய சேற்றினின்று நீங்கி,- பயில் அருள் குருத்து உண்டாகி - பொருந்திய திருவருளாகிய குருத்து வளரப்பெற்று,—அவம் எனும் களைகள் நீங்கி - நானுவித விக்கினங்களாகிய களைகளினின்று நீங்கி,—ஆக்குவோன் அருளால் - தம்மை உண்டாக் குபவராகிய சிவபெருமானென்னும் உழவரது திருவருளினுலே,—உண்மைச் சிவம் எனும் விளைவு உண்டாக - பரமுத்தியென்று வித்தந்து கூறத் தகும் விளைவு பின்னர் உளதாவதாக,—தெய்வச்சாலி வளர்ந்து - அச்சற் புத்திராகிய தெய்வத்தன்மையையுடைய செங்கெற்பயிரானது வளர்ந்தது. எ.று.

வேறு.

தேனிகெடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கணியு மாணினறும் பாலுமூட னளவியுளங் களிகூர வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர ஞானவழு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார்

இ—ள்: ஈனம் மிகும் பல யோனிப் பிறவி எனும் பசிதீர ஞான அமுது உண்பார்க்கு - இழிவுமிகுந்த பலயோனிகளிற் சென்று பிறக்கும் பிறவியாகிய பெரும்பசிநீங்கக் சிவஞானமாகிய திருவழுதை இனி உண்ப வராகிய அப்புதல்வருக்கு,—தேனின் ஒடு கரும்பின் எழும் செழும்பாகும்- தேனும் கரும்பினின்று முளதாகுஞ் செழுமைபொருந்திய சருக்கரையும்,- முக்கணியும்-பா வாழை பலா என்னுமிவற்றின் முப்பழங்களும்,—ஆணின் நறும் பாலும் உடன் அளவி - பசவினது கல்ல பாலுமாகிய இவற்றை அண்ணத்துடன்கல்க்கு,— உளம் களிகூர - மனவ்களிப்புமிக,- நயந்து - விரும்பி,- அமுதுநுகர்வித்தார் - அண்ணப்பிராசனஞ்சுசெய்வித்தனர் எ.று.

காயமுட னயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
ஊபமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுகி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி வரும்பாவத்
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார்.

இ—ள்: காயம் உடன் உயிர் முயலும் கருமம் எலாம் - உடம்போ
யிர் கூடின்று செய்யுங் கண்மபேதங்களையெல்லாம்; —பரன் அருளால்
தூய மனத்து உணர்ந்து - சிவபெருமானது திருவருளினாலே சுத்தமாகிய
மனத்தினாலறிந்து,—வினைத் தொகை நாள் தோறும் எழுதி - அக்கண்ம
பேதங்களாகிய கல்வினை தீவினைகளின் ரெஞ்சைகளை நாடோறுமெழுதி,—
ஆய சுகம் துயர் (நாள் தோறும்) அளிக்கும் யமன் கணக்கில் - அங்கல்வினை
தீவினைகளுக்கீடாகப் பொருங்கிய இன்பத்துண்பங்களை நாடோறும் அதுப
விக்கும்படி கொடுக்கும் யமனது அக்கிசங்தானி என்னும் கணக்கேட்டிலே,
—அரும் பாவத் தீய சிகை இல்லார்க்கு - அதுபவித்தற்கரிய கொடிய
தீவினையை எழுதிய பிடி இல்லாத அப்புதல்வருக்கு,—சிறந்த சிகை வரு
வித்தார் - அழகிய குடுமிலைவத்தலாகிய சௌகாண்மஞ் செய்வித்த
னர். எ-று. (க)

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தகரும்பொன் னு
நவமணியுங் குவலசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுங் திருநீற்றின் றன்மணமுங் தவருத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புணர்வித்தார்.

இ—ள்: குவலய மங்கையை நீடு கோலஞ்செய்து - பூமிதேவியை
மிக அலங்கரித்து, —அரும் பொன்னும் நவமணியும் குவல செய்து - அளிய
பொன்னையும் சுவரத்தினாங்களையுங் குவித்து, —மங்கல நாளில் - ஓர் சுப
தினத்திலே, —தவமணமும் - தவசம்பந்தமும், —திரு நீற்றின் மணமும்-
விபூதி சம்பந்தமும், —தவருத சிவமணமும் பெற- தவறற்ற சிவசம்பந்தமு
மாகிய புத்திரர்களைப் பெறும்பொருட்டு, —நன்கு உடன் கல்விச் செல்வி
மணம் புணர்வித்தார் - நன்மையோடு அப்புதல்வருக்குக் கல்வியாகிய
பெண்ணை விவாகஞ் செய்வித்தனர். எ-று. (க0)

இதுநான்மற் றல்லது நா லில்லையெனு மறுசமய
வித்துநாலுங் தல்துநாலும் விரிந்தபுரா தன்துநாலும்
பொது நாலென் றுலகைனத்தும் புகழ்மறைநா அஞ்சைவ
முதுநாலுங் தரிப்பார்க்கு முந்தாலுங் தரித்தார்கள்.

இ—ள்: இது நூல் அல்லது மற்று நூல் இல்லை எனும் அறு சமயவிததாலும் - இதுவே மெய்ச்சமயதால் : இதுவல்லது மெய்ச்சமயநூல் பிற்தில்லையென்று தனித்தனி வாதிக்கும் அறுசமயதாலையும்—தல நூலும்- தலபூராணதாலையும்,—விரிந்த பூராதன நூலும் - பரந்த பதினெண்பூராண நூலையும்,—பொது நூல் என்று உலகு அனைத்தும் புகழ் மறை நூலும் - சாமானியசுருதியென்று உயர்ந்தோரனைவருங் துதிக்கும் வேதநூலையும்,— முது சைவ நூலுங் தரிப்பார்க்கு - விசேஷசுருதியாகிய பழைய சிவாகம நூலையும் கற்று அவைகளின் பொருளை மனத்திலே நன்கு தரித்துக்கொள் பவராகிய அப்புதல்வருக்கு,—முஞ்சாலும் தரித்தார்கள் - முப்புரிநூலைத் தரித்தலாகிய உபநயனமுஞ் செய்தார்கள். எ-று. (கக)

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுஞ் தோளர்புனி யதட்கலையர் நல்லருளா
வொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுஞ் கற்றுணர்ந்தா சிரெட்டாண் டெல்லையினில்.

இ—ள்: மிக்கு அலையும் செழுநீரும் மதிக்கலையும் மிலைக்குமவர்- நதிகளுட்சிறந்த ஆலைமறிகின்ற செழுமையாகிய கங்காசலத்தையும் ஒரு கலையாகிய பிறையையுஞ் தரித்தவரும்,—அக்கு அலையும் தோளர் - பிரம விவ்தனுஞ்களது எலும்புமணிமாலைகளசையுஞ் திருப்புயங்களையுடையவரும், —புவி அதள் கலையர் நல் அருளால் - புவித்தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவருமாய சிவபெருமானது நல்ல திருவருளினாலே,—ஒக்கலையும் பிறக்கலையும் ஒழித்திடும் ஆகம கலையும் - தேகபந்துக்களையும் சனன மரணங்களையும் பக்குவான்மாக்கட்டு நீக்குஞ் சிவாகம கலைகளையும்,—எக்களையும் - மற்று மெவ்வித கலைகளையும்,—சர் எட்டு ஆண்டு எல்லையினில் கற்று உணர்ந்தார் - அப்புதல்வர் பதினாறு வயசினுள்ளே கற்றுத் தெளிந்தார். எ:று. (கங)

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவ ருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாங்
தழைக்ககலைக் கமிழ்மாறன் றக்கோர்க் ஞரைக்கவறிந்
தழைக்குரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினுன்.

இ—ள்: உழைக் கரனுக்கு அன்பு ஆகி - மான் கன்றையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமானிடத் தன்புகொண்டு,—உண்மை அறி ந்து - வேதசிவாகமங்களின் மெய்ப்பொருளைத் திருவருளாலுணர்ந்து,—

உலகம் எலாம் பிழைக்க - எதிர்காலத் திவ்வுவின்களுள்ளவரெல்லாம் கடைத்தேற, — அருள் கவி பாடும் பெரியவர் தம் செயல் எல்லாம் - அம் மெய்ப்பொருளைத் திருவாசகமாகிய அருட்பாவாகப் பாடியருளும் பெருங். தகைமையையுடைய திருவாதலூரடிகளது நற்குண நற்செய்கைகளையெல் லாம், — தழைத்த கலைத் தமிழ் மாறன் தக்கோர்கள் உரைக்க அறிந்து - பரந்த கலைகளையுடைய தமிழவளர்க்கும் அரிமர்த்தனபாண்டியன் ஆப் தர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்லக்கேட்டறிந்து, — அழைத்து - அவரைத் தன்மாட்டு வருவித்து, — உரிமைத் திறம் நல்கி - அவருக்குக் தன்னேடு உரிமைத்திறங்கள் சிலவற்றைச் செய்து, — அகலா நண்பு ஆயினுன் - தான் அவரோடு பிரியாகட்டபையுடையனுயினுன். எ-று. உரிமைத்திறம். அதிகாரம்

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைகுழ் வாதலூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனாடிப்
பொங்கோத வேலைகிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோலை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத் திறநல்கி.

இ—ள்: சங்கு ஒலம் இடும் பழனம் தடம் புடைகுழ் வாதலூர் எம் கோவின் செய்கை நாடி - சங்குகள் சத்திக்கிண்ற வயல்களுங் தடாகங் களும் இடங்கடோறுஞ் குழப்பெற்ற திருவாதலூரிலே திருவவதாரங் செய்த நந்தலைவரது நற்குண நற்செய்கைகளைப் பாண்டியராசன் பரீக்ஷித் து, — இயல்பு உடையார் என அறிந்து - தகுதியுடையவரென்று நன்றாக அறிந்து, — பொங்கு ஒத வேலை கிலம் புரந்து - மோகரிக்கும் அலைகளை யுடைய கடல்குழந்த பூமியைப் பாதுகாத்து, — பெரும் பகை துரந்து - பெரிய பகைவர்களை ஓட்டி, — செங்கோலை முறை நடத்தும் செழும் தலை மைத் திறம் நல்கி - தனது செங்கோலை நீதிவழுவாமற் செலுத்தும் மாட் சிமைபொருங்கிய முதன்மந்திரியாகிய உத்தியோகத்தை அவருக்குக் கொடுத்து. எ-று. (கச)

வேறு.

தென்னவன் பிரம ராய னென்றருள் சிறந்த நாம மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக மின்னவ மனிப்பூ னுடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு பொன்னவிர் கவரி வேழு மனித்தனன் பொருங்க நாடன்.:

இ—ள்: பொருங்க நாடன். - தாமிரபர்ணிநதி பிரவாகிக்கும்நாட் டையுடைய பாண்டியராசன் (அதன் பின்னரும்). — வையகம் உய்வதாக-

உலகங் கடைத்தேறுவதாக,—தென்னவன் பிரமராயன் என்று அருள் சிறந்த நாமம் - தென்னவன் பிரமராயனென்றழைக்கப்படும் ஓர் சிறப்புப் பெயரோ.—மன்னவர்மதிக்க நல்கி - மற்றை அரசர்களும் நன்குமதிக்கும் வண்ணம் அவருக்குக் கொடுத்து,—யின் நவ மணிப் பூண் - ஒளி பொருங்கிய கவரத்தினுபரணம்,—ஆடை - பீதாம்பரம்,—வெள் மதிக் கவிகை - சந்திரன்போலும் வெண் கொற்றக்குடை,—தண்டு-முத்துச்சிவிகை,—பொன் அவிர் கவரி - பொற்காம்புவிளங்குஞ் சாமரம்,—வேழம் அளித்தனன் - யானைகளாகிய இவைகளையுங் கொடுத்து மிகவுஞ் சங்மானித்தனன். எ-று. (கடு)

இந்திரச் செல்வம் போல வியைந்துள வின்ப மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத லூர
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்க ளோடு
மந்தரத் திழிந்து மண்மே லமர்ந்த வெண்மதிய மொத்தார்.

இ—ள்: மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாதலூர் - முதன் மந்திரியாய வத்தியோகத்தைப் பெற்ற வளவிய புகழையடைய திருவாத லூரடிகள்,—இந்திர செல்வம் போல இயைந்துள இன்பம் எய்தி - இந்தி ரசம்பக்கதைப்போலை தமக்குக் கிடைத்த பெருஞ் செல்வத்தினுலே தாம நுபவித்தற்குரிய விஷேச இன்பங்களை அனுபவித்து,—தந்திரத் தொகுதி சூழ - சீசு சமூகங்கள் சூழ, (மேலுலகத்தினின்று மவதாரஞ்செய்து விபூதியை உத்தானன்ஞ்செய்த திருமேனியுடையவராய் அரசனது அத் தாணியின்கண் நடுநாயகமாக வீற்றிருத்தலால்)—தாரகா கணங்களோடும் அந்தரத்து இழிந்து மண்மேல் அமர்ந்த வெள் மதியம் ஒத்தார் - நகத்திர சமூகங்களோடு ஆகாயத்தினின்று யிறங்கிப் பூமியின்கண் வந்திருக்கும் வெண்மையாகிய ஒரு பூரணசந்திரனை ஒத்தனர். எ-று. (கசு)

பெருங்கட னகந்தி பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கட கத்தோண் மேல்வைத் தீண்டருள் பூண்ட கோவங்
கருங்கட நாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுக பாரம் பரித்தனர் திருத்த மிக்கார்

இ—ள்: இரும் கடகத் தோள் மேல் வைத்து ஈண்டு அருள் பூண்ட கோவங்-பெரிய கங்கணமணிந்த புயங்களின்மீது வைத்துத் தாங்கி மிக்க சீவகாருண்ணியத்தை மேற்கொண்ட பாண்டியராசனும்,—கரும் கடாகம் எட்டும் - கரிய மதத்தையுடைய அட்டயானைகளும்,—காளமா

நாகம் எட்டும் பரம் கெட - நஞ்சையுடைய அட்டமாநாகங்களும் தாம் மேற்கொண்ட பூமிபாரத்தினின்று நீங்கியின்பமடைய,- திருத்தம் மிக்கார் - சீர்திருத்த மிகுந்த திருவாதலூரடிகள்,- பெருங்கடன் ஆக நீதி பெருக்கி - தமக்கு முக்கியகடமையாக இராசநிதியை விருத்திசெய்து,- தருக்கு வல்கி - அரசனுக்கும் பிரசைக்ட்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்து,- உலக பாரம் பரித்தனர்-பூமிபாரம் முழுதுங் தாமேதாங்கினர். எ-று. (கள)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலர்க் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி
யாதுலர்க் கண்ணை யாகி யராஷ்டிக் கண்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ ஞை பொதுவற நடத்து நாளில்.

இ--ள்: அரன் அடிக்குஅன்புமிக்கார் - சிவபெருமானுடைய திரு வழிகளுக்கண்புமிகுந்த திருவாதலூரடிகள்,- காதலித்து - விருப்பங்கர்க்கு - அறம் செய்வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணும் ஆகி - தருமஞ்செய் பவர்களுக்கு வச்சிரகவசமுங் கண்களுமாகியும்,- ஏதிலர்க்கு இடும் பை ஆகி - அத்தருமத்துக்கும் அரசனுக்கும் பகையாயினர்க்குத் துன்ப மாகியும்,- இறைஞ்சினர்க்கு இன்பமாகி - தம்மரசனை வழிபடுகின்றவர்க் கின்பமாகியும்.- ஆதுலர்க்கு அன்னை ஆகி - ஏழைக்கு மாதாவாகியும்,- இறைவன் ஆணை பூதலத்துப் பொது அற நடத்துப் நாளில் - அவ்வரச எனது ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைப் பூமியின்கண்ணே (அது) பல்க்கு. பொது மைநீங்க நடத்திவருங்காலத்தில். எ-று. பொதுவற-சிறப்பாக.

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
யற்பவ பேத மான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ஸாலே மேலாங்
தற்பர நடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ நாலின்.

இ--ள்; பற் பல பொருளாய் உள்ள பாசமும் - ஜாகம் தாரகம் போக்கியம் என நானுபோதமாய் விரிந்த பாசத்தையும்.- அதனை மேவி உற்பவபேதம் ஆன உடம்பு உயிர் ஒடுக்கும் ஆறும் - அநாதிடை அப்பா சத்தாற் பந்திக்கப்பட்டு நால்வகைத்தோற்றம் எழுவகைப்பிறப்பு. என் பத்துநான்குநாரூயிர யோனிபேதமாகிய உடம்புகளோடு கூடி உயிர்கள் பிறந்து பின்னர் இறக்குங் தன்மையையும்,- மேலாம் தற்பரன் - சமயக் கடவுளரெவரினு மிக மேலாகிய சிவபெருமான்,- அருளால் - தமது கைக்மாற்ற திருவருள்ளனலே,- அற்புத முத்தி புத்தி அந்த்து நடத்தும் ஆறும் - அவற்றுள் அபக்குவான்மாக்கட்கு இருவினைக்கீடாகத் தனுகரண புவனபோகங்களையும், பக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானம்வாயிலாக மோகாத்

தையும் கொடுத்துப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் நடத்தியருளுக் தன்மைனயும்,—சைவாதாலின் உணர்ந்தனர் - திருவாதலூரடிகள் சைவாகமங்களை ஒத்தி, அவைகளிலே சுந்தேகவிபரீதமற நன்குதெளிந்தனர். எ-று. (கக)

அவ்விய மனத்து ஞாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
விவ்வயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி

வெவ்வெயில் வருத்த முற்றூர் மென்னிழல் விரும்பு மாபோ
னவ்விய மழுவு மேந்து நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

இ—ள்: இவ்வயிர் - இந்த உயிரானது,—அவ்வியமனத்தினாலே அனைத்து உருவங்கள் கூடிப் பிறந்து மீள இறந்திடும் என்று இரங்கி - மித்தியானானத்தையடைய மனங் காரணமாக எல்லாவடம்புகளோடுக் கூடிப் பிறந்து மீள இறந்துவிடுமென்று திருவாதலூரடிகள் ஆன்மவிசாரங் கொண்டு இரங்கி—வெவ்வெயில் வருத்தம் உற்றூர் மெல் நிழல் விரும்பு மாபோல் - கொடிய வெய்யிலின்கட் குடுண்டு வருந்தினவர் விருஷ்ட தினது மெல்லிய நிழலை விரும்புமாறுபோலப் பிறப்பிறப்புப் பினி மூப்புக்களாகிய இடும்பைகட்கஞ்சி,—கவ்வியும் மழுவு மேந்தும் நன்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - மானையும் மழுவையுங் தாங்கும் சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையராயிருர். எ-று. (உக)

- தீத்திற வினையி ஞாலே சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன ரூலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம்வே ரூகு மாபோ
எத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி.

இ—ள்: தீத்திற வினையி ஞாலே சிறைப்படும் உயிரை எல்லாம் பார்த்தனர் - கொடிய இருவினைகளினாலே சரீரமாகிய சிறையின் கண் அகப்பட்டுப் பிறந்திறந்தழுவும் ஆன்மகோடிகளையெல்லாம் திருவாதலூரடி கள் உற்று நோக்கி,—உலக வாழ்வில் பயன் இலை என்று தேர்ந்து - மாயாகாரியமாகிய இங்கப் பிரபஞ்சவாழ்விலே ஒருபிரயோசனமுயில்லை யென்று நன்கு தெளிந்து,— கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம் வேறு ஆகுமா போல் - கூத்தாடிகளது உண்மைத்தன்மைவேறு அவரது புற வேஷம் வேறுயினுற்போல,—மனத்தின் நீத்தனர் - தமதுமனத்தினின் றும் இப்பிரபஞ்சப்பற்றை முழுதும் நீக்கிவிட்டனர், (அங்வனம் நீக்கிய வழியும்)—வழுதி நீதி முன்போல் சிகழ்த்தினர் - பான்டியனது இராச நீதியை முன்போலப் புறத்தே நடத்திவந்தனர். எ-று. (உக)

வரமுடன் புவியிற் ரேன்று மறையவர்க் கிறைவ ருண்மை
தருமுனர் வென்னு நாலாஞ் சத்தினி பாத மெய்தி
பராவங்கு செழுத்து மொன்றும் பராபர முனர்த்து ஞான
குருபான் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று.

இ—ள்: வரம் உடன் புவியில் தோன்றும் மறையவர்க்கு இறை
வர். சிவாதுக்கிரகத்தினாலே இப்பூமியின்கண் வந்து அவதாரஞ்செய்த
பிராமனேத்தமராகிய திருவாதலூரடிகள்,—உண்மை தரும் உணர்வு
என்னும் நாலாம் சத்தினிபாதம் எய்தி - உண்மைப்பொருளைத் தவறாது
தரும் மெய்யுணர்வின் காரியமாகிய நான்கு சத்தினிபாதங்களுள் இறுதிக்
கண்ணதாகிய அதிதீவிர பக்குவத்தை அடைந்து,—பராம அஞ்ச எழுத்தும்
ஒன்று ஆம் பரா பரம் உணர்த்தும். சத்தகோடி மகாமங்திரங்களைவற்றிலு
மிக மேலாகிய பூரி பஞ்சாக்ரமும் ஏகாக்ஷரமாம் பரமசிவத்தைப் போதிக்
கும்,—ஞான குருபான் திருத் தாள் சென்று கூடுதல்வேண்டும் என்று -
எனைக் கிரியாபாத ஆசாரியரின் மேம்பட்ட ஞானசாரியரது திருவடிகளை
ஒரு தலையாக தாம் தேடிச்சென்று தலைப்படுதல் வேண்டு
மென்று தம்முட் சிந்தித்து. எ-று. (22)

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவிகை மேவு
நற்கனி கொள்ள வேண்டி நயங்துகல் ஸெறிவரர் போலக்
சற்குரு வளனே வென்று நாடுவார் தர்க்கமெல்லாஞ்
சொற்களை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல நுட்று.

இ—ள்: வளம் கெழு விளவின் மேவும் கல் கனி கொள வேண்டும்-
அயலாரது வளம்பொருஞ்சிய விளாமரத்தின்கண்ணுள்ள கல் பழங்களைக்
கவர உள்ளே விரும்பி,—நயங்து - அதனைப் புறத்தேமறைக்கி கருதி,—
மற்கடவிலங்கு தன்னால் கல் ஏறிவரர் போல - அவ்விளாமரத்திலிருக்கும்
குரங்காகிய விலங்கின்மேல்வைத்துப் பழங்களை உதிர்க்கும் போருட்டுக்
கல்லால் ஏறிபவர்போல,—சற்குரு உள்ளே என்று நாடுவார் - திருவாத
ஆரடிகள் சற்காரியவாதகுரு உண்டோ என்று ஆராய்பவராகி—தர்க்கம்
எல்லாம் சொல் கலை ஞான சைவர் தம் உடன் சொல்லுத்தருர் - தருக்கங்
களையெல்லாம் இலக்கணம்முதலிய நூல்களில் வல்லஞானசாரியர்களோடு
பேசவாராயினார். எ-று. (23)

வளங்கெழு புவியி னுள்ள வாவியுங் காவுமோடி
விளங்கினை வண்டு தண்டேன் மிகுமலர் தேடுமாபோ

லுளங்கொள நிமில னன்னா லோதின ருண்ணமயெல்லா
மளங்தறி வுணரங்த நீரர் யாவரென் ரூபு நாளில்.

இ—ள். விளங்கு இசைவண்டு - விளங்காநிற்கும் இசையினை
யுடைய வண்டு,—வளம் கெழு புவியில் உள்ள வாவியும் காவும் ஒடி -
வளம்போருந்திய பூமியின்கண்ணுள்ள தடாகங்களிலும் சோலைகளிலும்
விரைந்துபோய்,—தண் தேன் மிகு மலர் தேடு மாபோல் - தண்ணிய
தேன்மிக்க பூவுவத் தேடுமாதுபோல,—உளம் கொள நல் நிமலன் நூல்
ஒதினர் - மனங்கொள்ள நல்லசிவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த திருவாதலூரடிகள்,
—உண்மையெல்லாம் அளங்து அறிவு உணர்ந்த நீரர் யாவர் என்று
ஆயும் நாளில் - அச்சிவாகமங்களிலுள்ள மெய்ப்பொருள்களையெல்லாம்
அளவைசெய் தத்துப்பியினும் வைத்தறிந்த ஞானசாரியர் யாவரோ என்று
இங்கும் ஆராயுங்காலத்தில். (23)

வேறு.

மேதகு வனிதைய ரெங்கனும் வீசிய கவரி யசைந்தெழு
மாதவ முனிவர்ச எந்தனர் மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமிஞ்சத்துல புங்கவ னேர்கெழு மணிமுடி யின்றிர
ஊத ரன் மிசையெழு வந்தாரி யாசன மதனி விருந்தனன்.

இ—ஏ.: மேதகு வனிதையர் எங்கனும் வீசிய கவரி அசைக்கு
எழு - மேஜ் மைவ்மாருந்திய நடனஸ்தீர்கள் இருமருங்கினும் இரட்டுகின்ற
சாமங்கள் ராழ்ந்தெழுவும், — மாதவமுனிவர்கள் அந்தனர் மாசு அறு
கள்ஞர்செழிக்கிட—பெரியதவத்தையுடைய இருடிகளும் பிராமணர்களும்
கசாற்ற புஸ்ர்களும் தற்குழவும்,—வர் கெளு திரள் மணி முடி இன்
ஆதவன் சுடை எழு—அழகுபொருந்திய திரண்ட திரத்தினமகுடமாகிய
இனிய சூரியர் சிரிலே உதயமாகவும்,—ஏதம் இல் மதிகுல புங்கவன்
வந்து - குற்றமற்ற சுங்கிருவத் தரசனுகிய அரிமார்த்தனபாண்டியன் ஒரு
தினம் அத்தாணியின்கண் வந்து,—அறி ஆசனம் அதனில் இருந்தனன் -
சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான் எ-று (24)

தாதகி மார்ப னெடும்புவி சார்தரு மாழுகட வின்கரை
தீதில மாறு கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேகமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதோழு தன்பொடு
மேதனி காவலன் முன்கில மேதகு தூதர்வி எம்பினர்.

இ—ள்: மேதகு சில தாதர் - அத்தருணத்து மேன்மை பொருந்திய சில தாதுவர், — மேதினி காவலன் முன் அன்போடு தொழுது-இங்கிலவுகவரசனுகிய பாண்டியனுக்கு முன்வந்து அன்போடு வணங்கி, — ஏதம் இலாய் - ஒரு குற்றமுமில்லாத நம்மரசனே, — சீர் கெழும் ஆரியர் - செல்வத்தையுடைய ஆரியதேசவர்த்தகர்; — தாதகி மார்பன் கொடும் புவி சார்தரும் ஆழ் கடவின் கரை - ஆத்திமாலையையணிந்த மார்பையுடைய சோழன்து நெடிய நாட்டைச்சூழ்ந்த ஆழமாகிய கடவினது கரையிலே, — தீது இல மாதுரகம் கொடு வந்தனர் - குற்றமற்ற கல்வ குதிரைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கினார், — அது யாம் கண்டனம் என விளம்பினர் - அதனை நாம் கேரே கண்டேமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். எ.ற. (உ.ஏ.)

எவல்செய் வார்களி விங்கிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகன் மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின் வாவுங்ன மாதுர கங்கொடு வாருமெ னூட்ட லுந்தன தாவியு மாயர னன்புடை யார்முக நாடி மொழிந்தனன்.

இ—ள்: வல் திறல் மீனவர் கோனும் - இங்னாங் தாதுவர்க்கறக் கேட்ட மிக்க வலிமையையுடைய பாண்டியராசனு, — ஏவல் செய்வார் களில் இங்கிலரே பரிவானவர் என்று - நம்பணி செபவார்ஜனால் இவர் களே எம்மிடத் தன்புள்ளவர்களென்று நன்கு மதிக்க, — இக்கி மேவிய தூதரை மகிழ்ந்து - சொல்வன்மையையுடைய அந்தாவர்களை மன மகிழ்ந்துநோக்கி, — பின் - அதன்பின்பு, — தனது உட, ஆவு புமாய் அரன் அன்புடையார் முகம் நாடி - தனதுடம்பு முயிரும் அதல மேற் கிவபத்திமானுமாகிய திருவாதலூரடிகளுடைய முகத்தை பார்த்த, — வாவும் கல்மா தூரகம் கொடு வாரும் எனு மொழிந்தனன் - தாவுகினந கல்வ பெரிய குதிரைகளை இவர்க்கறிய இடத்துச் செ வ விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டுவாருமென்று கூறினன். எ.ற. (உ.ஏ.)

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேச ரிஷபந்தபி னுனன சேரதி யுடன்புவி யாள்பவன் வாகி கொள்படி வானவி மான மெனுந்திரு வாழ்வுள கோயில் புகுஞ்சதன் னீணமி லாநெறி வந்தபொன் னேழேழு கோடி வழங்கினன்.

இ—ள்: மீனவர் கோன் மொழியின் படி வேணியன் நேசர் இயைந்தபின் - பாண்டியராசனது சொல்லின்வண்ணம் சடையையுடைய

சிவபெருமானது அன்பராதிய திருவாதலூரடிகள் உடம்பட்டபின்னர்,— புவி ஆள்பவன் ஆனன் சோதியுடன் - அவ்வரசன் முகமலர்ச்சியோடு,— வாசி கொழும்படி - குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு, — வான விமானம் எனும் திரு வாழ்வு உள தன் கோயில் புகுஞ்சு - தேவவிமான மென்று சொல்லத்தகும் திருமகள்வாழுங் தனது திரவியசாலையுட் புகுஞ்சு, — எனம் இலா நெறி வந்த பொன் ஏழ் எழு கோடி வழங்கினன் - தருமநெறியா ணீட்டிய திரவியத்தில் காற்பத்தொன்பதுகோடி பொன் கொடுத்த னன். எ-று. (உச)

விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின் மற்புய வெற்பின் னங்கயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய பொற்பு மிகுத்த தனங்கொடு பொற்க வனப்பரி கொண்டிட நற்பய ணத்தை முயன்றனர் நக்கனை நெக்குணர் கின்றவர்.

இ—ள்: நக்கனை நெக்கு உணர்கின்றவர் - திகம்பராகிய சிவபெருமானை மனம் நெக்குநெக்குருகித் தியானிக்கும் திருவாதலூரடிகள்,— வில் படை வெற்றி மடந்தையும் மிக்க மலர்த் திருவும் பயில் மல்புய வெற்பினன் - வில்லாகியபடையோடு வீரலக்குமியும் செங்தாமரையாசனி யாகிய மாலக்குமியும் வசிக்கும் மல்யுத்தன்ற் சச்யும் புயகிரிகளையுடைய வனும் - அம் கால் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய - அழகிய மீனக்கொடியை யுயர்த வல பாத்தை யுடையவனுமாகிய பாண்டியன் கொடுத்த, — பொற்பு மி தனம் கொடு பொன் கவனப்பரி கொண்டிட - பொலிவு மிக்க திரங்குதைப் பெற்றுக்கொண்டு, அழகிய வேகத்தையுடைய குதிரை கலைக் கொள்ளும்பொருட்டு, — நல் பயணத்தை முயன்றனர் - நல்ல பிரயாணத் து முயன்றனர். எ-று. (உக)

மெய்த்த ப ரற்ற பெருந்துறை வித்தக ரைக்குறு கும்படி யித்தகு ரற்பொருள் கொண்டுளி ரிப்படி யிற்செலு மென்றவி னத்தகு புத்தி யொழிந்துயிரி ரற்புத முத்தி பெறும்படி யுயத்துள கத்தி யுடன்பொரு வொத்தன னுத்தம பஞ்சவன்.

இ—ள்: மெய்த்தவர் உற்ற பெருந்துறை வித்தகரைக் குறுகும் படி - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய பெரியோர்கள் வாழும் திருப் பெருந்துறையிலே சாதுரியாகிய ஞானதேசிகரை யடையும்படி, — இத்தகு நல் பொருள் கொண்டு - இந்தத் தகுதியாகிய நல்ல பொன்னைக் கைக்

கொண்டு, — அத் தகு புத்தி ஒழிந்து - அம்மங்கிரி உத்தியோகத்துக்கு வேண்டும் சூழ்சிகளை இதுபொழுது மிகவுங் தவிர்ந்து, — நிர் இப்படியில் செலும் என்றவின் - நீர் இங்கெறியானே செல்லுமென்று திருவாதவூரடி களைச் செலுத்துதலினால், — உயிர் அற்புத முத்தி பெறும் படி உய்த்துள சத்தி உடன் - பக்குவான்மாவைப் பராமுத்தி பெறும்படி செலுத்தும் பிரேரகசத்தியோடு, — உத்தம பஞ்சவன் பொருவாத்தனன் .. உத்தம புருஷங்கிய பாண்டியன் உவமை பொருந்தினன். எ-று. (க௦)

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமி முற்ற மலைக்கிறை வன்றனை யொக்க மதித்தருள் கொண்டலை விற்றவு சுத்த னெடும்படை மிக்க புலிக்கொடி யன்படை மற்றுள கொற்றவர் தம்படை வர்க்கழு முற்கொ டெழுந்தன.

இ—ள்: பற்று இலர்பெற்ற சிவன் கழல் பற்றினரை - இருவ கைப் பற்றுமற்ற மெஞ்ஞானிகள் அத்துவிதமாய்க்கலக்கப் பெறும் சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளை இறுகப்பற்றினவரும், —கலை வன் தமிழ் உற்ற மலைக்கு இறைவன் தனை ஒக்க மதித்தருள் கொண்டலை - ரலைகளை யுடைய வளவிய தமிழ்மொழி இருந்து பரவப்பெற்ற பொதியமலைக்குத் தலைவனுகிய பாண்டியன் தன்னைப்போல நன்கு மது: சிருபாமேழுமா கிய திருவாதவூரடிகளை, —வில் துவசத்தன் நெடும்படை (வர்க்கழும்)-விற் கொடியையுடைய சேரனது தொகையிக்க சேனை சமூகமும், —புலி கொடி யன் மிக்க படை (வர்க்கழும்)-புலிக்கொடியையுடைய சேஈ அது கை மிக்க சேனைசமூகமும், —மற்றுள கொற்றவர் தம் படை சமூப் முன் கொடு எழுந்தன - மற்றுமுள்ள சாமந்தர்களது சேனைசமூக ஞம் கமக் கொரு முதலாகக்கொண்டெழுந்தன. எ-று. (கை)

உக்கிர நச்சர கங்களி னுச்சி பனிப்ப வசைந்தடி வைக்கு முரத்தன வெங்கய மைக்கரி யொக்க மலி பக்கழு முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட வியங்கு தக்க மனத்தில் விரைந்துள தத்து பரித்திரள் வந்தல

இ—ள்: உக்கிர நச்ச உரகங்களின் உச்சி பனிப்ப அசைந்து அடி வைக்கும் உரத்தை வெம் கயம் - கொடிய நஞ்சையுடைய சேஷன் முதலிய பாம்புகளின் முடிகள் சமக்கலாற்றுது நடுங்க, உடம்பு தள்ளாடிக் கால்களைப் புடைபெயர்த்து வைக்கும் வலியையுடையனவாகிய வெவ்விய

யானைகள்,—மைக்கிரி ஒக்க மலிங்தன - தோற்றத்தாற் கரிய மலைகளைப் போல நிறைங்தன;—துடி பற்பல கொட்ட பக்கமும் மூன் பிறகும் இயங்குவ - உடுக்கைகள் மிகப் பலவற்றை இயம்ப இருப்பக்கங்களினும் மூன் னரும் பின்னரும் அவற்றின் ரூளக்கிக்கேற்ப இயங்கி நடிப்பனவும்,—தக்க மனத்தில் விரைங்துள - தகுதியாகிய மனோதியைப்போல விரைந்து வெல்வனவுமாகிய,—தத்து பரித்திரள் வந்தன - தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் சென்றன. எ-று. (கு)

வேறு.

• கொங்கணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துஞ் நாடர் சிங்களர்க் கொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர் தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்று யெங்கனு மிடைந்தவர்க் கௌண்ணமுடி வில்லார்.

இ—ள்: கொங்கணர்களும் கலிங்கர்களும் கொங்கர்களும் துளு வர்களும் சிங்களர்களும் டட்டியர்களும் தெலுங்கர்களும் சீனர்களும் மாளவர்களும் மலாடர்களும் தம்முட்கலங்து எவ்விடத்தும் நெருங்கிய பதாசி வீரர்கள் இவ்னாலை ரெண்றன்னைக் கடைபோகாதவர். எ-று. (கு)

தீக்திற மெழுந்தபடை யெங்கனு நெருங்கத்
நீத்து மதுள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சீத்தி டந்தையர் திரண்டிரு மருங்கு
மோ ந்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள.

இ-- இத்திறம் எழுந்த படை எங்கனும் நெருங்க - இந்தப் பிரகாரமே மூலவகைச் சேணைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்கவும்,— தத்து பரிமீது உரிமிக்க கவிஞர் சூழ - தாவுகின்ற குதிரைமேலிவர்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழ்மச்ச சூழவும்,— சித்திர மடங்கையர் திரண்டு இரு மருங்கும் மொய்த்துவர அழகையுடைய நடனஸ்திரீகள் தமிழுடி கூடி இருமருங்கினும் சௌரங்கி வரவும்,— வீணை குழல் முன்னர் இசை கொள்ள - யாழ் கரும் குழல்களும் எதிரே ஒலிக்கவும். எ-று. (கு)

கட்டுமொ கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பனிக்கவரி வீச

வட்டமதி வெண்குடை வயங்கழூ செங்குங்
கொட்டவயர் காளமோடு கோடுகள் கறங்க.

இ—ள்; கட்டும் அளகத்தினர் - கைசெய்து முடிக்கப்பட்ட கூங்
தலையுடையவரும்,—கனத்துள தனத்தார் - கனத்து தனங்களையுடையவ
ரும்,—பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டு வள்ளிர முடுத்த இடையை யுடைய
வருமாகிய நடனஸ்தீர்கள்,—பனிக் கவரி வீச - குளர்ச்சிபொருக்கிய
சாமரங்களை இரட்டவும்,—வட்டமதி வெண் குடை வயங்க - பூரணசர்
திரன் போலும் வெண் கொற்றக்குடை பிரகாசிக்கவும்,—முரச எங்கும்
கொட்ட - பேரிகைகள் எவ்விடங்களிலும் மொத்துண்ணவும்,—உயர்
காளம் ஒடு கோடுகள் கறங்க - உயர்வாகிய சிறுசின்னங்களோடு சுங்குகள்
சத்திக்கவும். எ-று. (நநு)

மிண்டியுள பாடகர் வியங்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சேர் குழலர் பாடத்
தண்டாள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க.

இ—ள்: மிண்டி உள பாடகர் காவாரம் ஷாண்டி வியங்து புடை
குழ - தம்முணைருங்கி விற்கும் மாதர் கைகொட்டுத் தொண்டு சுதித்துப்
பக்கத்தே குழவும்,—எழில் சேர் குழலர் பாட - தூகுபொருக்கிப் பூங்
தலையுடைய விறலிகள் பாடவும்,—எண் திசை மிகப் புடி பல் தொடி -
அட்ட திக்கினரும் மிகவும் புகழும் பாண்டியனது மீன் டாடி,- தண்
தரளம் மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல் கொண்டு இலங்க - பாடு குளர்ச்சிப்
பொருக்கிய ஒப்பற்ற முத்துச்சிவிகையிலே உயர்த்தப்படி விளங்க
வும். எ-று. (நங்க)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யங்கணரின் மிக்கா;
திங்கண்மர பிற்குரிசில் கோயிலுமை சென்று.

இ—ள்: மறை அந்தணில் மிக்கார் - வேதங்களை அத்தியயன்டு
செய்யும் பிராமணர்களுக்குள்ளே சிரேட்டாகிய திருவத்தூரடிகள்,—
மங்கல தினத்தில் நெடு மாளிகை அகன்று - பிரயாணத்துக்கேற்ற ஒரு சப.

தினத்திலே தமது நெடிய திருமாளிகையை விட்டகன்று திருவாலவாயின் கட் சென்று,—அங்கு துங்க மணி அக்கை அணி சொக்கரை வணங்கி வீடை பெற்று - அங்கே உயர்வாகிய உருத்திராக்கமணியையும் எலும்பையும் மணிக்த சொக்காதசவாமியை வணங்கி அதுமதி பெற்றுக்கொண்டு,— திங்கள் மரபில் குரிசில் கோயில் உழை சென்றூர் - சந்திரகுலத்தரசனகிய அரிமர்த்தனபாண்டியனது மாளிகையின்கட் சென்றூர். எ-று. (நள்)

சென்றுதமிழ் மாறன்றூர் பெற்றெழழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடுகடத்தார்.

இ—ள்: சென்று தமிழ் மாறன் அரூர் பெற்று - திருவாதலூரடிகள் அங்கங்குசென்று தமக்கினிய பாண்டியனது அருட்பிரசாதம் பெற்று, - வென்றி வளவன் புலியில் எழில் சிறக்கும் மேன்மையொடு செல்வார் - வெற்றியையுடைய சோழனது புனரூட்டின்கண்ணே மேற்கூறிய இரா சோபசாரங்களோடு செஸ்பவராகி, - குன்று அனைய மாடம் ஒடு கோபுரம் நெருங்கும் நன்றி தூரைப் பதியை - மலைகளையொத்த மாடங்களோடு கோபுரங்கள் நெருங்கப்பெறும் கல்ல மதுரையாகிய இராசதானியை, - நன்கொடுகடத்தார் - நன்மையோடு நீங்கினூர். எ-று. (நஷ்)

வெநடு — திசைக்கட னிறைங்தொலி சிறந்தே
யுடை துசய நற்றிசையி ஹற்றுவரு மாபோன்
மினை டதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந் தி சென்றுபல காவத மகன்றூர்.

இ— செடும் குட திசைக் கடல் - நெடிய மேற்றிசைக் கடலா னது, - நிறை து ஒவி சிறந்து உடைந்து - முன்னையினும் நீர் னிறைந்து ஒவி மிகுந்து . ஜையுடைந்து, - ஈல் உதய திசையில் உற்று வருமாபோல் - கல்ல பூருவதிசிலே புரட்டெடுத்துப் பாய்ந்து வருமாறுபோல, - வதி ரொன்று - திருவாதலூரடிகள் சேனைகளோடு வழிக்கொண்டு சென்று, - பிடைட்த பதியும் கடமும் வெற்பும் இவை எல்லாம் கடந்து - நெருங்கிய ஊர்களும் காடுகளும் மலைகளுமாகிய இவைகளையெல்லாங் கடந்து, - பல காவதம் அகன்றூர் - பல காவததூரம் போன்று. எ-று. (நக்)

என்றுமள பொன்றுமட லென்னுங்கர் தோறுஞ்
சென்றவழி மாற்யொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பார்தம தன்பா
வன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம்.

இ—ள்: என்றும் உள பொன்றும் உடல் என்னும் ககர் தோறும்
சென்ற வழி மாறி - எஞ்ஞான்றும் காரணத்தின்கணுளவாகிக் காரியப்பட்ட
உப பிறங்கிறக்கும் சரீரங்களாகிய நகரங்கடோறு மிதுகாறுஞ் சென்ற
வனைச் சமயவழி தப்பி,—ஒரு தெய்வவழி செல்வார் நன்றி உள முத்தி
பெற - இதுபொழுது ஒப்பற்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சித்தாந்த
கைவவழியிற் செல்பவராகிய திருவாதனுரடிகள் பர முத்தி பெறும்
பொருட்டு, —தமது அன்பால் - அவரது பத்திமை காரணமாக, —நம்பர்
அன்று உயர் பெருந்துறை அடைந்தபடி சொல்வாம் - கைலாசபதி அத்தி
நாத்தின்கண் உயர்வாகிய திருப்பெருந்துறையை அடைந்த சரித்திராத்தை
இனி யாங் கூறுவாம். எ-று. (ப0)

மந்திரிச்சருக்கம் முற்றிட்டு.

—

திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம்.

—

வெறு.

பழமறை முழுதுணை ரங்கணர் பலர்தொழு நடமுய கிண்றவர்
மழுவழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய கவுரி மிழுஞ்சிட
விழைத்து மிரசித பொங்கொளி விடுமுயர் கயிலை விலங்கள்
ஏழுகுது தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர்.

இ—ள்: பழ மறை முழுது உணர் அந்தணர் பலர் தொழு நடம்
முயல்கிண்றவர் - பழைய நான்கு வேதங்களையு மோதியனர்த மகா பண்

திதர்களாகிய தில்லைவாழுந்தனர்கண் மூவாயிரவர் தரிசித்து வணங்கக் கனகசபையிலே பஞ்சகிருத்திய நிருத்தன் செய்தருளும் சிவபெருமானு வர்,—மழு உழை கர மிகை கொண்டு — மழுவையும் மாளையும் திருக்கரங்களிற் கொண்டு,—இடம் மருவிய கவரி மகிழ்ச்சிட - தமது வாமபாகத்திற் பொருந்திய உமையம்மை திருவளம் மகிழுாநிற்ப,—விழை தகும் இரசித போங்கு ஒளி விடும் உயர் கயிலை விலங்கவில் - எவரும் விரும்பத்தகும் வெள்ளியினது மிக்க ஒளியை வீசும் உயர்ந்த கைலாசகிரியின்கண்ணே,— அழகு உறு தபனிய மண்டபம் - அழகுபொருந்திய சுத்தமாயாமயமாகிய செம்போற் றிருக்கோயிலொன்றுண்டு,—அதன் இடை அருள் கொடு இருந்தனர் - அதன்கண் மந்திர சிங்காசனத்தின்மீதே ஆன்மாக்களது தியானுதிகட்குத் தாம் அகப்படுதல் வேண்டுமென்னும் திருவருளினாலே சத்திகாரியமாகிய உருவத்திருமேனி கொண்டு ஸ்ரீ கண்ட சர்வியாய் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (க)

மதுமலர் கரமிகை கொண்டுகின் வழிவழி யடியவ ரென்றுதம் முதுமறை தெரிய மொழிந்தெத்திர் முறைமுறை முனிவர் வணங்கி ரிதுபரா னருளை வழங்குவ தெனவரி பிரமரே முந்துநம் [ன பதநிலை பெறவரூ னன்றிரு பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர்.

இ-ள்: முனிவர் மது மலர் கர மிகை கொண்டு நின் வழி வழி அடியார் என்று - , ப்பொழுது இருடிகள் தேங்கொருந்திய நறுமலர்களைக் கையிற்கொண்டு அடியேங்கள் தேவரீருக்குப் பரம்பரைங்கா வழித் தொண்டரேன்ற விண்ணப்பஞ்செய்து அருச்சித்து,—தம் முதுமறை தெரிய மெழுந்து எதிர் முறைமுறை வணங்கினர் - தமக்குரிய பழைய பேதங்களை ஏப்பொருடோன்றப் பாராயனைஞ்செய்து துதித்துச் சங்கிதி யிலே பலமுறை மஸ்காரன் செய்தனர்,—அரி பிரமர் பரன் அருளை வழங்குவது இத ன எழுந்து - அது கண்ட விஷ்ணு பிரமா என்று மிருவரும் சிவபெரும சமக்குத் திருவருள் செய்தற்கு இதுவே உசித சமைய மென்று விலக்கத்தெழுந்து,—நம் பத னிலை பெற அருள் என்று பரிபு இரு கழல்கள் பண தெனர் - நம்பதவிகள் நமக்கெஞ்ஞான்றும் னிலைபெறத் தேவரீர் திருவருள் செய்யுமென்று பிரார்த்தித்து வேதங்களாகிய சிலம்புகள் தந்த உயயதிருவடிகளை வணங்கினார். எ-று (ங)

ப்ரவரு மணிகள் விளங்கிய பணவர வணியர னங்கழு மருவிய தரன் வடந்திகழ் மதிதுதன் மலீமகளங்கழு

விரவியு மதியு மிருங்தென வெதிரெதி ரிலக்டுகல் கண்டன ராகர சிவசிவ வென்றுள மயர்வுற வழுதன ரண்பினர்.

இ—ள்: பரவு அரும் மணிகள் விளங்கிய பண அரவு அணி அரன் அங்கமும் - விலைசொல்லுதற்கரிய இரத்தினம் விளங்கும் படத்தையடைய பாம்பை ஆபாணமாக வள்ளிடத் சிவபெருமானது திருமேனியும்.—மருவிய தரள வடம் திகழ் மதி துதல் மலை மகள் அங்கமும் - வாமபாகத்திற்பொருங் திய முத்துவடம் விளங்கும் மதிபோலும் நெற்றியையுடைய பார்ப்பதி யம்மையினது திருமேனியும்,—இரவியும் மதியும் இருந்து என எதிர்ள தீர் இலகுதல் கண்டனர் - சூரியனுஞ்சங்கிரானுமொருங்கியைத் திருப்பதுபோல ஒன்றந்தொன்று சமீபமாகத் தமக்கெதிரே விளங்குதலைத் தரிசித்து,— அன்பினர் அரகர சிவசிவ என்று உளம் அயர்வுற அழுதனர் - சிவபத்தர் கள் அரகர சிவசிவவென் ருச்சரித்து மனோலயம் பொருங்த விம்வி அழு தார்கள். எ-று. (க)

அடியொழி மரமென கொந்துபி எவனியில் விழுவ தொழிந்துளின், னுடனுறை பெருமை வழங்குவ துளதூகொ வெனாகினை நெஞ்சொடு, மடலவிழ் கடிகம மூந்தரு மலர்பல முறைமுறை சிங்கிமுன், னிடமிங் தெனமகி டிச்சிர னிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர்.

இ—ள்: இங்து இடம் என மகிழ் இந்திரன் பூஷையவர் எங்கும் நாம் பெறற்பாலனவற்றைச் சிவபெருமானிடத்துப் பேறுதற் கிடுவே ஏல்லசமையமென்று மனமகிழு மிக்கிரான் முதலிய தேவர்களைவரும்,— பா— முன்னை நல்வினைக்கீடாகிய இன்ப மீண்டனுபவிக்கப்பட டு முடிட்ட பின்னர்,—கொந்து - இன்னும் நெடுங்கால மீண்டிருங் டு ஸ்பங்க்கூ அநுபவித்தற் கேதுவாகிய நல்வினைகளை முன்னர் மிகவுஞ் செப்திருங்தே மில்லையென்று மனம்கொந்து,—அடி ஒழி மரம் என அவனியில் விழுவது ஒழிந்து - இனி அடியற்ற மரம்போல இப்போகபூமியின் கங்கம் பூமியின்கண் வீழ்வதைத் தவிர்த்து,—நின் உடன் உறை பெருமை வழங்கு வது உளது கொல் என நினை நெஞ்சு ஓடு-தேவீரோடிருக்குஞ் சாமிபமா கிய பதமுத்திலை எமக்குத் தந்தருளுவது மொருகாலத்துணை கொல் லோவென் றிங்கனம் பலதலையான் மேல் விளைவு கருதும் மனத்தோடும்,- மடல் அவிழ் கடி கமழ் ஜந்தரு மலர் பல சிக்கி முன் வணங்கினர் - இதழ் விரிகின்ற நறுமணங்கமழும் பஞ்சதருக்களின் மலர்கள் பலவற்றைப் பல முறை தாவிச் சங்கிதியில் வணங்கினார்கள், எ-று. (க)

வேறு.

திண்டிறன் மிகுஞ்சரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்
கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப்
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டர்மட வார்களுல் கண்ணபுற மன்ன.

இ-ள்: குருங்தி - சைவசித்தாந்த பிரதம் சிவாசாரிய சவாமிக
நாகிய திருக்கந்திதேவர், — தின் திறல் மிகும் சரிகையும் திகழ் பிரம்பும்
கொண்டு அருகு நின்று அருள் கூர - திண்ணீய வலிமிக்க உடைவாளையும்
பொற்றகடு மருவிலினங்கும் பிரம்பையும் திருக்காங்களிற்கொண்டு ஒதுக்கித்
திருமருங்கினின்று சங்கிதியை அடைந்தோர்க்குத் திருவருள் சரக்கவும், —
புண்டரிக மாது புவி மங்கை எழில் சிங்கா அண்டர்மடவார்கள் - செங்தா
மரையாசனியாகிய இலக்குமியும் பூமிதேவியும் அழகு குன்றுத ஏனைத்
தேவமகளிரும், — உலகு அன்னை புறம் மன்ன - உலகமாதாவாகிய உமை
யம்மைக்கருகே சேவித்து நிற்கவும். எ-று. (ந)

துண்ணுப்பல் பூதகணாதர் புடை சூழுக்
கிண்ணர்கள் கஞ்சகருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமும் மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரெண்ணவோளிர் சாமரை யெழுந்தழுகு செய்ய.

இ-ள்: துண்ணு பல பூதகணாதர் புடை சூழு - நெருங்கிய வல
பூதகணை, ர்கள் பக்கத்தே சூழுவும், — கிண்ணர்கள் கஞ்சகருவர் கீத இசை
பாட - கிண்ணர்களும் கஞ்சகருவர்களும் சாமவேதக்கீத இசைகளைப்பாட
வும், — மிராஜு முடி மன்னு நதி வீசு நல் நீர் திரை என்ன - மின்போலும்
சடாமுடி பொருக்கிய கங்காதி வீசும் நல்ல நீர்த்திரைகளைப்போல, —
ஒளிர் சாமரை எழுந்து அழகு செய்ய - விளங்குகின்ற வெண்சாமரங்கள்
இரட்டப்படுச் சுபையை அலங்கரிக்கவும். எ-று. (ங)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுங்
தந்தைமணி மன்றி லுறை தாண்டவ பத்தோன்
செங்தமிழில் வந்தசிவ ஞானவழு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி.

இ—ள்: இந்த வளம் மல்கு சபை - இங்குணம் நாம்கூறிய வளங்கணிறைந்த தேவசபையின்கண்ணே,—இன்னல்கெடமண்ணுார் தங்கை - ஆண்மாக்களது பிறவித்துனபம் நீங்கும்பொருட்டு உருவத் திருமேனி கொண்டு வீற்றிருங்கருளும் பரமபிதாவும்,—மணி மன்றில் உறை தாண்டுவபதத்தோன்-அழகிய கனகசபையின்கண்ணே தங்கும் அங்கைத்தாண்டு வரு செய்தகருளுபவருமாகிய சிவபெருமான்,—வாந்த சிவ ஞான அமுதீ செங்கதமிழின் உண்டாம் அந்தம் இஸ் அருள் கடலை - தம்மினின்றும் ஆரிய மொழிவடிவில் வெளிவந்த சிவஞானமாகிய அமுதம் அத்தியற்புத அதி மஹாச் சுத்தச் செங்கதமிழ் மொழிவடிவில் உண்டாகப்பெறும் கரையற்ற திருபாசமுத்திரமுமாகிய திருவாதனுரூடிகளோ,—ஆண்டருள வேண்டி - அடிமைகொண்டருளத் திருவளங்கொண்டு எ-று. (எ)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பத்தர்கண நாதரை யழைக்கே
சித்தித்தரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம் நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி.

இ—ள்: அத் தகைய பத்தர் கண நாதரை அறமுத்து - நாம் முற்கூறிய அத்தகுதிபொருங்கிய அன்பர்களாகிய கணநாதர்களை விளித்து,— மைத்தகடல் மண்ணவர்கள் தம் உருவில் வம் என்று - நீங்கள் கரிமகடல் துத்த மண்ணுலகவாசிகளாகிய மனிதரது வடிவமாக கஞ்முடன் வர்காங் வென்று பணித்து,—சித்தித்தரு சிறந்த தேசிக வடிவம் கொண்டு-தாழும் பக்குவான்மாக்கட்கு முத்திகொடுக்கு மழகிய ஞானதேசிகத் திருமேனி கொண்டு,—உத்தம நெடும் கயிலை ஒங்கல் நீங்கி - தமது வாசஸ்தானங்களொவற்றினும் மிக முக்கிய ஸ்தானமாகிய நெடிய கைலாய்களிலை விட்டு நீங்கி. எ-று. (ஏ)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டோருவர் டேம்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச மண்மிசை பொருங்கப்
பன்னுமறை வல்லவர் பரிச்தழுல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு கெய்விக வளம்பதியில் வங்கார்.

இ—ள்: கொன் எறுழி தன் உருவு கொண்டு ஒருவர் தேடும் பொன் அடியெனும் சலசம் மண்மிசை பொருங்த - பெரிய டன்றியினது வடிவங்கொண்டு விஷ்ணுதேடி அறிதற்கரிய பொன்போலுா் திருவடித்

தாமரைகள் பூமியிற்பொருந்த நடந்தருளி,—பன்னும் மறை வல்லவர் - ஒதப்படும் வேதங்களில் வல்லவரும்,—பரிச்து அழல் வளர்ப்பார் மன்னும்-உலகத்தவர்மீது அன்புகூர்ந்து நித்தியாக்கினி வளர்ப்பவருமாகிய பிரா மணர்கள் மிக்கிருக்கும்,—ஒரு தெய்விக் வளம் பதியில் வந்தார் - தெய்வத் தன்மைபொருந்திய வளத்தையுடைய ஓர் திருப்பதியின் கண் வந்து சேர்ந்தனரினார். எ-று. (க)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க் கொல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா
ஸெம்பரா ஞருட்கரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர்.

இ—ள்: அதன்பேர்-அத்திருப்பதியின்பெயர்,—வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்கள் எல்லாம் - கொடிய பிறவியாசிய சமுத்திரத்தின் கண் வீழ்க் கூடும் தமுந்துகின்ற நம்பேராவிக்கொல்லாம்,—நம்பு சிவ நாமம் எனும் கல்புணை பிடித்தால் - மெஞ்ஞானிகள் நம்புகின்ற சிவமூலமங்கிராமாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமென்னும் கல்ல தெப்பத்தைத் தமக்கு ஆதாரமாகப் பற்றிக் கொண்டால்,—எப்பரன் அருள் கரையில் ஏறு துறை ஆம் ஆறு - எம்மு கையை சிவபெருமானது திருவருளான் வரும் முத்திக்கரையில் அவர் ஏறு மிடமாயிருக்கும்வேதுவினால்,—அம்புவி மொளிந்துள பெருந்துறை-அழ கியழுமியின்கண்ணுள்ள அறிஞர்க்குறியதிருப்பெருந்துறைன்பதாம். எ-று.

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர்
கானமிகு புன்னைவளர் கந்தமுள சந்தம்
வானமுயர் சண்பக மரங்கிகழ் நரங்தந்
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி.

இ—ள்: ஈனாங் இல் பெருந்துறை எனும் பதியின் ஞாங்கர் - குற்றமற்ற அத் திருப்பெருந்துறையென்னும் ஸ்தலத்தின்கண்ணே,— கானம் மிகு புன்னை - வாசனை மிகுந்த புன்னைமாங்களும்,—வளர் கந்தம் உள சந்தம் - வளராளின்ற மணத்தையுடைய சந்தனமாங்களும்,—வானப் பூயர் சண்பகமரம் - ஆகாயத்தின்கணுயர்க்கத் சண்பகமரங்களும்,—திகழ் நரங்தம்-சேய்வமக்கண் விளங்கும் நாரத்தைகளும்,—தேன் இனம்முறன்று எழு செருந்திகள் பொருந்தி - வண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலித்தெழுகின்ற செருந்தியரங்களும் பொருந்தி. (கக)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு குத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிங்து.

இ—ள்: கோடு கவினும் பெரிய கோங்கு - கொம்பர்கள் விளங்கும் பெரிய கோங்கமரங்களும்,—மிக ஒங்கும் பாடலம் - மிகவுயர்க்கபாதிரி மரங்களும்,—நெடும் பலவு - நெடிய பலாமரங்களும்,—பைங் கழுது - பசிய கழுக்களும்,—தெங்கு - தென்னைகளும்,—அளி இரைத்து எழு நிரை நீடு குரவு - வண்டுக்கொலைத்தெழும் வரிகையாகிய நெடிய குரா மரங்களும்,—ஏடு அவிழ் செழும் கவிரி - இதழ்விரிகின்ற செழுமையாகிய முருக்குக்களும்,—இலஞ்சிகள் மலிங்து - மகிழ்மரங்களும் நிறைந்து. எ-று.

மாக்கவின் மிகுங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க மீக்குலவு மந்தியின முந்துதொறு மேன்மே லார்க்குஞிமி ரெங்கனு மடர்ந்திசை தொடங்க.

இ—ள்: மா கவின் மிகும் கலப மஞ்ஞை - நீலசிறம்பொருக்கிய அழுகுமிக்க தோகையினையுடைய மயில்களும்,—சிறை அன்னம் - சிறகு களையுடைய அன்னங்களும்,—கூக்குரல் செய்யும் கரியகோகிலம் நெருங்கதாமிகளைக் கூவிக்கலகஞ் செய்யுங் கரிய குயில்களும் நெருங்கவும்,—மீக்குலவும் மந்தி இனம் உந்துதொறும் - மரங்களின்மீது சஞ்சரிக்குங் குரங்குக் கூட்டங்கள் பாயுங்தோறுமெழுங்து,—மேல் மேல் ஆர்க்குஞிமிறு எங்கணும் அடர்ந்து இசைதொடங்க - மேலும் மேலும் சத்திக்கும் வண்டுகளைவிடத்தும் பரந்து இராகங்களைப் பாடும்படி தொடங்கவும். எ-று.

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சுழந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திரம தாக,
தாழந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்துருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா.

இ—ள்: வீழ்ந்த நறவத் துளி விழிப் புனல் ஆக - பூங்கொத்துக்களினின்றும் வீழ்ந்த தேன்துள்ளிகள் கண்ணீராகவும்,—சுழந்து மூரல் வண்டின் இசை தோத்திரம் ஆக - அவைகளைச் சூழ்ந்து கத்திக்கும் வண்டு

களினாது தீதம் தோத்திரமாகவும்—மலர் எந்தித் தாழ்க்குது - மலர்களைத் தாங்கிப் பணிக்குது,—இறை திருமுன் நின்று - சிவசங்கிதியினின்று,—வாழ்க்குது உருகும் அப்பர் என - பேரான்தப்பெருவாழ்வடைக்குது மனம் ரெக்குநெக்குருகுஞ் சிவபத்தர்களைப்போல,—ஒரு மூங்கா மன்னும் - ஒரு மூங்கோலை தங்கும். எ-று. (கச)

வாய்த்தவள மில்வகை வயங்குமத னுப்ப
னேத்தரு தவச்சினைக ளங்கனு நெருங்க
மீத்திக முறக்குழை தழைத்துமினிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பொருந்துமொர் குருந்தம்.

இ—ள்: வாய்த்த வளம் இவ்வகை வயங்கும் அதன் நாப்பண்சிறந்தவளங்கள் இங்ஙனம் விளங்கும் அதன்மத்தியிலே,—எந்து அருதவச்சினைகள் எங்கனும் நெருங்க - சொல்லுத்தற்காயிய தவமாகிய கிளைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்க,—மீத் திகழ் அறக்குழை தழைத்து - மேலாக விளங்கும் தருமாகிய இலைகள் பொதுவி,—மினிர் மெய்ம்மை பூத்து - இருவகைக் குற்றமூழற்று விளங்கும் மெஞ்ஞானமாகிய பூக்களைப் பூத்து,—அறிஞர் போன்று - அறிஞர்களையொத்து,—ஒரு குருந்தம் எ மூல் பொருந்தும் - ஓர் குருந்தமாம் அழகுடன் நிற்கும். எ-று. (கஞ)

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்பட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தார்
எர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற்
சேர்குவ மெனத்திரு வளத்தருள் கிறந்து.

இ—ள்: ஆர்வமுடன் வந்து இனம் அகப்பட அழைக்கும் பார்வை என - பிறர் குறிப்புடன் வந்து தன்னினம் அவர்கை அகப்படும்படி அதன் குரலாவு அழைக்கும் பார்வை மிருகத்தைப்போல.—மாந்தர் படி வம்கொடு நடந்தார் - மேற்கூறியபிரகாரம் திருவாதலூரடிகளை அடிமைக் கொள்ளும்பொருட்டு அவர்போலும் மானுடவழிவங்கொண் டெழுந்தருளி வந்த சிவபெருங்களைவர்,—வர் வரு குருந்தம் ஒடு இலங்கும் உயர்காவில் சேர்குவம் எனத் திரு உளத்து அருள் சிறந்து - அழகுபொருந்திய அக் குருந்த மரத்தோடு சேர்ந்து விளங்கும் உயர்வாகிய அப்பூங்கோலையின் கண்ணே நாமடைவோமென்று திருவள்ளத்தின்கட்கிருபைக்கர்த்து. எ-று.

வந்துதிகழ் தொண்டர்புடை சூழமகிழ் வெய்திக்
கொங்தலர் மலர்ப்பொலி குருந்தி பொருந்தி
யந்தமுத லில்லவ ராட்டமி முரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பார்த்தினி திருந்தார்.

இ—ள்: முதல் அந்தம் இல்லவர் - ஆதிமத்தியாந்தரகிதராகிய
பரமாசாரியர்,—திகழ் தொண்டர் மகிழ்வ எய்திப் புடை சூழ வந்து -
திருத்தொண்டர்கள் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு தம்பக்கத்தே சூழ இங்னனம்
வந்து,—கொந்து அலர் மலர்ப் பொலி குருந்து அடிபொருந்தி - கொத்
துக்களின்மலர்ந்த பூக்களினாற் பொலியும் அக்குருந்தமாத்தினடியை
அடைஞ்து,—அருள் தமிழ் உரைப்பார் பந்தம் அறும் எல்லை இனிது
பார்த்து இருந்தார் - அருட்பாவாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும்
திருவாதலூரடிகளது பாசக்கட்டறங் காலவரையறையை முற்பிற்பாடற
எதிர்கோக்கி இருந்தருளினார். எ-று. (கள)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளைய்துமொளி யாகுந்
திங்களணி வேணிய ரிருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றூர்.

இ—ள்: பொங்கு புனல் யாறு பல போய் விழுகடல் போல் -
மிக்க நீரையுடைய ஆறுகள் பலபோய் வீழ்கின்ற ஒரு சமுத்திரத்தைப்
பேர்ல,—எங்கும் உள் நல் உயிர்கள் எய்தும் ஒளி ஆகும் திங்கள் அணி
வணி யர் இருப்ப - உலகெங்குமுள்ள பக்குவான்மாக்களைத்தும்
சென்று மீளாது கலக்கும் நின்மலவொளிவடிவாகிய பாலசங்திரனையணித்
சடையையுடைய பரமாசாரியர் இங்னம் வீற்றிருப்ப,—அடி சேரும்
துங்க மறையாளர் - அவருடைய திருவடிகளை இனி அடையப் பெறும்
பிராமனேத்தமாகிய திருவாதலூரடிகள்,—பலர் துன்றும் நெறி சென்றூர் - பலரும் போக்குவரவு செய்யும் அங்கெநிக்கட்போயினார். எ-று. (கஷ)

வேறு.

செம்மனத்து வாதலூர்ச் செல்வர்தமைப் புல்லாத
பொயிம்மயக்கங் தரும்பாசம் போலமலர்க் தனழுவை
யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக் கிணிப்பிறவி யில்லையெனக்
கைம்மறிக்கு மவர்போல மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள்.

இ—ள்: செம் மனத்து வாதலூர்ச் செல்வர் தமைப் புல்லாத பொய்ம் மயக்கங் தரும் பாசம்போல - சித்தசுத்தியையுடைய அருட்செல் வராகிய திருவாதலூரடிகளை இனிப் பந்தியாத பொய்யாகிய மயக்கத்தை விளைவிக்கும் பாசங்களைப்போல,—அங்கு உள் பூவை மலர்ந்தன - அங் கெறியின்கணுங்ள காயாக்கள் கரிய பூக்களை மலர்ந்தன,—எம் மயக்கும் ஒழிப்பவருக்கு இனிப்பிறவி இல்லை எனக் கைமறிக்குமவர்போல - பெண் பொன் மண்ணென்னும் எவ்வகை மயக்கங்களையும் ஒருசோ நீக்கி யருஞ மவ்வடிகளுக்கு இனிச் சனனமில்லையென்று கையமைத்துத் தடுக்குத் துக்க காட்டுபவரைப்போல,—காந்தன் மலர்ந்தன - அங்குள்ள காந்தட செடிகள் மலர்ந்ததைசந்தன. எ-று. (கக)

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி ஸொழிப்பவர்யார் கீயருங்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பணிமுல்லை.

இ—ள்: மதன் கரத்து வில்காட்டும் அம்பு ஆகி - நாம், மன்மதனது கையின்கணுங்கள் வில்லானது தன்கட்கொண்டு காட்டும் புத்தபாணங்கவாகிய,— யாவரையும் வெம் பிறவி இற்கு ஆட்டி - ஆடவர்மகளிர் அனைவரையும் கொடிய பிறவியைத்தரும் இல்லறந்தின்கட்கூத்தாட்டி,— ஆகுலம் செய் எம் பாவம் - வியாகுலஞ்செய்யு மெமது பாவத்தை,— நின் காட்டில் ஒழிப்பவர் யார் - தேவரீரினும்பார்க்க நீக்கவல்ல பரமாராரியர் வேது யாவருஞர் (ஒருவருமிலர் ஆகலான்),—நீ எமக்கு அருள்க் கென்று பல்காட்டி நிற்பவர்போல - நீரேயெமக் கருள்செய்கவென்று பல்லைக்காட்டிக் கெஞ்சி நிற்பவரைப்போல,—மெல் பணி முல்லை மலர்ந்தன - மென்றையாகிய பசிய முல்லைச்செடிகள் மலர்ந்தன. எ-று. (க.ஏ)

பொற்புடைய தமிழ்பாடும் புண்ணியரைப் பொருளினுமாஞ் சிற்பானுண் மையில் விழிக்குங் திருநயனாஞ் சேர்தலினை னிற்பதாம் பிறவியிது வென் நிரங்கி நீண்மரங்கள் கற்பனையை புணர்ந்துமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால்

இ—ள்: நீள் மரங்கள் - அங்கெறியின்கணிற்கும் செடியமரங்கள்,—பொற்புடைய தமிழ்பாடும் புண்ணியர் - அழகையுடைய தமிழ் வேதமகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருஞம் புண்ணிய புருஷராகிய

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

நா.

திருவாதவுரடிகளது,—எப்பொருளிலும் ஆம் சித் பரன் உண்மையில் விழிக்கும் திரு நயனம் சேர்தலினால் - சுலபபஞ்சப்பொருளிலும் வியா பித்துநிற்கும் சூக்குமசித்தாகிய சிவபெருமானது சத்தியளிர்வாணம்போ வும் மலர்த்த திருக்கண்ணேக்கம்பெற்ற விசேடத்தினால்,—இது பிறவி சிற்பது ஆம் என்று (உணர்ந்து) - எம்முடைய இப்பிறவி நிலையியற்பொரு ளாகிய தாவரப்பிறவியென்றறிந்தும்,—கற்பணையை உணர்ந்து இரங்கி - அது முத்திக்கருகமற்றதென்னும் ஆகமவிதியை அறிந்தும் இரக்கங் கொண்டு,—மலர்க்கண் கள் நீர் பொழிந்தன-மலர்களாகிய கண்களினின் ருக் தேஞ்சிய நீரைப்பொழிந்தனபோலும். எ-து. (ஒக)

முன்னைவினைப் பெருங்காடு மூடுறவைம் புலவேடர் துண்ணியலைத் திடர்செய்யுங் துண்பவழி செல்லாம ஊன்னருநற் சிவஞான உபதேசங் தமிழ்செய்வா ரின்னவகைத் துளகான மெய்தியவங் நெறிநீங்கி.

இ—ள் உன் அரும் நல் சிவஞான உபதேசம் தமிழ் செய்வார் - இத்தன்மைத்தென்று நம்மனோரா னினைத்தற்குமரிய சிவஞானேபதேசத் தைத் தமிழிலே திருவாசகமாக மொழிபெயர்த்துச் செய்பவராகிய திருவா தவுரடிகள்,—முன்னை வினைப் பெருங்காடு மூடுற - பழைய இருவினையா சீப் பெரிய காடு மூட,—ஜம்புல வேடர் துண்ணி அலைத்து இடர் செய்யும் துண்பவழி செல்லாமல் - ஜம்புலங்களாகிய வேட்டுவர் அதனுண் மறைந்து விள்ளு ஆறலைத்துப் பலதிறத்தனவாகிய இடும்பைகளைச்செய்யும் பிறவி நெற்க்கட்ட பிரவேசியாமல்,—இன்ன வகைத்து உள் கானம் எய்திய அங் கெறி நீங்கி - இத்தன்மைகளையுடைய வனத்தின்கட்ட சென்ற அக்கெறியை விட்டுநீங்கி. எ-து. (ஒ.ஒ)

வேறு .

விரிந்தகட ஹக்கிடை விழுந்திட ருமுந்தே
திரிந்தவர் நயக்குக்கரை சென்ற ஊரு மாபோல்
வருந்தவழூல் வித்தவினை யொத்தகருள் வசத்தா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லணைந்தார்.

இ—ள்: விரிந்தகடவுக்கு இடை விழுந்து இடர் உழுந்து திரிந்த
வர் - பரந்த சமுத்திர மத்தியின் கண் வீழ்ந்து துண்பத்தையுபலித்துத்

திரையான் மொத்தண்டு அச்சமுத்திரமெங்கும் அலைக்கு திரிந்தவர்கள்,— கரை நயந்து அணையு மா போல் - பின்னர்க் கரையெடுத்து கான் மிக விரும்பியடையுமாறுபோல,—அரும் தவர் - அரிய தவத்தையுடைய திருவாதலூராடிகள்,—வருந்த உழல் வித்த வினை அருள் வசத்தால் ஒத்து - இதுகாறும் சனனமரணங்களில் வருந்தும்படி மூன் றுக்கினு முழலச் செய்த தமதிருவினைகளும் இதுபொழுது திருவருள்வாயிலாகத் தம்மு ளொத்துவரப்பெறுதலான்,—பெருந்துறை மருங்கினில் (யங்கு) அணைக்கார் - திருப்பெருந்துறையின் சமீபத்தில் அதனை மிக விரும்பியடைஞ்சார். எ-று. (உரு.)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமூல காகச்
கின்தையருள் கொண்டு திருவாசக முரைப்பார்
பந்தமற வந்தமில் பரங்குறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய்வாம்.

இ—ள்: சிந்தை அருள் கொண்டு திருவாசகம் உரைப்பார் - உலகங்கள் தெரும்பொருட்டுத் திருவள்ளத்திற் கிருபைக்கர்ந்து திருவாசகம் பாடியருளுக் கிருவாதலூராடிகள்,—பந்தம் அற அந்தம் இல்பரம் குறுக என்று - பாசக்கப்பறுக, மீளாத பரமுத்திபெறுக எனத் திருவள்ளத்தைத்து, —இந்த உலகம் சிவன் இருக்கும் உலகு ஆக வந்துள - இப்புலோகங் சிவலோகமாகச் சிவபெருமான் நேரே எழுந்தருளி வந்து வீற்றிருக்கப்பெற்ற, —பெருந்துறையின் வண்மை உரை செய்வாம் - திருப்பெருந்துறையின் வளத்தைச் சிறிது சொல்வாம். எ-று. (உச)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வங்
தீர்த்துலக வையராருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசூ, வந்துசரர் சிந்தும்
பூத்திர ஞதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர்

இ—ள்: அலர் பொங்கர் - நாம் மேலே சுட்டிய தப்புஞ்சோலையானது, —மாத்தியர் குலத்தலைவர் வல்பிறவி எவ்வம் தீர்த்து - ஆமாத்திய குல முதல்வாகிய திருவாதலூராடிகளது வலிய சனன்தோஷத்தையொழித்து, —உலக ஜயர் அருள் செய்யும் இடம் என்று - விச்சவாதிகாகிய சிவபெருமான் திருவருள்செய்யுமிட மிங்தென்று கருதி, —சரர் மிசூ வந்து தோத்திரம் உரைத்துச் சிந்தும் பூத்திரள் உதிர்ந்த வகை போன்

திருப்பெருங்துறைச்சருக்கம்.

நடு

நது - தேவர்கள் ஆகாயத்தில் வந்துள்ளனர் தோத்திராஞ்செய்து சொரியும் பூவினது கூட்டம் உதிர்ந்து கிடக்கத்தை ஒத்தது. எ-று. (உடு)

வேறு .

பேற்றிந்து கவழுயல்வோ மென்றுபெருங் துறைநாடி.
யாறியங்கி யினோக்கும்வர்க் களிக்கவெதிர் நிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
நீறணிந்து சோறேந்தி நின்றனதுன் றயகைதை.

இ—ள்: பேறு அறிந்து தவம் முயல்வோம் என்று - பெற்பால் தின்னதென்றறிந்து அதனைப் பெறும்பொருட்டுத் தவஞ்செய்வோமென்று கருதி, —பெருங்துறை னாடி ஆறு இயங்கி இளோக்கும்வர்க்கு அளிக்க எதிர் நிற்பவர்போல் - திருப்பெருங்துறையை நோக்கி வழிகட்டுத் தசிதாகங்களான் மெலியுங் திருவாதலூரடிகளுக்கு அம்மெலிவீங்கை வேண்டுவகொடுத் துபசரிக்கும்படி எதிர்வந்து நிற்கும் அடியார்க்கடியவ்வாப்போல, —துன் றிய கைதை - கெருங்கிய தாளோகள், —கூறும் இன் ப நிழல்செய்து - வித்து கூற்றத்தும் இன்பம் பொருந்திய நிழலைச்செய்து, —குறையாத பத்தி உடன் - நிறைந்த பத்தியுடனே, —நீறணிந்து சோறு ஏந்தி நின்றன - நிற்றையணிந்து சோற்றைத்தாங்கி நின்றன. எ-று. (உடு) *

நிலங்கணில்வங் தொருக்குருந்த நீழவிலே யெவ்வுலகுங் கலங்கபொரு ஸிருந்தபடி கண்மெனங் களிப்பெப்ப்தித் துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக மலர்ந்தபெருங் தவர்போல் மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள்.

இ—ள்: எவ் உலகும் கலந்த பொருள் - சர்வலோகங்களினும் மணியும் மொலியும்போல் வியாபக வியாப்பியமாய்க் கலங்கிருக்கும் பரம் பொருளாகிய சிவபெருமான், —நிலங்கணில் வந்து ஒரு குருந்த நீழவில் இருந்த படி கண்டு - இங்நிலவுகத்தின்கண் வந்து திருப்பெருங்துறையில் ஓர் குருந்தமரநிழவில் எழுந்தருளியிருந்தமையைத் தரிசித்து, —மனம் களிப்பு எய்தி - மனங்களிகர்ந்து, —துலங்கிய தம் கண் நீரும் சொரிந்து தம்மனத்தின்கணுள்ள அன்பைப் பறத்தே விளக்கும் கண்ணீரையும் பொழிந்து, —கரம் குவித்து - கைகுவித்து, —முகம்மலர்ந்த பெருங்தவர் போல - முகமலர்ச்சியடைந்த பெரிய தபோதனரைப்போல, —புண்டரி கங்கள் மலர்ந்தன - தடாகங்களிலுள்ள செந்தாமரைகள் விசுத்தன. எ-று.

ஆன்றபயன் பிறர்துகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியங்கல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுஞ் தனகன்ன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிலவர்
வான்றகைப நிலைபோல வளைந்துவிளைந் தனசெங்கெஙல்.

இ—ள்: ஆன்றபயன் பிறர் நுகர - மிக்க தம்பிரயோசனங்களைப்
பிறரனுபவிக்க, — அகத்து இனிமை உளதாகத் தோன்றிய கல் அறிவினர்
போல் - அதுகொண்டு மனத்தின்கண் வெறுப்புத்தோன்றுது மகிழ்ச்சியே
நிலைபெறத் தோன்றப்பெறும் நல்ல அறிவையுடைய மேன்மக்களைப்போல-
கன்னல் துவன்றி எழுஞ்தன - வயல்களிலே கரும்புகள் தம்பயனைப் பிறர
நுபவிக்கத் தாம் மதர்த்து வளர்ந்தன, — என்ற குலமாதர் தமது இறைவர்
முகம் நாடில் - பயின்றுவரும் குலமகளிர் தங்காதலர் தம்முகத்தைநோக்
கியவழி, — அவர் வான் தகைய நிலை என்ன - நாணியொல்கும் அவராது
பெருங்கைமை நிலையைப்போல, — செங் கெல் விளைந்து வளைந்தன -
செங்கெந்தகள் விளைந்து தலைவணங்கின. எ-று. (உ-அ)

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மரணைகக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேட நினைந்துதவ நினைநியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருத்துங் தன்மையினர் வயன்மாதர்.

இ—ள்: முலைக் கிரியும் கரும் கூந்தல் மொய் வனமும் அரண்
ஆக - தம்முலையாகிய மலை யும் கரிய கூந்தலாகிய கெருங்கிய காடும்
முறையே மலையரணும், காட்டரணுமாக, (அவற்றைப் பொருந்தி நின்று), -
கொலைப் புருவ வெம் சாபம் குனித்து - சாக்காடென்னு மஹத்தையைச்
செய்யும் புருவமாகிய கொடிய வில்லை வளைத்து, — விழிக் கணை ஏவி -
கண்ணைகிய அம்பைத் தொடுத்துச் செலுத்திக் காமயுத்தஞ்செய்து; —
நிலைப் படி நல் பொருள் தேட நினைந்து தவம் நீள் கொறியில் தலைப்படுவார்
தமை - நித்தியப்பொருளாகிய நல்ல முத்தியைத் தேடும்படி கருதித் தவ
மாகிய மேனைநிக்கணைமுகும் முனிவர்களையம், — வருத்தும் தன்மை
யினர் - அம்மேனைநியினின் றும் தம்மாட்டு மீட்கும் பேரழையுடையவர், -
வயன் மாதர் - அத்திருப்பெருங்துறைக்கட் கடைசியர்களும். எ-று. (உ-க)

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழில் மேவுங்
கன்னல்வய இங்கிகழ்கல் கண்வெகை கொண்டே
யின்னலுட ஸம்பெற வினிப்புவியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார்.

இ—ள்: இன்ன வகை மன்னி வளர் காவும் - இத்தன்மைகள் பொருந்தி வளரானின்ற சோலையும், —எழில் மேவும் கன்னல் வயலும் திகழ்கல் கண்டு உவகை கொண்டு - அழகுபொருந்திய கரும்புகளையுடைய வயலும் விளங்குதலைக் கண்டு மகிழ்ந்து, —இன்னல் உடலம் பெற இனிப் புவியில் வாரா மன்னவர் - துக்கமயமாகிய சரீரத்தை யெடுத்தற்பொருட்டு இனிப் பூமியின்கண் வாராத திருவாத ஓரடிகள், —பெருந்துறைவளம்பதி யில் வந்தார் - திருப்பெருந்துறையாகிய வளவிய சிவகேத்திரத்தில் வந்து சேர்ந்தார். எ-று. (கு ०)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
஽ாதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதில் தறிந்துரையி னேவலர்க ணென்றூர்.

இ—ள்: மாதவர் மிகும் பதி புகுந்துழி-திருவாதவூரடிகள் பெரிய தபோதனர்கண் மிக்கிருக்கும் அத்திருப்பதியின்கட்ட சென்றருளியபொ மூது, —மருங்கே நாதன் உறைதண்டலையில் - பக்கத்தே பரமாசாரியர் வீற்றிருக்கும் பூஞ்சோலையில், —ஏங்கு புனை தொண்டர் ஒதுறு சிவாகம ஒலிப் பொலிவு கேளா - எண்வகைப் பத்திகளையுடைய திருத்தொண்டர் கள் ஒதுக்கின்ற சிவாகமத்தினது சிறந்த ஒலியைக் கேட்டு, —எவலர்கள் இல்லை யாது அறிந்து உரையின் என்றூர் - எவலாளர்களே இவ்வொலியாது அறிந்து சொல்லுங்களென்று பணித்தருளினார். எ-று. (கு)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைத்தகுண வெற்பைகிக ரொப்பார்
உன்றதொர் குருந்தமர நீழுலி விருந்தா
ரென்றலு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார்.

இ—ள்: அவர்கள் சென்று வந்து - அவ்வேவலாளர்கள் உடனே போய்மீண்டுவக்து, — சிவ பத்தர் பலர் சூழ - சிவனடியார் பலர் சூழ்து கேவிக்க — கொன்றை முடி வைத்த குண வெற்பை நிகரொப்பார் - கொன்றை மாவிலைக்கையைத் திருமுடியிலே தரித்த குணமலையாகிய சிவபெரு மானை முழுவதமொத்த ஒருசிவயோகியார், — சின்றது ஓர் குருந்த மர நிழவில் இருந்தார் என்றலும் - அங்கே சிற்கின்றதொரு குருந்தமராகிழவில் வீற்றிருக்கின்றார்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தலும், — இனிப் பிறவி இல்லார் மகிழ்ந்தனர் - இனிப் பிறவாத திருவாதனுரடிகள் அவ்வளை முடி வதன் முன்னரே பரமானந்தமடைந்தார். எ-று. (க.ஈ)

வவல் ரூரைத்தமொழி கேட்டானே யெய்து
மாவலொடு காவினை யலைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மனிச்சிவிகை விட்டினி தழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார்.

இ—ள்: ஏவலர் உரைத்த மொழிகேட்டு - ஏவலாளர்கள் கூறிய வார்த்தையைத் திருவாதனுரடிகள் பின்னர் முழுவதுங்கேட்டு, — அரை எய்தும் ஆவல் ஒடு காவினை அணைந்து - பக்குவான்மாக்களது பாசத்தை யரிக்கும் கிவபெருமானை அடைய வேண்டுமென்னும் வேணவாவோடு அச்சோலையையடைந்து, — அகம் மலர்ந்து - பின்னரும் மனமகிழ்ந்து, — மேவிய மனிச்சிவிகை விட்டு இழிந்து - தாமிவர்ந்துவந்த முத்துச்சிவி கையை விட்டிறக்கி, — தேவர் பரவும் பரமர் தெய்வசபை இனிது கண்டார் - அஸிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் வழிபடும் பரமாசாரியரது தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மகாசபையை நேரேகண்டார். எ-று. (க.ஈ)

வ று .

அண்டமெலாங் கடங்கபொருள் பகரு நூலி
நாலாவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித்
தொண்டுபடு மடியார்க னூற்றெருன் பான்மேற்
ரெருன் னூற்றெருன் பானென்னுங் தொகுதி சூழ
வெண்டொடிபங் கின்னிருப்ப விருப்பா லெய்தி
யுடலுரைதுச் சிவஞான முனர்வா ராந்பு
மனுரடியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல
மந்திரியா மேன்மையுடன் வந்து சின்றூர்.

இ—ள்: அண்டம் எலாம் கடங்க பொருள் பகரும் நூலின் அளவு உரைப்பார் - சுகல வண்டங்களையும் தமது வியாபகத்து ணடக்கித் தாம் அவற்றுள்ளங்கி வியாப்பியமாகாத அகண்டாகார நித்த வியாபக சுங்கிதா னந்தப் பிழம்பாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களி னளவை களைக் குருசங்கிதியில் ஒதுபவர் சிலரும், - ஆய்வார் - சிந்திப்பவர்சிலரும், - தெளிந்து அயர்வார் ஆகி - தெளிந்து தம்வழுமழிவார் சிலருமாகி, - தொண்டுபடும் அடியார்கள் ஒன்பான் நூற்று மேல் தொண்ணூற்று ஒன்பான் என்னும் தொகுதி குழு - அடிமைத்திறம்பூண்ட திருக்கூட்டத்தினார் தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றெண்பதின்மரென்னுங் தொகையினை யுடையவர் தம்மைச்சூழ்ந்து சேவிக்க, - ஒன் தொடி பங்கினன் இருப்ப - ஒளிபொருங்கிய வளையலைத் தரித்த உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்க, - விருப்பால் எய்தி - திருவாதனுரடிகள் விருப்பத்தோடு சமீபத்திற் போய், - உடன் உரைத்துச் சிவஞானம் உணர்வார் - அவரோடு சம்பாஷித்து அதிகுக்குமமாகிய சிவஞானத்தை அநடுகியின் வைத்துணருந்கருத்தினராகி, - அந்பு மன்றிய நெஞ்சினில் வணங்கி - அந்பு நிறைந்த மனத்தினால் அவரைவணங்கி, - வணங்கார்போல் - காயத்தான் வணங்காதார்போன்று, - மந்திரி ஆம் மேன்மை உடன் வந்து நின்றார் - தம்மதிகாரத்துக்கேற்ற பெருமிதத்தோடு பின்னும் அதி சமீபத்திற் சென்று நின்றனர். எ-று.

(ஈச)

உருத்திரநற்றிருமணியை யிலங்கு காதி
லொண்சிரத்திற்கங்கரத்து லொளிகொண் மார்பிற்
காத்திலணிக் திலகுகிரு முண்ட மங்கிக
கண்கரங்க நன்னுதன்மேற் கவினச் சாக்தித்
திருத்திகழும் வேதியனு ரம்பொன் மேனி
திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது
பொருத்தமுறும் புத்தகமே வையா வேண்ணப்
பொய்மையிலாச் சிவஞான போதமென்றார்.

இ--ள்: நல் உருத்திரமணியை - நல்ல உருத்திராக்கமணியை, - இலங்கு காதில் - விளங்கா நிற்குந் திருச்செவிகள் னும், - ஒன் சீத்தில் - முகிய சிரசினும், - கந்தரத்தில் - திருக்கழுத்தினும், - ஒளிகொள் மார்பல் - ஒளிபொருங்கிய திருமார்பினும், - கரத்தில் அணிந்து - திருக்கரங்களினுங் தரித்தும், - இலகு திருமுண்டம்-வள்ளொள்விளங்குங் திரிபுண

டரத்தை,—ஆங்கிக் கண் கரந்த நல் நுதல் மேல் கவினச் சாத்தி + அக்சி னிக்கண்ணை மறைத்த எல்ல திருநெற்றியிலே சிவாகமவிதி விளங்கத் தரிந்தும்.—திருத் திகழும் வேதியனுர் அம்பொன்மேனி திகழ்வது கண்டு அகம் மகிழ்வார் - குருலகூணம் விளங்கும் அநாதிசைவாகிய சிவபெரு மானது மாற்றுயர்ந்த பொன்போலும் ஞானதேசிகத் திருமீனி பேரோ ஸிசெய்வதைத் தரிசித்து மேலும் மனம் களிக்கரும் திருவாதலூரடிகள் அவரை சோக்கி,—ஜூயா செங்கைமீது பொருத்தம் உறும் புத்தகம் ஏது என்ன - சுவாமி உமது சிவக்த திருக்கரத்திற் பொருத்தும் திருமுறை யாதென்று வினவ,-பொய்ம்மை இலாக் சிவஞான போதம் என்றார் - அதற்கு அவர் இது மெய்ம்மையாகிய சிவஞானபோதமென்று கூறியருளி னுர். எ-று. (குடு)

என்றலுமே சிவமேது ஞான மேதிங்
 கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு விரே
 என்றவட நீழுவில்வங் திருந்தார் நிரே
 யடியேனுமுமக்கடிமை யாவே னென்ன
 நின்றகிவ மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான
 கிகழுபோதங் தேர்ந்ததனைத் தெளித லாமென்
 வெளுன்றியநற் பொருள்வினவி கிற்பார் சிங்கை
 யுருகும்வகை யுரைசெய் தாருவமை யில்லார்.

இ—ள்: என்றலும் - என்றிங்குனம் உத்தரமளித் தருளதும்,—
 சிவம் எது - அதுகேட்ட திருவாதலூரடிகள் சுவாமி சிவஞானபோதமென் னும் அம்மும்மொழித் தொடரினுண் முதற்கணின்ற சிவமாவதியாது,—
 ஞானம் எது - இடைக்கணின்ற ஞானமாவதியாது,—இங்கு இலங்கியிடும் போதமேது - இறுதிக்கண் விளங்கும் போதமாவதியாது,—இயம்புவீரேல் - இம்முத்திற விலைக்கட்கும் பிரதியுத்தரமளித் தருளவீராயின்,—
 அன்று வட நீழுவில் வந்து இருந்தார் நிரே - சணகர் மூலிய முனீந்திரர் நால்வருக்கும் வேதார்த்தங்களிற் சமுச்சயம் பிறந்த அக்காலத்துக் கைலாச சிரியின் தகவினைசிகரத்தினிற்கும் கல்லாலவிருஷ் நிழவி லெழுங்கருளிவக் திருந்தகெண்டு அச் சமுச்சயம் நீர்த்த தகவினைபூர்த்தியுச் தேவீரே,—
 அடியேனும் உமக்கு அடிமை ஆவேன் என்ன - தமியேனுங் தேவீருக்கு மீனாவடியை யாவேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,—உவமை இல்லார் -
 அதற்குச் சமானரகிதராகிய பரமாசாரியர்,—நின்றகிவம் ஒன்று - அவ்

வாசக முதற்கணின்ற சிவமாவது நித்த முத்த சுத்த சித்தாகியனுவல்து,- அதனைத் தேர்தல் ஞானம் - அவ்வஸ்துவைச் சுந்தேக விபரீதக் காட்சிகளின்றி அதனாருள் வழிப்பட்டு நின்று உள்ளவாறு அறிதலே இடைநின்ற ஞானமாவது,—நிகழ்போதன் தேர்ந்ததனைத் தெளிதல் ஆம் என்று - இனி இறுதிக்கண் விளங்கும்போதமாவது அங்குனம் ஆகமவளைவயின் வைத் தறிந்ததனை அநுபூதி நிலையில் வைத்து நிச்சயஞ்செய்தலேயாமென்று, — ஒன்றிய கல் பொருள் வினவி நிற்பார் சிக்கை உருகும்வகை உரைசெய்தார் - சிவஞானபோதமென்னும் அவ்வாக்கியத்திற் பொருங்திய உண்மைப் பொருளை ஐவகை வினாக்களுள் “அவன்றிவதான் கோடல்” என்னும் வினாவான் வினவிநிற்குங் திருவாதலூரடிகளுடைய மனம் செக்குநெக்கு ருகும்வண்ணம் பிரதியுத்தரமளித்தருளினார். எ-று. (கூகு)

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவங்து நாலாஞ்
சத்திசி பாத மெய்துங் தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று எாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி வெண்ணி.

இ—ள்: உத்தமர் இன்ன ஆறு இங்கு உரைத்தலும் - தேசிகோத் தமராகிய சிவபெருமான் இந்தப்பிரகாரங் திருவாய்மலர்ந்தருளுதலும்,— உங்கு - திருவாதலூரடிகள் அதுகேட்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்து, —நாலாஞ் சத்திநிபாதம் எய்துங் தன்மையர் ஆதலால் - அவர் சத்திசிபாதம் நான்க னுள் இறுதிக்கண்ணதாகிய அதிதிவிர பக்குவும் பொருங்தப்பெற்ற திரி கரண சத்தியை யுடையாதவினால், —அத்திரு மன்றுள் ஆடும் ஜூயர் - அக்கணக்கைபயின்கண்ணே பஞ்சகிருத்தியிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சபாாய கரே, — என்னை ஆள இத்திருமேனிகொண்டார் என் பது மனத்தில் எண்ணி-தமியேனை அடிமைகொண்டருளும் பொருட்டு இத்தேசிகத் திரு மேனி கொண்டெழுந்தருள்ளுமெரன்பதைத் தம்மனத்திற் சிந்தித்து. எ-று.

மின்னினு சிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் ஸேண்டே னுன்னடி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு மென்னையின் றடிமைக் கொள்வா யெம்முயிர்க் கிழைவா வென்று முன்னுற வணங்கி நின்றூர் முகமெளங்கண்ணீர் வார.

இ—ள்: எம்முயிர்க்கு இறைவா-எமதான்மநாயகரே,—நாயென்-
புழுத்த நாயினுங்கடையேஞ்சிய தமிழேன்,—மின்னி னும் நிலைமை இல்லா
விமுப்பொருள் யாவும் வேண்டேன் . தொன்றியாங்கழியும் மின்னவினும்
விரைந்தழிதன் மாலையவாய விமுமிய பிரபஞ்சப் பொருள்களினுள் ஒன்றை
யும் விரும்பமாட்டேன்,—உன் அடி அடைந்து உறுபவும் ஒழித்தல் வேண்டும் . தேவரீருடைய திருவடிகளையே புகவிடமாகவடைந்து அநாடியே
சக்தித் த பிறவியை சீக்குதல்வேண்டும் ஆதவினால்,-என்னை இன்று அடிமை
கொள்வாயென்று .. தமேயினை இது பொழுது அடிமைக்கொண்-
டருளுமென்று,—முகம் எலாம் கண் நீர் வார முன் உற வணங்கினின்றூர்-
முகமுழுவதுங் கண்ணீரொழுகக் குருசங்கிதியிலே மறித்தும் வணங்கி
நின்றனர். எ-று. (கா)

இவ்வகை புகன்று முன்னேன் முன்னுற விரங்கி சிற்பத்
நிவ்விய தரமே யான செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி கின்றூர்.

இ—ள்: இவ்வகை புகன்று முன்னேன் முன்னுற இரங்கி சிற்ப-
திருவாதலூரடிகள் இந்தப்பிரகாரம் வின்னப்பஞ்செய்து பாமாசாரியரது
சங்கிதியிலே இரக்கமுற்றுவிற்பு,—அவ் வடியவரின் மிக்கார் ஒருவர்காடி -
அத்திருத்தொண்டர்களுக்குட் சிறந்தவரொருவர் அதுகண்டு,—திவ்விய
தரம் ஆன செய்தியர் என்று - இவர் தீவிரதரமான பக்குவத்தையுடையவ
ரென்றலுமானித்து,—வெவ்வினை அகற்றி இவ்வடிமை தன் னை ஆள-
வேண்டும் என்று - கொடிய வினைகளை நீக்கி இய்வடியவரைத் தேவரீர்
அடிமைகொண்டருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து,—இறைஞ்சி நின்றூர் - வணங்கி நின்றூர். எ-று. (குக)

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பரப்பற மிகித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றக் தில்லையம் பலத்தே நின்ற
வருட்பரா எந்த வாரி யாதவி நைதற்கி யைந்தார்.

இ—ள்: கருப்புக நினையார் மேல் கண் அருள் செய்து - கருப்
பாசயத்தின்கட பிரவேசிக்க விருப்பமில்லாத பக்குவான்மாக்கன்மீது
திருபாநோக்கஞ்செய்து,—ஏதேத் பொன் பாதம் கொண்டு நெஞ்சில்

பரப்பு அற மிதித்தல் வேண்டி - தூக்கிய திருவடியைக்கொண்டு அவரது சித்தவிருத்தி குன்றும் வண்ணம் கிரகில்வைத்துத் தீக்கூசெய்யத் திரு வளம்பொருக்கி, — திருப்புனை மறையோர்போற்ற - திருவடியைத்தணர் துதித்து வழிபட, — தில்லை அம்பலத்து நின்ற அருள் பர ஆனந்த வாரி ஆதலின் - சிதம்பாத்திலே கனகசபையின்கண்ணே அகவரதமும் தின்றரு ஞகின்ற சிவகாருணணியத்தையுடைய சிவானந்த சமுத்திரமாகவின், — அதற்கு இயைந்தார் - பிரேரகாசாரியரது வேண்டுகோளுக்குப் பரமாசா ரியர் உடம்பட்டருளினார். எ-று. (ச0)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரஸ்செயு மம்பு சாத
மொத்தவர் தம்மை நாடி யுன்னையின் றடிமை கொள்ள
வித்தலத் தணைந்தோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னலே
சித்தம் திரங்கல் வேண்டா வெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தார்.

இ—ள்: அத்தகு பகலோன் முன்னர் அலர் செயும் அம்புசாதம் ஒத்தவர் தம்மை நாடி - அத்தகுதியையுடைய சூரியனது சக்கிதிமாத்திரை விலே அலருதல் செய்யுங் தாமரைமலரையொத்த திருவாதலூராடிகளைப் பரமாசாரியர் நோக்கி, — நீ முன் இயற்றிய தவத்தினாலே இன்று உண்ணே அடிமைகொள்ள இத் தலத்து அணைந்தோம் - அங்பனே நீ பூர்வகன்மங்களிற் செய்த நிஷ்டகாடினு புண்ணிய வசத்தினாலே இந்தினம் உண்ணே அடிமைகொள்ளும்பொருட்டு நாம் இப்பெருந்துறையின்கண் வக்தேம் ஆதால், — சித்தம் இரங்கல் வேண்டா எனத் திருவாய் மலர்க்தார் - இனி மனவிரங்குதலை ஒழிவாயாகவேண்டு திருவாய்மலர்க்தருளினார். எ-று. (சக)

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென திலம்பாடென்று
சிந்தையா குலமுற் றுன்கைச் செழும்பொரு ஸீதல் செய்வாற்
கிந்தகர ளளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே
யந்தா விந்தா ளாக வடிமைகொண்டருள வெண்ணி.

இ—ள்: வந்து - தண்ணாடி வந்து, — கான் வறுமை உற்றேன் - கான் மிகவும் வறுமையடைந்தேன், — எனது இலம்பாடு மாற்று என்று - எனது வறுமையை நீக்குகென்று யாசித்து, — சிந்தை ஆகுலம் உற்றுன் கைச் செழும் பொருள் ஈதல் செய்வாற்கு - மலேவியாகுமலடாந்த ஒரு சித்திய தரித்திரன் கையிலே செழுமையாகிய திரவியத்தைக் குறைவறக் கொடுக்குங் தாதாவுக்கும், — இந்தநாள் அவிக்கவேண்டும் என விதி இன்

ஸமயால் - இன்னாள்களின்மாத்திரங் கொடுத்தல் வேண்டும் அல்லுழிக் கொடுக்கலாதாதென்னும் விதியில்லாமையினாலே, — அந்த நாள் இந்நாள் ஆக அடிமைக்கொண்டு அருள் எண்ணி - அங்காலோ இதற்கும் நாளாகப் பரமாசாரியர் திருவாதலூரடிகளை அடிமைகொண்டருளத் திருவளங் கொண்டு. எ-று. (ச2)

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி யித்தவ முடையோ னெய்து மிடரோழித் தாழ்வ திங்காள் வித்தக விதற்கு வேண்டுங் கருமாநீ விரைவிற் செய்கென் உத்தம வடிவங் காட்டு முன்மையா ரூரத்தல் செய்தார்.

இ—ள்: உத்தம வடிவம் காட்டும் உண்மையார் - ஞாதேசிகத் திருமேனியைத் தரிசிப்பித்தருளும் மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானை வர், — அத் தகு தொண்டர்க்கு எல்லாம் அதிபராம் அவரை நோக்கி - அத் தகுதியையுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் முதல்வராகிய அப் பிரேரகாசாரியரைப் பார்த்து, — வித்தக - சாதுரியனே, — இத்தவம் உடையோன் எதும் இடர் ஒழித்து ஆன்வது இந்நாள் - தவத்தையுடைய இவ்வன்பன் பொருந்தும் பிறவித்துண்பத்தை நீக்கி நாம் அடிமைகொள் வது இத்தினமே, — இதற்கு வேண்டும் கருமாந் கீ விரைவில் செய்கு என்று உரைத்தல் செய்தார் - இதற்கு வேண்டுங் காரியங்களை கீ ஒரு சிறிதுங் காலநீட்டமின்றிப் பிரயத்தனஞ்செய்யக்கடவை யென்று பணித்தருளி னார். எ-று. (சங்)

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த மன்னிருந் தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த் தெரிய ஸாலும் பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம் புனைந்தபல் பட்டி னுலு மந்நெடுங் காவி னுடங் கானழுங் கோயில் செய்தே,

இ—ள்: அந்த மன் இரும் தவத்தின் மிக்கார் - நிலைபெற்ற பெரியதவத்தான் மேம்பட்ட அந்தப் பிரேரகாசாரியர், — முன்னவன் புகன்ற ஆறு முயல்குவம் என்று - முன்னைப் பழும் பொருட்டும் முன்னைப் பழும் பொருளாகிய பரமாசாரியர் பணித்தருளியரிகாரஞ் செய்யக்கடவே மென்று, — வகை மல்த் தெரியஸாலும் - நானுவிதமாகிய பூமாலைகளினுலும், — பொன் இடை அழுத்தி முத்தம் புனைந்த பல் பட்டினுலும் - பொன்னிழைகளை இடையிடையே செறித்து முத்துக்களைக்கொண்டு

விவிம்பிழைத்த காலைதமாகிய பட்டுவஸ்திரங்களினாலும்,—அங்கு அங்கே மூடும் காலின் ஊடு ஆன பூங்கோயில் செய்து - அங்கே உயர்வாகிய ஆச்சோலையின்கண்ணே தீக்காக்கியைந்த ஒரு பூங்கோயிலைச் செய்து, எ-று.

செய்தகநற் கோயி ஊடு சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காண நில்லா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ் சமைஞ்தது வாய்ப்ப வென்றார்.

இ—ள்: மெய் தகு தொண்டர்க்கு எல்லாம் மிக்கவர் - மெய்யறி கையுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் அதிபர்,—செய்த ஈல்கோயில் ஊடு சிறந்த ஆசனமும் சேர்த்து - இங்களஞ் செய்யப்பட்ட நல்ல கோயிலினுள்ளே திவ்விய ஒரு ஆசனத்தையு மைமத்து, -இறைவற் சார்ந்து- பராமாசாரியரை யடைஞ்து, -கைதவம் உடையார் நெஞ்சில் கனவிலும் காண நில்லா மைதரு களத்தாய் - கபடிகள்து மனத்தின்கணிகழுஞ் சொப்பனத்தினும் அவர் காலைதற் கொருசிறிது வெளிவில்லாத காளகண் டத்தையுடையவரே, -கோட்டம் வாய்ப்பச் சமைஞ்தது என்றார்-கோயில் தீக்காமண்டபத்திலக்கணம் பொருந்தச் செய்யப்பட்டு முடிந்தது என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (சடு)

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதபன் கரங்து ஞாலம் பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிகையோர் பழங்குந் தாகி மேயகல் ஆயிர்க் கொல்லாம் விழித்துயில் பயி லுங் காலைத் தூயதொண்டர்க்கு மாயை தொலையுஙல் லயையக் தோன்ற.

இ—ள்: ஆயிடைக் குடபால் வெற்பில் ஆதபன் கரங்து - அப் பொழுது மேற்குத் திக்கிலுள்ள அஷ்டமயனகிரியிலே குரியன் மறைதலால், -ஞாலம் இருள் பரந்த பின்பு - மூழியிலே இருள் பரந்தபின்னர், - கடிகை ஓர் பதினைந்து ஆகி-அத்தயாமமாகப்பெற்று, - மேய கல் உயிர்கள் எல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங்காலை - பகற்காலத்து வேண்டுமிடங்களிற் சுந்சரித்த நல்ல ஆன்மவர்க்கங்களொல்லாம் கண்களை முகித்தது தீத்திரை செய்யும்போது, - தூய தொண்டர்க்கு மாயைதொலையும் கல் அமையம் தோன்ற - சித்த சுத்தியையுடைய திருவாதலூராடிகளுக்கு மாயாமலம் சத்திகுன்றும் எல்லதருணம்வங்து சம்பவிக்க. எ-று. (சகு)

இங்கிவன் றன்னை யானநங் காலமீ தென்று தெய்வ சங்கம தகன்று முன்னேன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து குங்குமம் புழுகு சாந்தங் குழூத்துமெய்ம் முழுதும் புசிக் கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்துமென் பனிநீ ராடி

இ—ள்: முன்னேன் இங்கு இவன்றன்னை ஆனந் காலம் கது என்று-பரமாசாரியர் இங்கே இவ்வன்பனை நாம் அடிமைகொள்ளுங்காலம் இதுவேயென்று திருவாத்தடைத்து,—தெய்வசங்கம் அகன்று மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து - அத்தேவசப்பைய விட்டுகிண்கி ஸ்வானமண்டபத்தை அடைந்து,— குங்குமம் புழுகு சாந்தம் குழூத்து மெய்முழுதும்புசி - குங்குமத்தையும் நாவிப்புழுகையுஞ் சந்தனத்தையுங் குழூத்துத் திருமேனி யெங்கும் அர்ப்பணங்குசுய்து,—ஒல் வாசம்கலந்த கங்கையின் நீர் மெல் பனி நீர் ஆடி - நல்ல வாசனையூட்டிய கங்காதீர்த்தத்தினாலும் நொய்ம்மை யாகிய பனிநீரினாலும் ஸ்வானங்குசுய்தருளி. எ-று. (சன)

மெய்ப்புன ருகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல வொப்பருஞ் செம்பட்ட டாடை யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச் செப்பிள மூலையாள் பாகன் றென்றிசை யதனை கோக்கி யப்பெருந் கவிகின் மேலங் கழுகுற விருந்த பின்னர்.

இ—ள்: செப்பு இள மூலையாள் பாகன் - கடைக்க நீலரத்தினச் செப்பை விக்கத் த இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமான்,-மெய்ப்புனல் துகிலான் மாற்றி - திருமேனியிற்பொருங் திய நீரைத் திருவொற்றுடையினாலே ஒற்றி நீக்கி,-விலை மதிப்பு இல்லா நல்ல ஒப்பு அரும் செம்பட்டு ஆடை உடுத்து - விலை மதித்தற்கரிய நல்ல ஒப்பற்ற செம்மையாகிய பட்டுப் பரிவட்டத்தைத் திருவரையிலே சாத்தி,- உயர் கோட்டம் எய்தி - உயர்ச்சிபொருங்திய தீக்காமண்டபத்தை அடைந்து,—பெருமை அத்தவிசின் மேல் தென்திசையதனோக்கி அங்கு அழகு உற இருக்கபின்னர் - பெருமைபொருங்திய அவ்வாகனத்தின்மீதே தெற்குத்திக்கை கோத்கி அங்கே யோகாசனமாக வீற்றிருந்தருளிய பின் னர். எ-று. (சம)

அண்டரு மலர்து யேத்து மன்பருந் தூநீ ராடி வெணடுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்யராகி முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதங் தருள மேனி கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியவுக்கு வகை கூர்ந்து.

இ—ள்: அண்டரும் மலர் தாய் ஏத்தும் அன்பரும் - தேவர்களும் புத்பாஞ்சலிசெய்து துதிக்கத் தரும் சிவபத்திமானாகிய திருவாதலூரடி களென்னுஞ் சிடரும்,—தூநீர் ஆடி - சுத்தமாகியநீரிலே ஸ்கான்னுசெய்து,- வெண் துகில் புனைக்கு - வெண்மையாகிய இரண் டு வஸ்திரங்களைத் தரித்து,—நீறு விளங்கிய மெய்யர் ஆகி - விழுதிபிரகாகிக்கிண்ற திருமே னியையுடையவராகி,—முன்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதங்தருள மேனிகொண்டவர் திருமுன் குறுகிச் சென்று - செந்தாமரை மலர்போ ஹாந் திருவடிகளைச் சிரகின்மீது சூடித் திருவடித்தைசெய்து தமக்குப் பராமுத்தி பிரசாதித்தருளும்வண்ணங் குருமூர்த்தங்கொண்டெடுமுந்தருள்ய சிவபெருமானது சந்திதியிலே அதி சமீபத்திற்கென்று,—அங்கு உவகை கூங்கு - அங்கே மகிழ்ச்சி மிகுங்கு. எ-று. (கக)

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றுள் விளக்கியர்ச் சி.னமுன் செய்து தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க் கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு.

இ—ள்: முன் விண்ணவர் அதிபன் பொன் தாள் விளக்கி அர்ச் சனை செய்து-முன்னரே தேவாயகராகிய சிவபெருமானுடைய பொன் போலுங் திருவடிகளை அபிஷேகங்குசெய் தருச்சித்து,—தண் உறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தம் மெய் முழுதுஞ் சாத்தி - தட்பமாகிய நிறிய பனிநீர் கலந்த சந்தனக்குழம்பைத் திருமேனி முழுவதுஞ் சாத்தி,—வண்ணட மெல் கழுநீர் மாலை வளம்பெற அணிக்கு - அழகிய மிருதுவாகிய செங்க முந்நர்மாலையை அதி அழகுபெறத் தரித்து,—பின்னர் - அதன்பின்னர்,— கண் உறு பரிவு தீரக் கண்டு - கண்களைப்பெற்று இதுகாறும் பாதுகாத்த துண்பங்தீரத் தரிசித்து,—உளம் மகிழ்ச்சிகொண்டு - அதனால் மனத்திலே பேரானங்தங்கொண்டு. எ-று. (கீ)

பருப்புட னுளி கோப் பழச்செழுஞ் துருவல் சேர்த்துச் சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தால்லமுது தன்னை மிருத்திய கனகக் கான்மேவிலங்குபொற் கலத்தின் மீது விருப்பொடு படைத்து நெய்யி மிக்கமுக் கணியும் பெய்து.

இ—ள்: பருப்பு உடன் செழும் காளிகோப் பழத்துருவல் சேர்த்து - பருப்போடு செழுமையாகிய தேங்காய்த்துருவலைச் சேர்த்து, -

சருக்கரை கலந்து பாவில் சமைத்த நல் அமுது தன்னை - சருக்கரையைக் கலந்து பால்கொண்டு சமைத்த நல்ல திருவமுதை, - இருத்திய கனகச் கால்மேல் இங்குபொன் கலத்தின் மீது விருப்பொடு படைத்து - வைக் கப்பட்ட சுவர்ன முங்கால்பின்மீது விளங்குகின்ற பொற்பாத்திரத்தின் கட்ட பிரீதியோடு படைத்து, - கெம்யும் யிக்க முக்களியும் பெய்து - அதன் பீது அன்னசுத்தியாகிய ஒக்டையையும் முப்பழங்களையும் விளியோ கிட்டு. எ-று. (நூ)

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க மூன்று எால்முண் டவனே நல்ல வழுதமுண் டருளா பென்று சிலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிங்கதயி னுரைப்பக் கால காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழீஇய பின்னர்.

இ—ள்: மால் அயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க மூங்காள் ஆலம் உண்டவனே - அரிபிரமேக்கிராதி தேவர்கள் உய்யும் பொருட்டு மூன்றேர்காலத்திற் கொடிய ஆலகாலவிஷத்தையுண்டவரே, - நல்ல அமுதம் உண்டருளாய் என்று - இந்த நல்ல திருவமுதையுண்டருளுமென்று, - சிலமா மகிழ்ச்சி பொங்கும் சிங்கதயின் உரைப்ப - ஞானுசாரசம்பஞ்சமான பெருமகிழ்ச்சி பொலிகின்ற மனவிருப்பத்தோடு திருவாதலூரடிகள் பிரார்த்திக்க, - காலகாலனும் உண்டு நீரால் கரமலர் கழீஇய பின்னர் - கால காலராகிய சிலபெருமானும் திருவமுதுசெய்து நீரினாலே திருக்கைமலர் சத்திசெய்ப் பெற்றபின்னர். எ-று. (நூ)

வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி விரைதரு தூப தீபங் கொள்ளுகற் றேச காட்டிக் கோலகன் னீறு சாத்தித் தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு முள்ளவர் முடிமே லோங்க வொண்குடை கணித்தல் செய்து

இ—ள்: வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி - வெற்றிலை பாக்குளை விவேதித்து, - விரைதரு தூப தீபம் கொள்ளும் நல்தேச காட்டி - அகின் முதலிய சுகந்தவர்க்கப் பொடி தாலிய தூபத்தையும் தீபத்தையும் ஞால சுஞ்சக பாவனையாகக் கொள்ளப்படும் நல்ல கர்ப்பூர தீபசோதியையும் திருமுகம் முதலிய அங்கங்கடோறுக் தந்து பிரணவாகிருதியாகச் சுற்றி ஆராதித்து, - கோல நல் நீறு சாத்தி - உத்தமாங்கம் முதலிய அவயவங்களிலே அழகிய நல்ல விபூதியைச் சாத்தி, - தெள் ஒளி விளங்கும் ஆடி

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

சுகு

திருத்தமுன் திகழ்வித்து - தெளிவாகிய ஒளிவிளங்குங் கண்ணுடையெத் திருத்தமுற அபிமுகத்திற் பிரதிலிம்பித்து, - எங்கும் உள்ளவர் முடிமேல் ஒங்க ஒண் குடை கவித்தல் செய்து - சிதகித்துப் பிரபஞ்ச மெங்கும் வியாபகமாகிய சிவபெருமானது திருமுடிமேல் உயர ஒளிபொருக்கிய குடையைக் கவித்து. எ-று. (இரு)

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால் வட்டம்
பற்றியன் புடனே விசிப் பரிவுட னடியார் குழப்
பொற்றவி சிடையே மேவும் புண்ணியன் நிருமுன் பைம்போ
துற்றகை யுடனே வாத ஓரங் கிருந்த பின்னர். (நுச)

இ—ள்: கற்கை வெண் கவரி - தொகுதியாகிய வெள்ளிய சாம
ாத்தையும், - செம்பொன் காம்பு நீடு ஆலவட்டம் அன்பு உடனே பற்றி
வீசி - மாற்றுயாங்க பொன்மயமாகிய காம்புநெடிய ஆலவட்டத்தையும்
அன்போடுபற்றிப் பணிமாறி, - அடியார் பரிவுடன் குழப் பொன் தவிச
இடைமேவும் புண்ணியன் திருமுன் - திருத்தொண்டர்கள் அன்போடு
திருமருங்கிற் குழப் பொன்னைசனத்தின்மீது வீட்டிருக்கும் புண்ணியவடி.
வினராகிய பரமாசாரியர் துதிவிலிய மகாசந்தியிலே, - வாதலூர் பைம்
போது உற்ற கைஉடன் அங்கு இருந்தபின்னர் - திருவாதலூராடிகள் பசிய
மலர்பொருக்கிய திருக்கரத்துடனே அபிமுகத்திற் சகாசணங்க விருந்த
பின்னர். எ-று.

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டக்கு வங்க
னீங்கு நற் கலைக ளன்னு மறுவகை யகற்றி யந்தச்
சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப்
பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து.

இ—ள்: தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் - நங்கவிளாய்கராகிய
திருவாதலூராடிகளது அனந்தகோடி பூர்வசன்ம தவத்தானே மிகு மகத்து
வும் பொருக்கிய ஞானதேசிகத் திருமேனி கொண் டெமுந்தருளிய
கலாசபதியாகிய பரமாசாரியரானவர், - மந்திரம் பதங்கள் வன்னம்
புனங்கள் தத்துவங்கள் ஜங்கு நல் கலைகள் என்னும் அறுவகை அகற்றி -
மந்திராத்துவா பதாத்துவா வர்ணங்குத்துவா புவனத்துவா தத்துவாத்துவா
உஸ்ல பஞ்சகலாத்துவா என்னும் சடக்குவாக்களினுங்கட்டிப்பட்டிருக்
கின்றபேரகங்களைத்தையும் ஏக்காலத்திலேபுசிப்பித்துத் தொலைத்தலாகிய

அத்துவ சுத்தியைச் செய்து,—சிஞ்சனைக்கு அரிய சிவத்துடன் அந்த அறிவு மேலைச்சேர - மனோதிதமாகிய சிவசைதன்னியத்தோடு அந்த ஆன்ம சைதன்னியம் துவாதசாந்த பரியந்தம் பொருஷ யோசித்து,— பஞ்சனை ஒளிவார் தம்மேல் பரிந்து அருட்பார்வை செய்து - பாசக்கட டவிழும் பக்குவராகிய அச்சிடர்மீது அன்புகூர்ந்து திருபாரோக்கஞ்செய்த லகிய சகூத்திகையைச் செய்தருள். எ-று. (நுடு)

எவர்க் குமெய்ஞ் ஞான மாமங்க செழுத்தையு முனர்க்க வேண்டி யவுத்தொழி லகற்றி யானஞ் சிவத்தை முன்னாக மாறித் தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர் செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறத் திருவாய் மலர்ந்தார்.

இ—ள்: தவப்பெரு வடிவம் கொண்டார் - பரமாசாரியர் அதன் பின்னர்,—எவர்க்கும் மெய்ஞ்ஞானம் ஆம் அஞ்செழுத்தையும் உணர்ந்த வேண்டி - எவர்கட்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத் தரும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை உபதேசித்தலாகிய வாசிக தீத்தைசெய்யத் திருவாங்கொண்டு,— அவத் தொழில் அகற்றி - குக்குமபஞ்சாக்கரத்திலே இறுதிக்கண்ணிற்கும் கேட்டடைத்தரும் திரோதாயி யக்கராமாகிய சுகரத்தையும் மலவக்கராமாகிய மகாத்தையும் நீக்கி,—ஆனாம் சிவத்தை - யகரவக்காப் பொருளாகிய ஆன்மாவை - அடிமைகொண்டருஞும் பதியக்கரமாகிய சிகரத்தையும் பஸ்ரயக்கரமாகிய வகரத்தையும்,—முன் ஆக மாறி - அவ்யகாத்துக்கு முன்னாக அம்முறைமாறி—தன் தமிழ் பாடும் அன்பர் செவிப்புலன் வழியே சிந்தை உற - தன்னியை தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடி யருஞும் சமயாசாரியராகிய அத்திருவாதலூரடிகளது செவிப்புலனுகிய சத்தவிடயத்தின் வழியே மனஞ்சென் ரெட்டுங்க, திருவாய் மலர்ந்தார் - உபதேசித்தருளினார். எ-று. (நிசு)

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டைனவார்
விழித்த பார்வையின் விளக்கின் மூன்னிருள்போற்
சுருகி செந்தமி மாக்கிய மொழியார்
தொலைவி லாதுவெங் துயர்ப்பவ மொழிந்து
பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற்
படிய விழுந்தனர் வாழுந்தனர் பரிவான்
யருவ மிங்கவர் சென்னியி விருதாண்
மகிழ் வைக்கனர் மதிக்கி முடிப்பார்,

இ—ள்: விரவும் அன்பு ஒரு வடிவ கொண்டு அணவார் விழித்த பார்வையின் - திருவாதனுரடிகளிடத்துப் பொருந்திய திருவருளையே தமக்கோர் வடிவமாக்கக்கொண் டெழுங்கருள்ய பரமாசாரியாகசெய்த சட்சதீக்கையினாலே, சுருதி செங்கமிழ் ஆக்கியமொழியார் தொலைவு இலாத வெம் துயர்ப்பவம் விளக்கின் முன் இருள்போல் ஒழிக்கு - வட மொழி வேதத்தைத் தென்மொழி வேதமாக்கும் மாணிக்கவாசக சுவாமி கள் இதுகாறுங் தம்மை விட்டு நீங்காத கொடிய துண்பத்தைத் தரும் பிறவி இது பொழுது விளக்கின் முன் னிருள்போல விட்டு நீங்கப்பெற்று— பரவி மெல் பதம் பணிபவர் படிமேல் படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் - துதித்து மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்குபவர் மூழியிலே எட்டுறுப் புந்தோயச் சங்கிதியில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்துப் பெருவாழ்வை அடைந்தனர்,— மதி நதி முடிப்பார் மருவும் இங்கிவர் சென்னியில் இருதான் மகிழப் பரிவால் வைத்தனர் - அதுபொழுது அக்குருஸ்த்திகள் தீவிரதா பக்குவம் பொருந்திய இவ்வடிகளது சிரகிலே தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய இரண்டு திருவடிகளையும் அவர் மனமகிழுமாறு ஆதா வோடு சூட்டுதலாகிய திருவடிக்கை செய்தருளினார். எ-று. . (நீர)

மன்னு முன்னுள் வுயிர்க்கர ணங்கண்
மாய்ந்து பொய்ம்முத வறிவிழுங் தருளாற்
றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க

டோன்ற லாற்சக வறிவதிற் ரேன்றிச்
சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதந்

திருந்து கண்ணினை சேர்த்திரு கரத்தா
அள்ளல் செய்திடு மிதயமே லைனவித்

துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார்.

இ—ள்: மன்னும் முன் உள உயிர்க் காணங்கள் மாய்ந்து - மிகவும் முன்னுள்ள பசுகரணங்கள் தந்தன்மை மறையப்பெற்றும்,—முதல் பொய் அறிவு இழந்து - பழைய மித்தியா ஞானமாகிய சுந்தேக விபரிதங்கள் கவிரப்பெற்றும்,—அருளால் இன் அருள் துண்ணும் சிவ கரணங்கள் - தான்றலால் - திருவருளினாலே இனிய சிற்சத்திபதியுஞ்-சிவுகரணங்களாகத் தோன்றுதல்வினாலே,—சுக அறிவு அதில் தோன்றி - கைவல்லிய சுகத்தைத் தரும் சிவஞானம் அக்கரணங்களினின்றுக் தோன்றப்பெற்று, —சென்னியின் மிசை மேவிய பாதம் இரு கரத்தால் திருந்து இனை கண்

சேர்த்து - சிரசிற்பொருங்திய திருவடிகளை இரண்டுக்காலி னாலுக் திருந்திய இருகண்களிலு மொற்றி, - உண்ணல் செய்திடும் இதயமேல் அனைவித்து - தியானித்தற் கருவியாகிய இருதய ஸ்தானமாயுள்ள மார்பி வலைந்தது, - உவகை கூர்த்து மெய் உணர்ச்சியின் ஏழுந்தார் - திருவாதனுரடிகள் சிவானந்தக் களிக்கார்த்து திருவடிஞானத்தோ பெடமுந்தார். எ-து

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர்

மீதெ ஸாம்பொழி விரைமலர் மழையே

போல வித்தலம் புதையவாந் துதிரப்

ஷாத ருங்கண நாதரு ம்புகழுச்

சால நற்குணம் புனையுநல் லடியார்

தங்கள் செங்கையி லொலிய ஹங் தயங்கு

மால வட்டமுங் கவரியு மிருபா

லசைய மாழுனிக் கணமடி வணங்க.

இ-ன்: மேலைப் தலத்து இந்திரன் இமையோர் மீது பொழி விரைமலர் எலாம் - அத்தருணத்து மேலுலகின் கண்வசிக்கும் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் ஆகாயத்திலிருங் திறைக்கும் வாசனைபொருங்திய பூக்களெல்லாம், - மழையே போல இத்தலம் புதைய வந்து உதிர - விடா மழையே போலத் திருப்பெருங்துறையென்னு மின்தச் சிவஸ்தலம் மறையும் படி வந்துதிரவும், - பூதருங் கணாதரும் புகழு - பூதர்களுங் கணாதர் களும் புகழவும், - சால கல் குணம் புனையும் நல் அடியார் தங்கள் செம்கையில் ஒலியலும் தயங்கும் ஆலவட்டமும் கவரியும் இருபால் அசைய - மிகவும் நற்குணங்களைத் தமக்கணிகலமாக மேற்கொள்ளும் கல்ல திருத் தொண்டர்களுடைய சிவந்த கைகளிலுள்ள பீவிக்குச்சங்களும் பிரகாசிக் கின்ற ஆலவட்டங்களும் சாமரங்களு மிருபக்கங்களினும் இரட்டப் படவும், - மாழுனிக் கணம் அடி வணங்க-முனிபுங்கவர்களது கூட்டங்கள் திருவடிகளை வணங்கவும். எ-து.

(நூ)

இருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே

யெய்தி யன்புடை யியல்பின விரைஞ்சிச்

சிரங்கணிற் றம திருகாங் குவியாச்

சிறந்தபேரரு னிறைந்த சிந்தையராய்

வருந்தி யித்தல மகழுந்துமேற் பறக்கு
மால் யன்றூழு வரியீ யடியே
னருந்து யர்ப்பவ மகற்றவிங் குருவ
மாவ தேயென வழுதுநெஞ் சழிந்தார்.

இ—ள்: இருந்த அப் பெருங் கருணையன் எதிரே அன்பு உடை
இயல்பினர் எய்தி இறைஞ்சி - வீற்றிருக்கின்ற அந்தப் பரமகருணைதியா
கிய பரமாசாரியரது சங்கிதியிலே இயற்கை யன்புடைய திருவாதலூரடிகள்
வலம்வந்து வணங்கி,—தமது சிரந்தனில் இருக்கங் குவியா - தம்
முடைய சிரசிலே இரண்டுகைகளையுங் குவித்துக் கும்பிட்டு—சிறந்த பேர்
அருள் நிறைந்த சிங்கையர் ஆய் - சிரிய பெரிய திருவருணிறைந்த மனத்
தையுடையாகி,—மால் அயன் வருந்தி இத்தலம் அகழுந்தும் மேல்
பறந்தும் தொழு அரிய நீ - விஷ்ணுவும் பிரமாவும் முறையே பன்றிய
மன்னமுமாகி வருத்தமுற்று இப்பூரியை அகழுந்தும் ஆகாயத்திற்
பறந்தும் அடிமுடிகளோத் தரிசித்து வழிபடுதற்கரிய பெருந்தகைமையுடைய
தேவரீர்,—அடியேன் அருந்துயர்ப்பவும் அகற்ற இங்கு உருவும் ஆவதே
என அழுது நெஞ்சு அழிந்தார் - புழுத்த நாயினுங் கடையேஞ்சிய தமி
யேனது நீக்குதற்கரிய பிறவியை நீக்கும்பொருட்டு மானுடச்சட்டை
சாத்திக் குருமூர்த்தங்கொண்டு இங்கெழுந்தருளுவதா ஜூயையோ இஃப்
தென்னை தகவின்மையென்று பிரலாபித்து மனேஸ்யமடைந்தார். எ-று.

ஜூப னேயெனை யாண்டருள் புரியு
மாதி யேயுழை யணிமழு விருக்குங்
கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங்
கால னேயிரு கண்ணினுண் மனியே
செய்ய னேயடி போற்றியென் பெரிய
செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம்.
போய்ய னேயடி போற்றியெவ் வயிர்க்கும்
போத மேயடி போற்றியென் றமுதார்.

இ—ள்: ஜூயனே - பரமபிதாவே,—எனை ஆண்டு அருள் புரியும்
ஆதியே - தமியேனை அழிமைக்கொண்ட நுக்கிராகுஞ் செய்தருளும் முதல்
வரே,—உழை அணி மழு இருக்கும் கையனே - தாருகாவனாத்
திருடிகள் அபிசார வோமாக்கினியினின்று மெழுப்பிக் கொல்லும்

பொருட்டனுப்பிய மானும் மழுவாங் தங்கிய திருக்கரங்களை யுடையவரே;— கொடும் காலனை முனியும் காலனே - கொடிய யமனை வெகுண்டுதைத்த திருவடியை யுடையவரே;—(என்) இரு கண்ணின் உள் மணியே - என திருக்கண்மணியா யுள்ளவரே,—செய்யனே அடி போற்றி - சிவக்த திரு மேனியையுடையவரே தேவீருடையதிருவடிகள் அடியேன்ற ஹதிக்கற் பாலன்,—என் பெரிய செல்வமே அடி போற்றி - எனது பெருஞ்செல்வ மாயுள்ளவரே தேவீருடைய திருவடிகள் அடியேன்ற ஹதிக்கற்பாலன்,— பொய்யினர்தம் பொய்யனே அடி போற்றி - காஸ்திகருக்கு நாஸ்திகரா யுள்ளவரே தேவீருடைய திருவடிகள் அடியேன்ற ஹதிக்கற்பாலன்,— எவ்வயிர்க்கும் போதமே அடி போற்றி என்று அழுதார் - சர்வான்மாக் கட்கும் அறிவுக்கறிவாயுள்ளவரே தேவீருடைய திருவடிகள் அடியேன்ற ஹதிக்கற் பாலனவென்று திருவாதலூரடிகள் புலம்பினார். எ-று. (கக)

அற்றை ஞான் திருள் வைகறை யெனும்போ
தனைத் தும்பா னருட்குரு வடிவந்
தூற்ற சாந்துடன் முயங்குசெசங் கழுநீர்த்
தொடைய லீன்சுமை பொருதெனத் துளங்கிக்
கற்று மான்கரத் தேந்திய விறைவன்
கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை கழித்தங்
குற்ற வான்றுய ரகன்றுநல் வடியா
ருடன் விளங்கினர் களங்கமொ ன்றில்லார்.

இ—ள்: அற்றை ஞான்று இருள் வைகறை எனும்பேது அனை தலும் - அத்தினத் திருள்கழிகின்ற புலரிக்காலன் சமீபித்தலும்,— களங்கம் ஒன்று இல்லார் - காமவெகுளிமயக்கம் என்னும் முக்குற்றவ் களுள் ஒருகுற்றமுயில்லாத திருவாதலூரடிகள்,—பரன் அருள்குருவடிவம் துற்றசாந்து உடன் முயங்கு செங்கழுநீர்த் தொடையலின்சுமை பொருது எனத்துளங்கி - சிவபெருமானது சத்திகாரியமாகிய தேசிகத் திருமேனி யானது செறியப்புசிய சக்தனக்குழம்போடு புராகின்ற செங்கழுநீர்மாலை யினது பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாதென்று மனம் விதிரவிதிர்த்து,— தற்று மான் கரத்து ஏக்திய இறைவன் கவின்கோள் மார்பு அணி மாளத் தொடை கழித்து - மான்கள்றைத் திருக்கரத்திலே தாங்கிய அக்டை பெருமானது அதகு பொருந்திய திருமார்பிலணித் பூமாலைப்பக்கழித்து,— அங்கு உற்றவான் தூயர் அகன்று-அங்கனம் பொருந்திய பொயிய

திருப்பெருங்துறைச்சருக்கம்.

ஞ

மனவருத்தத்தை ஒழிந்து,—அடியார் உடன் விளங்கினர் - திருத்
தொண்டர்களோடு கூடி விளங்கினார். எ-று. (கூ)

வேறு.

வாத ஆருறை யிறைவர்தம் பெரிய
மாயை போலிருண் மாய்ந்துபின் னவர்பாற
போத மாகிவங் துறுசுடர் விளக்கம்
போல வேயினன் புணரியிற் ரேஞ்ற
வேத நாதர்த மிருபத மிறைஞ்சு
மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண். ஆருந்தங்
கோது மாகமத் தறிவரும் பொருளை
யுரைக்க வேடினை தாரத முரைத்தார்.

இ—ள்: வாதவூர் உறை இறைவர் தம் பெரிய மாயை போல் இருன் மாய்ந்து - அப்பொருது திருவாதலூரடிகளுடைய பெரிய மாயா மலத்தைப்போல இருண் மறைய,-பின் - அதன்பின்னர், - அவர்பால் போதம் ஆகி வந்து உறுசுடர் விளக்கம் போல இனன்புணரியில்தோன்ற- அவ்வடிகளிடத்துச் சிவஞானமாகிவங்து பொருங்துகின்ற தீபத்தின் பிரா காசத்தைப்போலச் சூரியன் கிழக்குச் சமுத்திரத்திலே உதிக்க, - வேத நாதர் அறம் உரைத்தார் - வேதமுதல்வாகிய சிவபெருமான் முன்னரும் தருமோபதேசஞ் செய்தார் ஆதவின் - தம் இருபதம் இறைஞ்சும் மெய்ம்மையாளரை வேது கொண்டு இருந்து - தம் முடிடைய உபயதிரு வடிகளை வழிபடும் அம்மெய்யன்பராத் தனியிடத் தழைத்துக்கொடு சென்றிருந்து, - ஒதும் ஆகமத்து அறிவு அரும் பொருளை அங்கு உரைக்க சினெந்தார் - தாமருளிச்செய்த மூலாகமங்களிலே எளிதில் அறிந்து கோட்டற்கிய சித்தாந்தப்பொருளை அங்கே போதித்தலாகிய சாத்திர திலைக்குசெய்யத் திருவளங் கொண்டருளினார். (அஃதெங்குமெனின்) எ-று. (கூ)

களிம்பு கோய்க்கசெம் பெனவைனை மருவுங்
கருமை கூர்மலங் கண்டது கலக்கும்
பளிங்கு போன்றதுன் றன்மையம் மலத்தின்
பற்றி னுலுடல் பலவெடுக் துழன்றுய

வளங்கு லாக்புவ னந்தொறுஞ் செயுமுன்
வல்வி ஜெப்பயன் வருமுறை நெறியே
யளங்து நாந்தர நுகர்ந்துமே னுகர்வு
மாக்கி யேதிரிந் தனைமன வழுக்கால்.

இ—ள்: செம்பு தோய்ந்த களிம்பு என கருமை கூர் மலம் உளை மருவும்—செம்புள்ளான்றே அதனேடு சகசித்த களிம்பைப்போல இருண் மயமாகிய மலமானது ஆன்மாவாகிய உண்ணை அாகதியே சகசித்திருக்கும்,— உண்தன்மை கண்டது கலக்கும் பளிங்கு போன்றது—ஆதலான் உண்ணியல் பானது சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நிற்கும் படிகம் போல நின்னாற் சாரப் பட்ட கருவிகளின் வண்ணமேயாய் நின்றது,—அம்மலத்தின் பற்றில்லை உடல் பல எடுத்து வளங் குலாம் புவனங் தொறும் உழன்றூய்—அம்மல வாசனையினாலேயே உடம்புகள் பலவற்றை யெடுத்துப் பிறந்திரக் கிதுகாறும் வளம்பொருக்கிய சுவர்க்க மத்திய பாதலங்களிற் சமூன்று திரிந்தாய்,— செயும் முன் வல் வினைப்பயன்—அப்புவனங்கடோறும் நீ முன் செய்து கொண்ட இருவினைப்பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை,—வரு முறை நெறியே நாம் அனந்து தர நுகர்ந்தும் - நுகரவரும் வினைவினைவின் கிரமங் தவறுமலே நாம் நியதி செய்துதர நீ அநுபவித்தும்,—மன அழுக்கால் மேல் நுகர்வும் ஆக்கியே திரிந்தனை-அங்குனமதுபவிக்குமிடத்து யானென தென்னும் முனைப்பாகிய மனக்குற்றங்களினாலே மேல் உடம்பெடுத் துற்பவித்தற் கேதுவாகிய ஆகாமியவினைவுகளையும் நின்கருத்து வகையாற் செய்துதிரிந்தனை. எ-று. (கச)

செய்து ஓரார்பெறும் வினைப்பய ஞௌரவர்
சேர்க்க வேண்டுவ தில்லெனி னிதுமே
லெய்து மேலிது நுகர்வதென் றறிவ
தில்லை நீவினை யெனிற்சட மறியா
வுய்த லாகிய நன்னெறி யுணார
வுனையு முன்வினைப் பயனையு முனைர்ந்து
மைத வாமல மொழித்தரு ளகலா
வாழ்வு கல்குவம் யாமென மதிப்பாய்.

இ—ள்: செய்துநோர் பெறும் வினைப்பயன் ஒருவர் சேர்க்கு வேண்டுவது இல்லை—தம்மைச் செய்துகொண்டவர் தாமே அநுபவிக்

கத்தகும் வினைப்பயன்களை மற்றொரு கடவுள் இடையே நின்று கூட்ட வேண்டுவதில்லை அவரும் அவையுக் தாமேகூடுதல் பெறப்படுமெனின்,— சீ இது மேல் எய்தும் இது மேல் நுகர்ந்து என்று அறிவது இல்லை,—ஒர் முற்றறிவடையையல்லை யாகவின், அவ்வினைப்பயன்களுள் இவ்வினை மேல்வர்த்தாலது அதற்கீடாக இன்னபயன் மேல் அநுபவிக்கப்பாலது என்றறியமாட்டாய், வினை எனில் சடம் அறியா—அவ்வினைப்பயன்கடாமறிக்கு கூடாவோவெனின் அவை அசேதனப்பொருளாகவின் அறி யவங்கூடவுமாட்டா,—நாம் உய்தல் ஆகிய நல் செறி உணரா உணையும் உன் வினைப்பயனையும் உணர்க்கு,—இங்ஙனமாகவின் முற்றறிவையுடைய காமே கடைத்தேறும் நன்னெறியை யறியாத உன்னையும் உன்வினைப்பயன்களையும் காலக்கிரமத்தோடு பொருந்த அறிவினுடைய கூட்டிடப் புசிப்பித்துத் தோலைத்து,—தவா மை மலம் ஒழித்து - உன்னை விட்டுநிங்கரத் கரிய மலவலியைக் குன்றுவித்து,—அகலா அருள் வாத்து கல்குவம் என மதிப்பாய்—நித்தியமாகிய நிரதிசயவின்ப வாழ்வை உனக்குத் தருவோ மென்று நீ யறிந்துகொள்வாயாக. எ-று.

(சுடு)

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவிங் கொழியா

திருப்ப கென்னெனி வின்னால்கொள் விறவிக்
துவக்கெ னுந்தம் திருவினைப் பயனுங்

துலைபு கும்பொரு ளென்னிறை நிகர்த்தா
வவர்க்கு கம்பதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ
மதுவி லாதவ ரமுங்கியவ் வளவும்
பவப்பெ ருங்கடல் வீழிவர்தம் பருவம்
பார்க்கு மெம்மையுங் தம்மையும் பாரார்.

இ--ள்: எவர்க்கும் இம் மலம் சேர இங்கு ஒழியாது இருப்பது என் எனில் - சமஸ்தருக்கும் இம்மலத்தை ஒருசேர இங்ஙனம் நாம் நீக்காதிருப்பதென்னையெனின்,—இன்னல் கொள் பிறவித்துவக்கு எனும் தமது இரு வினைப்பயனும் துலை புகும் நிறை பொருள் என நிகர்த்தால் - என் ததையுடைய சன்னபந்தத்துக்கேதுவாகிய தமது இருவினைப்பயன்களுங் தராசகோவின் இருதட்டுக்களினுமிட்ட சமநிறையுடைய பொருள்போலத் தம்முளொக்குமாயின்,—அவர்க்கு நம் பதம் கொடுத்து டிடர் ஒழிப்போம் - அவ்வொப்புமையுடைய பக்குவர்களுக்கு சமது திரு வட்டிக்கூட செய்து மலத்தை நீக்குவோம்,—அது நிலாதவர் அவ்வளவும்

அமுங்கி பெரும் பவக் கடல் வீழ்வர்—அவ்விருவினை யொப்பில்லாத அபக்குவரெல்லாம் அஃத்தையுங்காறும் வருந்திப் பெரிய சனனசாகரத் தில் வீழ்வர்,—தம் பருவம் பார்க்கும் எம்மையும் தம்மையும் பாநார்—அஃதோழிக்கு தமதிருவினையொப்பு 'மலபாரிபாகங்களைத் தங்பொருட்டு எதிர்நோக்கியிருக்கும் பதியாகிய எம்மையும், சனனமாண வேதனைப் பட்டுமூலம் பசுக்களாகிய தம்மையும் விசாரியார்; ஆகவின் எவர்க்கு மிம்மலஞ்சேரவிங்கொழியேம் என்பது அறிவாயாக. எ-று. (கூ)

என்று கூடுமிப் பருவமென் நியம்பில்
 யாமி குந்துள விடந்தொறு மிறைஞ்சி
 நன்றி சேர்க்கிவ புண்ணியம் புரியு
 நன்மை யாவிது நனுகுமென் றறிநீ
 மன்றி லானவெவம் மியல்புனக் குரைக்கின்
 மாசு லாவரு மூன்றவற் றருவ
 மொன்று பேரோளி யொன்றரு வருவ
 மொன்று தானரு ஞருவமென் றுணர்வாய்.

இ—ள்: இப்பருவம் என்று கூடும் என்று இயம்பில் - இம்மல பரியாக மொருவற்கெஞ்ஞான்று வந்து பொருந்துமென்றுநினவின்,— யாம் இருந்துள இடம் தொறும் இறைஞ்சி — நாம் வீற்றிருக்கும் ஸ்தலங்கடோறும் சென்று நம்மைத் தரிசித்து வணங்கி.—நன்றி சேர் சிவபுண் னியம் புரியும் நன்மையால் இது நனுகும் என்று நீ அறி - நன்மைபொருங்கிய சிவபுண்னியங்களைச் செய்யும் விசேஷத்தினாலே இது வந்து பொருந்துமென்று நீ அறிவாயாக, அதுநிறக,—மன்றில் ஆன எம் இயல்பு உனக்கு உரைக்கின் - கனகசபையின்கட்பொருங்கிய நமது தடத்தலக்கணமாகிய பொதுவியல்பை உனக்குச்சொல்லப்புகின்,—மாசு இலா உரு மூன்று—நமக்குக் குற்றமற்ற வடிவங்கள் மூன்றுள்ளன:—அவற்று ஒன்று அருவம்—அம்மூன்றனுள் ஒருவடிவம் அருவமர்கும்,—ஒன்று ஓரா ஒளி அருவருவம்—மற்றொருவடிவம் தேசோயமயரகிய அருப்புமாம்,— ஒன்று தான் அருள் உருவம் என்று உணர்வாய் - ஒழிந்த மற்றென்றுதான் அருண்மயமாகிய உருவம் என்று கீழறிவாயாக. எ-று. (கூ)

இந்த மூன்றினி அருவுனக் கறிய
விசைந்த பேரரு ஸியம்புமில் வருவம்
வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்
வரமெ லாந்தர வருமரு வருவம்
பந்த மாகிய மலவிரு எகற்றும்
பரிதியாயுள பல்லுயிர்க் குயிரா
யந்த மாதிக எளப்பரு யொளியா
யமல மாகுமவ் வருவெனு முருவம்.

இ—ள்: இந்த மூன்றினில் உரு இசைந்த உனக்கு அறிய பேர் அருள் இயம்பும் இவ் உருவம்-மேலே தொகுத்தும் வகுத்துங் கூறிய இம்மூலவைக்வடிவங்களும் உருவடிவமாவது பக்குவத்தையுடைய உனக்கு விளங்குமாறு பெருங்கருணையினாலே சாத்திரத்தை செய்கின்ற இக்குருவடிவமேயாம்,—அருவருவம் யாவரும் வங்கு வணங்குதற்குள்ளி து ஆய் வரம் எலாம் தரவரும்—அருவருவவடிவமாவது சகலரும் வங்கு தரி சித்து வணங்குதற் கெளிவங்ததாய்ச் சகலவரங்களையுக் கொடுக்குஞ் சிவ விங்கவடிவமேயாம்,—அவ் அரு எனும் உருவம்-அவ்வருவடிவமாவது,— பந்தம் ஆகிய மல இருள் அகற்றும் பரிதி ஆய்- அநாதிபக்தமாகியஆணவ மலவிருளை நீக்கும் ஞானபானுவாய்,—உள பல் உயிர்க்கு உயிர் ஆய்- அநாதியாயுள்ள பலதிரத்தான்மாக்களுக்கும் அந்தநான்மாவாய்,—ஆகி அந்தங்கள் அளப்பு அரும் ஒளி ஆய்-ஆகிமத்தியாந்தரகிதமாகிய பேரோளியாய்,—அமலம் ஆகும் -நிருமலமாயிருக்கும், எ-று. (சஅ)

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க
ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம் பலராற்
ருவி லாவகை தார்பல சமைத்த
றணப்பி லெம்புகழ் சாற்றலன் புடன
மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல்
விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க்
கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை
யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம்.

இ—ள்: ஆவலால் எமக்குஆம் மலர் மரங்கள் ஆக்கல்- அவாவின அலமக்கருகமாகிய பத்திரபுட்பங்களையுடைய விருக்கங்களை வைத்து

வளர்த்தலும்,—அம்மலர் பறித்தல் - அப்பத்திரடிப்பங்களைக் கொட்டலும்,- அம்மலரால் தா இலா வகை பல தார் சமைத்தல் - அம்மலர்களினாலே விதிப்படி இன்டை, தொடை, கண்ணி, பஞ்சு, தண்டு, பிணையன் முதலிய பலவகைத் திருமாலைகளைக் கட்டுதலும்,—தணப்பு இல் எம் புகழ்சாற்றல்-இடையருது எமது கீர்த்திப்பிரதாபமாகிய தோத்திரங்களைப் பாடுதலும்,- அாம் மேவும் ஆலயம் அன்பு உடன் அலகிடல் மெழுகல்-நாம் வீற்றிருக்கும் ஆலயங்களை அன்போடு திருவலகிடுதலுக் கிருமெழுக்குச் சாத்துதலும்,— விளங்க கல் விளக்கு இடுதல் - அவ்வாலயங்களிற் பிரகாசிக்கும்படி ஈல்ல தீபமேற்றுதலும்,—எம் அடியார்க்கு ஏவ்வான்வை செய்தல் -நம்மடியவர்க்க வலரேவியதொண்டுகளைச் செய்தலுமாகிய,—இச்சரியை இயற்ற வல்ல வர்க்கு - இச்சரியாபாதத்தை அநுட்டிக்கவல்லவர்களுக்கு,—எம் உலகு அளிப்போம் - எம்முடைய சிவலோகத்திருத்தலாகிய சாலோகபதத் தைக்கொடுப்போம். எ—று.

(கக)

கந்த வர்க்கமூங் கிளர்மணப் புகையுங்
கவின்கொ ஹபமூம் புனிதமஞ் சனமூங்
கொந்த விழுந்தநன் மலரூமற் றுளவுங்
கொண்டு மாயையின் குணங்கவொன் றிலரா
யெந்து சுத்திசெய் தகம்புற மிறைஞ்சி
யங்கி யின்கடன் கழித்தருள் வழினின்
றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
யியற்ற வல்லவ ரெம்மரு கிருப்பார்.

இ—ள்: கந்தவர்க்கமூம் - வாசனதிரியவர்க்கங்களும்,—மணம் கிளர் புகையும் - நறுமணம் கமமூம் தாபமூம்,—கவின்கொள் தீபமூம் - பிரகாசம்பொருந்திய தீபமூம்,—புனித மஞ்சனமூம் - பரிசுத்தமாகிய திரு மஞ்சனமூம்,—கொந்து அவிழுந்த நல் மலரூம் - கொத்துக்களின் மலர்ந்த சுகங்தபுஷ்பமூம்,—மற்று உளவும் கொண்டு - மற்றமூன்ஸ பூசோககரணங்களையுங் கைக்கொண்டு,—மாயையின் குணங்கள் ஒன்று இலர் ஆய் - மாயா காரியமாகிய காமம் முதலிய தூர்க்குணங்களுள் ஒன்றுமில்லாதவராய்,— ஐங்கு சுத்தி செய்து - பூதசுத்தி, தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, மஞ்சிரகுத்தி, இலிங்கசுத்தியென்னும் பஞ்சசுத்திகளையுஞ் செய்து,—அகம் புறம் இறை ஞ்சி - அகப்புசை புறப்பூகைகளைச்செய்து,—அங்கியின் கடன் கழித்து - அக்கினி காயமுஞ்செய்து,—அருள் வழி நின்று - திருவருளை முன்னிட்டு

வின்று,—பெரும் நல் இந்தக்கிரியை இயற்ற வல்லவர் எம் அருகு இருப்பார்—பெரிய நன்மையையுடைய இந்தக் கிரியாபாதத்தை அநுட்டிக்க வல்லவர் எமது சமீபத்திலிருத்தலாகிய சாமீபதத்தையடைவார். எ-று.

முக்கு ணம்புல ஜெங் துட னடக்கி
மூல வாயுவை யெழுப்பிரு வழியைச்
சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத்
திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன் போய்த்
தக்க வஞ்செழுத் தோரெழுத் துருவாங்
தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க முந்தின ரேமதுருப் பெறுவார்
புவியில் வேட்டுவ ஜெட்தமென் புழுப்போல்.

இ—ள்: முக்குணம் புலன் ஜந்து உடன் அடக்கி - சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதமென்னு முக்குணங்களையும் சத்த ஸ்பரிச ரூப ரச கங்கங் களாகிய ஜம்புலன்களோடு சேர அடக்கி,—மூல வாயுவை எழுப்பு இருவழி கைச் சிக்கெனும்படி அடைத்து - மூலாதாரத்தினின்றும் பிராண்வாயுவை மேலெழுப்புகின்ற இடையிங்கலையாகிய இருநாடிகளையுஞ் செவ் வே யடைத்து,—ஒரு வழியைத் திறந்து - சமிழுனையாகிய நடுநாடியைத் திறந்து,—தாண்டவச் சிலம்பு ஓவி உடன் போய் - தியானத்தானமாகிய புருவமத்தியிற் குக்கும் வகையாற் செய்ப்படும் அவராததாண்டவச் சிலம் பொலியோடு போய்,—தக்க அஞ்செழுத்து ஓர் எழுத்து உருவாம் தன்மை கண்டு-தகுதியாகியதீங்காக்கரங்களும் ஏகாக்கரமாங்தன்மையை ஞானக் கண்ணிடுவேலே தரிசித்து,—அருள் தரும் பெரு வெளிக்கே புக்கு அழுங்கி னர்-திருவருள் சுரக்கும் பரவெளியின்கட் புகுந்து லயித்த சிவமோகிகள்,- புவியில் வேட்டுவன் எடுத்த மென் புழுப்போல் எமது உருப்பெறுவார். இப்பூமியின்கண் வேட்டுவனென்னுஞ் செங்துவினு லெடுக்கப்பட்ட புழுப் பின்னர் அவ்வேட்டுவனுருவைப் பெறுதல் போல எமதுருவைப் பெறுதலாகிய சாருபத்தையடைவார். எ-று. (எக)

பரந்த வான்கலீ முழுதுமா கமநூற்
பகுதி யும்பல சமயசாத் திருமுங்
தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின்
செய்தி யேபொரு ஜெனமனாங் தெளிந்து

புரிந்து போக்குவரத் வனைத்தும்
 போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதம்
 விரிந்து தோன்றுநெஞ்சு சுடையவித் தகரே
 மேன்மை யானகம் மெய்ப்பதம் பெறுவார்.

இ—ள்: பரங்தவான் கலை முழுதும் - மிகவும் விரிந்த பெரியகலை களைன்ததையும், —ஆகமதூஸ்பகுதியும் - ஆகமதூற் பாகுபாட்டையும், — பலசமய சாத்திரமும் - பல திறத்தனவாகிய சமயதூஸ்களையும், —தெரிந்து தேர்ந்து - ஒதியுணர்க்குது, —அதில் வாய்ந்த முப்பொருளின்செய்தி ஏ பொருள் என மனம் தெளிக்குது - அந்தநால்களிற் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட பதி பசுபாசமென்னுங் திரிபதார்த்த லக்ஷணமே முக்கியப்பொருளென்று மனத் தினிச் சமித்து, —புரிந்து போக்குவரத் தெளிவு அணைத்தும் போக்கி - முன் செய்துபோக்கு சிற்றறிவு சிறுதொழில்களைன்ததும் பயனில்வென்று கண்டு கழித்து, —அவ் அறிவு எனச் சிவபோதம் விரிந்து தோன்றும் நெஞ்சு உடைய வித்தகரே - முன்னர் அச்சிற்றறிவின் விரிவைப்பொலப் பின்னாக் சிவஞானம் விரிந்து தோன்றப்பெறும் மனத்தையுடைய சாதுரியர்களாகிய சிவஞானிகளே, —மேன்மையான நம் மெய் பதம் பெறுவார் - அப்பத முத்தி மூன்றுக்கும் மேலாகிய எமது சத்திய முத்தியைத் தலைப்படுவார். எ-று. (எ-று)

உருப்பொலாதவ ரிழிகுலத் தவர்கல்
 லொழுக்க மில்லவ ரென்றுகம் மளவில்
 விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்க் கீறு
 மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற
 ரரிப்பி லாதுசென் ரெதிருற வணங்கித
 தக்க போனக மனித்தவர்க் கெளிதா
 விருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா
 ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார்.

இ—ள்: உருப்பொலாதவர் - சரீரக்குற்றமுடையவர், — இழி குலத்தவர் - தாழ்க்கதவருணத்தவர், —நல் ஒழுக்கம் இல்லவர் - துராசார முடையவர், —என்றும் நம் அளவில் விருப்பு இலாதவர் எனினும் - எஞ்சுஞ்சுன்றும் கம்மிடத்து அன்பில்லாதவர்களேயாயினும், — மெய்க்கிஞ்சும் மிக்க சாதன கீடு வட்டமும் கண்டால் - அவருடைய சரீரத்திலே விழுதியையும்

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

காங்

ஓழிச்த சமயசாதனத்தோடு கூடிய திருவேடத்தையுக் தரிசிக்கப்பெறின்,— தரிப்பு இல்லாது சென்று எதிர் உற வணக்கி - சிறிதுந்தடைப்படாததிர் கொண்டு வணக்கி,—அவர்க்குத் தக்க போனகம் அளித்து - அவர்களுக்குத் தம்மாலியன்ற திருவழுது படைத்து,—அவர்க்கு எளிது ஆ இருப்பாதாம் அடியவர்க்கு அடியார் என்பர் - இங்னும்வருக்க்கடிமை மாக வழிபட டொழுகுபவரே ஈம்மிடியவர்க் கடியவரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவர்,—யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பார் - அவர் யானென்னும் அகங்காரமாகிய தலைகரணங்களும் எனதென்னும் மமகாரமாகிய புவன போகங்களுமாகிய மயக்கத்தை ஓழிப்பார். எ-று.

(எ.ஏ.)

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும்
விழிக்க வெங்கன விரவுமிப் பிறப்பிற
பொருந்தும் வல்வினை யுடனுட னகலும்
புந்தி சேருள் வருவினை போக்கு
மருந்து யர்ப்பொரு ஞிருடம் புனவே
யல்ல நம்மன வாகுமிங் குனைப்போ
விருந்த நங்குரு வடிவைங்கின் கருத்தி
விருத்து வாய்பொரு விதுவென மொழிந்தார்.

இ—ள்: விரிந்த சஞ்சித வினைகள் அன்பு உடன் நாம் விழிக்க வெங்கன - புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாண்யமிலே பரந்து கிடந்த சின்சஞ்சித கன்மங்கவெல்லாம் நாம் முன்னரே வின்னிடத்தன்புகொண்டு செய்னதிகை செய்யவே ஞானக்கிணியினாலே தகிக்கப்பட்டொழிந்தன,— விரவும் இப்பிறப்பில் பொருந்தும் வல் வினை உடல் உடன் அகலும் - எடுத்த இப்பிறப்பின்கண் முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மங்கள் இச்சீராந்திக்கத்து அதனேடு அதுவிலக்கப்பட்டுத் தொலையும்,—புந்தி சேர் அருள் வருவினை போக்கும் - உன்மனத்திற் பதிந்த கம்மருளானது இனி ஆகாமிய கன்மங்கள் ஏறவொட்டாது தடுக்கும்,—உடல் பொருள் உயிர் உனவே அல்ல நம்மன ஆகும் - உடல் பொருளாவியென்னு மிம்முன்றும் இனி உன்றடையவைகளல்ல, கம்முடையவனவாகும், அது சிற்க,—இங்கு உணப்போல் இருந்த நம் குரு வடிவை நின் கருத்தில் இருத்துவாய் - இங்கே உன்னைப்போல மானுடச் சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளி வந்திருக்கின்ற கங் குருவடிவத்தை உன்மனத்திற் பதிப்பாய்,—இது பொருள் என மொழிந்தார் - இதுவே ஆகமங்களினரின்து கோடற்கரிய சித்தாந்தப்

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்

பொருளாமென்று பரமாசாரியர் வாதலூரடிகளாகிய சீடருக்குப் போதித் தலெனப்படும் வாசிகத்தை செய்தருளினார். எ-று. (எச)

அத்த னார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு
மமல் வாசகங் கேட்டக மகிழும்
பத்த னார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும்
பாத மீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து
பித்த னைவென் பிழைதனக் கிரங்கும்
பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன்
முத்த னகமெய் காட்டினை யெனவே
மொழிந்த மூந்துகைம் முடிமிசைக் குவித்தார்.

இ—ள்: அத்தனர் திருவாய் மலர்ந்தருளும் அமலவாசகங்கேட்டு அகம் மகிழும் பத்தனர் - பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் இங்களாக் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நிருமலமாகிய உபதேசவாக்கைக்கேட்டு மனமகிழுக் கிவைத்திமானுகிய திருவாதலூரடிகளானவர்,—தமக்கு எழு பிறப்பு அறுகும் பாதம் மீது உற எதிர் பணிந்து எழுந்து - தமக்கெழுவைகப் பிறப்பையும் பற்றச்செய்து உபகரித்த திருவடிகளிற் சிரகதோயச் சங்கிதியிலே வீழ்ந்து வணங்கியெழுக்குதுளின்று,—பித்தன் ஆன என் பிழை தனக்கு இரங்கும் பிஞ்ஞுகா - பிரபஞ்ச பிராங்கியையுடையேனுகிய தமிழேனது குற்றத்திற்குத் திருவளமிரங்கியருளுங்கருணைதியே,—மிகப் பேதைமை உடையேன் முத்தன் ஆக மெய் காட்டினை என மொழிந்து - மிகவும் அஞ்ஞானத்தையுடைய த மி யே ன் மலமுத்தனுகும்படி ஆகமங்களின் மெய்ப்பொருளாகிய சித்தாந்தகெறியைச் சக்தேகவிபரீதமறப் புலப்படுத்தி யருளினீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து,—அழிந்து - தம்வசமுந்து,—ஒக முடிமிசைக் குவித்தார் - பயிற்சியைத்தாற் கைகளைச் சிரகிலே குவித்துக் கும்பிட்டார். எ-று. (ஏஞ்சி)

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பெரானு
மில்ல தாகிய வடலமும் யானு
நின்ன வாகநின் னருள்கொடு னினைந்தே
னின்ம லாவென னின்றுநின் றருகா
மன்னு தாஜைகம் மேலணி கலன்கண்
மதுரை மீனவன் வான்பெரா ஸிறைபோன்
முன்ன தாகவைத் திறைஞ்சின ரஹஞ்சேர்
முதல்வ னர்முக மலர்வகொண்டிருந்தார்.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

கஞ்

இ—ள்: முன் என்ன ஆக நினைந்து உள் பொருளும் - தமியேன் பெத்தகாலத்து என்னுடையனவாகக் கருதியிருந்த பொருளும், —இல்லது ஆகிய உடலமும்—யானல்லாததாகிய இந்தச்சரீரமும்,—யானும் - ஆன் மாவாகிய யானும்,—நின்மலா - மலரகிதரோ,—நின்ன ஆக நின் அருள் கொடு நினைந்தேன் என - இதுபொழுது, —தேவரீருடையனவாகத் திருவருளானநிது சமர்ப்பித்தேனென்று விண்ணப்பந்தெய் து—நின்றுநின்ற உருகா - ஆன்மோதமொழிந்துநின்ற மனம் கெக்குநெக்குருகி,—தம் மேல் மன்னுதானை அணிகலன்கள் மதுரைமீனவன் வான்பொருள் - தம் மூடம்பின்மீது புனைந்த வஸ்திராபரணங்களையும், மதுரையை இராசதானி யாகவுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியனது திரவியத்தையும்,—இறையோன் முன் ஆக வைத்து இறைஞ்சினர் - குருசக்நிதியிற் பொருந்த வைத்துத் திருவாதலூரடிகள் வணங்கினார்,— அறம் சேர் முதல்வருர் முகம் மலர்யு கொண்டு இருந்தார் - என்றுத் துறவறந்தைப்பொருந்திய யோகமூர்த்தி யாகிய பரமாசாரியர் சிடரது பக்குவ முதிர்ச்சியைக் கண்டு முகமலர்ச்சி கொண்டு வீற்றிருந்தகுளினார் - எ-று. (எச்)

பெருந்துறை யறைவா ரன்பு பெறுந்திரு வடிய ராகி யிருந்தவர் தம்மின் மேன்மை யெய்தினர் முகத்தை நாடித் திருந்திய பொருளி தெல்லாங் திருப்பணிக் களியு மேலா மருந்தவர்க் குதவு மில்லா தலந்தவர்க் கருளுமென்றார்.

இ—ள்: பெருந்துறை உறைவார் - இச்சமயத்துத் திருப்பெருந்துறையின்கண் வீற்றிருக்கின்ற கைலாசபதியானவர்,—அன்பு பெறும் திரு அடியார் ஆகி உறைந்தவர் தம்மின் மேன்மை எய்தினர் முகத்தை நாடி - அன்பையுடைய திருத்தொண்டர்களாகி அங்கேயிருக்கின்றவர்களுள் மகிழமையையுடைய ஒருவரது முகத்தைப்பார்த்து,—திருந்திய பொருள் இது எல்லாங் திருப்பணிக்கு அளியும் - திருத்தமாகிய இப்பொருள்களையெல்லாங் திருப்பணிக்குக் கொடுங்கள்,—மேலாம் அரும் தவர்க்கு உதவும்- மேலாகிய அரிய தவத்தையுடைய சுற்பாத்திரங்கட்குக் கொடுங்கள்,— இல்லாத அலந்தவர்க்கு அருளும் என்றார் - துகரப்படும்பொருள் ஒன்று மின்றிச் சு மு லு கி ன் ற வறியவர்களுக்குக் கொடுங்களென்று பணித் தருளினார். எ-று. (என)

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுங் கருமொழிப் படியே யிள்ள செம்பொருள் யாவு மன்பின் றிறக்குளார் தொலைத்த பின்ன-

ரம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருந்துப் பாச வெம்பினி மகற்று மிக்த வித்தகர் முத்தரா ஞார்.

இ—ள்: அன்டின் திறத்துளார் - பத்திவலியையுடைய திருத் தொண்டர்கள், — தம்பெரு முதல்வர் சொல்லும் தகு மொழிப்படியே - தம் முழுமுதலாகிய பரமாசாரியர் பணித்தருளிய திருவாக்கிள் வண்ணமே, — உள்ள செம் பொருள் யாவும் தொலைத்தபின்னர் - அங்குள்ள செவ்விய பொருள்களையெல்லாங் கொடுத்து முடித்தபின்னர், — அம்பரன் அளித்த ஞான மருந்தினை அருட்கி - அச்சிவெபருமானுகிய அாதிவைத்தியர் கொடுத்தருளிய சிவஞானமாகிய பரமஷஸ்வதத்தை உட்கொண்டு, — பாச வெம் பினி அகற்றும் இந்த வித்தகர் முத்தர் ஆனார் - ஆணவமுதலிய பஞ்சபாசமாகிய மகாரோகத்தை நிவிர்த்திசெய்த சாதுரியராகிய இத்திரு வாலூரடிகள் சீவன்முத்தராயினார். எ-று. (எஅ)

திருத்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும் வரத்திரு மேவு தாஜை மன்னவ னென்ன வந்தா ருருத்தெரி யாத நீறுங் கோவண வடையுங் குஞ்சி விரித்துள சிரமுந் தூநீர் மிகப்பொழி விழியு மானார்.

இ—ள்: திருமேவு தானை வர - வெற்றிபொருந்திய சேனை பக்கத்தே சூழ்ந்துவரா, — திருத் திகழ் கவிகைக் கீழும் சிறந்த பொன் சிவிகை மேலும் மன்னவன் என்னவந்தார் - அழகு விளங்குகின்ற தவளச்சத்திரத் தின் கீழும் அழகிய முத்துச்சிவிகையின் மேலும் பாண்டியராசனைப்போல மகாலங்காரத்தோடு முன்வந்த திருவாதலூரடிகள், — உருத் தெரியா, சீறும் - இதுபொழுது திருமேனி மறையப்படுகிய விழுதியும், — கோவண உடையும் - கெளபீனவடையும், — குஞ்சி விரித்துள சிரமும் - மயிர் விரிக் கப்பெற்ற சிரசும், — து நீர் மிகப் பொழி விழியும் ஆனார் - ஆனந்த பாஷ்ட பம் மிகவும் பொழிகின்ற கண்களுமுடையராயினார். எ-று. (எக)

அன்புட னேக்கி நிறப் ரழுவர்கை தொழுவர் வீழுவ ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீன்வர் நன்பகல் ஏங்குல் கானூர் ஞானங்ல் லறிவே கண்டு கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை பானார்.

இ—ள்: அன்பு உடன் நோக்கி நிற்பார் - திருவாதலூரடிகளாகிய இடர் தமது ஞானதேசிகரை அன்போடு நெடிதுநோக்கி நிற்பார், — அழுவர் - பின்னமுவர், — கைதொழுவர்-கைகளைக் குவித்துக் கும்பிடுவார், — வீழ்வர் - வீழ்த்து வணங்குவார், — இன்பற எழுவர் - இன்பம் மிக மறித்தெழுவார், — பின்பால் ஏகுவர்-குருசங்கிதிக்குப் புறங்காட்டலாகாமையின் முன்காட்டிப் பின்னுக்கு நடப்பார், — இரங்கி மீன்வர் - பிரிவாற்றுமையிற் பரித்தித்து மீண்டு வருவார், — ஞான கல் அறிவே கண்டு கல் பகல் கங்குல்கானார் - இங்குனம் சிவஞானமாகிய நல்லபேரரிலையே பார்த்து நல்ல பகலையும் இராவையும் பாராதவராகி, — கொன் புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர் தம் கொள்கை ஆனார் - பிறங்கச்சத்தை மிகுவிக்கும் உன்மத்தர் பாலர் பிசாசரென்னு மிவரது கோட்பாட்டை யுடையராயினார். எ-று. (அ)

மன்னுமின் நிலைமை யுற்றூர் வன்படைச் சுற்ற மாகித் துன்னின ரெல்லாம் வந்து தோன்றலைத் தொழுது நோக்கித் தென்னவன் முனியா முன்னஞ் செழும்பரித் திரள்கொண் தேக வென்னும் தொன்றுந் தேரா விதுபழு தென்றி ரங்கி.

இ—ள்: மன்னும் இந் நிலைமை உற்றூர் - திருவாதலூரடிகள் இவ்வாற்றுனே பெத்தனிலையாழிந்து நித்தியமாகிய முத்தினிலையை அடைந்தார், — வன்படைச் சுற்றம் ஆகித் துன்னினர் எல்லாம் வந்து - வலிய சேஞ்சீராகிய சுற்றமா யுடன்சென்றவரெல்லாம் அதிசமீபத்திற்சென்று, — தோன்றலைத் தொழுது நோக்கி - அவ்வடிகளை வணங்கி அவரது நிலைமையை உற்றுநோக்கி, — தென்னவன் முனியா முன்னம் செழும் பரித் திரள் கொண்டு ஏகல் என்னும் அது ஒன்றும் தேரா இது பழுது என்று இரங்கி - பாண்டியராசன் நம்மைக் காலநிட்டம்பற்றி வெகுள்வதன் முன்னமே செழுமையாகிய குதிரைக்கூட்டங்களை நாம் கொண்டு போதலாகிய அச்செயலை நீர் ஒரு சிறிதுஞ் சிந்தியாமையாகிய இது குற்றமாமென்று மிகவும் பரித்தித்து. எ-று. (அ)

ஜெயநீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற் ரெய்வீர் றணிவர் தானைத் திறக்கினர் தம்மை நோக்க மையலா முனர்வின் மிக்கீர் யாவர்கீர் மாயாபேதப் பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம் போமினி யகல வென்றூர்.

இ—ள்: ஜயர் நீர் வருதல்வேண்டும் என்று அவர் அழைத்த போதில் - சுவாமி நீர் எம்மோடு வருதல்வேண்டுமென்று அவரழைத்த சமையத்தில்,-தெய்வ நீறு அணிவார் தானேந் திறத்தினர் தம்மை நோக்கி-தெய்வக்தன்மைபொருந்திய விழுதியை உத்தாளனமாகக் தரித்த திருவாத ஞாடிகள் சேஞ்வீரரைப்பார்த்து,--மையல் ஆம் உணர்வின் மிக்கீர் நீர் யாவர் - மயக்கமாகிய அறிவான் மேம்பட்டவரே நாமும்மோடு வருதற்கு நீவிர் யாவர்,--மயா பேதப் பொய் எலாம் உரைத்தல் வேண்டாம் - மயா காரியமாகிய இப்பலதிறப் பொய்க்களையெல்லாம் நீரி நீக் கே பிதற்றுதல் வேண்டாம்,--இனி அகலப்போம் என்றார் - இனி அகலப் போய்விடு மென்று கடிந்து கூறினார். எ-று. (அடு)

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நின்றி ரங்கித் துன்னுநற் றுஜை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப் பன்னுநம் மொழியுங் கேளார் பரிவில் ரென்று நீங்கித் தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று சென்றார்.

இ—ள்: துன்னும் நல் தானே வீரர் யாவரும் - அதுகேட்ட செருங்கிய நல்ல சேஞ்வீரர்களைவரும்,—இவர் புகல்வது என் என்று ஸின்று இரங்கித் தம்முள் துயரம் எய்தி - நம்மொடு நீர் வருகவென்று நாம் வினாயதற்கு இவர் உத்தரமாகக் கூறியது எத்தன்மையதென்று சிறிது ஸின்று பொருமித் திகைத்துத் தம்முள் அதுதாபப்பட்டு,--பன்னு எம்மொழியும் கேளார் பரிவு இலர் என்று நீங்கி - கூறுகின்ற நமது சொல்லையும் பொருட்படுத்துகின்றிலர் அதன்மேல் நம்மிடத்துப் பழைய பற்றுமிலராயி னர்ன்று கொந்து அவ்விடத்தை விட்டுக்கீ,--தென்னவற்கு இன்ன ஆறு செப்புவோம் என்று சென்றார் - நமது பாண்டியராசனுக்கு இந்தச் சமாசாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வோ மென்று போனார். எ-று. (அங்)

சென்றவர் வைகை நாடன் நிருந்தவை முன்ன ரெய்தி வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி யென்றுபின் வாத ஒரு ரெப்திய செய்தி யெல்லா மொன்றிய கவற்சி கூரு முன்த்தொடு மோத அற்றார்.

இ—ள்: சென்றவர் வைகை நாடன் திருந்து அவை முன்னர் எய்தி - இங்ஙனஞ்சென்ற சேஞ்வீரர்கள் வைகைதி பிரவாகிக்குஞ் செங் தமிழ்நாட்டையுடைய பாண்டியன்து நீதிதிருந்தியசபைக்கெதிரே போய்,-

வன்றிறல் மன்ன போற்றி மா மதுரா ஈச போற்றி என்று - மிகு பராக்கிர மத்தையடைய மகாராஷாவே போற்றி, மதுரைக்காசனே போற்றி என்று துதித்து, —பின் - அதன் பின்னர், —வாதலூர் எய்திய செய்தி எல்லாம் - திருவாதலூராடிகளிடத்து நிகழ்த்த விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம், —ஒன்றிய கவுசி கரும் உளத்தொடும் ஒதல் உற்றூர் - அவ்வடிகள் வாயிலாக வங்கு தம்மாட்டுப்பொருந்திய கவலை ஒருகாலைக்கொருகான் மிகப்பெறும் மனத் தோடும் விண்ணப்பஞ்செய்வாராயினர். எ-று. (அ)

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ் செய்வா ரெண்பவர் செய்கை தம்மை யெங்கனம் யாங்கள் சொல்வோம் பொன்பொலி மௌலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந்து மன்பெருந் துறையா மங்க வளங்கர் புகுந்தபின்னர்.

இ—ள்: பொன் பொலி மௌலி ஆய்-பொன்னந்தெய்து இரத் தின கசிதமாகிய ஜுவகையுறுப்புக்களாற் பொலிந்த முடியையடைய நம் மரசனே, —நின்பெயர் புனைந்தோர் ஆகி நின் செடும் கரும் செய்வார் என்பவர் செய்கை தம்மை யாங்கள் எங்கனம் சொல்வோம் - தென்னவன் பிரமாயனென்னும் நின் சிறப்புப்பெயர்பெற்றவாகி நின் முதன்மங்கிரி யாய உத்தியோகத்தைச் செவ்வேவுடைத்துபவரென்று நின்னால் விசுவசிக்கப் பட்ட திருவாதபுரோசாது செயல்களை யாமென்வாறு நினக்கு வாயாற் சொல்வோம், —நின்புடை விடைகொண்டு போந்து மன்பெருந்துறை ஆம் அந்த வள நகர் புகுந்த பின்னர் - அவர் நின்மாட்டனுமதி பெற்றுக் கொண்டு சென்று திருப்பெருந்துறையாகிய வளவிய அங்கரத்தை யடைத் த பின்னர். எ-று. (அ)

அங்கர் மருங்கோர் காவி லைனாந்துள குருந்தி லீசன் றன்னாடி யார்க ளாகுந் தாபதர் பலருஞ் குழு மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் குண்டு முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு.

இ—ள்: அங்கர் மருங்கு காவில் அணைந்துள ஓர் குருந்தில் - அங்கரத்தின் பக்கத்துள்ள சோலையின்கணிற்குமோர் குருந்தமரநீழவில், — ஈசன் அடியார்கள் ஆகும் தாபதர் பலரும் குழு - சிவன்டியார்களாகிய கைவழுனிவர்களெல்லாம் பக்கத்தே குழ்ந்து சேவிக்க, —மன் இயங்கு

ஒருவர் - தலைமைப்பாட்டையுடைய ஒரு பெரியவர்,—மேலாம் மாதவ வேடம்பூண்டு முன் உற இருத்தல்கண்டு - அவர்களொரினும் மிக மேலாகிய தவவேடங்கொண்டு எவரும் நன்குமதிக்க நடுஞ்சுயகமாக வீற்றிருத்த ஶைத் தாங்கண்டு,— முடிவு இலா மகிழ்ச்சிகொண்டு - முடிவற்ற பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு. எ-று. (அக)

அங்கவர் தாழுந் தாழும் மன்பொடு சிலசொற் கூறிச் சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து செங்காங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந்தனைகள்செய்து சங்கரசிவனே போற்றி என்று - பின்பு தாம் சிவந்த கைகளைக்கூட்பிச் சிரசின்மேல் வைத்துக் கும் பிட்டு அவருடைய பாதங்களிற் சிரசுதோயும்படி ஸிலத்தில் வீழ்ந்து பல முறை வணங்கிச் சங்காசிவனே போற்றி என்று துதித்து,—பொங்கு ஒளி மணிப்புண் ஆடை பொருள் எலாம் உவந்து நல்கி-மிக்க வெளியை யுடைய இரத்தினூரணம் வஸ்திரம் நின் றிரவியங்களை யெல்லாம் மன முவந்தவருக்குக் கொடுத்து. எ-று. (அ)

குறைவிலா வாடை நீத்துச் கோவண முடுத்துச் சென்னி நறைமயிர் விரித்து நீற்றை மெய்யெலா நயந்து பூசி முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம் முகமும் பாரார் நிறையழி பித்த ரானூர் நிருபவென் றிறைஞ்சி தின்றூர்.

இ—ள்: குறைவு இலா ஆடை நீத்துக் கோவணம் உடுத்து-விலை யுயர்ந்த வஸ்திரத்தைக் களைந்து கெளாபீணமாத்திராந் தரித்து,—சென்னி நறை மயிர் விரித்து - சிரசின்கணுள்ள நறுமணமூட்டிய மயிரைமுடித்த குடுமியை விரித்து,—நீற்றை மெய் எலாம் நயந்து பூசி - விபூதியை உடம் பொங்கும் விரும்பி உத்தானமாகப்பூசி,—இவை தாம் முறைமை அன்று என்று மொழிந்த எம் முகமும் பாரார்-இச்செயல்கடாம் சிரேட்ட மந்திரி யாகிய உமக்கு நீதியன்றென்று கூறிய எம்முகத்தையும் கோக்காதவராய்,—

இறையில் பித்தர் ஆனார் நிருப என்று இறைஞி நின்றார் - நிறையென்னு மாடு உக்குணமழிந்த பித்தராயினார் மகாராசாவே அவரது விரு த்தாந்தங் கள் இவை தாமென்று சேனோவீர் விண்ணப்பஞ்செய்து மறித்தும் வன ந்தி நின்றார். எ-று. (அசு)

கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்துமெய்ம் முழுதும் வேர்வு காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண்கள் வடிவமாகி வாட்டிறன் மன்னர்க் கின்ன வண்மைய ருளரேல் வைய நிட்டிறு செல்வங் தானை பெவையில் வென்று நக்கான்.

இ-ள்: மதுரை மாறன் கேட்டலும் - மதுரைமாச்சரத்துக் கரச ணகிய பாண்டியனிவற்றைக் கேட்டலும், - கிளர்ந்து மெய்ம் முழுதும் வேர்வு காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண் கனல் வடிவம் ஆகி - விளங்கு கின்ற சரீரமெங்கும் வெயர்வை தன்னைப்பிற்றக்குக் காட்டுமாறு கோபம் வீறிக் கண்கள் அக்கினியமாய்ச் சிவந்து, - வாள் திறன் மன்னர்க்கு இன்ன வண்மையர் உளரேல் - வாள் வலியையுடைய அரசருக்கிப்படிப் பட்ட கொடையையுடைய மதிமந்திரிகள் உளராயின், - வையம் நிட்டிறு செல்வம் தானை எவை இல் என்று கக்கான் - நாடும் ஈட்டப்படுஞ் செல்வ மும் சேனையும் முதலிய ஆறங்கங்களுள் எவைதா முளவாகா என்று அட்டகாசங்கெய்தான். எ-று. (அசு)

அடுபரி கொள்வா ணீந்த வரும்பொருள் கவர்வு தாகக் கெடுமதி யுரைப்பார் தஞ்சொற் கேட்டுமா லெய்தி னுனைக் கொடுமைகொ விந்த வோலை கொடுத்தெர்ரு தினத்து நம்பாற் கடுநடைத் தூத ரேகிக் கைக்கொடு வம்மி னென்றான்.

இ-ள்: அடுபரி கொள்வான் ஈந்த அரும்பொருள் கவர்வது ஆகக்கெடுமதி உரைப்பார் தம் சொல் கேட்டு மால் எய்தினை-போரிலே பகைவரைக்கொல்லும் குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டு நாங் கொடுத்த அரிய திரவியங்களைக் கவர்ந்துகோட்டலே கருத்தாகக் கெடுபுத்தி கூறிய வேஷதாரிகளது கபடவார்த்தைகளைப் பொருட்படுத்திக் கேட்டு மதி மயங்கிய கம் மங்திரியை, - கடுநடைத்தூதர் ஏகிக் கொடுமைகொள் இந்த ஒலை கொடுத்து ஒரு தினத்து நம்பால் கைக்கொடு வம்மின் என்றான் - வேகம்பொருக்கிய நடையையுடைய தூதுவர்கள் சென்று காடின்னிய வசனங்களையுடைய இந்த ஒலையைக்கொடுத்து இவ்வொருதினத்தினுள்ளே மெமாட்டு உடனமைத்துக் கடுகவருகவென் றரசன் ஆஞ்ஞாபித்தான். எ-று

எவ்விற் சென்ற தூத ரெழிற்பெருங் துறையி வெய்தி யாவலிற் சிவன்று ஒத்து மண்ணலைக் கண்டிற நெஞ்சி மேவலர்க் குருமே றன்ன வெந்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக் காவலர்க் கதிபன் மாறன் திருமுகங் காண்க வென்றார்.

இ—ள்: எவ்விற் சென்ற தூதர் எழில் பெருந்துறையில் எய்தி - அரசனது ஆஞ்ஞூயினாலே சென்ற தூதுவர்கள் அழிய திருப்பெருந்துறையை யடைந்து, ஆவலில் சிவன் தான் எத்தும் அண்ணலைக் கண்டு இறைஞ்சி - பேரவாவினேடு சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து வழிபடும் பெருமையிற் சிறந்த திருவாதலூரடிகளைக்கண்டு வணங்கி, — மேவலர்க்கு உருமேறு அன்ன வெங்தொழில் வேந்தன் - பகைவர்களாகிய சர்ப்பங்கட் கிடியேறுபோலுங் கொடுக்கொழிலையுடைய வெடுகில்வாசனும், — வாய்மைக் காவலர்க்கு அதிபன் மாறன் திருமுகம் காண்க என்றார் - சத்தியத்தையுடைய அரசர்க்கரசனுமாகிய அரிமர்த்தன பாண்டியனது திருமுகம் இதனைக் காணுக என்றனர். எ-று. (கக)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரான்றிரு முகம் தன்றி மற்றெரு முகமுங் காண மனமில ரிதன்மே வன்பு பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப் படியெடுத் துறையி னென்ன வுற்றத னியல்பு வல்லா னெழுதிய துவந்து சொல்வான்.

இ—ள்: அற்றம் இல் கொள்கை மிக்கார் அரன் திருமுகம் அது அன்றி மற்று ஒரு முகம் காண மனம் இல் - பரமுத்திபெறுதற்கண் விடாமுயற்சியையுடைய திருவாதலூரடிகள் பக்குவான்மாக்களது பாசத்தை யரிக்குஞ் சிவபெருமானது திருமுகமாகிய அஃதொன்றை யல்லது மற்றொரு திருமுகத்தையுங் காண மனமில்லாதவ ராகவின், — இதன்மேல் அன்பு பற்றிலர் பிறிது ஓர் ஓலைப்படி எடுத்து உரையின் என்ன - இது அரசனது திருமுகமென்ற ஒருக்கிறிதும் அன்புக்காதவராய்ச் சாமா னியமாகிய பிறிதோர் முடங்கல் போலக் கொண்டு அதனை எடுத்து வாசி யுங்களென்று கூறியருளா, — அதன் இயல்பு வல்லான் உற்று எழுதியது உவந்து சொல்வான் - அவ்வாசித்தற்றெறுழிலில் வல்ல கரண்தெருவன் சமீபத்திற் போய் அதன்கணெழுதிய பாசரத்தை மகிழ்ச்சுது வாசிப்பானா ணன். எ-று. (கு)

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரமாய
னென்னுநம் மமைச்சர் காண்க வெல்லையி றனங்கொண் டேகிக்
கொன்னுது பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொண்ட ரீது
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்றேம்.

இ--ள்: ‘தென்னவன் எழுதும் ஓலை தென்னவன் பிரமாயன்
என்னும் நம் அமைச்சர் காண்க - ‘அரிமர்த்தனபாண்டியனுகொனெழுது
மின்வோலையைத் தென்னவன்பிரமாயன் என்னும் நம் முதன்மங்திரியா
னவர் கானுக,—எல்லை இல் தனம் கொண்டு ஏதிக் கொன் உறு பரி
கொளாமல் கோவணம் கொண்டர் - நீர் எமது திரவியசாலையிலிருந்து
அளவற்ற திரவியங்களைக் கொடுக்கென்று மாட்சிமைபொருந்திய குதிரை
களைக் கொள்ளாமல் அதற்குப் பிரதியாக ஒரு கெள்பீனம் கொண்டர்.—
ஈது மன்னர் தம் கருமம் செய்வார் வண்மை என்று உவகை உற்றேம் -
இதுவே இராசதருமத்தை எடத்தும் பிரதான மதிமக்திரிகட் கிலக்கண
மென்றநித்து நாம் மனமகிழ்ச்சியடைந்தேம். எ--று. (கங்)

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக் கோ று
மெய்திய வுதரத் தீயா விரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிக்கு மென்றுந் தேர்ந்ததுற் றுணிவுங் கண்டேம்.

இ--ள்: வையக மன்னர் ஆகி வாழ்தலின் - இங்கிலவலகவராகி
மகிமையோடு நீர் வாழ்தலினும், — எய்திய உதரத் தீயால் மனைகள்
தோறும் இரப்பது பெருமை என்றும் - சுவாலிக்கிண்ற உதராக்கிணி
தணிக்கும் பொருட்டு வீடுக்கோ றும் யாசிப்பது மகிமையென்றும்,—
மெய் தகத் தம்மை ஆண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு செய்வது
பலிக்கும் என்றும் - உறுதிபெற உள்ளன்பானே தம்மைச் சம்ரக்கணை
செய்த அரசர்க்குத் துரோகஞ்செய்துவிட்டு அவர்க் கங்கியமாகிய பிறி
தொன்றைச் செய்வது அதுகலமாகுமென்றும்,—தேர்ந்த தூல் துணிவும்
கண்டேம் - நீரோதிய நீதிநூற்றுணிவையும் நாங்கண்டேம். எ--று. (கச்)

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந் தன்மையென்றுணர்தி ராயிற்
றுன்னுமிவ் வோலை கானும் பொழுதுநங் தூதர் தம்மோ
டிந்கர் வருக மாற னெழுத்தென வியம்பினின்றுன்.

இ—ள்: மன்னரை அடைந்து வாழ்தல் வஞ்ச நஞ்ச உமிழும் நாகம் தன்னுடன் மருவி வாழும் தன்மை என்று உணர்திர் ஆயின்-மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகி அவர்கீழ் அதிகாரங்கெச்சப்தல் வஞ்சகம் பொருங்திய கஞ்சையுடைய பாம்போடு கூடிவாழுங் தன்மைபோலுமென்று நீரறிதிராயின்,— துன்னும் இவ் ஒலை காணும் பொழுது நம் தாதர் தம் மோடு இங்கர் வருக - நம்மால் விடுக்கப்பட்டு வரும் இவ்வோலை நுங்கட் பொறிக்கு விடயமாகுமக்காலனமே நந்தாதுவர்களோ டிந்கரத்தின்கட்டுக்குவருக,— மாறன் எழுத்து என் இயம்பி நின்றூன் - இங்ஙனம் அரிமர்த்தனபாண்டியன்' என்று கையெழுத்தையும் வாசித்துக் கரணன் சின்றூன். எ-று.

(கநு)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லன்ப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற்
ரூபெனானக் கண்ண வென்றுங் தன்னையான்பிழைத்தேனென்று
மாங்கில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி வெண்ணி

இ—ள்: மீனவன் எழுதும் ஒலை கேட்டபின் - இவ்வாறிமர்த்தன பாண்டியன் எழுதிய ஒலையின் பாசரத்தைத் திருவாதலூரடிகள் கேட்ட பின்னர், மின்பால் அன்பர் ஆணவர் அடியார் எம்மை அடிமை ஆ உடையர் அல்லால் - துவருகின்ற வின்போலும் உமாதேவிமாட் டன்புடைய சிவபெருமானுக் கடியவர் தமக் கெம்மை அடிமையாகவுடையரல்லது,— தான் எனக்கு அண்ணல் என்றும் தன்னை யான் பிழைத்தேன் என்றும் - தான் எனக்கு திபதியென்றும் தனக்கு யான் குற்றங்கெச்சப்தேனென்றும்,— மாங்கில மன்னன் சொன்னது என் என மனதில் எண்ணி - இங்கெடு விலவரசன் கூறிய தென்கொலோவென்று மனத்தின்கட்டு சிக்தித்து. எ-று.

அந்தக் னெழுது மோலை கொண்டவன் றாதர் தாழும் வந்தையை யனுக மாட்டா ருடையவர் மதுகையாலே வெந்தொரு கணத்தில் வீழு மேவலர் புரங்கள் செற்றூர் கந்தம் ரொருவர்க் கஞ்சக் தகுவரோ வென்று சாற்றி.

இ—ள்: உடையவர் மதுகையாலே-எம்மை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமானது சர்வவல்லமையினுலே.— அந்தகன் எழுதும் ஒலை கொண்டு அவன் தாதர் தாழும் வந்து எமை அனுக மாட்டார்-யமனெனழு

தம் மரணவோலையைக் கொண்டு அவன்து தாதுவர்தாழும் வந்தெம்மைச் சமீபிக்கமாட்டார்,—மேவெள் புரங்கள் ஒரு கணத்தில் வெந்து வீழச் செற்றார் தமர் - தாராக்கன் கமலாக்கன் வித்தியுன்மாலி யென்னும் பலை வரது பொன் வெள்ளி இரும்பானுயை முப்புரங்களும் ஓர் கணப்பொழுதில் எரிந்து துகள்பட்டு விழும்வண்ணம் திருப்புன்னகையக்கிணியினை வழித்த சிவபெருமானுடைய அடியவர்,—ஒருவர்க்கு அஞ்சத்தகுவரோ என்று சாற்றி - மற்றெத்திறத்தினர்க்கு மஞ்சற்பாலரோவென்று தம்முட்கூறி. எ-று. (கள)

போயரன் நிருத்தா ஜேத்திப் புண்ணிய வடிவே போற்றி யாயிருஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடித்தாய் போற்றி மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப் பாயிர மிதுகே ளென்று மொழிந்தனர் பழுதி லாதார்.

இ—ள்: பழுது இலாதார் போய் அரன் திருத் தாள் ஏத்தி - னிர்த்தோவாகிய திருவாதலூரடிகள் அதிசமீபச்சிற்போய்த் தம்பாசங்களையரித்த பரமாசாரியரது திருவடிகளை வணங்கி,—புண்ணிய வடிவே போற்றி - தருமஸ்வரூபரே காத்தருஞக,—ஆயிரம் சுடிகைப் பாம்பை அல்ல என முடித்தாய் போற்றி என்று ஏத்தி - ஆயிரங்தலைகளையுடைய பெரும் பாம்பை மலர்மாலைபோல இனிது சூழனவரே காத்தருஞக என்று துதித்து,—மா இரு ஞாலம் காக்கும் மன்னவன் எழுதும் ஓலை இது பாயிரம் கேள் என்று மொழிந்தனர் - மிகவும் பெரியபூமியைப் பாது காக்கும் யாண்டிய னெழுதிய ஓலையாகிய இதன்து வரலாற்றை திருச் செலிசாத்தியருஞகவென்று பிரார்த்தித்து அதனை வாசித்தனர். எ-று.

கேட்டலா வியல்பி ஞாநுக் கேட்டிலை முறுவல் பூத்துப் பாடலா லேத்துங் தெய்வப் பான்மையர்க் குவந்து சொல்வார் பிடிலா தவர்போ ஊள்ளம் பேதுற லொழிதியிந்த நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரன் கொண் டேகி.

இ—ள்: கேடு இலா இயல்பினாரும் கேட்டு இள முறுவல் பூத்து - னிர்விகாரமாகிய திருவருட்குணங்களையுடைய பரமாசாரியரும் அதனைக் கேட்டருளித் திருப்புன்னகைசெய்து,—பாடலால் ஏத்தும் தெய்வப்பான் மையர்க்கு உவந்து சொல்வார் - திருவாசகங் திருக்கோவையாராகிய

செந்தமிழ்ப்பாடல்களினாலே தம்மைத் துதிக்குக் தெய்வப்புலமையை யுடைய திருவாதலூரடிகளுக்குத் திருவளமகிழ்ஞது அருளிச்செய்வா ராயினார்,—பீடு இலாதவர் போல் உள்ளாம் பேதுறல் ஒழிதி - அறிவாகிய உள்ளீடற்ற மக்கட் பதடிகளைப்போல மகனே நீ இனி மனமயங்குதலை யொழிவாயாக,—இந்த நாடு எல்லாம் மதிக்க நாமே நல் பரித்திரள் கொண்டு ஏகி - இத்தேசவாசிகளைல்லாம் நன்குமதிக்கும்படி இனி நாமே கல்ல குதிரைக்கூட்டத்தைக் கொடுசென்று. எ-று. (கக)

தென்னவற் களிக்கு மீள்வோஞ் செழுங்கிறத் தாத ரோடு மன்னைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னை முன்னுறக் கடிது வந்தே னவணித் திங்கன் மூல மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிக என்பாய்.

இ—ள்: தென்னவற்கு அளித்து மீள்வோம் - அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குக் கொடுத்துத் திரும்புவோம்,—செழும் திறல் தூதோடு மன்னைக் குறுகி - நீ இப்பொழுதே மிக்கவலியையுடைய இத்தாதுவர் களோ டவ்வரசைனயடைந்து,—என்பால் வரவிடும் ஒலை தன்னால் மூன்றாக் கடிது வந்தேன் - அரசனே நீ என் மாட்டு வரவிடுத்த ஒலையினுன் முன்னுக விரைக்குவந்தேன்,—ஆவணித் திங்கன் மூலம் என்னும் அத் தினத்தில் இங்கே நல் பரிகன் எய்தும் என்பாய் - ஆவணிமாசத்து மூல மென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் கஷத்திரத்தையுடைய அவ்விசை தினத்தில் இங்கே கல்ல குதிரைகள் வருமென்று சொல்லக்கடவை. எ-று.

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்று நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப் பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து.

இ—ள்: தொல்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வான் என்று சற்றும் நின்மனக் கவற்சி கொள்ளாது ஒழிக் என நீறு சாத்தி - பழைய சங்கிரவம்மிசத் தரசானுகிய பாண்டியன் நின்னை வருத்துவானென்று நீ சிறிதும் மனத்தின்கட் கவலைக்காதொழிகவென்று பரமாசாரியர் தம தருமைத்திருக்காத்தினாலே செற்றியில் விபூதிசாற்றுதலெனப்படும் சில கஸ்தமத்தசம்யோகமாகிய பரிசத்தையுஞ் செய்தருளி,—பொன்மணிக்

கலன்கள் மிக்க பூம் துகில் பிறவும் கல்கி - பொன்னுபரணம் இரத்தினு பரணம் விலையிக்க பொவிவாகிய பீதாம்பரங்களோ டொழிக்கண பிறவற் றையுங் கொடுத்து, — மன்மனத்து உவகை கூர மந்திரிப்பான்மை செய்து- அரசனது மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சிமிகும்படி மந்திரிக்கோலங் கொள்வித்து. எ-று.

(கங்க)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி- யென்றுமா மனியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க் கண்றகல் புனிற்று வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார தின்றுமின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து.

இ—ள்: தென் திசைக்கு அதிபன் பால் சென்று இது கொடுத்துக் காண்டி என்று மாமனியும் நல்கி - தெற்கின்கணுள்ள தமிழ்நாட்டுக் கரசனுகிய பாண்டியனிடத்துச் சென்று இதனைக் கையறையாகக் கொடுத்துக் காண்பாயாகவென்று ஒருமாணிக்கமணியையுங் கொடுத்து; — ஏகு என விடுத்தபின்னர் - இனிச் செல்வாயாகவென்று விடைகொடுத்திருளியின்னர், — கன்று அகல் புனிற்று ஆ என்னக் கசிந்து இரு கண் நீர்வாரங்களின்று நின்று இறைஞ்சி - இளங்கண்றைவிட்டு நீங்குக் தலையீற்றுப் பசுவைப்போல மனம் நெக்குநெக்குருகி இருகண்களினின்று நீரொழுக இடையிடையே நின்று நின்று அடிக்கடி வணங்கி, — ஜயா நீத்தியோ என்று கொந்து - சுவாமி தமியேனைக் கைவிடுகின்றீரோவென்று மனம் வருந்தி. எ-று.

(கங்க)

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற் றேகிக் கூழிப்புனல் கொழிக்கும் வாவி சூழ்பெருந் துறையையீங்கி வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைங் தெழுத்து மோதிப் பழிச்சுறு தூத ரோடு மதுரையம் பதியிற் போனார்.

இ—ள்: விழிப் புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடை பெற்று ஏகி - திருவாதலூரடிகள் இடையருதொழுகுங் தைலதாரைபோலக் கண்களினின்றும் நீர் ஒழுகவொழுகச் சிதாகாசப்பொருளாகிய கைலாச பதியினது செலவெப்பற்றுக்கென்று, — சுழிப் புனல் கொழிக்கும் வாவி சூழ்பெருந்துறையை நீங்கி - சுழிக்குமியல்புபொருள்திய நீர் முத்துக்களைக் கொழிக்குங் தடாகங்கள்குழும் திருப்பெருந்துறையைவிட்டு நீங்கி, —

வழிக்கு உறு துணை ஆய் உள்ள வள்ளல் ஜங்கு எழுத்தும் ஒதி - வழிக்கு யிர்த்துணையாயுள்ள சிவலூலமங்கிராகிய ஸ்ரீ பஞ்சாகுரங்களையுன் செபித்துக்கொண்டு - பழிச்சுறு அதரோடு மதுரை அம்பதியில் போன்ற தம்மைத்துதிக்குந் தாதுவரோடும் மதுரைமாகரத்திற் சென்றார். எ-று.

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து கதிர்மதிற் சடையோ னீந்த கவின்கொண்மா மனிகைங் நல்கி யெதிரூற நின்ற போதி வின்புற வழுதி நோக்கி விதிமுறை யிருமிங் கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நாலார்.

இ—ள்: விரிந்த நாலார்-பரந்தநால்களிலே மகா பாண்டித்தியத் தையுடைய திருவாதலூரடிகள், — மதுரை மன்னவன் முன் ஏகி மனம் இலா வணக்கம் செய்து - அம்மதுரையை இராசதானியாகவுடைய பாண்டியனுக்கெதிரே போய்ப் பிரீதியற்ற வணக்கஞ்செய்து, — கதிர் மதிச் சடையோன் ஈந்த கவின்கொள் மாமணி கை நல்கி எதிர் உற நின்ற போதில், — ஒருகலையாகிய பாலசங்கிரனையனிந்த சடையையுடைய சிவ பெருமான் கொடுத்தருளிய அழகிய மாணிக்கமணியைக் கையிற்கொடுத் தெதிரே நிற்கும்போது, — வழுதி இன்பு உற நோக்கி விதிமுறை இங்கு இரும் என்ன இருந்தனர் - பாண்டியன் இளிதாகப் பார்த்து இங்கே யிருமென்று விதிப்படி சொல்ல இருந்தார். எ-று. (கஃச)

விலைமதிப் பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கா விலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ஞவகை யெய்திச் தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தம்மை நாடிச் சிலைமுகக் கரத்து மன்னன் செய்ததே துரைமி னென்றான்.

இ—ள்: சிலை முகக் கரத்து மன்னன் - விற்றழும்புபொருந்திய கையையுடைய பாண்டியராசன், — விலை மதிப்பு இல்லா அந்த மேதகு மணியைப் பல்கால் நிலை உற கோக்கி - விலைமதித்தற்கரிய மகிழை பொருந்திய அம்மாணிக்கமணியைப் பலகால் உற்றுகோக்கி, — நெஞ்சினுள் வியந்து உவகை எய்தி - தன்மனத்தினுள்ளே அதிசயித்துமகிழ்ச்சி கூந்து, — தலைவனைச் சிந்தை உள் தரிப்பவர் தம்மை நாடி - ஆன்மாயக ராகிய சிவபெருமானை இருதயத்து ஞானக்கண்ணாற் றரிசிக்குந் திருவாத வூரடிகளை நோக்கி, — செய்தது எது உரைமின் என்றான் - குதிவர

கொள்ளுமாறு சென்றபின் இதுகாறும் நீர்செய்ததென்னை கூறு
மென்றுன். எ-று. (க0டு)

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகீ
யிலக்கணக் குறைபாடின்றி யீரிரு கதியு முன்டாங்
குலப்பரி யினங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

இ—ள்: மலக் கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை
நோக்கி - மும்மலமாகிய கொடியபகையை வெல்பவாகிய திருவாத
ஆரடிகள் இங்கனம் வினவிய அவ்வரசன் து முகத்தை நோக்கி, — நிலத்து
ஒளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதி கொண்டு ஏகி - தமிழ்நிலத்தின்கண்
மிக்கொளிரும் புகழான் மேம்பட்ட அரசனே நீதருதிரவியத்தை நாங்
கொண்டுசென்று, — இலக்கணக் குறைபாடு இன்றி ஸரிரு கதியும்
உண்டாம் குலப் பரி இங்கன் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர் -
அசுவலக்கணதாவிற் கூறிய இலக்கணங்களொள்ளுஞ் குறைவற்று
நான்குக்கிளையுமடையனவாகிய உயர்ந்தசாதிக் குதிரைக்கூட்டங்களை
யெல்லாம் நாம் விலைக்குத்தகக் கொண்டபின்னர். எ-று. (க0சு)

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பெரருந்திய தினமே தென்னப் பூசர் விதியிற் ஹேர்ந்து
திருந்துமா வணியரங் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன எதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில்.

இ—ள்: அரும் பரித்தொகுதி எல்லாம் அணிதிகழ் மதுரைக்கு
ஏகப்பொருந்து நல் தினம் ஏது என்ன - பெறுதற்றரிய குதிரைக்கூட்டங்
களெல்லாம் அழகிய மதுரைமாங்காத்திற் செல்லுதற்கேற்ற சுபதினம்
யாதென்று வினவ,—பூசர் விதியில் தேர்ந்து திருந்தும் ஆவணி ஆம்
திங்கள் மூலம் நல்தினம் ஆம் என்ன - பூசராகிய கணிதர் சோதிடநால்
விதியானாய்ந்து திருத்தமாகிய ஆவணி மாசத்து மூலக்கூத்திரதினம்
அதற்குத் தக்கதென்றுகூற,—அதனைநாடிப் பெருந்துறை என்னும்
ஊரில் இருந்தனன் - அம்மூலக்கூத்திரதினத்தை எதிர்நோக்கித் திருப்
பெருந்துறை யென்னுமூரில் இதுகாறுமிருக்கேன். எ-று. (க0சு)

கின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிக் ககருக் கெப்து
மன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிறுக்கற
மன்பெரு முனிவா லோலீ வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமான் நாளி லென்றூர்.

இ—ள்: கின்படைச் சுற்றம் எல்லாம் நீடும் இங்ககருக்கு எய்தும்
அண்பினில் கடிது மீண்டார் - அச்சமையத்து நின் சேஞ்சீராகிய சுற்றத்
தவரெல்லாரு முயர்வாகிய இவ்விராசதானிக்குத் தாம் வருதல்வேண்டு
மென்னும் வேணவாவினாலே விரைவாக மீண்டுவந்தனர்—ஆவர் பெரும்
படிறு கூற - அவர் தம்மைத் தப்புவிந்தற்பொருட் டென்னைக் குறித்துப்
பெரும் பொய்களை வகுத்துக்கூற, —மன் பெரு முனிவால் ஒலை வரைந்
தனை அதனால் வந்தேன் - அரசனே நீ பெருங் கோபங்கொண்டு திருமுக
மெழுதி விடுத்தனை அதுபற்றி முன்வந்தேன்; —கொன் பரித் திரள்கூறும்
அங்காளில் இங்கு எய்தும் என்றூர் - மாட்சிமைபொருங்கிய குதிரைக்கூட்ட
டம் மேந்கூறிய மூலங்கூத்திராதினத்தில் இங்கே தப்பாது வருமென்ற
திருவாதலூராட்சிகள் கூறினார். எ-று. (க0அ)

என்பது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற வொழுவிலி ரென்று நன்மையாத் தொன்மை கூறி.

இ—ள்: என்பது மாறன் கேட்டு - என்றிங்குன் திருவாதலூராட்சிகள் கூறுவதைப் பாண்டியன் கேட்டு, — உம்மிடை எமக்குண்டானமன் பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லால் - உம்மிடத்தெமக் குளதாகிய நிலைபெற்ற அந்தரங்க நட்புத் தானே நீங்கும் வண்ணம் உபாயஞ்சுமும் மனத்தையுடைய சிலர் வார்த்தையை விசுவசித்தவினால், — அன்பு இலர் போல ஒலை ஏழுதினம் - உம்மிடத் தன்பிவ்லாதவர்போலத் தீட்சன் ஜனிய வசனங்களைப் பிரயோகித்து உமக்கோரோலை யெழுதியனுப்பி வேம். — அதுகொண்டு இன்னே துன்பு உறல் ஒழிலீர் என்று நன்மை ஆத் தொன்மை கூறி - அதுபற்றி இங்குன் துன்புறுதலை யொழுதிரென்று சமாதானமாகப் பழைய நட்புரிமைகளை யெடுத்துப்பாராட்டி. எ-று.

கொன்னெடுங் கோயி ஊடு கொடுபுகுஞ் துரிமை கூறத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற் கலை ணல்கிப்

பொன்மணிக்கலன்கள் யாவும் புனையுமென்றாலித்து முன்போன் மன்னுள கருமங் கூறி மனையிடை யேசு மென்றான்.

இ—ள்: கொன் கொடும் கோயில் ஊடு கொடு புகுந்து உரிமை கூரத் தன் அருகு இருத்தி - பிற்கக்கச்சங்தரும் மற்றோர் வெடிய அந்தாங்க மாளிகையின்கண் உடனழூத்துக் கொடுசென் தூரிமைமிகத் தன்பக்கத் திருத்தி,— மீண்மை தக்க கல் கலைகள் நல்கி - மாட்சிமைடொருங்திய கல்ல வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுமென்று கொடுத்து,— பொன்மணிக்கலன்கள் யாவும் புனையுமென்று அளித்து-வேண்டும் பொன்னுபராணம் இரத்தினாபாணங்களையெல்லாம் அணிந்துகொண்டுமென்று கொடுத்து,— முன்போல் மன்னுள கருமங் கூறி மனை இடை ஏகும் என்றான்-முன்னரோபோல் இராசதருமங்களைக் குறித்துப்பேசி இனி நீர் நும்மில் விண்கட் செல்லுமென்று பாண்டியன் கூறினான். எ-று. (கக0)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பின்னர் நம்பரிச் சமூக மெய்து நாளிரண் டென்னு முன்னர் வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிந்த நேமி பம்புனிக் கரசன் றன்மு னமைச்சரி லொருவன் சென்று.

இ—ள்: தாபதர் தம் பெரு மனையிற் சென்று வைக - சைவமுனி வராகிய திருவாதவூரடிகள் தந்திருமாளிகையின்கட்சென்று தங்க,— பின்னர்-அதன் பின்னர்,— நம்பரிச் சமூகம் எய்தும் நாள் இரண்டு என்னும் முன்னர் - நமது குதிரைக்கூட்டம் வருமென் றவுவடிகள் அரசனுக்கு வரையறுத்துக் கூறிய தினத்துக்கு இன்னுமிரண்டு தினங்களுள் வென்று சொல்லப்படுவதன்முன்னர்,— விரிந்த நேமி அம் புவிக்கு அரசன் வெம்படைச் சுற்றம் நீங்கி இருந்துழி - பரந்த சமுத்திராஞ்சுழுங்கத் அழகிய பூழிக் கரசனுகிய பாண்டியன் வெவ்விய படைஞராகிய தன் பரிவாரத்தைத் தவிர்ந்து ஏகாங்தஸ்தானத்தில் இருக்கும்பொழுது,— அமைச்சரில் ஒரு வன் முன்சென்று-மங்திரிகளுள் ஒருவன் அவ்வரசனுக்கெதிர்சென்று. எ-று

போற்றியெய் பொருநை நாட போற்றியென் றிறைஞ்சிக் கூறு மாற்றமுன் டொன்று நின்பேர் புனைத்துள வரிசை பெற்றோர் சாற்றருங் துரகங் கொள்ள நேரியன் றலத்திற் சார்ந்து நீற்றின நடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.

இ—ள்: எம் பொருங்காட்போற்றி போற்றி என்று இறைஞ்சிதாமிரப்ளினிடு பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய எமதரசனே பாதுகாக்கப்படுக பாதுகாக்கப்படுக வென்று வணங்கி,—சுரும்மாற்றம் ஒன்று உண்டு-இங்குங்க தமிழேன் விண்ணப்பஞ் செயத் தகும் வார்த்தையொன் அங்கு து அதுதான் யாதெனின்,—இன்பேர் புனைந்துள வரிசை பெற் தேர் - தென்னவன் பிரமராயனென்று நின் சிறப்புப்பெயர் புனையப் பெற்ற மதிப்பையுடைய முதன் மந்திரியானவர்,—சாற்றரும் துரகம் கொள்ள நேரியன் தலத்திற் சார்ச்து - சொல்லுதற்கரிய குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டுச் சோழதேசத்தையடைந்து,—நீற்றினன் அடியார் கையில் நின் பொருள் யாவும் கந்தார் - விழுதியை யணிந்த சிவபெரு மானுடைய அடியார்கள் கையிலே உன்றிரவியங்களையெல்லாங் கொடுத்தார். எ-று. (கசு)

நின்பெருந் தூதரேகி யெழுதுநின் ஞேலை காட்டும்
பின்புவங் துளது சிற்ற மொழித்துயிர் பிழைக்கவெண்ணி
யன்பினர் போல நின்முன் குறுகி யாவனி மூலத்தி
னன்பரித் திரளிங் கெய்து நானுனக் களிப்ப னென்றார்.

இ—ள்: நின் பெருந் தூதர் ஏகி எழுதும் நின் ஒலை காட்டும் பின்பு-நின் விசேட தூதுவர் சென்று நீயெழுதிய உன்றிருமுகத்தைக்காட்டிய பின்னர் (அச்சங்கொண்டு),—வந்து உன்து சிற்றம் ஒழுத்து உயிர் பிழைக்க எண்ணி - இங்கேவங்து உன்வெகுளியைத் தணித்துத் தாழுயி ருய்யக் கருதி,—அன்பினர் போல நின் முன் குறிகி - நின்மாட்டன்புடையவர்போல ஈடுத்து நினாக்கெதிர்வங்து,—ஆவனி மூலத்தின் நன் பரித்திரள் இங்கு எய்தும்-ஆவனிமாசத்து மூல சகுத்திரதினத்திலே கல்ல குதிரைக் கட்டங்கள் இங்கேவரும்,—கான் உனக்கு அளிப்பன் என்றார் - ஓனே யுனக்கவற்றைத் தருவேனென் றறுதிக்குறினார். எ-று (ககங்)

மற்றவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வெண்ணக் சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றாதரைச் சுழித்து நோக்கி யற்றமில் சுருதி வல்லா ராட்பெருந் துறையி லெப்தி யுற்றவெம் பரிக ஞங்டே லொல்லைவந் துரைமி னென்றான்.

இ—ள்: மன்ன அவர் மொழிந்த எல்லாம் பொய் உரை என்ன - அரசனே அவ்வமைச்சர் இங்ஙனங் கூறியவைகளெல்லாம் பொய்வார்த்தை யென் றம்மங்கிரி விண்ணப்பஞ்செய்ய,-சொல்தமிழ் வைகை நாடன் தாதரைச் சுறித்து நோக்கி - மதுரை முச்சங்கத்தாசிரியர்களாலும் ஆராய்த்து வழுஷுக்களைக் கிணிதாக்கஞ்செய்துகொளப்பட்ட செந்தமிழ் மொழி யோடு வைகைத்து பெருகுங் தெண்ணுட்டையூடைய பாண்டியன் அதுகேட்டுச் சமீபத்தில் கிற்குக் தாதுவரை வெகுண்டு நோக்கி,-அற்றம் இல்க்குதி வல்லார் அருள் பெருங் துறையில் எய்தி - நிருவாணதீக்கூபெற்றுச் சிவாகமங்களைப் போதப்பிராகாரநெறியானே கருமுகமாகக்கேட்டுச் சிங் தித்துத் தெளிந்த மகான்களுக்கு மறைப்பற்ற வேதங்களிலே மகா பாண்டித்தியத்தையூடைய பெரியோர்கள் வசிக்கும் திருப்பெருந்துறையின் தீவிரபோய்,-உற்ற வெம்பரிகள் உண்டேல் ஒல்லை வந்து உரைமின் என்றுன் - சமுத்திரத்தினின்றுங் கொடுவரப்பட்ட வேகத்தையூடைய குதிரைகளுள்ளாயின் விரைவாகவங்கிதிங் கெமக்கறிவியுங்களென்று பணித் தான். எ-று.

(ககச)

அருந்திறற் றாத ரேகி யத்தினங் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர் மன்னை வணங்கி கின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும் பிறவுள பதியுங் கேட்டுக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த கண்டிலம் பரிகளென்றுர்.

இ—ள்: அரும் திறல் தாதர் எகி அத்தினம் கடிது வருந்தி மீண்டு - அரிய வேகத்தையூடைய தாதுவர் உடனே திருப்பெருந்துறைக் குப்போய் அத்தினமே விரைவாக மனவருத்தத்தோடு திரும்பிவந்து,- மன்னர் மன்னை முன்புகுந்து வணங்கி - மகாராசாவாகிய பாண்டியனை அபிமுகத்திற் புகுந்து வணங்கி கின்று,-கரும் தடம் களிற்று வேந்த - கரிய மலைபோலும் யானைப்படையையூடைய அரசனே,-பெருந்துறை என்னும் ஊரும் பிற உள பதியும் தேடிப் பரி கண்டிலம் என்றார் - திருப் பெருந்துறையென்னுமூரினு மடுத்த பிறஞ்சுர்களினுங் தேடியுங் நாங்குதிரை களைக் கண்டிலமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (ககு)

பாங்குடின் றின்னவாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்கி
யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ னென்றிடர் செய்வான் றன்னைத்
தாங்கருந் துயரஞ் செய்து தகைந்து நங் தனத்தை பெல்லாம்
வாங்குமின் றண்ட லாள ரென்றிகண் மன்னன் சொல்லனுன்.

இ—ள்: பாங்கு நின்று இன்னவாறு பகர்தலும் - நூதுவர்கள் ஒருமருங்கொதுங்கிசின் நிங்டப்பிரகாரம் விண்ணப்பஞ்செய்தலும், — இகல் மண்ண் வெகுட்சி எஃதி - மாறுபாட்டையுடைய அரசன் கோபங் கொண்டு, — தண்டலாளர் - தண்டத்தலைவர்களே, — எங்கு கம் கரும் செய்வன் என்று இடர் செபவான் தன்னை - இங்கே நங்காரியங்களை அறு கூலஞ்செய்வேணன் துடம்பட்டுப் பிரதிகூலஞ்செய்து நமக்குத் துன்பம் விளைக்குங் திருவாதபுரேசனை, — தாங்கு அரும் தண்டம் செய்து தகைங்கு நம்தனத்தை எல்லாம் வாங்குமின் என்று சொன்னான்-சுகித்தற்கரிய கொடுச் தண்டனைகளைச் செய்துஞ் சிறைசெய்தும் நாக்திரவியங்களையெல்லாம் வாங்குங்களைன் ரூஞ்ஞாபித்தான். எ-று. (கக்கு)

மன்பெருங் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார் முன்புசின் நினைய சொல்வார் முனிவுடை முகத்தாகி நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயங்துமக் கந்நா ஸீந்த தன்பொரு எல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.

இ—ள்: மன்பெருங் தண்டலாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார் முன்பு முனிவு உடை முகத்தர் ஆகி நின்று இனைய சொல்வார் - அரசனது பெரிய தண்டத்தலைவர் பிராமணகுல சிரேஷ்டாகிய திருவாதலூரடி களுக்கெத்திரே போய் அவ்வரசனது கோபக்குறிப்புப்பொருங்திய முகத் தையுடையவராய் நின்றிவைகளைச்சொல்வார், — சீற்ற மன்னன் நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயங்து உமக்கு அங் நாள் ஈந்த தன்பொருங் எல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் - கோபத்தையுடைய பாண்டியராசன் எல்ல குதிரை களைக் கொள்ளும்பொருட்டு விரும்பி உம்மிடத் தன்றுதாந் தன்றிரவியங்களையெல்லாம் வலாற்காரங்கெய்து வாங்கும்படி இன்றேமக்கு ஆஞ்ஞா பித்தனன். எ-று. (கக்கு)

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின் மன்னவன் விடுப்ப வென்றி யுற்றவன் அராதர் வல்லை பொண்பெருங் துறையி னெய்திக் கொற்றவெம் பரிகள் காணூர் மீண்டனர் கோவு நும்பாற் பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான்.

இ—ள்: இதன் பயன் யாது என்னின் - அரசனிவங்னங்கூறிய கருத் தென்னையெனின், — மன்னவன் விடுப்ப-அவ்வரசன் ஜூற்றுப்ப, --

வென்றி உற்ற வன் தூதர் வல்லை ஒண்பெருந்துறையின் எட்டிக் கொற்ற வெம்பரிகள் கானார் மீண்டனர் - வெற்றியையுடைய வலிய தூதுவர்கள் விரைவாகத் திருப்பெருந்துறையோடு வலிமை பொருங்திய வெவ்விய குதிரைகளைக் காணுதலாவாய்த் திரும்பிவக்கு கூறினர், — கோவும் நும் பால் பற்றிய கேசம் விட்டான் - அரசனும் உம்மிடத் திறுகப்பற்றிய தன் னன்பை நீக்கிவிட்டான், — இனிப் பார் ஆன ஓட்டான் - ஆகவின், முதன் மந்திரியாய் உத்தியோக நிலையோடு இனி நீர் பூழியை அரசாள ஒருபோ தும் விடமாட்டான். எ-று. (ககஅ)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன் றண்ட லாளர் சினமுடன் புகல வளா விருத்தலுங் தீமை கூரு நினைவுட னமைச்சர் வாழ்வி னீக்கிமைய் வாக்கின் மன்னார்த் தனியுற வலிதிற் காவற் சாலையி லாக்கி ஞர்கள்.

இ—ள்: வண் தண்டலாளர் தனம் இனித் தருதல் வேண்டும் என்று சினம் உடன் புகல - வலிய தண்டத்தலைவர்கள் இனி அரசனுடைய திரவியத்தை நீர் இப்பொழுதே தரல்வேண்டுமென்று சினக்குறிப்புடன் கேட்ப, — மெய் வாக்கின் மன்னர் வாளா இருக்தலும் - உண்மை வாக்குக் கரசாகிய திருவாதலூரடிகளானவர் அதற்குப்பிரதியுத்தரம் ஒன் றும் பேசாது வாளாவிருத்தலும், — தீமை கூரும் நினைவுடன் அமைச்சர் வாழ்வின் நீக்கி வலிதில் தனி உறக் காவல் சாலையில் ஆக்கினார்கள் - அவர்கள் தண்டனை செய்யுமென்னத்துடன் அவ்வடிகளை ஆமாத்திய வாழ்வினி ன்று நீக்கிப் பிடர்பிடித் துந்திக்கொடுபோய்த் தனித்திருக்கும்படி சிறைச் சாலையில் அடைத்தார்கள். எ-று. (ககக)

சற்றுமுட்டளர்வி லாத தன்மையின் வாத ஐரூர் மற்றவர் செலுத்தக் கென்று வன்கிறைச் சாலை யெப்த நற்றவர் வருத்தங் காண நாணமுற் ரெழுப்பான் போன்று பொற்றடந் தேரின் வெய்யோன் போய்க்குட பான்ம றைந்தான்.

இ—ள்: வாதஐர் அவர் செலுத்தச் சற்றும் உள் தளர்வி இலாத தன்மையின் சென்று - திருவாதலூரடிகளானவர் அதற்கண்டத்தலைவர் இங்குனாஞ் செலுத்தாளிப்ப, அதற்குத் தாமொருசிறிதும் மனந்தளராத உதா சீனத்தன்மையோடு சென்று, — வண் சிறைச்சாலை எய்த - வலிய கிறைச் சாலையையுடைய, அத்தருணத்திலே, — தடம் பொன் தேரின் வேய்யோன்-

விசாலமாகிய அழகிய தேரையுடைய சூரியன்,—நல் தவர் வருத்தம் காண நாணம் உற்று ஓளிப்பான் போன்று போய்க் குடபால் மறைந்தான் - நல்ல தவத்தையுடைய அவ்வடிகட்கெய்திய துண்பத்தைத் தான் காலுதற்கு வெட்கமுற்றிருப்பவன்போலப் போய்ப் பச்சிமதிக்கிண்கணுள்ள அல்த மயனகிரியிலே மறைந்தான். எ-று. (க20)

கள்ளுலா மிதமுி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைப்பற் றேன்ற விழுங்கவங் காந்தபேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம்.

இ--ள்: செக்கர் வானம் - சூரியஸ்தமயனகாலத்திலே தோன் றிய செவ்வானம்,—கள் உலாம் இதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி வள்ளலார் வழுதி மேல் ஏவ - தேனுமூகங் கொன்றைமாலிகையை அது அழகுபெற முடித்த சடையையுங் கொடையையுமுடைய சோமகந்தரக் கடவுள் தம்மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகளைச் சிறைசெய்து வருத்தும் பாண்டியனைக் கொல்லும்படி அவன்மேல்விடுக்க,—சென்று வெகுட்சி எய்தி-அவ்வேவவின்வழிச்சென் றரசன்மேற் கோபங்கொண்டு,—வெள்ளை வான் பிறைப் பல் தோன்ற விழுங்க அங்காந்த பேயின் கொள்ளிவாய் அனைய வண்ணங் கொண்டது - வெண்மையாகிய பெரிய பிறையென் னும் வக்கிரதங்தம் வெளியேதோன்ற அவ்வரசனை விழுங்கும்படி திறந்த கொள்ளிவாய்ப் பேயினது வாய்போலும் செந்திறத்தையுடையது. எ-று.

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் மூல்லை
யொண்டமிழ் வாதலூர்க் குற்றதை யுணர்ந்து துண்பங்
கொண்டவ ரிதயம் போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம்.

இ--ள்: கவின் கொள் மூல்லை - அம்மாலைக்காலத்தின்கண் அழ கையுடைய மூல்லைக் கொடிகளானவை,—தெள் திரை உலகின் நல்ல திறந் தினர்க்கு உற்ற தீங்கு கண்டு உணர் சிறியோர் போல நகைத்தன - சமுத் திரஞ்சும்த இந்திலவுக்கத்துள்ள நன்மக்கட்கெய்திய தீவினையை சேரே கண்டறிந்து நகைத்து மகிழுங் கீழ்மக்களைப்போல அரும்புகள் விரிந்து விளங்கின,- கமலம் எல்லாம் - தாமரைமலர்களொல்லாம்,—ஒள்

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

அன

தமிழ் வாதலூர்க்கு உற்றை உணர்ந்து துன்பங்கொண்டவர் இதயம் போலக் குவிந்தன - செந்தமிழ்க் கொருவாகிய திருவாதலூரடிகளுக்கு எய்திய சிறைத் துன்பத்தைக் கேட்டறிந்து வருந்துகின்ற பெரியோர்களது வாடுகின்ற இதயபங்கயங்களைப்போலக் கூம்பின. எ-று. (கலை)

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி ஞைமுற் றயர்வா ரென்றே
யின்னால்கொண் மனச்தாள் போல விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கங்குன் மங்கை.

இ—ள்: கங்குல் மங்கை - இராக்காலமாகிய பெண்ணைவள்,— தென்னவன் வைத்த காவல் சிறையினில் உறையும் தெய்வம் அன்னவர் - பாண்டியலூல் வைக்கப்பட்ட காவலையுடைய சிறையின்கண் வைகும் ஒரு தெய்வத்தையொத்தவராகிய திருவாதலூரடிகள்,—ஒருவர் காணின் நாணம் உற்று அயர்வார் என்று இன்னால் கொள் மனத்தாள் போல - ஒருவர் தம் மைக் காணப்பெறின் வெட்கமுற்று வருந்துவரென்று அதற்குத்தான் மனத்திலே துன்பங்கொள்பவன்போல,—இருள் கரம் கொண்டு கூடல் பொன் நகர் உள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் - இருளாகிய கைகளைக் கொண்டு நான்மாடக்கூடலாகிய அழகிய மதுராநகரத்தின் கணுள்ளவர்களுது கண்களைப் பொத்தினள். எ-று. (கலை)

மன்பகை தூரப்ப திந்த மந்திரித் தலைவர்க்குண்டா
மென்பது முளதோ வந்தோ வென்செய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழுலெழு வயிர்த்து மாழ்குகு
துன்புடை மடவார் போலத் துயின்றிலர் மதுரை யுள்ளார்.

இ—ள்: மதுரை உள்ளார்-மதுரைமாநகரவாசிகளாகிய நன்மக்க வெள்ளாம்,—இந்த மந்திரித் தலைவர்க்கு மன் பகை தூரப்பது உண்டாம் என்பதும் உளதோ - சூழ்சித்தலைவாகிய இந்தத் திருவாதலூரடிகளுக்கு அரசனது பகைமையைக்கிக் கோடலுண்டென்பதும் இனியுளதோ,— அந்தோ என் செய்தும் என்று இரங்கி - ஜயகோ இதற்கு எளிவந்த யாங்கள் யாது செய்வோமென்று மனமிரங்கி,—அன்பரைப் பிரிக்கு அழல் ஏழ உயிர்த்து நெஞ்சு மாழ்கும் துன்புடை மடவார்போல - தங்காதலரைப் படத்தையிற் பிரிவமுதலிய பிரிவின்கட்ட பிரிய விட்டிழுந்து செய்வதொன்று

மறியாது அக்கினிப்பொறிசிதறத் தம்முள் கெட்டுயிர்ப்பெறின் து மனமறு
குஞ்சுபத்தையுடைய மகளிரைப்போல,—துயின்றிலர் .. நித்திரைசெய்
யாதவராயினர். எ-து. (குச)

செம்மனப் புனிதர்க் குண்டாங் தீங்குதங் கிழமை யாலே
யைம்முகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்
விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள் வியன்சிறைச் சேவ லெல்லாங்
தம்மனை யிடங்கடோறுங் தழுங்கன புலரிக் காலை.

இ—ள்: புலரிக்காலை - அவ்விரவு விடியற்காலையில்,—விம்முசெம்
சூட்டு முன் தாள் வியன்சிறைச் சேவல் எல்லாம் - விம்முகின்ற சிவந்த
குட்டினையும் முட்பொருங்திய கால்களையும் பெரிய சிறகுகளையுமுடைய
சேவந்கோழிகளெல்லாம்,—செம் மனப் புனிதர்க்கு உண்டாம் தீங்கு -
செவ்விய சித்தசுத்தியையுடைய திருவாதனுரடிகளுக் குளதாகிய சிறைத்
துன்பத்தை.—ஜம்முகக் கடவுள் ஈன்ற அறுமுகற்குத் தம் கிழமையால்
உரைக்குமாபோல் - சகானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோ
சாதமென்னு மைஞ்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமான் நந்தருளிய
ஆறுதிருமுகங்களையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுட்குத் தம்முரிமையினாலே
விண்ணப்பங்கெய்யுமாறுபோல,—தம் மனை இடங்கள் தோறும் தழுங்கின-
தமது வாசஸ்தானமாகிய இல்லங்கடோறும் கூவின. (கடகு)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செங்கமி மோது நீதிப்
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொருதுசென் றரைப்ப போல
விற்பொலி சடிலன் சூல வேலவ ஞல வாயி
லற்புதன் கோயின் முன்றி லார்த்தன சங்க மெங்கும்.

இ—ள்: சிற்பரம் உணர்ந்து-குக்குமசித்தாகிய பரமசிவத்தை
அது பூதியிற் கண்ணேர்ந்து,—ஞானச் செங் தமிழ் ஒதும் நீதிப் பொற்பினை
உடையோர் இன்னல் பொருது சென்று உரைப்ப போல - அவ்வனுபவ
ஞானமே பொருளாகச் செங்தமிழ்மொழியினாலே திருவாசகத்தைப் பாடி
யருஞ் முறைமையினையே தமக்கணிகலமாகவுடைய திருவாதனுரடிகளது
துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்கலாற்றுது சமீபத்திற் சென்று விண்ணப்பங்
செய்வனபோல,—வில் பொலி சடிலன் சூல வேலவன் ஆலவாயில் அற்
புதன் கோயில் முன்றில் எங்கும் - செவ்வொளியாற் பொலிகின்ற சண-

கயயுடையவரும் சூலப்படையைடையவரும் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கின்ற நான்மே திருமேணியாக வடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள்து திருக்கோயிற் நிருமுன் நிலெங்கணும்,—சங்கம் ஆர்த்தன - சங்கு கள் சுத்தித்தன, எ-று. (கட-க)

எம்மிறை பரியி வேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ் செம்மலர் மடவா ஸிட்ட திலகசிந் தூரம் போல வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசுழ் போந்து மைம்மிகு கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால பானு.

இ—ள்: வால பானு - பாலகுரியன்,—அம் மைலமிசையே வைகி-அவ்வஸ்தமயனகிரியினின்று நிங்கி,—ஆடகக் கிரி சூழ் போந்து - பொன் மயமாகிய மேருகியைச்சுற்றிச் சென்று,—மை மிகு கடல் மேல் வந்து-கருமைமிகுந்த கிழக்குச்சமுத்திரத்தின்மீது வந்து,—எம் இறை பரியில் ஏறும் நாள் இதோ என்று பார்க்கும் செம் மலர் மடவான் - எம்முழுமுதலாகிய சிவபெருமான் குதிரையிலேறியருளும் விசேஷத்தினமிதுவோவென் ரெட்டினோக்கும் செந்தாமரைமலராசனியாகிய மகாலக்குமி,—இட்ட சிந்தார திலகம் போல முளைத்தது - தன்னுதலின்கணிட்ட சிந்தாரதில் தத்தைப்போல உதித்தது. எ-று. (கட-எ)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை யெழுந்து நீராற் கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக் கண்ணுறுதல் பூசை செய்து தண்கதீர் முத்த மாலை தரித்துகற் கலன்கடாங்கி விண்களர் செம்பொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தான்.

இ—ள்: மண் கெழு செம் கோல் வேந்தன் - மண்ணுலகெங்குந் தடையின்றிச் செல்லுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியராசன்,—வைகறை எழுந்து - இங்னாஞ்சுரியனுதிக்க, அதன்முன்னமே, பிராமியமூர்த்தத் தின்கண் நித்திரைவிட்டெழுந்து,—நீரால் கண் கழல் விளக்கி - நீரினுலே கண் கால் முதலிய அவயவங்களைச் சுத்திசெய்து சிவத் தியானுதிகளை முடித்து,—மூழ்கிக் கண்ணுறுதல் பூசை செய்து - விதிப்படி ஸ்நானம் பண்ணி உதயகால சந்தியாவந்தனத்தோடு சிவபூசைமுதலிய நித்தியகருமங்களை முடித்துப் போசனஞ்செய்து,—தண் கதிர் முத்த மாலைதரித்து-குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்தாரங்களைத் தரித்து,—ஏற் கலன்கள் தாங்கி - ஒழிந்த கல்ல ஆபரணங்களையுங் தாங்கி,—விண் கிளர் செம்பொன் கோயில் முகப்பினில் வீற்றிருந்தான் - விண்ணனின்கணுயர்ந்த செம்பொன்மயமாகிய அத்தாணியின் பூர்வபாகத்து வீற்றிருந்தான். (அதுநிற்க) எ-று. (கட-அ)

வன்றிற லாள வெல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான் சென்ற நடியார்க் கிங்த செழும்பொரு டாரி ராகி வின்றுமை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னாடு நின்றிடு மென்ன நின்றூர் நீள்பெரும் புகழி னிற்பார்.

இ—ள்: வல் திறலாளர் எல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான் சென்ற குரியோதயத்தின்பின் வலிய தண்டத்தலைவர்களெல்லாஞ் சிறைச்சாலையிலிருக்குக் திருவாதலூரடிகளை நோக்கி நீர் தாவுகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களைக் கொள்ளும்பொருட்டு இம்மதுரையை விட்டுச் சென்று,—அரன் அடியார்க்கு ஈந்த செழும் பொருள் தாரீராகில் - திருப் பெருங்குறையிலே சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்த அரசன் றிரவியங்களை இதுபொழுது தாராதொழிதீராயின்,—இன்று உமை வருத்தம் செய்தும் என்று - இன்றைக்கும்மைத் தப்பாது தண்டிப்போமென்று முன்னரச் சுறுத்தி,—எறிவெயிலின் ஊடு நின்றிடும் என்ன - பின்னர் எறிக்கின்ற இவ்வெயிலின்கண் அசைவற ஸில்லுமென்று கூற,—நீள் பெரும் புகழின் திற்பார் நின்றூர் - நெடிதாகிய பெரிய புகழுடம்பான் எஞ்ஞான்றும் நிலை பெறுங் திருவாதலூரடிகள் அவ்வாறே நின்றூர். எ-று. (கடக)

அங்குஞின் றினோப்பார் தம்மை யாண்டவாண் டகையை யுன்னி யிங்குணர்ந் தலையோ நாயே னிடும்பையென் றிரக்க மெய்திச் சங்கவெண் குழையாய் மன்னன் றனக்குவாம் பரிக ஸீத னங்கட னாகு மென்று நவின்றசொற் பொய்ம்மை யாமோ.

இ—ள்: அங்கு நின்று இளைப்பார் தம்மை ஆண்ட ஆண்டகையை உன்னி - அங்கே வெய்யிற்கணின்று குடுண்டினாக்குக் திருவாதலூரடிகள் தம்மை ஆட்கொண்டருளிய சர்வவெல்லமையினையுடைய பரமா சாரியரைத் தியானித்து,—இங்கு நாயேன் இமும்பை உணர்ச்சிலையோ என்று இரக்கம் எய்தி - இங்கே புழுத்தாயினுங் கடையேநையை தமி யேன் படுங்குந்பத்தைச் சர்வங்குந்தையுடைய தேவரீர் அறிந்திலீரோ வென்று தம்முளிரக்கங்கொண்டு,— வென் சங்கக் குழையாய் - வென் கையாகிய சங்கக்குண்டலத்தையுடையவரே,—மன்னன் தனக்கு வாம்பரிகள் ஈதல் கம் கடன் ஆகும் என்று கவின்ற சொல் பொம்மை ஆமோ - இனிப் பாண்டியாசனுக்குத் தாவுகின்ற குதிரைகளைக் கொடுத்தல் நமது கடமையாகுமென்று தேவரீர் தமியேனுக் குறுதிக்கூறியருளிய திருவாக்குப் பொய்ப்படுமோ. எ-று. (கநு)

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்துனக் கூடிமை யென்று
மாநிலம் புகலா நிற்ப வந்துளை யடைந்தேன் றண்ணை
மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்துளை வேலை நிரு
ளானபி னங்கி ராற்று நிரென வாவ துண்டோ,

இ—ள்: ஊனுடம்புடைய வாழ்க்கை ஒழித்து - தசைப்பொதி
யாகிய இந்தவடம்போடு கூடிவாழும் பிரபஞ்சவாழ்க்கையைப் பொய்
யென்று கண்டுகழித்து.—மா இம் நிலம் உனக்கு அடிமை என்று புகலா
நிற்ப வந்து உளை அடைந்தேன் தன்னை - பெரிய இநிலவுகத்தவர் தேவ
ரீருக்குத் திருவாதவூரன் அடிமையென்று தம்முட் பேசாறிற்பத் திருப்
பெருங்துறையின்கண் வந்து தேவரீரையே புகவிட்டென்று சரணடைந்த
தமியேனை,—மீள மீனவன் தன்பால் விடுத்துளை - மீவும் பாண்டியனிடத்
தனுப்பியருளினர்,—ஆற்றுநீர் வேலைநீர் உன் ஆனபின் அங் நீர் என
ஆவது உண்டோ - அனைகோவித்தடுக்க ஆண்டுத் தடையுண்டு தேங்கி
நின்ற ஆற்றுநீரானது அவ்வணைமுறிந்தவழிச் சமுத்திரங்குட் சென்று
கலங் தொன்றுபட்டபின்னர் அது அச்சமுத்திரங்காவதல்லது ஆற்றுநீரை
ஏப்பட்டு வேறுபிரிந்து மீஞுவதுமுண்டோ. எ-று. (கக்க)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுத்தீடி னடியேற் கிங்கு வேரெருரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரங்களொல்லாஞ் செற்றவ ரடியான் றன்னை
நிறுத்தனர் வெயிலி னென்றூ னின்புகழுக் கேற்ற மாமோ.

இ—ள்: அறத் தனிச் செல்வி பாக - தருமபரிபாலனத்தையே
தமக்கோர் செல்வமாகவுடைய பெருங்கருணைப் பிராட்டியாகிய உமையம்
மையை வாமபாகமாக வுடையவரே,—நின் பால் அங்பு இலேன் என்று
வெறுத்திடன் - தேவரீர்மாட்டுத் தமியேன் அவபத்தியுடையேனென்று
தேவரீர் அடியேனை வெறுத்தல் செய்தொழியின்,—அடியேற்கு இங்கு
வேறு ஒரு துணையும் இல்லை-தமியேனுக்குத் துணையாவார் வேரெருவரு
மிங்கில்லை (அதுவுமன்றி),—செறுத்தவர் புரங்கள் எல்லாம் செற்றவர்
அடியான் தன்னை வெயிலின் நிறுத்தனர் என்றால் - உலகை யொறுத்த
பாசன்டதருமிகளது முப்புரங்களையுங் திருப்புன்னகையக்கினியினுலே
எனி தினழித்த முடிவிலாற்றலையுடைய சிவபெருமானுக்கடியானாருவனை
அரசன்றமர் கெயிலின்கணிறுத்தனர்களென்று லோகவதந்தி சிகமுமா

யின்,—நின் புகழ்க்கு ஏற்றமாமோ - தேவீரது பிரபல்லிய மகாகிர்த்திக் குப் பெருமையாகுமோ. எ-று. (கூ)

வானநா டவர்க்கு மேலோய் வந்துனக் கடிமை யிப்பேர தானநா ஸிடும்பை யுந்று லாருனக் கடிமை யாவார் நானென்னு மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி நின்ற வீனானு மொருவன் சொல்வ தேறுமோ வளத்தி வென்றார்.

இ—ள்: வானநாடவர்க்கும் மேலோய் - விண்ணுலகவாசிகளாகிய அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கட்கும் மேலானவரோ,—இப்போது வந்து உனக்கு அடிமை ஆன நான் இடும்பை உற்றுல் - இதுபொழுது திருப் பெருக்துறையின்கண் வந்து தேவீருக்குப் புத்தடிமையாகிய தமியேன் அது விமித்த மித்துண்பத்தை அதுபவித்தால்,—உனக்கு ஆர் அடிமை ஜுவார் - இனித் தேவீருக்கார்தாமடிமையாவார், ஒருவருமாகார்,—நான் எனு மனத்தார் சொல்லும் எல் உரை அன்றி - யானென்தென்னுஞ் செருக் கற்ற சித்தசத்தியையிடைய மகான்கள் உண்மையுணர்து செய்ய மினிய விண்ணப்பவாசகமல்லது,—நின்ற ஈனன் ஆம் ஒருவன் சொல்வது உள்த தில் ஏறுமோ என்றார் - அவ்விருசெருக்கு மொருங்கு நிகழப்பெற்ற இழி வினாகிய தாலியேன் கூறு மினிமையற்ற விண்ணப்பமுங் தேவீரது திருவர்ணத்தில் ஏறுமோவென்றிவ்வாறு திருவாதலூரடிகள் குறையிரங்கு ரிரார்த்தார். எ-று. (கூ)

அவத்தொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கண்பு செய்து பவக்கட விடைவி மூமற் பரிந்தருட் பார்வை நல்கித் தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு தாளனித் தாஞ்சு மையர் செவிப்புலன் புகுந்த வன்பர் செப்பிய மாற்ற மெல்லாம்:

இ—ள்: அன்பர் செப்பிய மாற்றம் எல்லாம் - மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகள் இங்னனாஞ்செய்த விண்ணப்பவாசகங்களெல்லாம்,— அவத்தொழில் புரியா மேன்மை அன்பருக்கு பரிந்து அன்பு செய்து - பூர்வசன்மங்களிலே தமக்கும் பிறர்க்கும் என்கு பயன்படாத பாவச்செயல் களிற் பிரவேசியாத மேம்பாட்டையிடையா அத்திருத்தொண்டர் பொருட் டிரங்கு யன்புகூர்க்கு, —பவக் கடல் இடை விழாமல் நல்கி தவப்பெரு வடிவம் ஜோண்டு - அவர் பிறவியாகிய கடவிள்கண் வீழ்த்தமுக்தாவன்

னாங் திருவளத்தடத்து மிகவு மாட்சிமையைடைய ஞானதேசிக மூர்த் தங்கொண் டெழுக்தருளிவந்து,—அருள் பார்வை தாள் அளித்து ஆளும் ஜயர் செவிப்புலன் புகுந்த - சாக்ஷாவித்தைக்யோடு திருவடிதைக்ஷ செய்தருளிய பரமாசாரியரது திருச்செவியின்கட்புக்கு நுழைக்கன. எ-று.

காம்படு தோளி பாகன் கண் னுத லண்ண லென்பார் தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித் தேம்படு மலங்கன் மார்பிற் ரென்னவன் றனக்குத் தெய்வ வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம் வல்வினைப் பகையை வெல்வாம்.

இ—ள்: காம்பு அடு தோளி பாகன் கண் நுதல் அண்ணல் - பசிய இளைய மூங்கிலையும் வென்ற திருத்தோள்களையூடைய மீஞ்சியம்மை பாகரும் வெற்றிக்கண்ணையூடைய எப்பொருட்கு மிறைவருமாகிய சொக்க விங்கழும்த் தியானவர்,—அன்பர் தாம் படு துயரம் எண்ணி அத்துயர் தணிக்க வேண்டி - தம்மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகள் படுந் துன்பத் தையறிந்து அதனை கீக்கியருளத் திருவளங்கொண்டு,—தேம் படு அலங்கல் மார்பில் தென்னவன் தனக்குத் தெய்வ வாம் பரி அளித்தல் சொல்வாம் - தென்பொருந்திய வேப்பமாலையையனித் தமார்பையூடைய அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குத் தெய்வத்தன்மைபொருங்திய தாவதின்ற கு திரைகளைக் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலை யாமினிக் கூறுவாம்,—வல்வினைப் பகையை வெல்வாம் - அங்குநாங் கூறுதலாகிய சிவபுண்ணியவலத்தானே இதுகாறும் வென்று கோடற்கரிய வலிய இருவினையாகிய பகையையும் இனி வெல்லாம். எ-று. (கங்கு)

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் காங்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்ப தேகட னுகலா லந்த மின்றிய காத லன்ப ரமுங்கல் கண்டபி னிரியெலாம் வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி வீர் வானவ ராகவுஞ் சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவார்.

இ—ள்: தந்தை என்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்பது கடனே ஆதலால் - பிதாவென்பவர்க்குத் தம்புதல்வரது துண்பத்தைக்கிக் காப பது முக்கிய கடமையே யாகலான்,—அந்த மால் விதி தேடுவார் மதி சூடுவார் - அவ்விட்டனு பிரமாக்கனான் மூறையே அடிமுடிதேடி அறியப் படாதவரும் தக்கனாலிடருற்றுவந்த சந்திரனை அவ்விடர்நீக்கிச் சூடின வருமாகிய சிவபெருமான்,—அந்தம் இன்றிய அன்பர் காதல் அழுங்கல் கண்டபின் - முடிவற்ற சிரத்தையன்புடைய திருவாதனுரடிகளாகிய தம் புதல்வர் அரசனால் வருங்துதலைக் கண்டருளியபின்னர்,—நரி எலாம் வந்து வெம்பரி ஆகவும் வானவர் (எலாம் வந்து) பரி வீரர் ஆகவும் சிந்தை கொண்டனர் - வனத்தின்கணுள்ள குறுஙிகிளெல்லாம் வந்து வெவ்விய குதிரைகளாகவும் தேவர்களெல்லாம் வந்து குதிரைவீர்களாகவுஞ் திரு வளங்கொண்டருளினார். ஏ-று. (க)

தேசிலா நரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி யானபின் னுசி லாவிமை யோர்க் டாமு மமைந்த சேவக ராயினர் மாசி லாமணி மன்ற ராயிய வாசி வாணிகர் போலவே யேசி லாவுரு மாறினார் மறை யிவுளி யின்புற மேறினார்.

இ—ள்: தேசு இலா நரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி ஆனபின்- அழகற்ற குறுஙிகிளெல்லாஞ் சிவ சங்கற்பத்தான் மேன்மேல்வந்தொருங்கு திரண்டு வேகத்தையடைய குதிரைகளாக உருத்திரிந்த பின்னர்,— ஆசு இலா இமையோர்கள் தாமும் அமைந்த சேவகர் ஆயினார்-குற்றமற்ற தேவர்களும் அழகமைந்த குதிரை வீராயினார்,—பின் மாசு இலா மணி

மன்றர் ஆரிய வாசி வாணிகர்போல ஏசு இலா உரு மாறினார் - அதன் பின்பு களங்கமற்ற அழகையுடைய வெள்ளியம்பலத் திருக்குத்தாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர் ஆரிய தேசத்துக் குதிரைவர்த்தகரைப்போலப் புகழப்படுஞ் தந்திருமேனி பிறிதுபட்டவராகி, — மறை இவளியின் புறம் ஏறினார் - வேதமாகிய குதிரையின்மீதிவர்ந்தருளினார். எ-று. (e)

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர ரிரண்டு ஞாங்கர் சிறக்கவே யூடெ முந்தக ஸிம்ப ரெங்கணு மும்ப ருங்கிளர் வெய்தவே கோடு டன்றுடி விம்ம சீடிய கூடல் சூழ்மதில் வாயில்வா யாடல் வெம்பரி கொண்டு சென்றன ராதியாருமை பாதியார்.

இ—ள்: ஆதியார் உமை பாதியார்-முதல்வரும் அர்த்தநாரீசுவர ருமாகிய சிவரூபானானவர், — வீரர் சேடு கொண்டு திரண்டு இரண்டு ஞாங்கர் சிறக்க-குதிரைவீரர்கள் கையிற் சங்க்கைக் கொண்டு சூடி இருமருங்கிலும் வரிசையாகச் செல்லவும், — ஊடு எழும் துகள் இம்பர் எவ்கணும் உம்பருங் கிளர்வு எய்த— குதிரைக் குளம்புகளினிடையே யெழும் பூதாளிகள் இவ்விலகெங்கும் மேலுலகெங்குங் கிளரா நிற்பவும், — கோடு உடன் துடி விம்ம. கொம்புகளோடு உடுக்குகளாலிப்பவும், — சீடிய கூடல் குழி மதில் வாயில் வாய் ஆடல் வெம் பரி கொண்டு சென்றனர் - நெடிய மதுரையைக்குழிந்த மதிலின்கணுள்ள கோபுரவாய்தவிலே வெற்றியை யுடைய வெவ்விய குதிரைகளைக் கொடுசென்றருளினார். எ-று. (க)

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப வலங்க லாளை வணங்கியே யெங்க னுங்துகள் பொங்கி விம்ம வெழுந்து காகாள மார்ப்பவே திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேச வெம்பரி யின்றுநங் துங்க வன்மதி வின்பு நித்த துவன்றி வந்த வெனச் சொனார்.

இ—ள்: அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப அலங்கலாளை வணங்கி .. அங்கே நின்றவர்கள் சென்று செம்பொற்கோயின் முகப்பினில் வீற்றிருக்கும் வேப்பமாலையையளித்த பாண்டியளைக் கண்டு வணங்கி, — திங்கள் வெண் குடை மன்ன - பூரணசங்கிரணபோலும் வெண்கொற்றக்குடை யையுடைய அரசனே, — எங்கணும் துகள் பொங்கி விம்ம காகளம் எழுந்த ஆர்ப்ப - எவ்விடக்களினும் பூதாளிகளெழுந்து நெருங்கவும், எக்காளங்கள் மிக்கொலிப்பவும், — ஆரிய தேச வெம்பரி இன்று கம் துங்கவல்

மதிலின் புறத்த துவன்றி வந்த எனச் சொன்னார்—ஆரியதேசத்து வெவ்விய குதிரைகள் இத்தினத்து கமதுயர்ச்சிபொருக்திய வலிய மதிலின் புறத்தன வாய் செருங்கி வந்தனவென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (F)

வாசி யின்றிரள் வந்த வென்றலும் வாத ஒருறையையர்மே னேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன ரழைத்து நீள்கலை யாகிதந் தாசில் வெம்பரி காண வம்மினெ னைவெழுங் தெதிரடையலார் கூசு தன்படை சூழ வேயிறை கோயிலின்புற மெய்தினை.

இ—ள்: வாசியின் திரள் வந்த என்றலும்-குதிரைக்குட்டங்கள் வந்தனவென்று கண்டோர் கூறுதலும்,—இறை வாதலூர் உறை ஜூயர் மேல் நேசம் வைத்து - அது கேட்ட பாண்டியராசன் திருவாதலூரடிகள் மீது பழைய அன்புரிமைகொண்டு, அவர் தம்மை முன்னர் அழைத்து நீள் கலை ஆகி தந்து - அவ்வடிகளைத் தனக்குருன் வருவித்து உயர்வாகிய வஸ்திரமுதவியவைகளைக் கொடுத் துபசரித்து,—ஆசு இல் வெம் பரி காண வம்மின் என எழுங்து-குற்றமற்ற வெவ்விய குதிரைகளைக்கானும் பெருட்டு நீர் வருகவென்று கூறிக்கொண்டெழுங்து, எதிர் அடையலார் கூசு தன் படைகுழ கோயிலின் புறம் எய்தினைன் - மேலெதிரும் பகைவர் களும் முன்னைதிர்த்தார்வாய்க் கேட்டஞ்சுதற்குக் காரணமாகிய தன் சேனைகள்குழ அவ்வரசன் கோயிலின் புறத்தே சென்றான். எ.று. (G)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்களெடுந் தடந்தோன் மாறன்
மனிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர்
கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால் வாயிற்
கடவுளிடும் பரிவாவு காண்பா னெண்ணிச்
செண்டு வெளி தனிற்போந்து பனிநீர் தோய்ந்த
செங்கழுநீர் மதுமாலை சிறங்து தாங்குந்
தண்டரள மணிப்பந்தர் நிழற்கீ மும்பொற்
றவிகின் மிசை யினிதிருந்தான் ரூணைகுழ.

இ—ள்: வண்டு படி அலங்கல் செடும் தடந். தோள் மாறன்-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற வேப்பமாலையையனிந்த செடிய அகன்ற புயங்களை யடைய பரண்டியராசன்,—ஆலவாயில் கடவள் இடும் பரி வரவுதான்

பான் எண்ணி - துவாதசாந்தபுரமாகிய திருவாலவாயில் வீற்றிருக்குஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுவரும் குதிரைகளின் வரவைக் காணும்படி கருதி, மதுரை மூது ஊர் கண்டு இரு கண் களிக்கும் வகை மனிச் சிவிகை மீதுவறிச் சென்டு வெளி தனிஸ் போந்து - மதுரையாகிய பழைய நகரவாசிகளைல்லாங் கண்டு தத்தம் இரு கண்களுக் களிக்கும் வண்ணம் முத்துச்சிவிகையின்மீதேறி வையாளி வீதியின்கட் சென்று, —பனிநீர் தோய்ந்த மது செங்கழுநீர் மாலை சிறந்து தாங்கும் தன் தரள மனிப் பக்தர் நிழல் கீழ் - பனிநீரிலே தோயப்பெற்ற தேனையுடைய செங்கழுநீர் மாலை வரிசையாகத் தாங்குஞ் தண்ணிய முத்துப்பந்தரின் கீழே, —அம் பொன் தவிசின் மிசை நானை சூழ இனிது இருந்தான் - அழகிய சுவர் ஜைனத்தின்மீது சேனைகள் சூழ இனிதாகவிருந்தான். எ-று. (க)

முத்தமிழின் றிறகவிலும் புலவர் சூழ

முதுமறையோர் மங்கலச்சொன் முறையிற் கூறக் கைத்திகழும் வளைபுலம்பக் கலன்கண் மின்னக்

கண்ணியர்க் விரும்புங்குஞ் கவரி வீசக் கொத்துலவும் பலமலரின் வாசங் தோய்ந்து

குலவுமினங் தென்றல்வர மாதர்பாட.

மெத்துமனி முத்தமெனும் பனிகள் பூண்டு

வெண்மதியின் ரேற்றம்போல் வீற்றிருந்தான்.

இ—ள்: முத்தமிழின் திறம் நவிலும் புலவர் சூழ - இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழின்றிறத்தைக் கூறும் புலவர்கள் தற்குழவும், — முது மறையோர் மங்கலச் சொல் முறையின் கூற - பழைய வேதபாரகர் களாகிய பிராமணர்கள் மங்கலவாழ்த்துக்களை முறையானே கூறவும், — கண்ணியர்கள் கைத் திகழும் வளைபுலம்பக் கலன்கள் மின்ன இரு மருங் கும் கவரி வீச.நடனல்தீகள் கையின்கண் விளக்கும் வளையல்க ளொன் ரேற்றொன் றுராய்க் தொலியா நிற்ப ஒழுந்த ஆபரணங்கள் பிரகாசியா விற்ப இருமருங்கினும் வரிசையாக நின்று சாமரங்களை இரட்டவும், — கொத்து உலவும் பல மலரின் வாசம் தோய்ந்து குலவும் இளக்கென்றல்வர-கொத்தின்கண் மலர்ந்த பலவகைப் புஷ்பங்களின் வாசனையோடாவித் தவழும் மந்தமாருதம் வீசவும், —மாதர் பாட - மதங்கியர் பாடவும், — மெத்து முத்தம் எனும் மனிப் பனிகள் பூண்டு வெண்மதியின் தோற்

றம்போல் வீற்றிருந்தான் - அங்காட்டின்கண் மிக்க முத்தென்னு மிரத்திலே
பாணங்களைத் தரித்துத் தன்குலமுதல்வளையி வெள்ளிய பூரணசந்திய
னது தோற்றத்தைப்போலப் பாண்டியராசன் வீற்றிருந்தான். எ-று. (எ)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாதலூர்
மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப மறுவிலாத
திங்களொனுங் தன்மரபு விளங்க வென்றுங்
திருநிறு மஞ்செசமுத்துஞ் சிறந்து மல்கச்
சங்கினுடன் காகளங்கண் முழவ மார்ப்பத்
தயங்கியெழுந் துகளூயர்வான் றன்மேற் செல்லத்
துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத்
துவன்றிவரு பரித்திரளின் ரேற்றங் கண்டான்.

இ—ள்: மங்குல் படி தடம் புரிசை வாதலூர் மனம்களிப்ப விழிகளிப்ப - முகில்கள்படிகளின்ற விசாலமாகிய மதில்சூழ்ந்த திருவாதலூரில் அவதரித்த மாணிக்கவாசகசுவாயிகள் து மனமுங்கண்ணும் களிக்காவும்,— மறு இலாத தன் திங்கள் எனும் மரபு விளங்க - மறுவற்ற தனது சந்திர வம்மிசம் எனையிருவம்மிகங்களினும் பிரகாசிக்கவும்,— என்றும் திருநிறும் அஞ்செசமுத்தும் சிறந்து மல்க - எஞ்ஞான்றும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதிருத்திராக்ஷங்களும் சிவமூலமங்கிராமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரமும் எனைச் சமய சின்னங்களினும் கடவுளர்நாமங்களினும் சிறந்தபிலிருத்தி யடையவும்,— வென்ற சங்கின் உடன் காகளங்கள் முழவும் ஆர்ப்ப - வென்றமையாகிய சங்குகளும் எக்காளங்களும் மிருதங்கங்களு மொவிப்பவும்,— தயங்கி எழும்துகள் உயர் வான் மேல் செல்ல - பிரகாசித்தெழும் பூதாளிகள் உயர்ந்த ஆகாயத்தின்மீது செல்லவும்,— துங்க நெடுங் கடல் பரந்து வருதல்போலத் துவன்றி வரு பரித் திரளின் தோற்றம் கண்டான் - முன் வந்த உயர்ச்சிபொருந்திய கெடிய கடற்றிரை ஈண்டுப் பரந்துவருகின்ற மைபோல ஒன்றேடான் றிடையீடின்றி நெருங்கிவருகின்ற குதிரைக் கூட்டங்களின் ரேற்றத்தை அரசன் கண்டான். எ-று. (ஏ)

எ வ று .

அங்கிளர் மதுரையம் பதியி லாவணித்
திங்களின் மூலநாள் செறிதி னத்தினி

லெங்கனு நீறுமாஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
சங்கர னிடும்பரிச் சமூகம் வந்தவால்.

இ—ள்: அம் கிளர் மதுரைப் பதியில் ஆவணித் திங்களில் மூல
நாள் செறி தினத்தினில் - அழகுவிளங்காங்கின்ற மதுரையாகிய இராச
தானியிலே ஆவணிமாசத்து மூலக்காஷத்திராதினத்திலே, — எங்கனும் நீறும்
அஞ்செழுத்தும் ஒங்கிட - எவ்விடங்களினும் விழுதி பஞ்சாக்காங்களிரண்
டும் தழைத்தோங்கும்படி, — சங்கரன் இடும் பரிச் சமூகம் வந்த - சகஞ்
செய்பவராகிய சோமசந்தரக்கடவுள் கொடுவரும் குதிரைக்கூட்டங்கள்
வந்தன. எ—று. (க)

தூத்திரன் மணிகெழு சோதி மாழுடிப்
பார்த்திபன் விழிநலம் பருக விதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வரும்பெருங் தன்மை கூறுவாம்.

இ—ள்: தூத்திரன் மணிகெழு சோதி மா முடிப் பார்த்திபன்
விழிநலம் பருக - சுத்தமாகிய திரண்ட ரத்தினங்குயிற்றிய பிரபையை
வீசும் பெரிய மகுடத்தையுடைய பாண்டியராசனது கண்கள் நன்கு
விருந்தயர, — வீதியில் கூத்தினர் செயல் எனக் குலாவு வாம் பரிச் சாத்தினர்
வரும் பெரும் தன்மை கூறுவாம் - வையாள்வீதியிலே நாடகரது
டடனத்தைப்போலத் தாளகதிக்கேற்ப விளோதநடைடடக்குக் தாவுகின்ற
குதிரைராவுத்தர்கள்வரும் பெருங்தகைமையைச் சிறிதுகூறுவாம். எ—று.

வெறு.

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டனி நுதலினர் பொலன்செய் மேனிபர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
விட்டோளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர்.

இ—ள்: கட்டிய சுரிகையர் - அரையிலே தொங்கக் கட்டப்பட்ட
உடைவாளையுடையவர், — கவின் கொள் வாளினர் - கையிலே அழகிய
வாட்படையையுடையவர், — பொட்டு அணி நுதலினர்-சிறுபொட்டனின்ற
கெற்றியையுடையவர், — பொலன் செய் மேனியர் - பொல்மயமாகிய

சீரத்தையுடையவர்,—பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டுவஸ்திரமுடித் த
அரையையுடையவர்,—நீள் பவள வடம் விட்டு ஒளி விளங்கியவியன்
கொள் மார்பினர் - செடிய பவளமாலைகள் விட்டுவிட டொளிவிளங்கு
கின்ற பரந்த மார்பையுடையவர். எ-று. (கக)

புன்மயிற் பீவியர் புவியின் ஞேலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பினைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலீ கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர்.

இ—ள்: மயிற் புன் பீவியர் - மயிலினது கொய்தாகிய பீவிக்
குடையையுடையவர்,—புவியின் தோலினர் - புவித்தோற்சட்டையை
யுடையவர்,—மலர்ப் பாச இலை பினைத்த பின் குஞ்சியர் - பூக்களோடு
பச்சிலைகளை வைத்துப் பின்னிய பின்றுங்குங் குடுமியையுடையவர்,—
வன்மொழிக் குரலினர் - அதிரப்பேசம் உரத்தகுரலையுடையவர்,—
வயங்கு தூணியர் - முதுகில்வினங்கும் அம்புக்கூட்டையுடையவர்,—வில்
மலி கரத்தினர் - விற்பொருந்திய கைகளையுடையவர்,—வெறித்த பார்
வையர் - கண்டோரை அச்சுறுத்தும் சூர்த்தநோக்கையுடையவர். எ-று.

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பனைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் உளதெனப் பினைத்த குஞ்சியர்.

இ—ள்: பொன் இயல் குழையினர்-பொற்குண்டலங்களையுடைய
வர்,—பொலன் கொள் மாலையர் - பொன்னிமாலைகளையுடையவர்,—
பல்விறச் சாத்தினர் - பலநிறம்பொருந்திய தலைச்சாத்துக்களையுடையவர்,—
பனைத்த தோளினர் - பருத்த புயங்களையுடையவர்,—கதிர் சென்னியில்
மணி இலங்கு சேடனைப் பின்னி விட்டுளது ஏன் - ஒளியையுடைய
கிரோரத்தினம் விளங்குகின்ற சேஷனைப் பின்னித் தூங்கவிட்டது
போல,—பினைத்த குஞ்சியர் - தூங்கும்படி விட்ட பின்னிய மயிர்க்கயிற்
றையுடையவர். எ-று. (கங)

தாங்கிய சுரிகையுங் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய கிலைகளுங் கணையும் வாருமாய்
ஞாங்கரி விவர்வர நாப்பட் டோன்றினூர்
தீதங்கிய நக்திமதிச் சென்னி யண்ணலார்.

இ—ள்: தாங்கிய சரிகையும் - அரையிலேதுங்குகின்ற உடை வாள்களும்,—சுடர் செப் வேல்களும் - ஒளிசெய்கின்ற வேற்படை களும்,—வாங்கிய சிலைகளும் - வோக்கப்பட்ட விற்களும்,—கணையும் - அவ்விற்களிலே அதுசந்திக்கப்பட்ட அம்புகளும்,—வாளும் ஆய் - கை களிலே தாங்கிய வாட்படைகளுமாகி,—ஞாங்கரில் இவர் வர - பக்கங்களிலே இக்குதிரைவீரர்கள் வர.—தேங்கிய நதி மதிச் சென்னி அண்ண ஸார் நாப்பண்தோன்றினார் - ததும்புகின்ற கங்காத்தியையும் பாலசந்திர ஜெயம் அணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானங்கள் இவர்களு மத்தியிலே தோன்றியருள்ளார். எ-று. (கச)

வேறு.

கச்சரக வச்சியணி நண்ணுமொரு வண்ணக் கச்சிடை விசித்துள கவின்கொள்ளுடை வாளும் பச்சைமுழு நீலமொடு பன்னிற வடஞ்சேர் செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோளும்.

இ—ள்: உச்சி மணி கண்ணும் நச்ச உரக வண்ணக் கச்ச இடை விசித்துள கவின் கொள் ஒரு உடைவாளும் - கிரோரத்தினம்பொருங்கிய ஏஞ்சாலும் பாம்பாகிய அழகிய கச்சின்கண் இறுக்கட்டித் தூங்கும் விசித்திரமாகிய ஒரு உடைவாளும்,—பச்சை முழு நீலம் ஒடு பல்நிற வடம் சேர் - பச்சையும் முழுத்த நீலமூமாகிய இவற்றேருடு ஒழிந்த பல நிறங்களுமுடைய ரத்தினமாலைகள்பொருங்கிய,—கெச்சை நிறம் மன்னிய திரண்ட இருதோளும் - செங்கிறம்பொருங்கிய திரண்ட இரண்டு திருப்புயங்களும். எ-று. (கஞ)

ஒப்பரிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுச் தொப்பியு முகத்திடை துலக்கமுள ராகிச் செப்பறு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே யிப்படி யிலிப்பழவும் பாவருள ரென்ன.

இ—ள்: ஒப்பு அரிய சட்டையும் - உவமைக்குறுதற்கரிய சட்டை யும், - உடுத்து இலகு பட்டும் - திருவகைரமின்கணுடுத் து விளங்கும் பட்டு வஸ்திரமும், - தொப்பியும் - திருமுடிச்சாத்தும், - முகத்து இடை துலக்கம் உளர் ஆகி - திருமுகத்திற் பிரபையு முடையவராகி, - செப்பு அரு

நலம் குலவு செண்டு ஒரு கை கொண்டு - இத்தன்மைத்தென்று காங்கூறு தந்கரிய அழகுபொருங்திய சுவக்கை ஒரு திருக்கரத்திற்கொண்டு, — இப்படியில் இப்படிவம் யாவர் உள்ள என்ன - இந்தப்பூமியில் இவ்வழகிய வடிவம் வேறியாவருளரென்று கண்டோர் தம்முள் வியங்து பேச. எ-று.

கட்டுப்படி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
விட்டவிரு பக்கமணி யின்னேலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும்
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரி யிலேறி.

இ—ள்: படி மீது கட்டு மணி - அங்கவடியின்மீது கட்டிய மணி யும், —கச்சை (மீது கட்டு) மணி - கச்சையின்மீது கட்டிய மணியும், — முன் பின் இட்டு, மணி - முன்னும் பின்னுமட்ட மணிகளும், —இரு பக்கம் (இட்டு) மணி-இருபக்கங்களினுமிட்ட மணிகளுமாகிய இவை, — இன் ஒவி புலம்ப - செலிக் கின்னிசையாகவொலிப்ப, —பட்டு இலகு பக்கரை பனிக் கவரி எட்டும் விட்டு ஒளி விளங்கும் ஒரு வெண் பரியில் ஏறி - பட்டினஞ்செய்து விளங்குகின்ற கலையின்குழு லெட்டினு நிறீய குளிர்ச்சிபொருங்திய சாமரங்களெட்டும் அசையுங்தோறும் விட்டுவிட தொளி விளங்கப்பெறும் வெண்மையாகிய ஒரு குதிரையின்மீ தேறி மருளி. எ-று. (கா)

வீசகவ ரித்திரண் மிடைந்தொலிச மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
ழுசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார்.

இ—ள்: வீச கவரித்திரள் மிடைந்து ஒளிர - இரட்டுகின்ற சாமரக்கட்டங்கள் கெருங்கி விளங்க, —மீது தேசு ஒடு கவித்துள செழும் குடைவயங்க - திருமுடியின்மீது அழகோடு கவிக்கின்ற செழுமையாகிய குடை பிரகாசிக்க, —ழுசல் புரி வெம் பரி பொருந்து படை ஊடே - யுத்தஞ்செய்கின்ற வெங்விய எரிக்குதிரைகள்பொருங்திய சேனைகளின் மத்தியிலே, —மாச இல் குல ஆரியரின் மன்னன் என வந்தார் - குற்ற மற்றுயர்ந்த ஆரியதேசவாசிகளது தலைவனைப்போல உத்தருளினார். எ-று.

மன்னவனு மிங்கவர் வருந்தகமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கண்மை யாமே

பன்னமெனுமூர்திகெடு மாலரைன யஸ்லா
தின்னவழில் யாவருள ரென்றுதி சுபித்தான்.

இ—ள்: மன்னவனும் இங்கு இவர் வரும் தகைமை தன் தடம் இரு கண் இமையாமே கண்டு உளம் மகிழ்ச்சு - பாண்டியராசனும் இங்கு ஈம் இவர்வருக்கந்மையைத் தன்னு பெரிய இரு கண்களுமிமையாமற் பார்த்து மனமகிழ்ச்சு, —அன்னம் எனும் ஊர்தி கெடு மால் அரனை அல்லது இன்ன ஏழில் யாவர் உளர் என்று அதிசயித்தான் - அன்னவாகனத் தையடைய பிரமாவும் கெடிய விஷ்ணுவும் அரனென்னுக் திருநாமத்தை வூடைய சிவபெருமானுமல்லது இப்போழுகை வேறியாவருளரென்றபுத மடைத்தான். எ-று. (கக)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி னயந்தனர் வியந்தா
ரெண்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றூர்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார்.

இ—ள்: புண்ணிய மறைத் தமிழ் புகன்ற திரு வாயார் - சுத்த மாகிய வேதத்தைச் செந்தமிழ்மொழியினுலே திருவாசகமெனப் பெயர் தந்து பாடியருளிய தில்விய வாக்கையடைய திருவாதலூராடிகளானவர், — பண்ணிய தவத்து உள பயன் பரியின் மீது நண்ணியது என - அனந்த கோடி பூர்வசன்மங்களிலே நாம் சிவார்ப்பணமாகச் செய்துகொண்ட தவப்பயனை இப்பொழுது காசரனுதி அவயவங்களோடு பொருந்தி ஒரு குதிரையின்மீ திவங்கெழுந்தருளி வங்கதென்று, —தமில் நயந்தனர் வியந்தார் - தம்முட் சிக்தித் தருட்டிற்கதைத் துதித்து, —எண்ணிய முடித்தனர் எனக் கருதி நின்றூர் - காமெண்ணிய இரண்டையும் எம்பா மாசாரியர் தப்பாது செய்து முடித்தருளினுரென உட்கொண்டு மகிழ்ச்சு வாளா நின்றனர். எ-று. (எ-ஏ)

தூயசுடர் வேல்பல சமூற்றியெகிர் செல்வார்
வாயொலி விளைப்பரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமோடு தம்மில்லை நின்றுசமர் செய்வா
ராயின ராண்புடையி லாஸ்புரி வீரர்.

இ—ள்: அரன் புடையில் ஆன பரி வீரர் - சிவபெருமானது குருமருங்கினுள்ள குதிரைவீர்கள், —தூய சுடர் வேல் பல சமூற்றி எகிர்

செல்வார் - கறையற்ற ஒளியையுடைய வேற்படைகள் பலவற்றைச் சுழற்றி ஒருவர்க்கொருவர் எதிரேசெல்வாரும், —வாய் ஒவி. விளைப்பர் - வாயினாலே சிங்ககாதஞ்செய்வாரும், —இகல் வாளினை விதிர்ப்பார் - வலிய வாட்படைகளை வீசவாரும், —நேயம் ஒடுதம்மில் அணி நின்று சமர் செய்வார் ஆயினர் - ஒருவர்மாட்டொருவர் அன்போடு தம்முள்ளிவகுத்து நின்று யுத்தஞ்செய்வாருமாயினர். எ-று. (உக)

நீறுகிவ நீதிநீல நிற்கவல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைச்தே
கூறரிய வாரிய குலேசரொரு விதி
யேறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான்.

இ—ள்: நீறு சிவ நீதி நிலை நிற்க உலகு ஆனாம் மாறனும் மகிழ்ந்து - விபூதியும் ஈஞ்சைவசமயநீதியும் எஞ்ஜான்றும் நிலைபெற உலகத்தை அரசாளும் பாண்டியராசனும் மேன்மேன் மகிழ்ச்சியடைந்து, — தவமன்னரை அழைத்து - தவமுதல்வராகிய திருவாதலூரடிகளைத் தன்சமீபத்தில் வருவித்து, கூறு அரிய ஆரிய குல ஈசர் ஒருவீதி ஏறும் வகை - தம்பெருமை கூறுதற்கரிய இவ்வாரியகுலாதிபர் ஒருவீதியிலே குதிரையேற்றஞ்செய்யுமாறு, — சென்று உரையும் என்று இனிது சொன்னான் - கீர்சன்றியம்புமென் நினிதாகக்கூறினான். எ-று. (உ.க)

என்னிவன் பொழுந்தன னெனத்தமி விரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முகம மலர்ந்தே
கன்னலை நலங்கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான்
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதூர நின்று.

இ—ள்: மன்னிய அரும் தவரும் - (அதுகேட்ட) நிலைபெற்ற அரியதவத்தையுடைய திருவாதலூரடிகளும், —இவன் என் மொழுந்தனவ் எனத் தமில் இரங்கா வாள் முகம் மலர்ந்து - இவ்வரசன்னதனைக்குறும் படி பணித்தானென்று தம்முடனேந்து புத்தே முகமலர்ச்சி காட்டி, — கலம் கொள் கண்ணலைக் கணியைக் குறுகி செஞ்சால் முன் உற வணங்கி - தம்மெய்யடியவர்க்குத் தித்திக்குங் கரும்பினது சாறும் முக்கணியுமாகிய பரமாசாரியரை அடைந்து மனத்தான் முன்னர் வணங்கி - விழிமுத்து உதிர நின்று - பின் கண்ணீராகிய முத்துச் சொரிதரவின்று. எ-று (உ.க)

மன்றன்மல ரோனுகெடு மாலுமுரு வேறு
யாற்றுமுத வின்றுமறி பாதவகை நின்றுய்

வென்றிலை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுளை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன்.

இ—ள்: மன்றல் மலரோனும் நெடு மாலும் உரு வேறுய் - மனங்கமமுஞ் தாமரை மலரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவும் செழிய விவ்தனு
வும் தத்தம் விபரீதஞானத்தினின்றும் வேறுபடாது வடிவமாத்திரம்
வேறுபட்டு, —அன்று முதல் இன்றும் அறியாத வகை நின்றூய் உளை -
தாம்மமதையுற்ற அன்றமுத வின்றுவரையுங் தேடி அறியாதபிராகாரம்
அகண்டாகார சித்த வியாபக சக்சிதானக்தப்பிழம்பாய் நின்றரூபும் அச்
துளை அரிய தேவரீரை, —வென்றி விலை அன்றி உயர் வெம் பரியின்
மீது இன்று வணங்க - வெற்றியையுடைய விவ்தனுவாகிய இடபவாகனத்
தின்மீதன்றி அதனினு முயர்ந்த வேதமாகிய வெவ்விய குதிரையின்மீது
தரிசித்து இத்தினம் வணங்குதற்கு, —முனம் எத்தவம் முயன்றேன் -
பூர்வசன்மங்களி வென்ன அருந்தவஞ் செய்தேனே. எ-று. (உச)

வந்தபடி யிவ்வரு வணங்குமிது வல்லா
வந்தவடி வாகிலுளை யாராறிய வல்லா
சிக்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளியை யென்றே
கிந்தைதனி ஸ்வொடு தெளிந்தவலு கெல்லாம்.

இ—ள்: வந்த படி இவ் உரு வணங்கும் இது அல்லால் - ஈண்
டிடமுஞ்கருளிவந்த பிரகாரம் இவ்வருவத்திருமேளியைத் தரிசித்து வணங்கு
மிகிது வென்றல்லது, —அக்த வடிவ ஆகில் உளை ஆர் அறிய வல்லார் -
அவ்வருவத்திருமேளியைத் தேவரீர் மேற்கொள்ளின், அங்கனம் தேவ
ரீரை யாவராறியவல்லுங்கர், —உலகு எல்லாம் இந்த வகை கண்டு - இவ்வுல
கத்தினரொல்லாம் இப்பெருங்கருளைத்திறத்தை நேரோ ஈண்டுக் கண்டிந்து, —அடியவர்க்கு எளியைன்று சிக்தை தனில் அங்பு ஒடு
தெளிந்த - தேவரீரை அடியவர்க்க கெளியீரென்று முன்னையினுங் தம்
மனத்தின் மிக அங்குகொண்டு சிச்சயித்தறிந்தனர். எ-று. (உரு)

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு எாவே
வென்றிபுளை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னூர்
கொன்றைறமுடி யாரும் திசைந்துகொடை மாற
னன்றியொடு கானும்வகை நற்பரியு கைத்தார்.

இ—ள்: என்று முகமண் பல இயம்பி - என்றிவ்வாறு திருவாதவுரடிகள் சற்காரவசனங்கள் பலவற்றைக் கூறி, — அருளால் - பரமாசாரியரது திருவருளினாலே, — வென்றி புனை மீனவன் விளம்பு மொழி சொன்னார் - வெற்றிமாலையையணிக்க பாண்டியன் கூறியவார்த்தையை மெல்ல விண்ணப்பஞ்செய்தார், — கொன்றை முடியாரும் அது இசைந்து - கொன்றை மாலிகையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானும் அதற்குடன்பட்டு, — கொடை மாறன் நன்றி ஒடு கானும் வகை நல் பரி உகைத் தார் - கொடையையுடைய பாண்டியாசன் ழூவு சன்மங்களிலே செய்து கொண்ட நல்வினையாகிய சிவபுன்னிய வலத்தினாலே கேரே கானும்படி வேதமாகிய நல்ல குதிரையைச் செலுத்தியருளினார். எ-று. (உக)

மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
யென்னுமிவு வித்தொழில்கள் பாவுமினி தேநி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயர் பாய்மா
நன்னட மிடும்படி நடாத்தியெதிர் வந்தார்.

இ—ள்: மன் - பதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், — அரவ பந்தம் உடன் வட்டம் கெடு வீதி என்னும் இவளித் தொழில்கள் யாவும் இனிது ஏறி - காபகந்தம், விருத்தம், தீர்க்கல்வீதி என்னும் பாகுபாட்டையுடைய குதிரையேற்றங்களையெல்லாம் இனிதாக வேறிக்காட்டி, — உன்னும் மன வேகம் என ஒடும் உயர் பாய்மா நல் நடம் இடும் படி நடாத்தி எதிர் வந்தார் - நினைத்தற்கருவியாகிய மனவேகம்போல விரைந்தோடும் வேதமாகிய குதிரை தாளகதிக்கேற்ப நல்ல சடனமிடும்படி செலுத்திக்கொண்டாசனுக் கெதிர்வந்தருளினார். எ-று. (உக)

வெம்பரியி னண்ணலை வியந்து தமிழ் மாறன்
கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சமுற்று
வம்பொன்விலை யில்லதொ ராஞ்கலை யளித்தா
னெம்பரமர் செண்டின்மிசை யேற்றுநகை செய்தார்.

இ—ள்: தமிழ் மாறன் வெம் பரியின் அண்ணலை வியந்து - அப்பொழுது தமிழழையுடைய பாண்டியாசன் அவ்வச்சுவபதியைப் புகழ்ந்து, — மூடி கம்பம் எய்த ஒரு கை விரல் சமுற்று - சிரக்கம்பஞ்செய் தொரு கைவிரலைச் சுற்றி, — விலை இல்லது அரும் அம் பொன் ஓர் கலை ஏனித்

தான் - விலைமுதித்தற்கரிய அருமையாகிய அழகையுடைய பீதாம்பரமொன் கறப் பரிசாசக் கொடுத்தான், —எம் பரமர் செண்டின் மிசை ஏற்று கைக் கெய்தார் - எம்முடைய சிவபெருமான் அதனைத் தமது சவுக்கிக் கீதேற்றுப் புன்னகைகெய்தருளினார். எ-று. (உ-அ)

வேறு.

எற்றவோன் கலையை நேச மெய்தினு நெருவன் சென்று காற்றென விரைவி னெய்திக் கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப் போற்றிலன் முடியின் மீது புனைக்தில் னென்று மாற ஈற்றினன் மறைப்பி ஞலே நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான்.

இ—ள்: மாறன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன், —ஒருவன்-மிக ஏழையாகிய இக்குதிரைராவத்தன், —எற்ற ஒண்கலையை - தான் ஏற்ற பீதாம்பாத்தை, —நேசம் எய்தினேன் - விருப்பங்கொண்டு, —காற்று என விரைவில் சென்று எய்தி - காற்றைப்போல விரைக்குவத்து சமீபித்து, —கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப் போற்றிலன் .. விரைவிலே தன்கையில் வாங்கிப் பேணிலன், —முடியின் மீது புனைக்திலன் என்று - சிரிசின்மீ தணிக்தில் னென்று கருதி, —ஈற்றினன் மறைப்பிஞலே கெஞ்சு இடை வெகுட்சி கொண்டான் - சிவபெருமான் தம்மை மறைத்தெழுந்தருளினமையினாலே தன்மனத்தின்கட் கோபங்கொண்டான். எ-று. (உ-க)

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சுங் களிப்புற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கண்ணிநாட னெளித்துல கெங்கு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞான மனித்திடி னன்றி யாவ ரவன்றிற மறியவல்லார்.

இ—ள்: மேனி வெளிப்பட அரிய விண்ணவன் கண்ணும் நெஞ்சும் களிப்புறவருதல் கண்டும்-தங்கிருமேனி, ஊனக்கண்ணினாலே வெளிப்படக் கானுதற்கரிய சிதாகாச வடிவமாகவுடைய சிவபீரானானவா, கண்ணு மனமுங் களிக்கா ஈண்டு வெளிப்படவெழுந்தருளிவருதலை ஊனக்கண் ஞல் நேரேகண்டுவைத்தும், —கண்ணி காடன் கண்டிலன் - கண்ணிநாட் கட்டுடைய பாண்டியராசன் ஞானக்கண்ணினமையினால் உள்ளபடி காணப்பெற்றிலன், —உலகு எங்கும் ஒளித்து நிற்போன் உறு பவம் ஒழித்து ஞானம் அளித்திடன் அன்றி-உலகெங்கும் விறகிற்றீஸயப்போல

மறைந்துநின்றருளும் அம்முதல்வன் அநாதியாய்வரும் பிறவிக்கு சிமித்தமாகிய அஞ்ஞானத்தைப் பற்றறக் கழித்துத் தமது திருவடிஞானத்தைப் பிரசாதிக்கின்ல்லது,—யாவர் அவன் திறம் அறிய வல்லார் - யாவர்தாம் அக்டென்து உண்மைத்தன்மையைக் கண்டுணரவவல்லவர். எ-று. (க௦)

எண்டிசை மன்ன ரண்பா லீங்கமென் கலைகள் யாவுஞ் செண்டிடடக் கோட வண்ணேர் தேயெல் வியற்கை யென்றே வண்டமிழ் வாதலூர் மாமது ரேச னெஞ்சிற கொண்டிடு முனிவி தீரக் குறைந்துமுன் னின்று சொன்னார்.

இ—ள்: வண்டமிழ் வாதலூர் முன் நின்று - அரசனது வெகுட சிமைக் கண்ட செக்கதவிழ்வொழிக்கதிப்ராகிப திருவாதவுரடிகள் அவ்வாரச னுக் கெதிர்சென்று செவ்வேங்கின்று,—என் திசை மன்னர் அன்பால் ஈந்த மென் நல் கலைகள் யாவும் செண்டு இடைக்கோடல் அன்னேர் தேய இயற்கை என்று - அட்டதிக்கினுமுள்ள அரசர்களெல்லாம் தம்மிட்டம் பற்றிப் பரிசுகொடுக்கும் மென்மையாகிய நல்ல வஸ்திரங்களையெல்லாஞ் சுக்கின்மீ தேற்றுக்கோடல் அவரது தேசாசாரமென்று,—மாமதுரா ஈசன் நெஞ்சில் கொண்டிடு முனிவி தீரக் குறைந்து சொன்னார் - பெருமை பொருக்திய மதுரையை இராசதானியாகக்கொண்டரசலீற்றிருக்கும் அரிமார்த்தனபாண்டியன் மனத்தின்கட்கொண்ட கோபங் தணியுமாறு குறை யிருந்து கூறினார். எ-று. (க௦)

நலத்தகு மிக்க நீர்மை கேட்டபி னயந்துமன்னன் கலக்கமி விவுளி நன்னால் கற்றவர் தம்மை நோக்கி யிலக்கண விதியா ஹள்ள விரும்பரி யிழிவு மேன்மை துலக்குற நும்பி ஞடி யெம்முடன் சொல்லு மென்றுன்,

இ—ள்: நலத்தகும் இந்த நீர்மை கேட்டபின் மனனன் நயந்து - விரும்பத்தகும் இந்தச் சமாதானத்தைக் கேட்டபின்பு பாண்டியராசன் கோபந்தணிக்து, —ஒல் இவுளி நூல் கலக்கம் இல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி, —உள்ள இரும் பரி மேன்மை இழிவு இலக்கண விதியால் துலக்குற நும்மில் நாடி - இங்குள்ள மகிமைபொருத்திய குதிரைகளின் குண குணங்களை அசுவலக்கணதூல் விதிப்படி விளங்க நீவிர் பாக்கித்து, — எம் உடன் சொல்லும் என்றுள் - எமக்குக் கூறுமினென்று பணிந்தான். எ-று. (க௧)

சொற்றிகழ் தூரக நூலின் றுணிபொரு ஞனர்ந்து ளோருங் கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப் பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட வெற்றிகொண் மன்னர் மன்னன் முன்னிவை விளம்ப வுற்றூர்,

இ—ள்: சொல் திகழ் தூரக நூலின் துணி பொருள் உணர்ந்து ளோரும் - பொருள்செறிந்த சொற்கள் விளங்கும் அசுவலக்கண நூல்களின் நிச்சயப்பொருளையறிந்த பரீக்கர்களும்,—கொற்ற வெம் பரிகட்டு உள்ள குணமும் குற்றமும் நாடி - வெற்றியையுடைய வேகம்பொருங்திய குதிரைகளிடத்துள்ள குணங்களைப் பரீக்ஷித்தறிந்து,—பொன் தடம் கிரியின் மீது பொரு கயல் பொறித்து மீண்ட வெற்றி கொள் மன்னர் மன்னன் முன் இவை விளம்பல் உற்றூர் - பொன்மயமாகிய பெரிய மேரு கிரியின்மீது போருக்குரிய கயலை எழுதிய கொடியையெழுதித் திக்கு விசயஞ்செய்து முடித்த அத்தனை வெற்றியையுடைய அரசர்க்காசனுகிய பாண்டியன் முன்னின் நில்வார்த்தைகளை விண்ணப்பஞ் செய்வாராயி னர். எ-று-

(நாடு)

வேறு .

தாவினைச்சங் திரசுழியா மண்டா வர்த்தகங்
தண்டையடி யிற்கழியா முடலின் பக்க
மேவுசழி கொவகமாங் காகா வர்த்த
மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா ஞகும்
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த
பயனில்கொடுஞ் சழிகேசா வர்த்த மாகும்
பூவமருங் கச்சையிற்பட்டடையே யாகப்
புகன்றசழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி.

இ—ள்: தண்டையடியிறபொருங்திய கேட்டினேத்தரும் சந்திர சழி அண்டாவர்த்தசுழிகளும் உடம்பின்பக்கத்துப் பொருங்திய கொவக சுழிகாகாவர்த்தசுழிகழும் மகிழ்மைவிளங்கும் முன்வளையச்சுழி பாங்த செழு மையாகிய கேதாரிச்சுழிகளும் அடியிறபொருங்திய பயன்ற கொடிய கேசாவர்த்தசுழியும் அழகமரும் கச்சைங்கிலையிற் பொருங்திய பட்டடைச் சுழியிமன அசுவலக்கண நூலுடையார் கந்திய இவ்வென்வகைச்சுழிகளும் பொருங்தப்பெறுதனவாகி. எ-று.

கொம்புகன்னாங் திருகுகன்ன நஞ்ச பாதங்
 கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் உணி குன்று
 வெம்புதழும் சுடலை முகம் பரனேர் கண்ட
 மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்ட மாதல்
 செம்பொறியா மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று
 சிறந்தினிய மட்டிற்பா வறுபா லென்றே
 யம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையு மின்றி
 யடிநாவிற் குரமிரட்டை யாகா வாகி.

இ—ள்: கொம்புபோல நீண்ட செவிகளும் முறுகிய செவிகளும் எஞ்சபாதமும் கொள்ளிக் காலும் வெள்ளிய கணகளும் தீனிகுன்றுத சுடுகின்ற அக்கினிசவாவிக்கும் சுடலைபோலும் அழகற்ற முகமும் நீலகண்டமும் பீசமின்மையும் ஒன்றற்கொன் ரேற்றக் குறைவாகிப் பருத்த பீசமுடைமையும் செவ்விய பதமையும் அக்கினியும் சித்திரமுமாகிய இம்மூன்றையும்போலச் சிறந்து முகம் வால் நான்குகால்களாகிய இனிய இவ்வறுப்புக்களிற் சுழியின்மையுமென் நிங்கன மழுகிய பூமியின்கனுள்ள அறிஞர் கூறிய இக்குற்றங்களும் இவைபோல்வன பிறவுமின்றிக் கழுத்தடியின் மார்க்கண்ட மிரட்டையாகப் பொருந்தப் பெறுதனவாகி. எ-று.

சிரமதனி விரண்டுசெழுங் துளைப்பி னுன்கு
 சிறந்தவரங் தனிலிரண்டு நுதன்மே லொன்று
 குவமிசை நின்றசுழி யொன்றி னேடு
 குலனிய வீரைந்துசுழி குறையா வாகி
 நரிவெருகு கருங்காக மலகை யோரி
 ஞாளிசெழுங் கேழுவெனுங் குரவின் ரூகி
 விரவுபெருங் திரைவேலை மங்குல் சங்கம்
 விடைமுழுவும் போன்முழுக்க மிகவுண் டாகி.

இ—ள்: சிரமதனில் இரண்டு - தலையில் இரண்டுசுழி களும்,—
 செழும் துளைப்பின் நான்கு - செழுமையாகிய நாயியினபின் காஞ்சுசுழி
 களும்,—சிறந்த உரங்தனில் இரண்டு - அழுகிய மார்பில் இரண்டுசுழி
 களும்,—நுதல் மேல் ஒன்று - நெற்றியில் ஒருசுழியும்,—குவமிசை தின்ற
 சுழி ஒன்றிடேநு - உதட்டின்கனுள்ள சுழியொன்றுடனே,— குவலிய

சர் ஜங்கு சுழி குறையா ஆகி - விளங்கானின்ற இப்பத்துச்சுழிகளும் குறை பய்ப்பெறுதனவாகி. —கரி வெருகு கரும் காகம் அல்லை ஓரி ஞாளி செழும் கேழல் எனும் குரல் இன்று ஆகி - நாரியும் வெருகும் கரியகாகமும் பேயும் ஒரியும் நாயும் கொழுத்த பன்றியுமென்னு மிவற்றின் சத்தமில்லாதனவாகி, —விராவு பெரும் திரை வேலை மங்குல்சங்கம் விடைமூழவும் போல் மூழக் கம் மிக உண்டு ஆகி - ஒன்றன்பின்னேன்றுக வரும் பெரிய திரைகளை யுடைய சமுத்திரமும் முகிலும் சங்கும் இடபழும் மிருதங்கமும்போல மிகவுஞ் சத்தமுடையனவாகி. எ-று. (கங்)

உருத்திகல்செய் புலியுளியங் கழுதை செங்கா
யோண்பூஞை நரியினுடன் கரிய காகங்
தரித்தவழுற் புகைநிறமும் புளையா வாகித்
தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெப்பதி
விரித்தகழிர் வெண்டாளாந் திங்க ணீல
மென்கமலத் தாதுசெழுங் கன்கங் காயா
வரத்தமலர் நல்லபசங் கிள்ளை போல
வமைந்தவொளி தயங்கிய வங்கத்த வாகி

இ—ள்: உருத்து இகல் செய் புவி உளியம் கழுதை செங் காய் ஒண் பூஞை நரியின் உடன் கரிய காகம் அமல் தரித்த புகை நிறமும் புளையா ஆகி - வெகுண்டு யுத்தஞ்செய்யும் புலியும் கரடியும் கழுதையும் செங்காயும் அழகிய பூஞையும் நரியும் கரியகாகமும் அக்கிளியின்கணுள்ள புகையுமாகிய இவற்றினிறம் பொருந்தரதனவாகி, —தருக்கி - வீராவேசங் கொண்டு, —மருத்து எனும் கவனத் தன்மை எய்தி-வாயுவேகம்பொருச் தி, —விரித்த வெண் கதிர்த் தராம் திங்கள் ணீலம் மென் கமலத் தாது செழும் கனகம் கயா அரத்த மலர் நல்ல பசும் கிள்ளைபோல - புரப்புகின்ற வெள்ளொளியையுடைய முத்தும் சந்திரானும் கீலரத்தினமும் மெல்லிய தாமரைப்பூவின் மகரங்தமும் செழுமையாகிய பொன்னும் காயாம்பு வும் செவ்வரத்தமலரும் நல்ல பசும் கிளியுமாகிய இவற்றைப்போல, —அமைந்த ஒளி தயங்கிய அங்கத்த ஆகி - பொருந்திய ஒள் விளங்கானின்ற உடம்பையுடையனவாகி. எ-று. (கங்)

நெற்றியகன் றயர்குரவும் படைத்து வெண்மை
நிறைந்துகமி லொத்திலகு மெயிற்ற வாகித்

துற்றநறங் கந்தமிகச் சிறக்து நாவஞ்

சூதவிளர் தளிர்போலு மருணங் தோய்ந்தே
யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண்டாகி

யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி
முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வ ணீந்து
முக்கோண மெனத்திகழு முகத்த வாகி.

இ—ள்: செற்றி அகன்று - செற்றி விசாவித்து, — உயர் குவம்
படைத்து - உயர்ந்த மேலுத்தைப் பொருந்தி, — வெண்மை நிறைந்து
தமில் ஒத்து இலகும் எயிற்ற ஆகி - வெண்ணிறமிகுக்து தம்முட் கடை
யொத்து விளங்கும் பற்களையுடையனவாகி, — துற்ற ஏறும் கந்தம் மிகச்
சிறங்கு - இடையெருது கமழும் நறுமணத்தான் மிகவு மேம்பட்டு, —
நாவம் சூத இளம் தளிர் போலும் அருணம் தோய்ந்து - ஈக்கும் மாவி
னது இளங்தளிர்போலும் செங்கிறம்வாய்க்கு, — உற்ற இரண்டு இமை
மயிரும் தொகை உண்டாகி - பொருந்திய இரண்டிமைமயிரும் தம்மு
ளடரப்பெற்று, — உக்கிரம் ஆம் விழிப் பார்வை உடைய ஆகி - கண்டோ
ரஞ்சி மெய்விதிர்க்கத்தகும் கொடிய கட்பார்வையை யுடையனவாகி, —
மெயில் முற்றும் தசை இன்றி - உடம்பின்கண் மிகவுக் தசைப்பற்றின்றி,
— உள் வளைந்து முக்கோணம் எனத் திகழும் முகத்த ஆகி - உள்வளையப்
பெற்று முக்கோணமாகி விளங்கும் முகத்தையுடையனவாகி, எ-று. (நஅ)

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் ரூகி
யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று

வளைசிறங்த தொனிபரங்து சூவிந்துள் வாங்கி

மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் சூரங்கள் சேங்கு
கிளைகொணராம் புகள்கரங்து தசைதா வென்றிக்

கிளர்முழுந்தா ஜெளித்தபதங் கெழும வின்றி
நெளிமுதுகு புளைந்துதொடை தீரண்டு தண்டை

நீண்டுடல நெய்த்தநிற நீர்மை யாகி.

இ—ள்: உளையினுடன் தலை மயிரும் நிறம் ஒன்று ஆகி - பிடர்
மயிருங் தலைமயிரும் ஒரேநிறமாகி, — உரத்தினுடன் கழுத்து உரக படம்
போன்று - மார்புங்கழுத்தும் ஆகிருதியாற் சர்ப்பபடம்போன்று, — வளை
சிறங்த தொடரி பரச்து - அவை சங்கைப்போலச் சிறங்த உள்ளொலி விரா

வப்பெற்று, — குலிக்கு உள்வாக்கி மண்டலம் உண்டாய் உரங்கொள் குரங்கள் சேர்க்கு து - குலிக் துட்சமித்து வட்டாகாரமாய் வலிமைபொருங் திய குளம்புகளையுடையனவாகி, — கிளை கொள் ரம்புகள் மறைக்குத் து - கிளைத்த நரம்புகளைங்கும் மறையப்பெற்று, — தகை தான் ஒன்றிக் கிளர் முழுந்தாள் நெளித்த பதம் கெழுமல் இன்றி-முன்னர் வைனைய அவயவங்கட்காகாவென்று விலக்கிய அத்தகைப்பற்றுத் தான் செறிக்கொன்றிப் பருத் துக் கிளரானின்ற முழுந்தாள்கள் உள்வளையப்பெற்ற கால்கள் பொருங்து தலின்றி, — நெளி முதுகு புனைக்கு - நெளித்த முதுகுபொருங்கி, — தொடை திரண்டு - தொடைகள் கடைஞ்செதுத்தாற்போலத் திரண்டு, — தண்டை நீண்டு - வால் நீண்டு, — உடலம் கெய்த்த நிற நீர்மை ஆகி - உடம்பு நெய்ப்புப்பொருங்கிய நிறம்வாய்ந்த மெருகையுடையனவாகி. எ-று.

(கக)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன்

விழிப்புனவில் விண்ணேர்க் கொண்மர் தம்பான்
மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின்

மல்குகருப் பையிலுலூக வண்டங் தன்னிற்
கௌக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் கேள்றுங்

தொன்மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ஜெற்றி
யொக்கவெளுக் கும்பரிக ஞாவாய் வானி

லொண்புனவிற் செல்லுநெறி யுளவு மாகி.

இ—ள்: கமல நாதன் மிக்க செழு மறை நாவில் - செந்தாமரை மல்லரை யாசனமாகவுடைய பிரமாவினது வேதங்களுட் சிறந்த செழுமையாகிய சாமவேதங் கூறும் நாவிலும், — விழிப் புனவில் - அவர் யாகஞ்செய் கிண்றுழிக் கண்களினின்று மொழுகிய நீரிலும், — அங்கி மீதில் - அவரது யாகாக்கினியிலும், விண்ணேர்கள் எண்மர் தம்பால் - இந்திரண்முதலிய திக்குப்பாலக ரெண்மரிடத்திலும், — மைக் கடல் மேல் அமிர்தத்தில் - கரிய சமுத்திரத்திற்கேள்றிய அமிர்தத்திலும், — மல்கு கருப்பையில் - உரிய மாசம்நிரம்பிய கருப்பையிலும், — உலூக அண்டம் தன்னில் தொக்க எழு பேதமெனும் இவற்றில் தோன்றும் தொன்மைய ஆய் - இலக்குமி சாபத்தாற் கோட்டான்வடிவமைந்த பிரமா இட்ட முட்டையிலுங் தோன்றிய எழுவகையாகிய இக்குதிரைகளின் மரபிற்பிறந்த பழைய உற்பத்திக் கிரமத்தை யுடையனவாய், — சர் இரண்டு துணைத் தாள் வெற்றி ஒக்க

வெளுக்கும் பரிகள் உள் ஆய்நான்குகால்களும் முகமும் ஒருசேர வெண் ணிறம் வாய்ந்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணியென்னுங் குதிரைகளை இக்குதிரைச் சேஞ்சமூகங்களுடையனவாய்,—வாளில் ஒண்புனவில் செல்லும் நெறி உளவும் ஆகி - ஆகாயத்தினும் அழகிய நீரினுஞ்செல்லும் விசித்திரவிகற்ப கதிகளை உடையனவுமாகி. எ-று. (ச0)

மங்காளன் சாரங்கண் கங்கா நீலன்

மெளவழகன் கொங்காளன் சண்ன் சம்பான்
குங்குமச்சோரன்கரியா நீலன் சாரன்

குலவுமள்ளா னுரஞ்சிவங்தா னல்லான் பொல்லான்
றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுங்

தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சாதித்
துங்கமிகும் பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத்
தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் ரெமுது நின்றூர்.

இ—ள்: மங்காளன்.....தன்மை உள் - மங்காளனும் சாரங்க னும் கங்காநிலனும் மெளவழகனும் கொங்காளனும் சண்னசம்பானும் குங் குமச்சோரனும் கரியானும் நீலனும் சாரனும் விளங்குகின்ற மள்ளானும் உரஞ்சிவங்தானும் நல்லானும் பொல்லானும் பொருங்திய கருங்காற்சம்பா னுமென்று கூறப்படும் பதினைந்து பாகுபாடுபொருங்திய இலக்கணங்களை யுடைய,—பல் நிறமும் புனைந்த சாதித் துங்க மிகும் பரி இவை என்று - பலசிறவேறுபாடுகளையுடைய உயர்ந்தசாதிக்குதிரைகள் இவையென்று - அவற்றின் தொன்மைத் தன்மை உரைத் து அரசனை முன் தொழுது நின்றூர் - அவைகளின்பழைய வரலாற்றுமுறைமைகளை விண்ணப்பங்கெய்து பாண்டியராசனை எதிரேவணங்கிப் பரீஷ்கர் நின்றனர். எ-று. (சக)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு

நவின்றமொழி கேட்டுமிக நயங்து வெள்ளி
வேற்பனைய விடையேறி யளிக்குங் தெய்வ

வெம்பரிகள் யாவும்விலை மதித்த பின்னர்ப்
பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு

போதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன்
றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித்

ஶருகதூர கத்தொகுதி தம்மை யென்றூன்.

இ—ள்: கல் பரியின் இயல்பு உணர்ந்தோர் இன்னவாறு கவிஞர் மொழி மாறன் கேட்டு - நல்ல அசவலக்கண்ணாலே ஒதியனர்ந்த பண்டிதர் களாகிய பரீங்கர் இந்தப்பிராகாரங் கூறிய வார்த்தைகளைப் பாண்டியன் கேட்டு, — மிக நயங்து - முன்னையினும் மிக விருப்பங்கள்ந்து, — வெள்ளி வெற்பு அனைய விடை ஏறி அளிக்கும் தெய்வ வெம் பரிகள் யாவும் விலை மதித்த பின்னர்-வெள்ளி மயமாகிய கைலாசகிரியைப்போலும் இடபத்தை வாகனமாகலுரும் சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அச்சுவபதி கொடுக்கும் வெவ்விய குதிரைகளைல்லாம் | விலைமதிக்கப்பட்டபின்னர், — பொற்பு உடைய தன் பொருள்மேல் எண் மடங்கு போதுதலால் - | பொலிவையுடைய தன் றிரவியத்தின்மேல் எண் மடங்கு விலைமதிகுதலினால், — பொங்கு மகிழ்வு எய்தி - பெருமகிழ்சியடைந்து, — தன் பரனை முக நாடி - ஆன்மாவுக்கு மேற்பட்ட சோமசுந்தரக்கடவுளாகிய அவ்வச்சுவபதியை முகத்திற் பொருந்தப்பார்த்து, — தூரகத் தொகுதி தம்மைக் கயிறுமாறித் தருக என்றான் - குதிரைக்கூட்டங்களை இனிக் கயிறுமாறித் தருகவென்று கூறி னேன். எ-று.

(சு)

காத்துல களைத்து முய்யக் கண்ணருள் செய்யி நீதிப் பார்த்திவன் கருமங் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச் சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர் சால்பினர் கயிறு மாறி யீத்தனர் பந்தி யூடு சேர்த்தன ரிவுனி யெல்லாம்.

இ—ள்: உலகு அனைத்தும் உய்யக் காத்துக் கண் அருள் செய்யும் நீதிப் பார்த்திவன் கருமம் செய்வார் அம் கரத்தில் பற்றி வாங்க - உலகங்களைல்லா முய்யும்வண்ணம் அவற்றைப் பாதுகாத்துக் கண் மரு தருள் செய்ய மனுநீதியையுடைய பாண்டியராசனது காரியதரிசிகள் அழகிய கையிற்பற்றி வாங்க, — சாத்தவர் தம்மில் ஆங்கோர் சால்பினர் கயிறு மாறி ஈத்தனர் - குதிரைராவுத்தர்களுக்குள்ளே தகுதியையுடைய ஒருவர் கயிறு மாறிக் கொடுத்தனர். — இவுனி எல்லாம் பந்தி ஊடு சேர்த்தனர் - அப் பொழுது குதிரைகளையெல்லாம் அவர்கள் அரசன்து பந்தியின்கட்ட கொடு சென்றுய்த்தனர். எ-று.

(சு)

தண்டிறல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய வண்டமிழுக் கிறையுங் காண வந்திடு திசையி னேகிப் பண்டைநற் படிவ மாகிப் பணிந்துவிண் ணவர்கள் சூழக் கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் குலவுதங் கோயில் புக்கார்.

இ—ள்: கொண்டலைப் பொருவ கண்டர் - முக்கீல் நிகர்க்குங் கரிய கண்டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர்,—தின் திறல் கெழு வும் நேரித் தென் திசைக்கு இறையும் வண் செய்ய தமிழ்க்கு இறையும் காண வந்திடு திசையின் ஏகி - தின்னிய வலிமைபொருந்திய ஆஞ்ஞாசக் கரத்தையுடைய தென்றிசைக்கதிப்புக்கிய பாண்டியராசனும் வளவிய செங்தமிழ்க்கதிப்பாகிய திருவாதலூரடிகளுந் தாரிசித்து நிற்பத் தாம் முன் னெழுந்தருளிவந்த பூருவதிக்கை நோக்கிப் போய்,—பண்டை எல் படி வம் ஆகி விண்ணவர் பணித்து சூழக் குலவு தம் கோயில் புக்கார் - பழைய நல்ல திருமேனிகொண்டு தேவர்கள் வணங்கிக் கூழத் தமது விண்ணியில் விமானமாகிய கோயிலின்கட்ட சென்றருளினார். எ-று. (சு)

வாய்ந்தன பரிக னும்மா வென்றெழுமில் வாத லூரின் வேந்தரை மனையி லேக விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து சார்ந்தமெய்த் தகைமை யோருந் தானையுஞ் சூழ வேக யாய்ந்தநற் றமிழில் வல்ல வரசனுங் கோயில் புக்கான்.

இ—ள்: ஆய்ந்த எல் தமிழில் வல்ல அரசனும் - முதலிடைக்கை யென்னு முச்சங்கங்களா னாய்ப்பட்ட அங்கன்மையினையுடைய தமிழ் மொழியில் வல்ல பாண்டியராசனும்,—எழில் வாதலூரின் வேந்தரை உள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து—அதன் பின்பு திருவாதலூரடிகளை மனமகிழ்ச்சுபார்த்து, —நும்மால் பரிகள் வாய்ந்தன என்று மனையின் ஏக விடுத்து-நும்மா வெமக்குக் குதிரைகள் இனிது வாய்த்தனவென்று பிரிய வசனங்களைக்கூறி அவரைத் தங்கிருமாளிகையிற் செல்லும்படி அனுப்பி,—சார்ந்த மெய்த் தகைமையோரும் தானையும் சூழ ஏகிக் கோயில் புக்கான் - தன்னைச்சார்ந்த உண்மைத்தன்மையுடைய பெரியோர்களுஞ் சேனையுஞ் சூழச் சென்று தன்மாளிகையிற் பிரவேசித்தான். ஏறு. (சு)

அத்தின மகல மாலை யனைதலும் பரிக ஜெல்லா நித்தன தருளினுலே நெடுங்குரா னரிக ளாகி மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழுபின் திரங்கத் தச்தமி லுடன்று கூடித் தனித்தனி களித்து நின்று

இ—ள்: அத்தினம் அகல மாலை அனைதலும் - அப்பகற்காலநிங்க இராக்காலம் வருதலும்,—பரிகள் ஜெல்லாம் நித்தனது அருளினுலே நெடும் கூரல் னரிக ஆகி - அக்குதிரைகளெல்லாம் அாதி நித்தியராகியசிவபெரு

மானுடைய திருவருளினுலே உச்சவிசைமனினுஹௌளையிடுங் குறுநரிகளாகி,—
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதார் விழித் தயில் ஒழிந்து இரங்க - மெய்ம்மை
யாகிய தமிழையுடைய பழைய மதுரைமாநகரவாசிகளைல்லாம் கண்முகிழ்
த்து நித்திரைசெய்தலையொழிந் திரங்காநிற்க,—தத்தமில் கூடி உடன்று
தனித் தனி களித்து நின்று - தம்மிற்றுமே குழீஇப்பகைகளாண்டு தனித்
தனி செருக்குற்றுனின்று. எ-று. (ஸக)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கின்ற தூரங்க மொருங்கொடு
கொன்று நின்றுயர் கூவிளிக் கொண்டவால்.

இ—ள்: நின்ற நின்ற நெடும் பரியாளர் மேல்சென்று வெம்பகை
செய்து வெருட்டியுங்களின்கு ஆங்காங்கு நிற்கின்ற நெடியகுதிரைப்
பஞ்சிக் காவலாளர்மீ தெதிர்த்துச் சென்று வெவ்விய பகை விளைத்தவரை
யஞ்சவித் தோட்டி,—துன்றுகின்ற தூரங்கம் ஒருங்கு கொன்று நின்று
உயர் கூவிளிக் கொண்ட - நெருங்கிய பழைய குதிரைகளையெல்லா
மொருசேரக் கொன்று, பின்பு கொல்லப்படுதற்குக் குதிரைகளின்மை
யினுலே வாளாங்கின்று பெருங்க்சலிட்டன. எ-று. (சன)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரசவோசை முழுக்கொழிந் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால்

இ—ள்: வரை செய் கோபுரம் மாடம் நெருங்கிய அரச வீதியுட்
ஆவண வீதியும்-மலைபோஜும் தோற்றப் பொலிவையுடைய கோபுரங்
களும் மண்டபங்களுங் தம்முடெணருங்கிய இராசவீதிகளினுங் கடைவீதி
களினும்,—முரச ஒசை முழுக்கு ஒழிந்து குரை செய் வாய் ஏரிக் கூக்குரல்
வ மிக ஆனது - மும்முரசகளின் பேரோலி அடங்கக் குரைக்கின்ற
வாயையுடைய ஏரிகளின் கூக்குரலே மிக்கது. எ-று. (சஅ)

பாடியாரணம் போற்ற மன்றிற்பயின்
ரூடி யார்வினோ யாட்டின் புதுமையா

வோடி யாரு மொளித்திட வென்றேரு
கோடி யானது கூவி நரிக்குழாம்.

இ—ள்: ஆரணம் பாடிப்போற்ற - வேதத்தின் நூன்காண்டமாகிய உபநிஷத்துக்கள் தம் புகழைப்பாடி நின்று எட்டாமையினாலே துதிக்க,—மன்றில் பயின்று ஆடியார்-விளையாட்டின் புதுமையால்,- வெள்ளியம்பலத்தின்கணின்று இராசசேகரபாண்டியன்பொருட்டுத் திருவடிமாறி யாடியருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளது திருவிளையாட்டின் விசேடத்தினாலே,—கூவும் நரிக் குழாம்-ஞனோயிடுகின்ற நரிக்கட்டம்,—ஐடி யாரும் ஒளித்திட வென்று ஒரு கோடி ஆனது - ஒடியெவருமொளிக்கும்படி அவரை வென்று ஒரு கோடியாகப் பெருகிறது. எ-று. (சக)

துங்க மாறன் ரெருகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாடுகங் தாங்கி யெதிர்க்கவே
யெங்கு மான நரிகளைல் லாங்கொடுஞ்
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால்

இ—ள்: துங்க மாறன் தொகு படை வெம் கொலை தங்கும் ஆய் தம் தாங்கி எதிர்க்க - உத்துங்கம்பொருக்கிய அரிமர்த்தனபாண்டியனது தொகுதியாகிய சேனைகள் வெவ்விய கொலைத்தொழிலில் குடிபுகும் பலவகைப் படைக்கலங்களைத் தாங்கி யெதிர்க்க,—எங்கும் ஆன நரிகள் எல்லாம் கொடும் சிங்கம் ஆய் அமர்செய்யத் தொடங்கும் - அங் நகரெங்கும் பரங்த குறுநரிகளெல்லாம் கொடிய மிருகராசனுகிய சிங்கம்போன்று அச் சேனைகளோடு யுத்தஞ்செய்யத் தலைப்படும். எ-று. (கீ)

நீடு வாடை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடு வார்மிகக் கூவி வெருட்டுவா
ரோடு வாரெராளித் தோடிப் புகுமிடங்
தேடு வாரெதிர் சென்றமர் செய்குவார்.

இ—ள்: கூடல் உளோர் எலாம் - நான்மாடக் கூடலாகிய மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம்,—நீடு வாடை இடம் தொறும் நின்று அணி கூடுவார்நெடிய வீதிக்கோறு நின்றுநின் றணியணியாகக்கூடுவாரும்,— மிகக் கூவி வெருட்டுவார் - அங்கரிகளினுக் தாமிகக் கூச்சவிட் டச்சுறுத்தவற்றை யோடுவாரும்,—ஒளித்து ஒடுவார் - தாமவற்றிற்கஞ்சி யொளித்

தேவூவாரும்,—ஒடிப்புகும் இடம் தேவூவார் - அங்ஙன மொளித்தோடிப் புகல் புகுமிடங் தேவூவாரும், எதிர்சென்று அமர் செய்குவார் - அவற்றிற் கெதிர் சென்று யுத்தஞ் செய்வாரும். எ-று. (நிக)

எங்க ஓரூயிர் காத்தரு ஸின்றணி
திங்க ஓரையெனக் தெய்வம் பராவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறுவார்.

இ—ள்: அணி திங்களாய் - திருமுடியின்கண்ணித்த புளிற்றிளம் பின்றயையுடையவரே,—இன்று எங்கள் ஆர் உயிர் காத்தருள் எனத் தெய்வம் பராவுவார்-இத்தினம் அடியேங்களது அரிய வழிரைப் பாதுகாத் தருளுமென்று தங்குலதெய்வமாகிய சோமசுந்தரக்கடவீளாப் பிரார்த்தித்து,—அம் கபாடம் அடைத்து அரண்செய்குவார் - அழகிய கபாட பக்தனஞ்செய்து தம்மைக் காத்துக்கொள்வாரும்,—மங்குல் ஆடும் மதில் தலை ஏறுவார் - முகிலியங்கு மதிலுச்சியி லேறிக்கொள்வாரும். எ-று. (நிக)

நற்றவச் செய னன்கில தான்தோ
கொற்றவன் செய்ய கோல்கொடி தான்தோ
விற்றிதன் பய னென்னென வின்னண
முற்றிரங் கினர் கூடலூ லோரெலாம்

இ—ள்: கல் தவச் செயல் கங்கு இலது ஆனதோ - கல்ல தவத் தொழிலானது கங்தேயத்து மிகவுமில்லாதொழித்ததோ,—கொற்றவன் செய்ய கோல் கொடிது ஆனதோ - அல்லது வெற்றியையுடைய நம்மரச னது செங்கோல் கொடுங்கோலாயிற்றே,—இற்றிதன் பயன் என் என இன்னணம் உற்று இரங்கினர் - பரி நரியாக உருத்திரின்த இதனது தாற் பரிய மென்னையோ வென்று வியாகுலமுற்றிரங்கினார்கள். எ-று. (நிக)

தூயவன் தூரகத் தொழி லாளர்கள்
கோயிலின் கடைக் கூக்குரல் செய்துபோப்
மாயவெம் பரி வந்தவெல லாநரி
யாயவென் றா சற்கெதிர் கூறினார்.

இ—ள்: தூய வன் தூரகத் தொழிலாளர்கள் கோயிலின்கடைக் கூக்குரல் செய்து போய் - சுத்தமாகிய வலிய குதிரைகளைக் காக்குங் காவ

லாளர் அப்பொழுதிராசமாளிகையின் வாய்தலில் அரசனை விளித்தாரவா ரஞ்செய்து போய்,—மாய வந்த வெம் பரி எலாம் எரி ஆய என்று அரசற்கு எதிர் கூறினார் - பகவில் இங்ஙனம் மாயமாகவந்த வெவ்விய குதிரைக் கொல்லாம் இப்பொழுது நரிகளாயினவென்றாசனுக் கெதிர்சென்றுநின்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-ஆ. (நுச)

மாக்க னோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
க.க் குலாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாழுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொத்தவே.

இ—ள்: மாக்காள் ஒசையும் - அங்கரத்து மனிதர்களது ஆரவா-
ரமும், - வாம் பரி ஒசையும் - தாவுகின்ற குதிரைகளின் ஆரவாரமும், -
கூக்குலாவு குறு நரி ஒசையும் - ஊளோயிடுகின்ற குறு நரிகளினது ஆரவா-
ரமும், - மீக்கொன் மாழுடி மீனவன் செவித் தீக்கொள் வேலைச் செருகி
யது ஒத்த - சிரசின்மீது கவிக்கின்ற பெரிய முடியையுடைய பாண்டிய
னது செவித்துவாரங்களிலே அக்கினியிற் பழக்கக்காச்சிய வேலைச்
சொருகியதுபோல மிக வருத்தின. எ-ஆ. (நுக)

இந்த வரலூவி கேட்டிரு கண்டழுல்
சிந்த வாகஞ் சிறுவெபர்ப் பெய்திட
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாப நரிப்படை மரற்றினூர்.

இ—ள்: இந்த ஆறு ஒவி கேட்டு - இந்தப் பிரகாரம் அவ்வொலி
களைக்கேட்டு, - இரு கண் தழுல் சிந்த ஆகம் சிறு வெயர்ப்பு எய்திட அந்த
மாறன் வெகுட்சி அண்ணலார் கண்டு - இரு கண்களும் அக்கினிப் பொறி
சிதறச் சரீரம் குறுவெயர்வைகொள்ள அவ்வரிமர்த்தனபாண்டியன் பெருங்
கோபமுறுதலைச் சோமசஂதாக்கடவுள் திருக்கண்சாத்தி, - மாயம் வந்த
நரிப்படை மாற்றினூர் - வனத்தினின்று மாயமாகவந்த நரிப்படைகளை
மாற்றியருளினூர். எ-ஆ. (நுச)

பொன்கொ ஞடன் புனைந்த நலக்திகழு
மின்கொ எாரம் விளங்கிய மார்பினுன்
றண்க ஞுகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வாக ஞோரை வம்மெனக் கூவினுன்.

இ—ள்: பொன் கொள் நாடன் புளைந்த நலம் திகழ் மின் கொள் ஆரம் விளங்கிய மார்பினேன் - சுவர்க்கலோகாதிபலூகிய இந்திரன் ஓர் வினையம்பற்றிக் கொடுவந்து தரித்த அழகு விளங்கும் ஒளிசெறிந்த பதக் கம் அவ்வினையம்ற்றுப் பிரகாசியானின்ற மார்பையுடைய பாண்டியனுள் வன்,—தன் கண் ஆகி நடப்பவர் தண்டல் செய் வன்களைரை வம்மெனக் கூவினேன் - தனக்குத் தன் கண்போன் நின்றியமையா தொழுகுபவராகிய வன் கண்மையையுடைய தண்டலாளரை ஈண்டு வம்மின்களென்றழைத் தான். எ-று. (உள்)

வெறு.

நரியினிற் ரெகுதி யெல்லா நற்பரித் திரள்க ஓரக்குஞ் சரிதியைக் கொணர்தி ரெண்ணத் தாடொழு கவர்க் கோடி யிருப்பிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை விரைவினிற் குறுகி நும்மை யழைத்தனன் வேந்த னென்றூர்.

இ—ள்: நரியினில் தொகுதி எல்லாம் நல் பரித்திரள்கள் ஆக்கும் சரிதியைக் கொணர்தி என்ன - அவ்வரசன் அத்தண்டலாளரை நோக்கி நரியினது கூட்டங்களையெல்லாம் நல்ல குதிரைக்கூட்டங்களாகத் திரித்த படிற்றெருமுக்கத்தையுடைய நம் முதன் மந்திரியை ஈண்டழைத் துக்கொடு வருகவென்று பணிப்ப,—அவர்கள் தான் தொழுது ஓடி இரு பிறப்பு உடையர் ஆகி இனிப் பிறப்பு இல்லார் தம்மை விரைவினில் குறுகி-அவர்கள் அவ்வரசனது பாதங்களை வணங்கி விரைந்துசென்று, உபநயனத்துக்கு முன்னாரு பிறப்பும் பின்னாரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராகி இனி ஒரு பிறப்புமில்லாத திருவாதலூராடிகளை விரைவினடைந்து,—வேந்தன் நும்மை அழைத்தனன் என்றூர் - நம்மரசன் நும்மை அழைக்கின்றூ னென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். எ-று. (இசு)

சித்தருக் கண்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப் பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் குடி முச்தமிழ்ப் பொருஙை நாடன் முன்பு சென்றருகு னின்றூர்.

இ—ள்: சித்தருக்கு அன்பு பூண்ட சித்தரும் முறுவல்செய்து. எல்லாம்வல்ல சித்தராகிய சோமகந்தரக்கடவுன்மாட் டன்புபொருங்துஞ் சித்தத்தையுடைய திருவாதலூராடிகளும் அதுகேட்டுத் திருப்புன்முறுவல்

செய்து,—நித்திலத்து ஒளி போல் மின்னும் நீறு எனும் சாஞ்து பூசி - முத்தின தொளியைப்போல வெண்ணிறம் பிரகாசிக்கும் விபூதியாகிய அங்காசத்தைப்பூசி,—பத்தருக்கு வைல் செய்வார் பத மலர் முடியில் குடி - தம் மெய்யன்பருக்கெளியாகி அவர் பணிசெய்வாராகிய சோமசங்தரக் கடவுளினுடைய பாத்தாமரைகளைச் சிரசில் வைத்து வணங்கி,— முத்தமிழ்ப் பொருளை நாடன் முன்பு சென்று அருகு நின்றூர் - முத்தமிழ் வழங்கும் தாயிரபர்ணிச்சிதி பிரவாகிக்கும் நாட்டையுடைய அரிமர்த்தன பாண்டியனுக் கெதிர்சென்று பக்கத்தொதுங்கி நின்றூர். எ-று. (கூ)

மூட்டெழு மழுல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த னகி ஏட்டுநம் பொருள்க் கொல்லா மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி நாட்டுள நரிக கொல்லா நற்பரி யாக்கி நம்முன் காட்டின ரிவர்செய் மாயங் கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றூன்.

இ—ள்: மன்னன் மூட்டு எழும் அழல்போல் முனிவு உடை முகத்தன் ஆகி - அப்பொழுது பாண்டியராசன் சுவாவித்தெழுகின்ற அக்கினிபோலக் கோபம்பொருந்திய முகத்தையுடையவனுகி,— ஈட்டு நம் பொருள்கள் எல்லாம் இரப்பவர் தமக்கு நல்கி - நாமும் நம்முன்னேரும் வருக்கிச்சம்பாதித்த நக்கிரவியங்களையெல்லாம் நங்கருத்திற்கு மாருகத் திருப்பெருந்துறையிலே யாசகர்க்குக் கொடுத்தொழித்து, நாட்டு உள்ளரிகள் எல்லாம் நல்பரி ஆக்கி நம்முன் காட்டினர் - இங்காட்டின்களுள்ள குறுகிகளையெல்லாம் நல்ல குதிரைகளாக உருத்திரித்து நம்முன்கொடுவங் தின்று பகற்பொழுது வஞ்சித்துக் காட்டினர்,—அமைச்சர் இவர்செய் மாயம் கண்டிரோ என்றான்-நம் மங்கிரிகளே இவர்செய்த மாயவித்தையை நீங்கள் கண்டார்களா என்று கடிந்து கூறினான். எ-று. (கூ)

கன்றெழுதில் வழுவி னேர்க் டமக்குறு துயாஞ்ச செய்தல் வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவல் லாளர் சென்றுபர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பால ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனே ரியல்பன் ரென்று.

இ—ள்: தன் தொழில் வழுவினேர்கள் தமக்கு - தமதுத்தியோக தருமத்தினின்றும் தவறிய அதிகாரிக்கட்டு,—உறு துயரம் செய்தல் வன்திறல் அரசர் நீதி ஆயினும் - பெருந்தண்டஞ்செய்தல் மிக்கவிலமையை யுடைய அடருக்கு நீதிதாற்றுணிபாயினும்,—மறைவல்லாளர் சென்று

உயர் தவத்தில் நிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பாலர் என்ற இவர்க்கு - வேதத்தில்வல்ல பிராமணங்கும் வனத்தின்கட்சென்றுயர்வாகியதவொழுக் கத்தினிற்கும் முனிவரும் பெண்களும் சிறுவரும் என்று சொல்லப்படும் இவர்கட்டு, — உறுகண் செய்வது எம்மனோ இயல்பு அன்று என்று - அப்பெருந்தன்டஞ்செய்வது நம்மனோக்குத் ததுதியன்றென் றவ்வரசன் விதந்துகூறி. எ-று.

(குக)

தண்டல் செய் வன்க ணோளர் தங்களை நோக்கி நங்கண் கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி விவர்க்கொண் டேகி மண்டழுல் வெயிலி னாடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற் கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங் குறைவற வாங்கு மென்றுன்.

இ—ள்: தண்டல் செய் வன்கணோளர் தங்களை நோக்கி - வன்கண்மையையுடைய தண்டத்தலைவர்களை அரசனேக்கி, — நம் கண் கண்டிட முன் னில்லாமல் கடிதினில் இவர்க் கொண்டு ஏகி - நங் கண்காணு மாறு நம்முன்னில்லாமல் விரைவாக இவரை அப்பாற்கொடுசென்று, — மண்டு அழல் வெயிலின் ஊடு வளைப்பினில் னிறுத்தி - சுவாலிக்கின்ற அக்கினி போலும் வெய்யிலிலே கோட்டின்கணிறுத்தி, — நம்பால் கொண் டுள தனங்கள் ளெல்லாம் குறைவு அற வாங்கும் என்றுன் - நம்மாட்டப கரித்த திரவியங்களையெல்லாம் முழுவதும் வாங்குக்களென் ருஞ்ஞாபித் தான். எ-று.

(கு2)

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி யொன்றிய வளைப்பி னாடு னிறுத்தலு மூலகோர் போற்று நன்றிகொள் வாத ஔரர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித் தென்றிசை னிருப்பும் சொல்வார்.

இ—ள்: வன் திறல் எவ்வாளர் அவர்தமைக் கொண்டு ஏகி ஒன்றிய வளைப்பின் ஊடு னிறுத்தலும் - மிக்க வலியையுடைய எவ்வாளர்கள் அத்திருவாதவூரடிகளைக் கொடுசென்று இருதலைபுக் தம்முளொன்றிய கோட்டினுண்ணிற்பச்செய்தலும், — உலகோர் போற்றும் நன்றிகொள் வாதவூரர் - இந்தில்லுக்கத்தவர் துதிக்கும் நன்மையையுடைய திருவாத ஔரடிகள். — நரி எலாம் பரிகள் ஆக்கித் தென் திசை னிருப்புக் கங்கத் தலை னினைந்து சொல்வார் - வனத்தின்கணுள்ள நரிகளையெல்லாக்

குதிரைகளாக்கித் தென்றிசைக் கரசனுகிய அரிமர்த்தனபாண்டியனுக்குக் கொடுத்த மாயிலித்தையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்து இங்ஙனம் விண்ணப்பஞ்செய்வாராயினார். எ-று. (குச)

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேன் நில்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வே நில்லையோ கருணை நின்பா வின்றெனை யடினை கொண்டா யல்லையோ தமியே னின்ன லற்றியோ வறிந்தி லாபோ.

இ—ள்: தொல்லையோர் இருவர் தேடும் சோதியே யாது செய் வேன் - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய பழையோரிருவாலுங் தேடியறியப்படாத செஞ்சோதிவுடிவையுடையவரே தமியேனிதற்கு யாதுசெய்வேன்,— தில்லையோர் பரவின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன்-தில்லைவாழுந்தனர் வழிபடச் சதாகாலமும் நிருத்ததரிசனங் கொடுத்துக்கணக்கனகபையின்கணின் றருளுகின்ற சுவாமி தமியே னிதற்கு யாதுசெய்வேன்,— கருணை இன்று னின்பால் இல்லையோ - தேவரீரோடு அபின்னமாகிய திருவருள் இன்று தேவரீர்மாட் டில்லாதொழில்ததோ,— எனை அடிமைக்கொண்டாய் அல் லையோ - அல்லது தமியேனை அடிமைக்கொண்டால்லோரோ,— தமியேன் இன்னல் அறிதிழையா அறிந்திலாயோ-கார்வஞ்ஞதையுடைய தேவரீர் தமியேனது இத்துன்பத்தை அறிந்தோ அல்லது அறியாதொழில்தோ. எ-று, (குச)

பரித்திரணரியே யான பான்மைகண் டடியேன் றன்னை வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லாந் வாரா யென்னிற் றரித்தனை விடத்தை யென்னுங் தன்மையும் புரங்கண் மூன்று ளெரித்தது மென்கொ லோவேன் றிரங்கின ரெவர்க்குமிக்கார்.

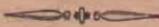
இ—ள்: பரித் திரள் ரரியே ஆன பான்மை கண்டு அடியேன் தன்னை வருத்தினர் - தேவரீர் கொடுவெந்து நல்கிய குதிரைக்கூட்டங்கள் பின்கரிகளாம்ப் பிறி துபட்டதன்மையைக்கண் டரசனையுள்ளிட்டேர் தமியேனை வருத்துகின்றனர்,— இதனை நீக்க வல்ல நீ வாராய் என்னில் - இவ்வருத்தத்தை நீக்கவல்ல தேவரீர் எழுங்தருளிவந்து திருவருள்சுராவா தொழிதிராயின்,— விடத்தை மூன்றுள் தரித்தனை என்னும் தன்மையும் புரங்கள் ஏரித்ததும் என்கொலோ என்று - ஆலகாலவிஷத்தைத் திருக்கண்டத்திலே முன் றரித்தருளினீரென்னும் விசேடமும் முப்புதகனஞ்

செய்ததும் அடியாரைப் பாதுகாக்கும்பொருட் டல்லது வேறெதன்பொருட்டோவென்று விண்ணப்பங்கூசெய்து,—எவர்க்கும் மிக்கார் இரங்கினர்நால்வகைப் பக்குவிக் ஜெவரினுமிக்க திருவாதலூராடிகள் புலம்பினார்.எ-று நன்றிகொள் கடவுட் கங்கை நதியினை வைகை யூடு சென்றெழில் வாத ஞார் பேரிடர் தீரென் றேவி யன்றெரு மடங்கைக் காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை துன்றிய முடியின் மேன்மண் சுமந்தது முரைத்தல் செய்வாம்.

இ—ள்: அடியவர்க்கு எளியார் - திருவாதலூராடிகளது பிரலாப சுராத்தைத் திருச்செவி சாத்தியருளிய அடியவர்க்கெளியவராகிய சேரம சுந்தரக்கடவுளானவர்,—கடவுள் நன்றி கொள் கங்கை நதியினை வைகை ஊடு சென்று எழில் வாதலூர் பேர் இடர் தீர் என்று ஏவி - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய நன்மையினையுடைய கங்காநதியை வைகை நதியின்கட்சென்று திருவாதலூராடிகளது பெருந்துன்பத்தை நீக்கக்கடவை யென்று முன்னர் அனுப்பிவிட்டு,—அன்று ஒரு மடங்கைக்கு ஆளாய் கொன்றை துன்றிய முடியின் மேல் மண் சுமந்ததும் உரைத்தல் செய்வாம் - அத்தினத்து வங்கியென்னு மொருபெண் அனுக்குக் கூலியாளாகிக் கொன்றைமாலைபொருந்திய திருமுடியின்மீது மண்சுமந்த சரித்திரத்தை யும் யாமிங்நனங்கூறுவாம் எ-று (கூகு)

வ-

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாம்படு மிடும்பை யுன்னி யங்கண ரவன்பா ஹற்ற வருந்துய ரகற்று கென்று கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கடும்பெருக் கெடுத்து வைகைப் பொங்கலைப் புனலா யெங்கும் புரண்டது புணரி யேபோல்.

இ—ள்: அங்கனர் தங்கிய அருளின் மிக்கார் படும் இடும்பை உன்னி - அருட்கண்ணையுடைய சிவபெருமானனவர் பொதுத்தருமங்களு ஜொன்றுகப்பொருந்திய கிருபையினை மேம்பட்ட திருவாதலூராடிகள்

அனுபவிக்குஞ் துன்பத்தைத் திருவளத்தடைத்து,—அவன் பால் உற்ற அரும் துயர் அகற்று கென்று கங்கையை விடுப்ப—அத்திருவாதலூரனிடத்துப் பொருந்திய சகித்தற்கரிய பெருந்துன்பத்தை நீக்கக்கடவையென்று பணித்துக் கங்காதியையனுப்ப,—எகிக் கூடும் பெருக்கெடுத்து வைகைப் பொங்கு அலைப் புனலாய்—அதுசென்று மிகப் பெருக்கெடுத்துத் திரைமறிகின்ற நிறையுடைய வேகவதியாய்,—புணரிபோல் எங்கும் புரண்டது—முன்னெருஞான்று வருணன் மதுரைமேல்விட்ட கடலைப்போல எங்கும் புரட்டெடுத்தது. எ-று. (க)

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல் செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக் காந்தளஞ் செங்கை வீசிக் கனதனக் குரும்பை காட்டி மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது வருகிற ஞாகிழு மார்ப்பப் போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது வைகை யாறு.

இ—ள்: வைகை ஆறு-அவ்வேகவதிநதியானது,—சேர்ந்த வெள் முத்த மூரல் செய்து - தன்கட்சேர்ந்த வெள்ளிய முத்துக்களாகிய பற்க டோன்றச் சிரித்து,—நீர்க்கலை மேல் ஆர்த்து - நீராகிய வள்திரத்தை மேலேகட்டி,—காந்தள் அம் செங்கை - வீசி - செங்காந்தண்மலராகிய அழகிய சிவந்தகைகளைவீசி,—குரும்பைக் கண தனம் காட்டி - தெங்கின் குரும்பைகளாகிய கனத்ததனங்களை இடையிடையே காட்டி,—மாந்தளிர்ப் பதங்கள் மீது வரு திரை ஞாகிழும் ஆற்பப - மாந்தளிராகிய கால்களின் மீது ஒன்றன்பினென்றாய் ஒழியாது வருங் திரைகளாகிய சிலம்புகள் சத்திக்க,—போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது - ஒய்யார மாக நடக்கும் பொதுமகளிரை ஒத்தது. எ-று. (ஏ)

திரைப்பெரு மருப்பி னலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயா னுரைத்திரள் சிந்தி மிதே நுண்மண விறைத்து வண்டு நிரைத்தலின் மதத்த வேழு நிகர்த்தது வைகை யாறு.

இ—ள்: திரைப் பெரு மருப்பினலே செழும் இரு பால் கரை குத்தி - திரையாகிய பெரிய கொம்புகளினலே செழுமையாகிய இருக்கரை களினுங் குத்தி,—திரள் மரம் முறித்து - கூட்டமாகிய மரங்களை முறித்து,—வயல் சாலி எலாம் அழித்து-வயலின்கணுள்ள நெற்களையெல் லாம் அழித்து,—வாயால் நுரைத் திரள் சிந்தி-வாயினலே நுரைக்கட்டங் களைச் சிதறி,—மிதே நுண் மணல் இறைத்து - மேலே நுண்ணிய புழு

தியைத் தாற்றி,—வண்டு நிரைத்தலின் -வண்டுகள் வரிசையாக மொப்புக் கவருதலின்—வைகை ஆறு மத்தை வேழும் நிகர்த்தது - வைகைநதி மத்யானையை நிகர்த்தது. எ-று. (க)

மைத்திகழ் குழலா எந்த மலைமகன் மூலையிற் ரோய
வத்தனை வருத்து மேன்மை யனங்கவா யுதமென் ரெண்ணி
யொத்தெழுக் தொளிருங் கண்ண ஒயங்குசெங் கழுநீர் கஞ்சம்
புத்தலை யழிக்க வேண்டிப் புரண்டது பழன மெல்லாம்.

இ—ள்: மைத் திகழ் குழலாள் அந்த மலைமகள் மூலையில் தோய
அத்தனை வருத்தும் மேன்மை அங்க ஆயுதம் என்று எண்ணி - கருமை
விளங்குவ் கூந்தலையுடைய அப்பார்ப்பதியினது தனங்களிற் புணரும்படி
பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானை வருத்தும் அம்மிழையையுடைய மன்
மதனது போர்க்கருவிகளன்று கருதி,—ஒத்து எழுந்து ஒளிரும் கண்
னல் உயங்கு செங்கழுநீர் கஞ்சம் புத்தலை அழிக்க வேண்டி - தம்மு
ளொன்றையொன்றேத்து வளர்ந்தொளிருங் கரும்பு காமுகரைவருத்தும்
அழிகிய நீலோற்பலம் தாமரைமலர்களாகிய இப்புதியவற்றை அழிக்க
விரும்பி,—பழனம் எல்லாம் புரண்டது - வைகைநதி வயல்களினெல்லாம்
புரட்டெடுத்தது. எ-று. (க)

வடம்படைத் துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத
சிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வது என்ன - முத்துவடங் தங்கப்பெற்ற கனத்த
தடம்படக் கிடந்த தெங்கின் றயங்கு செங் குரும்பை மீது
நெடும்புனற் றிரைபோய் மீளா நிவந்தது வைகையாறு.

இ—ள்: வடம் படைத் துடைய பார வன மூலை முகத்து மாதர்
இடும் துகில் கடுகி வீழ்வது என்ன - முத்துவடங் தங்கப்பெற்ற கனத்த
சந்தனக்கோலமெழுதிய தமது மூலமுன் றில்களின்கண் மகளிரிடும் வஸ்
தீரங் கடுகிமூவி விழுவதுபோல,—தடம் படக் கிடந்த தெங்கின் றயங்கு
செம் குரும்பை மீது நெடும் புனல் திரை போய் மீளா - தனது கரையிற்
பொருந்த நிற்குக் தெங்குகளின் விளங்குகின்ற செவ்விய குரும்பைகளின்
மீது செடிய நீர்த்திரைகள்போய் மூடிக் கடுகி வடிய,—வைகை ஆறு
அழகு செய்து நிவந்து நின்றது - வைகைநதி அலங்காரங்கெய் துயர்ந்து
நின்றது. எ-று. (க)

கூடு

திருவாதவுரடிகள் புராணம்.

மீதெழு பரிதி கையால் விடுங்கதிர் வெம்மை தீரப்
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் உகிலே போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப் பரந்து கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ—ள்: மீது எழு பரிதி கதிர்க் கையால் விடும் வெம்மை தீரப்
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதிய வெண் துகிலே போல-மேஸாகவெழுஞ்
குரியன் கிரணமாகிய கைகளால்வீசும் வெம்மை தன்மீதுதாக்காது நீங்கப்
பூமிதேவியாகிய பெண் போர்க்கும் வெண்மையாகிய புதியவஸ்திரத்தையே
போல,—அல்ல பழனம் யாது சோலை யாது எனப் பரந்து - அகன்ற
வயல் யாது சோலையாது என்றங்குள்ளார் வினவித் தமொற அவைகளை
மூடிப் பரந்து,—கஞ்ச மாது உறை மதுரை மூது ஊர்சென்று மதிற்
புறஞ் சேர்ந்து - செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமி வசிக்கும் மதுரை
யாகிய பழைய இராசதானியிற் சென்று மதிலின் பக்கத்தையடைந்து.
எ-று. (க)

தாங்கிய துவச வாயிற் றடமதி விடியத் தள்ளி
யாங்கெழுமின் மதுரை மூதூ ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க ஜெல்லாம் பரந்தது வைகை நன்னீ
ரீங்கினிச் செய்வ தென்னென் றியாவருங் கவற்கிகொண்டார்.

இ—ள்: துவசம் தாங்கிய வாயில் தட மதில் இடியத் தள்ளி
ஆங்கு எழில் மதுரை மூதூர் அழிப்பது போன்று செல்ல - கொடிகளைத்
தாங்கிய வாயிலையுடைய பெரிய மதிலிடியுமாறு அதனை மோதிச் சாய்த்து
அப்பொழுதே அழிய பழைய மதுரைமாநகரை நாசன்துசெய்வதுபோன்று
வைகைதி குதிகொண்டு பெருக,—பாங்கு உள இடங்கள் ஜெல்லாம்
வைகை நல் நீர் பரந்து இனி ஈங்குச் செய்வது என் என்று யாவரும்
கவற்கி கொண்டார் - நம்பக்கத்துள்ள இடங்களினெல்லாம் வைகையினது
நல்நீர் பாவிற்று,—நாமிதற்கிணி ஈண்டுச் செயற்பால் தென்னெயோ
வென்று மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம் மனக்கவலைகொண்டார், எ-று.

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை வழுதியுங் கடிது நன்னீத்
தொக்கபொன் மலரு முத்துங் துகின்மணிப் பணியு நல்கித்
தக்கவண் புவியி லுள்ளோர் தமக்குயி ரென்னு மன்னே
மிக்கநின் கோப மாறல் வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றுன்,

இ—ள்: மைக் கடும் களிற்றுத் தானே வழுதியும் கடிது நன் ணிக் தொக்க நன் மலரும் முத்தும் துகில் மணிப்பணியும் கல்கி - அப் பொழுது கொடுமையாகிய கரிய யானைச்சேனைப்பயுடைய பாண்டியராச னும் விரைவாகச்சென்ற தொகுதியாகிய கல்ல மஸ்களையும் முத்துக்களை யும் வஸ்திரங்களையும் இரத்தினபூரணங்களையுமிட்டு, —தக்க வண் புவியில் உள்ளோர் தமக்கு உயிர் என்னும் அன்னே மிக்க நின் கோபம் ஆற்ற வேண்டும் என்று இறைஞ்சி நின்றூன் - தகுதியாகிய வளவிய பாண்டி காட்டு மக்களுடம்புகட் குயிரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுஞ் தாயே மிகுதியாகிய நின்கோபந்தணிதல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றூன். எ-று.

(அ)

கலைமதிக் குலத்து மன்னன் கன்னிநன் ணடன் கூறுந் தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழித வின்றி மலையெனக் திரைகண் மேன்மேல் வருதல்கண் டிதுவென் னென் சிலையுறச் சிந்தையுள்ளே கேடினு னேடிப் பின்னர். [ஏ]

இ—ள்: கலை மதிக் குலத்து மன்னன் கூறும் தலைமை மிக்கு உடைய சொல்லால் - சோடசகலைகளையுடைய சங்கிரகுலத்தரசனுகிய பாண்டியன் இங்னம் இரங்கு பிரார்த்தித்துக் கூறும் மிக்க தலைமைப் பாட்டையுடைய சொற்களினுற்றும், —தன் சினம் தணிதல் இன்றிமலை எனத் திரைகள் மேல் மேல் வருதல் கண்டு - தன்கோபந்தணியாது மலைப்பிரமாணமாகக் திரைகள் மேலுமேலும் அடர்க்கு வருதலைக் கண்டு, —கல்கன்னி நாடன் இது என் என்ன சிந்தை உள் நிலை உற கேடினேன் - கல்ல கன்னிநாட்டையுடைய அவ்வரசன் இது அடர்த்தற்குக் காரணமென்னையோவென்று தன்மனத்தின்கட்பதிய கெடிதுசித்தித்தா ராய்ந்தான், —கேடிப் பின்னர் - அங்குனமாராய்ந்து அதன்பின்னர். எ-று.

ஆதியாங் கடவு ளெந்தை யாலவா யமலன் மங்கை பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ நீதிபாங் தவந்தின் மிக்கார் கெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேற் நீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னாமைச்ச ரென்றூன்.

இ—ள்: ஆதி ஆம் கடவள் - முதற்கடவினாம், —எந்தை-எம்பராம பிதாவும், —ஆலவாய் அமலன் - திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கு மலவிக்ன ரும், —மங்கை பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையில் குறைந்த து

உண்டோ - அர்த்தாரீசவரருமாகிய சொக்ககாதசவாமிக்குச் சைவாகம விதிப்படி செய்யும் நித்திய மகாபூசை முன்னிலைமையிற் சுருங்கியதுண் டோ, —நீகி ஆம் தவத்தில் மிக்கார் கெஞ்சகம் புழுங்க மன் மேல் தீது யாம் செய்தது உண்டோ - அல்லது நீதியாகிய தவத்தான் மேம்பட்ட பெரியோர்களது மனம்புழுங்க எண்டவர்க்கு எங் கொடுமைசெய்ததுண் டோ, —அமைச்சர் செப்புமின் என்றான் - மங்திரிகளே இவ்விரண்டனுள் இதற்குக் காரணம் யாது சொல்லுங்களென் றாசன் வினாவினான், எ-று.

விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ராண
வளங்கிகம் வாதலூர் வருந்திய வளைப்பி நீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன ஹர்கொ எாதென்
றளங்கதற் வற்ந்து கூறி மாங்கவர் தொழுது நின்றார்.

இ—ள்: விளங்கு இள மதி சேர் சென்னி வித்தகர் பத்தர் ஆன வளங் திகம் வாதலூர் வருந்திய வளைப்பின் நீக்கி - பிரகாசிக்கின்ற இளம் பிறைபொருந்திய திருமுடியையுடைய அகில சாதுரியாகிய சிவபெரு மானுக்கன்பராயுள்ள அருட்செல்வும் விளங்குக் கிருவாதலூரடிகளை அவர் துன்பமுறுங் கோட்டினின்று நீக்கி, —உளம் கொள மகிழ்ச்சி செய்யின் உறு புனல் ஊர் கொளாது என்று - மனங்கொள்ளுமாறுவரை மகிழ்விக் கிண் மிக்க நீர் நம் மதுரையை அழியாதென்று, —அளங்கு அறிவு அறிந்து கூறி அமைச்சர் கை தொழுது நின்றார் - காரிய நிகழ்ச்சியாற் காரணத்தை யுள்ளவாறாலைசெய் தூய்த்துணரு மறிவான்றிக்கு கூறி அம்மங்திரிகள் அஞ்சலிசெய்து நின்றனர். எ-று. (கச)

மன்னனு மவர்கடம்மேன் மகிழ்க்கருட் பார்வை நல்கி
யென்னுள மதித்த வாறே யிங்கனி துரைத்தி ரென்று
கொள்னுறு வளைப்பி னாடு நிற்குறந் குணத்தி னுரை
முன்னுற வழைத்து கட்பான் முகமலர்க் திதுமொ மூந்தான்.

இ—ள்: மன்னனும் மகிழ்க்கு அவர்கள் மேல் அருள் பார்வை நல்கி - பாண்டியராசனும் அதுகேட்டு மனமகிழ்க்கு தம் மங்திரிகண்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, —என் உளம் மதித்த ஆறே இங்கு இனி து உரைத்தீர் என்று - என் மன முத்தேதித்த பிரகாரமே நீங்களும் ஈண்டினி தாகக் கூறினீர்க்களென்று, —கொன் உறு வளைப்பின் ஊடுநிற்கு நல் குணத் தினுரை முன் உற அழைத்து கட்பால் முகமலர்க்கு இது மொழிக்தான் -

அச்சுந்தருங் கோட்டின்கணிற்கும் குணக்குன்றுகிய திருவாதனுரடிகளைத் தன்முன் வருவித்துப் பழைய நட்புரிமைகளோடு முகமலர்ச்சி கொண்டுள்ளேக் கூறினான். எ-று. (கஷ)

பாம்பனி செய்ய வேணிப் பரம்பர ணதியார் கையில் வாம்பொரு ணமதே யானு லறம்பிறர்க் காவு துண்டோ தேம்படு மலங்கன் மார்பிர செயலிதற் குமது மேனி சாம்பிய தவமே யான்செய் தண்டமே தகவி லாமை.

இ-ள்: பாம்பு அணி செய்ய வேணிப் பரம் பரன் அடியார் கையில் ஆம் பொருள் ஈமதே ஆனால் - பாம்பையணிக்க சிவந்த சடையை யடைய சுத்த மாயாதிதாகிய சிவபெருமானது உத்தமோத்தம சற்பாத் திரமாகிய அடியார் கையிற் கொடுக்கப்பட்ட திரவியம் நம்முடையதே யானால், — அறம் பிறர்க்கு ஆவது உண்டோ-அக் கொடையால் வருஞ் சிவ புண்ணியம் அப்பொருட் கங்கிராகிய பிறர்க்காகுமோ ஆகாது, — தேம் படும் அலங்கல் மார்பிர செயல் இதற்கு உமது மேனி அவமே சாம்பியது-வாசனைபொருங்திய தாமரைமலர் மாலையை அணிந்த மார்பையுடையவரே நீதியாகிய இச்சற்கருமத்தின்பொருட்டு உமது திருமேனி இதுகாறுங் கொண்டே வருக்கிற்று — யான் செய் தண்டமே தகவு இலாமை - அங்கு எம் வருங்தும்படி பொறியிலியாகிய யானுமக்கிழைத்த இத்தண்டமே அந்தியுடையது. எ-று. (கஷ)

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமில் வுணர்வி லாமை குற்றமித் துணையு நம்மேற் கொண்டனங் குறை கொளாமென் மற்றிரிப் புகலு மாறென் வைகைநம் மூர்கொ எாது நற்றவுத் தலைவர் நீரே யடைப்பியு மெனக வின்றான்.

இ-ள்: உற்ற இத்தகைமை முன்னே உணரும் இவ் உணர்வு இலாமை குற்றம் இத்துணையும் நம் மேல் கொண்டனம் - நிகழ்ச்சு இக் குனைகுணங்களை மூன்னரே பகுத்தறியும் அறிவின்மை குற்றமே, அது மூழுவதையும் நம்மீலதாகவே கொண்டனம், — குறை கொளாமல் மற்று இனிப்புகலும் ஆறு என்-நீர் மனக்குறைகொள்ளா தொழியும்படி சாமினி அகலப் பேசுவேண்டியதென்னை, — வைகை நம் ஊர் கொளாது நல் தவத்தலைவர் நீரே அடைப்பியும் என கவின்றான் - வைகைநதி நம் மதுரையை அழியாதபிரகாரம் கல்ல தவமுதல்வர் நீரே அதற்கு இனி அனைத்துவிமைன் றாகன் கூறினான். எ-று. (கஷ)

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுந் தரிப்பரி தென்ன முன்னாங் தழுவென வெகுண்ட போதுங் விருப்பொடு வெறுப்பிலாத மெய்ம்மையார் தம்மை யான்ட திருப்பத நினைந்தார் வைகைச் செழும்புன ஊர்கொ எாமல்.

இ—ள்: அருள் பெரு வழுதி இவ் ஆறு அங்பு உரை பகர்ந்த போதும் - அருளையுடைய நெஷ்டிலவரசனுகிய பாண்டியன் இந்தப்பிரகாரங் தன்னன்பை வெளிப்படுத்துங் கலப்புரைகளைக் கூறிய தருணத் தும்,—தரிப்பு அரிது என்ன முன்னம் தழல் என வெகுண்டபோதும் - இது சகித்தற்கிரிதரிதென்று கண்டோர்க்குற முன்னரே அக்கினிபோலக் கோபங்கொண்டதருணத்தும்,—விருப்பு ஒடு வெறுப்பு இலாத மெய்ம்மையார் வைகைச் செழும் புனல் ஊர் கொளாமல் தம்மை ஆண்ட திருப்பதம் நினைந்தார் - அவ்வரசன்மாட்டு முறையே விருப்பு வெறுப்புக்களில்லாத இருவிலையாப்பும் மலபரிபாகமுமாகிய உண்மை நிலையையடைந்த திருவாதலூரடிகள் வைகைகத்தியினது செழுமையாகிய நீர் அம்மதுரையைக் கவளீகரியா திருக்கும்பொருட்டுத் தம்மை அடிமைகொண்டருளிய திருவடிகளைத் தியானித்தார். எ-று. (கநு)

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றுமே மனத்தி லுண்ணி யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடங்களை வேலை நீந்தி வந்தருட் கரையிற் சேர்வார் வைகையங் கரையிற் சென்றூர்.

இ—ள்: பரிமேல் வந்த சுந்தரத் தோற்றுமே மனத்தில் உண்ணி அந்தாத்து இறைஞ்ச - மேற்கூறிய பிரகாரம் கோமசுந்தரக்கடவுள் பரிமேல லழகா யெழுந்தருளிவந்த திருவருவத்தையே தியானித்து அவர் அந்தரத் - தானமாகிய ஆகாயத்தை கோக்கி மனத்தால்வணங்க, - கல் நீர் அடங்கி உள்வாங்கிச்செல்ல-அப்பொழுது கல்ல வைகைகதிநீர் பிரவாகங்குறைந் துள்வாங்கி வடிந்தடங்க, - பிறவி ஆன விடம் கிளர் வெந்துயர் வேலை நீந்தி வந்து அருள் கரையில் சேர்வார்-பிறவியாகிய நஞ்செழும் கொடிய துக்கசாகரத்தைத் திருவடிப்புனையா னீந்திவந்து முந்திக்கரை சேர்பவராகிய திருவாதலூரடிகள்,—வைகை அம் கரையில் சென்றூர் - அழகிய வைகைநதிக்கரையின்கட் சென்றூர். எ-று. (ககு)

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை கோக்கி பறைத்தை நெடுநீர் வைகை யனைகடி தடைத்தல் வேண்டு

முறையுமிம் மாங்கவெல்லா மொல்லையில் வம்மினென்று
பறையறை வித்து நம்முரக் கிவ்வரை பரப்பு மென்றார்.

இ—ள்: முறை முறை வணங்கி நின்ற ஆரியர் முகத்தை கோக்கிதிருவாதவூடிகள் தம்மைப் பலமுறை வணங்கியெழுக்குத் து நிற்கின்ற காரியதரிசிகளது முகத்தைப்பார்த்து,—அறை திரை கெடுநீர் வைகை அனைக்டிது அடைத்தல்வேண்டும்-கரையோடு மோதுகின்ற திரைகள் மறியுமிக்க நீரையுடைய வைகைகந்தி அனையை அதிசீக்கிராத்திற் கட்டுதல்வேண்டும், ஆகவின்,—உறையும் இம்மாங்கர் எல்லாம் ஒல்லையில் வம்மின் என்று பறை அறைவித்து ஈம் ஊர்க்கு இவ்வரை பரப்பும் என்றார்-கண்டு வகிக்கும் பிரசைக்களெல்லாம் அதன்பொருடு விரைவாக அங்கதிக்கரையிலே கடுகவருகவென்று பறையறைவித்து நம்மதுராபுரிக் கிவ்வார்த்தையைப் பிரசித்திசெய்யுங்களென்று பணித்தருளினார். எ-று. (கள)

ஆரியர் கடிதி ஞேடி யகண்பறை யறைவித் தம்பொற் றேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே கூரிய கொட்டு மண்சேர் கூடையுங் கொண்டு வைகை கீரியல் கரைமேல் வக்கு நின்றனர் மதுரை யுள்ளார்.

இ—ள்: ஆரியர் கடிதின் ஓடி அம்பொன் தேர் இயல் வீதி தோறும் சென்று அகண்பறை அறைவித்து உரை பரப்பு முன்னே - காரியதரிசிகள் வல்விரைக்தோடி அழகிய பொற்பொடிசெறிக்க தேரோடும் வீதிக்கோறுஞ் சென்று பெரிய பறையறைவித் திவ்வரையைப் பிரசித்தி செய்யுங்னரோ,—மதுரை உள்ளார் கூரிய கொட்டும் மண்சேர் கூடையும் கொண்டு வைகை நீர் இயல் கரை மேல் வக்கு நின்றனர் - மதுரைமாககாவாசிகளெல்லாம் வாய்க்காரிய மண்டொடு கருவிகளையும் மண்சுமக்கும் கூடைகளையுங்கொண்டு வைகை நதியினது நிரையுடைய கரையின்களை வக்கு நின்றனர். எ-று. (கா)

நீறுகொண் டிலங்குமேனி மறையவர் கியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறு மாரியர் விரைவிற் சென்று
கூறுவிகொண் டெவர்க்கும் வேறு கோலறை யளங்கு செங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வன்கரை யடைக்க ஊற்றூர்.

இ—ள்: ஆரியர் நீறு கொண்டு இலங்கும் மேனி மறையவர் கியம் செய்த வீறு கொண்டு இடங்கள் தோறும் விரைவில் சென்று - காரிய

கங்க கூடு திருவாதலூரடிகள் புராணம்.

தரிசிகள் விபூதியைக் தன்கட்கொண்டு விளங்குக் கிருமேனியையுடைய வேதபண்டிதராகிய திருவாதலூரடிகள் தமக்கு நியோகித்த அதிகாரத்தை மேற்கொண்டு, நிதிரங்கடோறும் விரைவாகச் சென்று —கோல் அறை அளங்து எவர்க்கும் வேறு கூறு கொண்டு - கோலான் வரையறுத்தளர் தனைவர்க்கும் தனித்தனி பகிர்த்து கொடுத்து, —செங்கை மாறுகொண்டு உறுக்கி வன் வைகைக் கரை அடைக்கலுற்றூர் - சிவந்த கைகளிற் பிரம்பைக்கொண் டுறுக்கி வலிய வைகைநிதிக்கரைக் கணக்கட்டுவிப்பா ராயினார். எ-று. (கக)

கண்பெறு கழையின் முத்துங் கடகளி மருப்பின் முத்தும் வேண்பணி லத்தின் முத்து மேதகு கரும்பின் முத்தும் வண்புனற் றிரைகள் வீச வரையெனக் குவைகள் செய்து பண்படப் பொருத்தி கீருட் பதித்துயர் வரம்பு செய்வார்.

இ—ள்: கண் பெறு கழையின் முத்தும் - கணுக்களையுடைய முங்கின் முத்துக்களையும்,—கடகளி மருப்பின் முத்தும்-மதக்கையுடைய யானைக் கோஷிகளின் முத்துக்களையும்,—வெண் பணிலத்தின் முத்தும்-வெண்மையாகிய சங்கு முத்துக்களையும்,—மேதகு கரும்பின் முத்தும்-மாதுரியச்சவையான் மேண்மைபொருந்திய கரும்பின் முத்துக்களையும்,—வண் புனல் திரைகள் வீச - அழிகிய நீர்த்திரைகள் கொடுவங்தொதுக்க,—வரை எனக் குவைகள்செய்து - அவற்றை மலைபோல வாரிக்குவித்து, —பண் படப் பொருத்தி நீர் உள் பதித்து உயர் வரம்பு செய்வார்-தம் முளி யைபுடப் பொருத்தி நீரின் கீழ்ப்படுத்து உயர்ந்த அணை கட்டுவாரா யினார். எ-று. (20)

பரித்திர ணிறுத்து மென்பார் பாம்புக ஞருட்டு மென்பார் திரைப்புனன் மிகுக்க தென்பார் தேவர்கட் கபய மென்பார் திரைப்படு மகிலோடர் நெறிப்பட வொதுக்கி நீடு வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பாராயினர் மதுரை யுள்ளார்.

இ—ள்: மதுரை உள்ளார் - மதுரைமாகரா வாசிகளெல்லாம்,—பரித்திரள் ணிறுத்தும் என்பார் - குதிரைப்பாய்ச்சலாக மரங்களை ணிறுத்து மென்பாரும்.—பாம்புகள் உருட்டும் என்பார்-நீர்த்திரை அணையைக் கரைக் காதப்ரகாரம் வைக்கோற்பழுதைகளை உருட்டுமென்பாரும்,—திரைப் புனல் மிகுத்தது என்பார் - திரைகளையுடைய நீர் அதிகரித்தென்பா

ரும் — தேவர்கட்டு அபயம் என்பார் - கங்குலதெய்வங்கட்டு நாமடைக்கல மென்பாரும், — நிரைப்படும் அகிலோடு ஆரம் நெறிப்பட ஒதுக்கி நீடு வரை பட்ப இடைக் குவித்து நிற்பார் ஆயினர் - தொகுதியாகிய அகின்மரங்க ஸோடு சங்தனமரங்கள் மேன்மேல் அள்ளுஞ்செடாழுகிவர, அவற்றை ஒரு சாரோதுக்கி செடிய கரையின்கட்டு குவித்து நிற்பாருமாயினார். எ-று.

எருடைப் புது சீர் வைகை யிவ்வகை யடைக்கு மெல்லை நீருடைப் பொலிந்த வேணி நின்மலற் கண்பு மிக்காள் சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் செம்மனச் செல்வி யென்னும் பேருடை நரைமு தாட்டி பிட்டு விற்றுணவு கொள்வாள்.

இ-ள்: ஏர் நீர் உடைப் புது வைகை இவ்வகை அடைக்கும் எல்லை-அழிகய நீரையுடைய புதுப் பிரவாகமாகிய வைகைகந்திக் கிட்டப் பிரகாரம் அனைகட்டும்பொழுது, — நீர் பொலிந்த வேணி உடை நின்மலற்கு அண்பு மிக்காள் - கங்காசலம் பொலிதற் கேதுவாகிய சடையையுடைய மலரகிதராகிய சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையவள், — சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் - புகழையுடைய தவத்தான் மேம்பட்டவள், — செம்ம னச்செல்வி என்னும் பேர் உடை நரை மூதாட்டி - செம்மனச்செல்வி பென்னும் காரணப்பெயரையுடைய மயிர் கரைத்த வயோதிகப் பெண் வென்றுத்தி, — பிட்டு விற்று உணவு கொள்வாள் .. பிட்டு விற்றுச் சிவனஞ் செய்பவர். எ-று. (25)

ஆங்கவட் களங்து நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி யோங்கலீப் புதுநீர் வைகை யுடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லை நீங்குள தறுக ஞோர் சென்றவட் சூறுகண் செய்ய வீங்கெனக் குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றிரங்கி.

இ-ள்: ஆங்கவட்டு அளங்து நீக்கும் கோல் அறை அடைப்பது இன்றி - அவ்வச்தியென்னும் வயோதிகப் பெண்ணுலுக்குக் கோலாலங்து வரையறுத்துவிடப்பட்டபங்கொள்ளுமாத்திரம் அடைக்கப்படுவதின்றி — ஓங்கு அலைப் புது நீர் வைகை உடைப்பு எலாம் அடைக்கும் எல்லை - உண்ணதமாகிய திரைகளையுடைய புதியநீர் பிரவாகிக்கும் வைகைகதுபிள்ளையுடைக்கரைகளைல்லாம் அடைக்கப்படும்பொழுது, — தீங்கு உள திறு கணோர் சென்று அட்டகு உறுகண்செய்ய - கொடுமையையுடைய வன் கண்ணர்களாகிய காரியதரிசிகள் சென்றவும்கைக்குத் துண்பஞ்செய்ய, —

அங்கு எனக்கு உறுதி ஆவார் யாவரோ என்று இரங்கி - அவ்வம்மை இவ்வாபத்தின்கட்ட டமியேனுக் குறுதனையாவார் யாவரோவென்று சிந்தித்து மனமிரங்கி. எ-று. (உரு)

பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி நெட்டிலீச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெப்தி மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார வெட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞ்சினின் றிதனைக் கூறும்.

இ—ள்: பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெரும் கரை அடைப்பார் இன்றி-சிற்றனவாகிய பிட்டினையே கூலியாக ஏற்றுக்கொண்டு பெரிய வைகைகாந்திக்கரைக்கு அணைகட்டுங் கூலியா ஜொருவருமில்லாமையான்,— கெட்டு இலீச் சூலம் எந்தும் நின் மலன் கோயில் எய்தி - அவ்வங்கி இலை வடிவாகிய நெடிய சூலவேலைத்தாங்கும் நிருமலராகிய சோமசுக்த ரக்கடவள் வீற்றிருக்கும் விண்ண மீ விமானமென்னுங் கோயிலை அடை வது,— மட்டு அறத் தளர்ந்த கொங்கை மார்பினில் கண் நீர் வார - அளவிற் பெச் சாய்க்க தங்களையுடைய தன் மார்பிலே கண்ணீரொழுக,— எட்டுருத் திடண்ட பாதம் இறைஞ்சி நின்று இதனைக் கூறும் - அஷ்ட மூர்த்தங்கிடண்ட அக்கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கி யேழுங்கு நின் றிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வாளாயினால். எ-று. (உச)

வேறு.

நெட்டாவக் கச்சடையாய் நீலநிறத் திருமாதின் வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தனையுங் திருமார்பா கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணாருள்கொண் பெட்பொழுதும் பிட்டினைவிற் துண்பேற்கும் பேரிடும்பை யுளதாமோ.

இ—ள்: கெட்டு அராவக் கச்சடையாய்-நெடிய சர்ப்பக்கச்சை யடையவரே,—நீல நிறத் திருமாது இன் வட்ட முலைத் தழும்புபட வந்து அணையும் திருமார்பா-பசிய திருமேனியையுடைய காமாக்கியம்மை இனி ஒம்பாகிய பர அபர ஞானமாகும் வட்டவடிவையுடைய ஸ்தனங்களினாலே தழும்புண்டாக வந்தனையுங் திருமார்பையுடையவரே, கட்டிய செம் சடையாய்-மகுடாகியாகக் கட்டப்பட்ட சிவந்த சடையை யுடையவரே,— நின் கண் அருள் கொண்டு எப்பொழுதும் பிட்டினை விற்று உண்பேற்கும்-

தேவரீது கிருபானோக்கத்தைக் கொண்டு அன்றன்று பிட்டினைவிற் ஈதி பங்கொண்டு சீவிக்குஞ் தரித்திர சிரோமணியாகிய தமியேனுக்கும்,—பேர் இழம்பை உளது ஆமோ-அரசனுற் பெருந்துண்பம் சம்பவிக்குமோ. எ-று

யாருடனு னினிப்புகல்வே னென்னுடையாய் வைகையினன் னீருடையா தடைக்கும்வகை சீசிறிதின் றருளாயேற் சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமுவர்க் கெளியையெனும் பேருடையா யெனப்பலரும் பேசுமொழி பழுதாமே.

இ—ள்: என் உடையாய் என் இனி யார் உடன் புகல்வேன்- என்னை யடிமையாகவுடையவரே தேவரீரோடல்லது தமியேன் வேறுனி ஆரோடு முறையிடுவேன்,—வைகையின் எல் நீர் உடையாது அடைக்கும் வகை நி சிறிது இன்று அருளாயேல் - வைகைத்தியின் நல்ல நீர் உடையா தடைக்கப்படுவன்னாங் தேவரீர் சிறிதிப்பொழுது அடியேற் கநுக்கிரகங் செய்யா தொழிலீராயின்,—சீருடையாய்-சுத்தசாட்குண்ணியமாகிய சிறப் பியல்பையுடையவரே,—உனக்கு அடிமை செய்யும் அவர்க்கு எளியை எலும் பேர் உடையாய் எனப் பலரும் பேசும் மொழி பழுது ஆமே - தேவரீருக் காட்செப்புக் கிருத்தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தேவரீரெளிவாங் கருள்செய்விரென்னும் புகழுடையீரென்று நம்மவர் பலரும் பேசு மூலை கவதக்கி இன்று என்னாலிற் பிளழுபட்டுவிடுமன்றே. எ-று. (உச)

தாயுமிலை தங்கையிலை தமருமிலை தமியேனைப்
பேயினுட னின்றுலும் பிரித்தறிய வொன்னுது
தீயகென திலம்பாடென் சிங்கையில்வெந் துபர்தீர
நீயருளா தொழியினுயிர் நீப்பேன்மற் றென்செய்கேன்.

இ—ள்: தாயும் இலை தங்கை இலை தமரும் இலை-எனக்கு மாதா வழில்லை, பிதாவழில்லை ஞாதிகளுமில்லை,—தமியேனைப் பேயினுடன் னின்றுலும் பிரித்து அறிய ஒண்ணுது-இவ்வாறு தனித்தவளாகிய யான் பேயோடொருங்கு நிற்பினும் பேய் இது, வந்தி இவன் என்று என்னை வேற்றுமைதெரித்துனர ஒருவர்க்குங் கூடாது,—எனது இவ்மாடு தீயது-என் வறுமை இங்னன் மிகக்கொடியது,—என் சிங்கையில் வெங் துயர்தீர் நீ அருளாது ஒழியின் உயிர் நீப்பேன் - இங்வியல்புடைய நிரா தாரசகிதையாகிய என் மிக்க மனத்துயர் என்னை விட்டகலைக் கருணாநிதி

யாகிய தேவரீர் சிறித்துக்கிரகஞ் செய்யாதொழியிற் பிராணத்தியாகஞ் செய்வேன்,—மற்று என் செய்கேன் - அஃதொழிர்து வேறியாது செய் வேன். எ-ஆ.

(27)

இன்றெனக் குறுதியாகி யானிடும் பிட்டு வாங்கி வன்றிறற் கூலி யாளாய் வன்கரை யடைப்பா ரில்லை முன்றனக் கபயம் யானென் றுரைப்பவ டன்மே ஸன்பு சென்றவட்ட காளா மாறு துணிந்தனர் தேவ தேவர்,

இ—ள்: இன்று எனக்கு உறுதி ஆகி யான் இடும் பிட்டு வாங்கி-இத்தின மெனக் குறு துணியாகி யான் கொடுக்கும் பிட்டினையே கூலி யாகப்பெற்று,—வன் திறல் கூலி ஆளாய் வன் கரை அடைப்பார் இல்லை-மிக்க வலியையுடைய கூலியாளாகிப் பெரிய அணைக்டுவார் ஒருவருமில்லை ஆகலான்,—யான் உன்றனுக்கு அபயம் என்று உரைப்பவன் மேல் அன்பு சென்று-தமியேன் இனித் தேவரீருக் கடைக்கலமென்று பிரார்த்திக்கும் வங்குதியினிடத்துத் திருவருண்மிக்குச் சேந்தான்,—தேவதேவர் அவட்ட ஆளாமாறு துணிந்தனர்-மகாதேவராகிய சோமசந்தரக்கட-வள் அவ்வங்கிக்குத் தாங் கூலியாளாகும்படி திருவளங்கொண்டருளினார். எ-ஆ. (28)

ஆடையுந் துணிந்த சீரை யாகியே கூலி யாளாய்க் கூடையுந் தலைமேல் கொண்டு கொட்டுடைத் தோள் ராகிப் பிடைகொண் டயர்வாள் காணப் பெரும்பசி யுடையார் போல வேடைகொண் டொல்லை வந்தார் வேண்டிய வடிவங்கொள்வார்.

இ—ள்: வேண்டிய வடிவம் கொள்வார் - ஆங்காங்குத் தமக்கு வேண்டிய திருவருவங் கொண்டருளஞ் சிவபெருமானைவர்,—கூலி ஆளாய்-காண்டுக் கூலிக்காராகி,—ஆடையுந் துணிந்த சீரை ஆகி - வஸ் திரமுங் கக்கதவஸ்திரமாகப்பெற்று,—கூடையுந் தலைமேல் கொண்டு - மண்சுமக்குங் கூலையையுந் சிரமேற்கொண்டு,—கொட்டு உடை தோள் ஆகி-மன்வெட்டி தங்குக் தோளையுடையவராகி,—பெரும் பசி உடையார் போல வேடைகொண்டு-மிக்க பசியுடையார்போல உணவின்மேல் வெணவாக்கொண்டு,—பீடைகொண்டு அயர்வாள் காண இல்லை வந்தார்-மேற்க்கறிய பிரகாரங் துன்பங்கொண்டயரும் வங்கி காண விரைவாக வீதியின்கண் வந்தருளினார். எ-ஆ. (29)

வந்தெனை யேவல் கொள்வா ரூளர்கொலோ மற்றின் கென்று
புந்தியின் மகிழ்ந்து கோயில் வாயிலிற் புகன்ற பேரதி
லக்தநன் மொழியைக் கேளா வன்னை தன் னயர்ச்சி கூருஞ்
கிஞ்தனை யொழிந்து கலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள்.

இ—ள்: வந்து எனைப் புந்தியின் மகிழ்ந்து ஏவல் கொள்வார்
இங்கு உளர் கொலோ என்று கோயில் வாயிலின் புகன்றபோதில் - கூலி
யாளர் அங்குனம்வந்து என்னை மனமகிழ்ந்து வேலைகொள்வாரிக்குள்
ரோவென்று கோயில்வாய்தலினின்று விளித்ததருணத்து - அன்னை
அங்கு ஈல் மொழியைக் கேளா அயர்ச்சி கூரும் தன் சிந்தனை ஒழிக்கு
அங்கும்மை தன் செவிக்கினிய அவ்வசனத்தைக் கேட்டு மயக்கமிகும் பல
தலையாய் வெண்ணங்களையெல்லாம் விட்டு, - கூலியாளரைச் சென்று
சேர்ந்தாள் - அக்குவியாளரை விரைக்கு சென்று சமீபித்தனன். எ-ஆ.

புடையின் மேலுலகோரின்றிப் புனைந்துள புலித்தோ லாடை
புடையின்மே லைசக்குங் கச்சா யோவ்குஙச் சரகமின்றிச்
சடையின்மேன் மதியமின்றித் தாங்கிப மழுமானின்றி
விடையின்மே லின்றி நின்ற வெளியனை வெயிற் கண்டாள்.

இ—ள்: புடையின் மேல் உலகோர் இன்றி - இருமருங்கினும்
முறையேயின்று சேவிக்கு மேலுலகவாசிகளாகிய அரிபிரமேக்திராதிதேவர்
களைன்னும் பரிசனங்களின்றியும், - புனைந்துள புலித்தோல் ஆடை
உடையின்மேல் அசைக்கும் நக்க உரகமாய் ஒங்கு கச்ச இன்றி - திருவு
ரையிலே புனையப்பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திரவுடையின்மீதே இறு
கப்பினிக்கு உஞ்சையுடைய பாம்பாய் விளங்கும் உதரபந்தனமின்றியும், -
சடையின் மேல் மதியம் இன்றி - திருச்சடையின்மீதே பாலசங்திரானுகிய
தலைக்கோலமின்றியும், - தாங்கிய மழு மான் இன்றி - திருக்கரங்களிலே
தாங்கியருளிய மழுவு மானுமாகிய படைக்கலமும் புஞ்கலவாத்தியமுமின்றி
யும், - விடையின் மேல் இன்றி நின்ற வெளியனை - அறக்கடவுளாகிய
இடபவாகனத்தின்மேல் இவர்தலின்றியும் வறிதே நிற்கின்ற சிதாகாச
வழிவையுடைய சிலபெருமானுகிய கூலியாளரை, - வெளியில் கண்டாள் -
வந்து வாய்தலின் வெளியே நிற்பக் கண்டாள். எ-ஆ. (க)

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென முன்னர்க் கலி
தந்தியேல் வருவ னென்று சாற்றலு துகா விப்போ

தீந்தவா ரமுதம் போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லங்திவா யிதனை விற்றே யளிப்பனின் கூலி யென்றார்.

இ—ள்: மைந்த நீ எனக்கு இங்கு ஆளாய் வருகென - மகனே சீ
யெனக் கிப்பொழுது கூலியாளாய் வரக்கடலையென்று வந்தி கேட்ப, —
முன்னர்க் கூலி தந்தியேல் வருவன் என்று சாற்றலும் - அதற்கவர் முற்
கூலி தருவாயாயின் வருவேணன்று கூறுதனும் - நுகர ஆர் அமுதம்
போலும் இனிய இந்தப் பிட்டு அளிப்பேன் - அதற் கவ்வம்மை நீ யுண்
னும்பொருட்டு அரிய அமிர்தம்போலு மினிய பிட்டை யுனக்கு முற்கல்
யாகத் தருவேன், — அல்லால் இதனை விற்று அந்திவாய் நின் கூலி அளிப்
பன் என்றார் - அது நினக்குக் கருத்தண்ணுயின் இப்பிட்டை விற்று அல்த
மயனகாலத்தில் நின் கூலியைக் கைப்பொருளாகத் தருவேணன்று கூறி
ஞன். எ—று. (கூ)

இரும்பசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோல்றை முழுது மென்னக்
கரும்புறத் துகின்மே விட்ட பிட்டினைக் கரத்தா வள்ளி
விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வா யென்றனள் விருப்ப மிக்காள்.

இ—ள்: அன்னே இரும் பசி உடையேன் இனிய பிட்டு அளிப்பை
ஆகில் - தாயே நான் இதுபொழுது பெரும்பசியுடையேன், ஆகவிள்
இனியபிட்டினைத் தருவாயானால் அதனையுண்டு பசிதீர்க்கு. — கோல் அதை
முழுதும் யானே குரம்புகொண்டு அடைப்பன் என்ன - கோலால் வரை
யனுக்கப்பட்ட நின்பாகமுழுவதையும் யானே வரம்புயர்த்துக் கட்டுவேன்
என்றுக்கற - விருப்ப மிக்காள் விரும்பி - ஆதரவுமிக்க வந்திகேட்டு முன்
னையிலும் மிகவிரும்பி, — கரும் புறத் துகில் மேல் இட்ட பிட்டினைக் கரத்
தால் அள்ளி இங்கு இதனைக் கொள்வாய் என்றனள் - கறுத்த புறத்தை
யுடைய வள்திரத்தை மேலே இட்டு மூடிய பிட்டைக் கைகளாலள்ளி
மகனே நீ இதனை வாங்கிக்கொள்ள என்று கூறினார். எ—று. (கூ)

கூற்றுகின் கமல பாதர் குறுந்துணிக் கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யின்புற வழுது செய்து
மாற்றறநும் பசியை யன்னே மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
யாற்றினின் கூற்றி துண்டா மருங்கரை யடைப்ப னென்றார்.

இ—ள்: கூற்று அடும் கமல பாதர் - யமைனைக் கொண்றருளுக் கிருவடித் தாமரையினையுடைய வெப்பெருமானுகிய கூவியாளர்,—குறும் கரிய துணிச்சிரை ஏற்று - குறுத்த கரிய கங்கைவள்திரத்தை விரித் தேந்தி,—இடும் பிட்டு வாங்கி இன்பு உற அழுது செய்து - வங்கி இடும் பிட்டை வாங்கி இன்பமிகத் திருவழுது செய்தருளி,—மாற்று அரும் பசியை அங்னே மாற்றினை-தன்னையுடையாரது மாணமுதலிய பத்தையு மொருசேர மாற்றுவின்ற பொழுத்தற்கிய பசியைத் தாயே நீ மாற்றி னுய்,—இனி வைகை ஆற்றிற் போய் ஏன் கூற்றில் உண்டாம் அரும்கரை அடைப்பன் என்றார் - இனி நான் வைகைநதிக்கரையிற் சென்று நின் பங்குக்குளதாகிய பெரிய அணையைக் கட்டுவேன் என்று கூறியருளி ஞர். எ-று. (கச)

நன்றுஙன் றின்னு மன்னே நயந்துபிட்டலித்தல் வேண்டு மென்றுதங் துணிந்த சீரை யேற்றது நிறைய வாங்கித் தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச் செழுங்கரை யதனிற் சென்று. குன்றெனுங் தவத்தா யுன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார்.

இ—ள்: அன்னே பிட்டு நன்று நன்று நயந்து இன்னும் அளித் தல்வேண்டும் என்று தம் துணிந்த சீரை ஏற்று அது நிறைய வாங்கி - தாயே இப்பிட்டு மிகவு சன்று. ஆகலின் என்மேல் விருப்பங்கொண் டின் னுங் தால்வேண்டுமென்று தமது கங்கை வள்திரத்தை விரித்தேந்தி அது நிறையவாங்கி,—தின்று தின்று அலைநீர் வைகைச் செழும் கரை அதனில் சென்று - அதனைத் தின்று தின்று அலைமறிகின்ற நீரையுடைய வைகை நதியின் தழுகிய கரையின்கட் போய்,—குன்று எனுக் தவத்தாய் உன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார்-மலையென்று சொல்லத்தகுங் தவத்தையுடைய தாயே இனி உன் பங்கைக் காட்டுக என்று கூறியருளினார். எ-று. (கடு)

மெய்த்தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பமிக் குடைய வண்ணை யித்சாடங் கரையை வல்லே யெம்பி நீ யடைப்பாயென்னாப் பைத்தவெம் பகுவாய் நாகம் பனிமதிப் பாறிகொன்றைக் கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் கோலறை யடைக்கலுற்றார்.

இ—ள்: மெய்த் தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பம் மிக்குடைய அன்னை-மெய்ம்மையாகிய தவத்தைச் செய்பவர்களுள் மிகவும் மகிமமைய யுடைய மீமாதாவாகிய வங்கியானவள்,—இத்தடம் கரையை வல்லே

எம்பி நீ அடைப்பாய் என்ன - இவ்விசாலமாகிய கரையின விரைவாக என்றம்பி நீ யடைப்பாயாக வென்று கூற, —பைத்த வெம் பகுவாய் காகம் பனி மதிப் பாதி கொன்றைக் கொத்து உடன் முடிக்க வூல்லார் - படத் தையும் கஞ்சகக்குங் கொடிய பகுவாயையுடைய பாம்பையும் குளிர்க்கி போருக்கிய பாலசுந்திரனையும் பகக்கிர்த்துக் கொன்றைப்பூங்கொத்தோ டொருதன்மையவாகச் சூட்ட வல்ல சிவபெருமானுகிய கூவியாளர்,— கோல்றை அடைக்கலுற்றூர் - அவ்வம்மையின் பங்கை அடைத்தல் செய்வாராயினார். எ-று. (கங்க)

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்கூம் மாடு சேர்ப்பர்பின் சுமங்கு சென்றாச் செய்கரை சிங்கி மீள்வர் வேர்ப்பர்மெய் யினைப்பார் போல மென்றுபிட டிரத நாவிற் பார்ப்பரவ் வண்ணை தன்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்வார்.

இ--ள்: மண்பேர்ப்பர்-மண்ணை வெட்டுவர்,—கூடை பெய்வர் - அதனைக் கூடையின்கணிடுவர்,—பிறை முடிமேல் சும்மாடு சேர்ப்பர் - பிறையையுடைய திருமுடியின்மேற் சுமையடைகோவி வைப்பர்,—பின் சுமங்கு சென்று அச் செய் கரை சிங்கி மீள்வர்-பின்னர் அதனைக் கூடையின்கணிடுவர்,—பிறை முடிமேல் சும்மாடு சேன்று கட்டப்படும் அவ்வடைகரையிற் கொட்டித் திரும்புவர்,—மெய் இனைப்பார் போல வேர்ப்பர்-அவ்விடாழுயற்சியினுற் சீரம்வருக்கி இனைப்பார்போலக் குறு வெயர்வைகொள்வர்,—பிட்டு மென்று இரதம் காவிற் பார்ப்பர் - அவ்விளைப்பு சீங்கும்வண்ணங் கங்கையிலுள்ள பிட்டை அள்ளி வாயிலிட்டு மென்று தின்று அதன்சுவையை நாவினுலுணர்வர்,— அ அன்னை மேல் பரிந்து அருள் பார்வை செய்வார்-அப்பிட்டமுதைத் தமக்குக்கொடுத்த அவ்வம்மைமீது முன்னையினு மிக அன்புகூர்க்கு திருப்பா நோக்கஞ் செய்வார். எ-று. (கங்க)

பிட்டுநன் நென்று கூறிப் பிறைமுடி யசைப்பார் வேட விட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமிதென்பார் கொட்டுடன் கவிழ்த்த கூடை கொண்டுநின் ரூடல் செய்வார் வெட்டிமண் சூவிப்பா ரோடி விரைதடிப் பாய்ந்து மீள்வார்.

இ--ள்: பிட்டு கண்று என்று கூறிப் பிறை முடி அசைப்பார் - இப்பிட்டு வாவர மிக உன்றுகவிருக்கின்றதென்று சந்கரங் கூறிப் பிறை

வயயுடையசிரகை மகிழ்ச்சியினால் அசைப்பர்,—வேடன் இட்டமென் தணையின் ஈசனுக்கு இது சால ஆம் என்பார் - கண்ணப்பாயனுராகிய வேடுவர் திருக்காளத்தி. மீசருக்குப் படைத்த மென் றசையமுதினும் இஃதிம்துரைச் சோமசுந்தரக்கடவுட்குப் பூரண பிரீதியாகுமென்பர்,— கொட்டு உடன் கவிழ்த்த கூடை கொண்டு நின்று ஆடல் செய்வார் - தோளின்கணிட்ட மண்டொடுகருவியுடன் சிராசிற் கவிழ்த்த கூடையையுக் கொண்டு நின்று ஆனந்தக் கூத்தாவுவர்,—மன் வெட்டிக் குவிப்பார் - மண்ணை வெட்டிக் குவித்து,—ஒடி விரைந்து அடிப் பாய்ந்து மீள்வார் - அடியளக் கெல்லை குறித்துவிட்டுப் பின்னுக்கோடிச்சென்று மீள முன் ஊக்கு விரைந்தோடி வந்து அம்மணற்குன்றைக் கடக்கு அவ்வெல்லைக் கப்பாற் குதித்துத் திரும்புவர். எ-று. (கங்)

பரிவுடை மனத்தி னாளும் பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை அடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறு
ஞானுடை வழுதி தூதர் காண்பரே ஊறுகண் செய்வா
மிருவினை ஏடையேன் மற்றின் கென்செய்வே ஜென தீனந்தாள்.

இ—ள்: பரிவுடை மனத்தினாளும் பரமர் தம் செய்தி கண்டு - சிவகாருண்ணியம் பொருந்திய மனத்தையுடைய வக்திபுக்கு சோமசுந்தரக்கடவுளின்து திருவிளையாடலைக் கண்டு,—கரையினை அடைத்தல் வேண்டும் என்று தன் கருமம் கூறாள் - அணைகட்டுதல் செய்யவேண்டுமென்று தன் காரியத்தைக் குறித் தொன்றும் பேசாதவாய்,—உரன் உடை வழுதி தூதர் காண்பரேல் உறுகண் செய்வார் - வலியையுடைய பாண்டியன்து தூதுவர் காண்பாராயின் எமக்குத் துன்பஞ்செய்வார்,—இரு வீளை உடையேன் மற்றிங்கு என் செய்வேன் என நினைந்தாள் - இருவினையையுடைய பாலியாகிய தமிழேன் இதற்கு யாது செய்வேனென்று பலவற்றையுமென்னினாள். எ-று. (கக்)

மற்றவ விலைமை வெள்ளி மன்றுணின் ரூடு கிள்ற
கொற்றவ ரறிக்கு பின்னுங் கூடைமண் கரைமேற் கொட்டி
யற்றவிக் கரையை யன்னே பொல்லையி லடைப்ப னின்னே
சற்றிகற் கிரங்கா தேகுன் றகவுடை மனையி லென்றூர்.

இ—ள்: அவள் சிலைமை வெள்ளி மன்றுள் நின்று ஆடுகின்ற
கொற்றவர் அறிக்கு - அவ்வந்தியின்து அங்கிலைமையை வெள்ளியம்பலத்

தின்சனின்று திருக்டனஞ்செய்தருளும் பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவு வொன்னுங் கூவியாளர் திருவளத்தடைத்து, —பின்னும் கூடை மண்கரை மேல் கொட்டி - பின்னரும் ஒரு கூடை மண்ணைக் கரையிலே கொட்டி விட்டு, —உற்ற இக்கரையை அன்னே யான் ஒல்லையில் அடைப்பன்—உனக் காக விடப்பட்ட இக்கரையை மாதாவே நான் விரைவாக அடைப்பேன் -- நீ சுற்று இதற்கு இரங்காது உன் தகவு உடை மனையில் இன்னே ஏகு என்றார். நீ சிறிது மிதன் பொருட்டு மனமிரங்காது உன்றகுதியையுடைய வீட்டிற்கு இப்பொழுதே செல்வாயென்று கூறியருளினார். எ-று.

நீரணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப வேகத்திற்கு முகக்கு நூடன் ரூன்மனை புகுது மெல்லைக் கூறாருந் தவக்கின் மிக்காள் கோலறை யடைப்ப வஞ்சி மாறிடு திரைக்கை தன்னுற் ரூழுதனள் வைகை மங்கை.

இ—ள்: நீறு அணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப-விழுதுதியையனிக்க நிஷ்களங்கமாகிய திருமேனியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுவுள் அனுப்ப, —தோல் திரை முகத்தினை ஏகித் தன் தோல் மனை புகுதும் எல்லை - தோல்திரைந்த முகத்தையுடைய வந்தி சென்று தன் பழைய வீட்டிற் புகும்பொழுது, —கூறும் அரும் அரும் தவத்தின் மிக்காள் கோல் அறை அடைப்ப-விதந்து கூறுதற்கரிய தவத்தான் மேம்பட்ட வந்தியின்து பாக மாகிய செய்கரையைச் சிவரூபான் அடைக்கும் பொழுது, —வைகை மங்கை மாறிடு திரைக்கை ஆல் தொழுதனள் - வைகைத்தியாகிய பெண் வேகந்தனிகின்ற திரைகளாகிய கைகளினாலே சுவாயியை அஞ்சலிசெய்தனள். எ-று.

(சக)

சிறங்கபாண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக நிறந்துகூடி கொன்றை நீழு னிறைமண லைனயதாக அறுங்தொழின் முயற்சி யாலே யுயங்கிமைய் பின்த்தார்போல மறைந்துல கெங்கு மான வள்ளார் பள்ளி கொண்டார்.

இ—ள்: மண்கூடை வேணித் திருமுடிச் சிறந்த கொட்டை ஆக-மண்சமக்குங் கூடை சுலட்டையையுடைய திருமுடிக்கழிய தலையைனா யாகவும், —நிறம் திகழ் கொன்றை நீழுல் நிறை மணால் தீண ஆக - பொன் னிறம் விளங்கும் பூவையுடைய கொன்றைமராநீழிலே நிறைந்த மணால் சமனமாகவும், —அறும் தொழில் முயற்சியால் உயங்கி மெய் இளைத்தார்

போல,—மிகுஞ் தொழின் முயற்சியாலே அறவருக்கிச் சரீர மினாத்தார் போன்று,—உலகு எங்கும் மறைந்து ஆன வள்ளலார் பள்ளிகொண்டார். உலகெங்கும் விறகிற நீயைப்போல வியாபித்து மறைந்துள்ளிருக்கும் வள்ளலாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பள்ளிகொண்டருளினார். எ-று. (சு)

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கா ரோங்கிய கருமஞ் செய்வா ராகியொன் பிரம்பு தாங்கிப் பாங்குகின் றவரை நாடிப் பகிர்ந்தகோ வறையி இள்ள தீங்குநன் குணர்வி ரெண்ணச் சென்றகன் கரையிற் சேர்ந்தார்.

இ—ள்: ஆங்கு அவர் துயிலும் எல்லை - அங்குனமவர் ஆனந்த நித்திரை செய்தருளஞ் சமயத்து,—அருள் பெரு வாழ்வின் மிக்கார்-திரு வருளானுய பேரானந்தப் பெருவாழ்வின் மிக மகிழ்புவராகிய திருவாத ஆராடிகள்,—உங்கிய கரும் செய்வார் ஆசி ஒண் பிரம்பு தாங்கிப் பாங்கு நின்றவரை நாடி - உயர்வாகிய இராசகாரியங்களைத் தங்கிழின்று நடத்து பவராகிக் கையில் அழகிய பிரம்பைக்கொண்டு பக்கத்தே நிற்குங் காரிய தரிசிகளைப் பார்த்து,—பகிர்ந்த கோலறையில் உள்ள நன்கு தீங்கு உணர்வீர் என்ன - அவரவர்க்கு வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட உடைகரைப்பாகங் களினுள்ள குன்றுணவுகளைப் பார்த்தறிமினென்று பணிக்க,—சென்று அகன் கரையில் சேர்ந்தார் - அவர்கென்று விசாலமாகிய அச்செய்கரை யையடைந்தார். எ-று. (சு)

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவரு மென நயந்து சங்கர னடைக்கு நீடு தடங்கரை யவர்க ஸெய்தி யெங்கனு முயர்ந்து தாழ்ந்த திவ்விடம் யார்க்கு நேர்ந்த பங்கிது மொழிமி னென்ன நின்றவ ரிவை பகர்ந்தார்.

இ—ள்: அவர்கள் யாவரும் நன்கு உற அடைத்தல் செய்தார் என நயந்து - அக்காரியதரிசிகள் பங்காளரைனவரும் உடைகரையைச் செவ்வி தாகக் கட்டினார்களொன்று மனமகிழ்க்குது,—சங்கரன் அடைக்கும் நீடு தடம் கரை எய்தி-சுக்தரேசராகிய கூலியாளர் நின்றடைக்கு நெடிய விசாலமாகிய கரையை யடைந்து,—எங்கனும் உயர்ந்து இவ்விடம் தாழ்ந்தது-இவ்வெண மற்றெவ்விடங்களு முயர்க திவ்விடமாத்திரக் தாழ்ந்திருக்கின் றது,—இது யார்க்கு நேர்ந்த பங்கு மொழிமின் என்ன - இஃதி யார்க்கு வகுத்து விடப்பட்ட பங்கு சொல்லுங்களென்று வினவ,—நின்றவர் இவை பகர்ந்தார் - அங்கே நிற்கின்றவர்கள் இவைகளைக் கூறி னார். எ-று. (சு)

பெருவள் நீடு கூடற் பிட்டுவிற் றணவு கொள்வா
ளோருமுது மடங்கைக் காளா பொருவன்வங் திங்கு னெய்தி
யிருநில மகழுந்து கூடை யுட்சொரிங் திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன் சிக்துவ னருதல் செய்வான்.

இ—ள்: பெரு வளம் நீடு கூடல் பிட்டு விற்று உணவு கொள்வாள்
ஒரு முது மடங்கைக்கு ஆளாய் ஒருவன் வங்து இங்ஙன் எங்தி - பெருஞ்
செல்வம் அபிவிருத்தியடையும் இம் மதுரைமாககரத்திலே பிட்டு விற்றுன்
பவளாகிய வங்தியென்னுமொரு வயோதிகப்பெண்ணுக்குக் கூலியாளாய்
ஒரு காளைவங் திவ்விடத்தையடைந்து, — இரு நிலம் அகழுந்து கூடையுள்
சொரிக்கு இரங்கி நிற்பன் - பெருமை பொருங்திய மண்ணைவெட்டிக்
கூடையின்கணிட்டு இதனைத் தனித்தெடுப்ப தெங்கனமென்று மனமிரங்
கிச் சிறிது வாளா நிற்பன், — சிரமிசை எடுத்து மீள்வன் - பின்பு தலைமீ
தெடுத்துவைத்து மண்கொட்டப்படுமிடத்திற் கெதிர்ப்பக்கஞ் செல்வான், —
சிந்துவன் - அப்பக்கத்தனை காணப்படாமையினால் இஃது மிகுபாரமா
யிருக்கின்றதென்று அம்மண்ணைக் சிதறுவான், — நகுதல் செப்வான் -
இஃதென்னை திசை மயக்கமாயிற்றென்று சிரிப்பான். எ-று. (சநு)

பாடுவ னடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுகிண் கரையி லேறச் சொரிகுவ னெடிது நிற்ப
நேடுவ நேடி மீள்வ நெரு கைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னில் வருவன்வா வென்னிற் போவான்.

இ—ள்: பாடுவன் ஆடல் செய்வன் - பொழுது போக்குதற்
பொருட்டுக் கொண்ணேனின்று பாடுவான் கூத்தாடுவான், — பைய ஓர்
கூடை மண்ணை நீடு திண் கரையில் ஏறச் சொரிகுவன் - பின்பு மெல்ல
நடந்து ஒரு கூடை மண்ணை கெடிய திண்ணையிப் கரையில் விழுக் கொட்டு
வான், — கெடிது நிற்பன் - அதனால் மிக மெலிக்கவன் போன்று செடுநே
ரம் அசையாது நிற்பான், — ஒடுவன் ஒடி மீள்வன் - பின்னர் விரைக்
தோடுவான் ஒடிக் கடிது திரும்புவான், — ஒருகை மண் கரையில் ஏறப்
போடுவன்- ஒரு கைப்பிடிமண்ணை மறித்துக் கரையில் விழுப் போடுவான்,
போக என்னில் வருவன் - நீ போவென்றால் வருவான், — வா என்னில்
போவன் - நீ வாவென்றால் போவான். எ-று. (சங்)

பிட்டினை நுகர்வ ணையா பெரிதுநன் ரென்று கையைக் கொட்டுவன் செய்கை காணி லரசிளங் சூமர ஞெப்பா ஜெட்டலர்க் கொன்றை நீழ ஜெட்டுதூயில் கொள்கின் ரூனங் கட்டுரை சிறிதுங் கேளா எவன்றைக் காண்மி ஜென்றூர்.

இ—ள்: பிட்டினை நுகர்வன் - பின்னர் வக்திபாகிய எசமாட்டி கொடுத்த பிட்டிகையள்ளி உண்பான், - ஜயா பெரிதும் என்று என்று கையைக் கொட்டுவன் - ஜயா இப்பிட்டி மிகவு நன்றென்று கூறிக் கையோடு கையைக் கொட்டுவான், - செய்கை காணில் அரசு இளம் குமரன் ஒப்பான் - அவன்து இன்னோன்ன செல்வச்செயல்களை நாமுற்று நோக்குமிடத்து அரசினங்குமரனையே ஒக்கின்றூன், - கெட்டு அலர்க் கொன்றை நீழல் கெடும் தூயில் கொள்கின்றூன் - அவன் கெடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரசிழவிலே செந்துகோம் நித்திரை செய்கின் றூன், - கம் கட்டுரை சிறிதும் கேளான்-கல்வியாளாகிய உனக்கு இவை கண்மையவல்லவென்று நாங்கூறுமுறுதிமொழிகளு ஜொன்றையு மொரு சிறிதும் பொருட்புத்துகின்றிலன், - அவனைக் காண்மின் என்றூர் - அவனை இதோ பாருங்களென்று சுட்டிக்காட்டிக் கூறினார். எ-று.

என்றலு மவனை யிங்கே கொணர்மினென் றவரு ணின்ற வன்றிற லொருவன் கூற வாரியன் வல்லை யோடிச் சென்றலு ஞான யோகச் செழுங்துயி லொழிந்து மூன்று துன்றிய புரங்கள் செற்றூர் துண்வெணன விழித்தெ முந்தார்.

இ—ள்: என்றலும்-என்றிங்வா றவர்கள் கூறுதலும், - அவருள் வின்ற வன் திறல் ஒருவன் அவனை இங்கே கொணர்மின் என்று கூற - அக்காரியதரிசிகளுள் நிற்கின்ற மிக்க வலிமையுடைய ஒரு அதிகாரி அக்கல்வியாளனை இங்கே எழுமுன் கொடுவருகவென்று பணிக்க, - ஆரியன் வல்லை ஓடிச் சென்றலும்-அதுகேட்டகாரியதரிசிகளு ஜொருவன் விரைக் தோடிச் சென்று சமீபித்தலும், - மூன்று துன்றிய புரங்கள் செற்றூர் ஞான யோகச் செழும் துயில் ஓழிக்கு துண்வெண விழித்து எழுந்தாள்- சிவபெருமானுகிய கல்வியாளர் ஞானயோகமாகிய ஆண்த நித்திரைசெய் தலை நீக்கித் திடுக்கெனக் கண்களைவிழிக் தெழுந்தார். எ-று. (ச.ஈ)

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோக்கி மொழிக்கனல் சிந்தி யங்க முன்னவன் றன்றை யெய்த

கசஅ

திருவாசலூரடிகள் புராணம்.

வழைத்தலும் வருதல் செய்யா தஞ்சினின் றிரங்கல் கண்டு பழித்தவர் செங்கை பற்றி யீத்தனன் பரிவி லாதான்.

இ—ள்: விழித்தலும்-மேற்கறிய பிரகாரம் அவர் நித்திரைவிட பெழுதலும்.—கடிது சென்ற ஆரியன் வெருவ நோக்கி - விரைங்து சென்ற அக்காரியதரிசி அவர் அஞ்சம்படி வெகுண்டு பார்த்து,—மொழிக் கணல் சிந்தி - கொடுஞ்சொற்களாகிய அக்கினியைச் சிதறி, அந்த முன்ன வன்றன்னே எய்த அழைத்தலும் - அவ்வதிகாரியிடத்து வருப்படி அழைத்தலும்,—வருதல் செய்யாது அஞ்சி நின்று இரங்கல் கண்டு - அவரங்வனம் வாராது பயந்துள்ள றமுதலைக்கண்டு,—பரிவு இலாதான் பழித்து அவர் செம் கை பற்றி ஈர்த்தனன் - சீவகாருண்ணியமில்லாத அக்காரியதரிசி இவ்வளவுதானு நின்குறும்பென்று இழிமொழிகளால் வைது அவருடைய சிவந்த கையைப் பிடித்திமுத்தான். எ·று. (சக)

அங்கவன் கடிதிற் றள்ளி யண்ணலை யெண்ணி லாத தீங்கினன் முன்னர்க் கொண்டு சேறலும் வெகுட்சி யெய்திப் பாங்குநின் றவரு ணின்ற பாவியைப் பாவி நோக்கி யீங்குவேங் குருதி சோர வடித்திடிங் கிவனை பென்றுன்.

இ—ள்: ஆங்கவன் அண்ணலை எண் இலாத தீங்கினன் முன்னர்க் கடிது தள்ளிக்கொண்டு சேறலும் - அக்காரியதரிசி கூவியாக எழுங் தருளிவந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை முடிவற்ற தீமையைடைய அவ்வதி காரிக்குமுன் விரைவாகப் பிடர்பிடித் துந்திக்கொடுசெல்லுதலும்,—பாவி வெகுட்சி எய்தி - பாவியாகிய அவ்வதிகாரி கண்டு கோபங்கொண்டு,— பாங்கு நின்றவருள் நின்ற பாவியை நோக்கி-தன்பக்கத்து நிற்பவர்களுள் ஒரு பெரும் பாவியைப் பார்த்து.—ஈங்கு வெம் குருதி சோர இங்கு இவனை அடித்திடு என்றுன் - இங்கே கொடிய இரத்தமொழுகுப்படி சீ இவனுக்குத் தப்பாது அடியென்றுன். எ·று. (திட)

கடுத்தசொல் வன்க ஞௌள் கதச்துடன் மாறு கையி லெடுத்தனன் முனிவர் விண்ணே ரெடுத்தனர் தொழுது செங்கை யடித்தன னடித்த போதி லன்புடை யரிவை பாகங் கொடுத்திலர் துணுக்க மெய்த மறைந்தனர் குறைவி லாதார்.

இ—ள்: கடுத்த சொல் வண்கஞௌளன் கதச்துடன் மாறு கையில் எடுத்தனன் - கடுஞ்சொல்லைப் பேசும் அத்தறுகண்ணன் அடிக்கும்படி

கோபத்துடன் கையிற் பிரம்பை எடுத்தான்,—முனிவர் விண்ணேர் செம் கை எடுத்துத் தொழுதனர் - அத்துராகிருதத்தைக்கண்ட இருடிகளுக் கேவர்களுக் கமது சிவந்த கைகளை உயர்த்திக் கூப்பிச் சிரில் வைத்துக் கும்பிட்டனர்,—அடித்தனன் - அப்பொழுது அத்துரான்மா கிஞ்சித்தும் கிருத கிருத்திய பரியாலோசனையில்லாதவனும் அடித்தான்,—அடித்த போதில் - அவ்வாறவ னடித்ததருணத்தில்,—துறைவு அஸாதார் அண்பு உடை அரிவை பாகுங் கொடுத்திலர் - அதனாற் றமக்கொரு குறைவுமில்லாத சிவபெருமானுனவர் தம்மாட்டபரிமித அன்பையுடைய சத்தி பாகமாகிய வாமபாகத்தை அவ்வடி படும்படி கொடுத்தாரல்ஸர் — துணுக்கம் எய்த மறைந்தனர்-அங்குள்ளவரெல்லாங் திடுக்கிட அந்தர்த்தானமாயினார். எ-ஆ.

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுங்
 தன்மயைங் கைபார்மேலு மமைச்சர் மேலு
 மார்மேலுங் சென்றுபொருங் சேனை மேலு
 மயன்மேலு மான்மேலு மறவோர் மேலுங்
 தேர்மேல்வெம் யகன்மேலு மதியின் மேலுங்
 கிறங்குளவிக் கிரன்மேலுங் தேவர்மேலும்
 பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்கண் மேலும்
 பட்டதறன் மெய்யிலடி பட்ட போதே.

இ—ள்: அன் மெய்யில் அடிபட்ட போது - சங்காரகருத்தாவாகிய சிவபெருமானது திருமேனியில் அடிபட்டதருணத்து, அவ்வடி,—தார் மேல் விண்று இலங்கு புய வழுதிமேலும் - மாலையானது மேனின்று விளங்குதற்குக் காரணமாகிய புயங்களையுடைய பாண்டியராசன்மீதும்,—தன் மனை மங்கையர் மேலும் - அவ்வரசனது இஸ்வாத்துக்கைத் தருமபத் தினிக்கன்மீதும்,—அமைக்கர் மேலும் - அவனது மக்கிரிகண்மீதும்,—ஆர் மேலும் சென்று பொரும் சேனை மேலும் - எத்துனை வலிமையுடைய பகைவர்மாட்டு மஞ்சாது சென்று யுத்தஞ்செய்பு மவலுபைடைய சேனைகளின் மீதும்,—ஆயன் மேலும் - பிரமாவின்மீதும்,—மால் மேலும் - விள்ளுவின்மீதும்,—அறவோர் மேலும் - சகனர்முதலிய துறவிகண்மீதும்,—தேர் மேல் வெம் பகல் மேலும் - ஒருருளையினையுடைய தேரின்கணிவர் க்குசெல்லும் உஷ்ணத்தையுடைய சூரியன்மீதும்,—மதியின் மேலும் - சக்திரன்மீதும்,—சிறங்குள இக்கிரன் மேலும் - முப்பத்துமுக்கோடி தேவர் கலுக்கும் காயகமாகிய சிறப்பையுடைய இந்திரன்மீதும்,—தேவர் மேலும்-

ஓழிந்த அத்தேவர்களைமீதும்,—பார் மேலும் - பூமியின்மீதும்,—கடல் மேலும் - சமுத்திரத்தின்மீதும்,—மரங்கள் மேலும் பட்டது - மரங்களின்மீதும் ஒருங்கே பட்டது. எ-று. (நூ)

தந்தமுரு வொழிர்துபிறி ஆருவ மாசிச்
சதுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு
மந்தமுக நெரிவரிதாய் வெளியே நின்ற
வண்ணலார் வடிவில்தி பட்ட போதி
லெந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோர்க
ளோம்முடவி லடியுறைத்த தென்று கூற
முந்தியெழும் பன்மொழிக ஞாகந்த வெல்லை
மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழுக்கம் போன்று

இ—ள்: சதுர் முகனும் சங்கு ஆழி தரித்த மாலும் தம் தம் உரு
ஓழிந்து பிறஞ உருவும் ஆகி - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமாவனு சங்கு
சக்கரங்களைத் தாங்கும் விட்டனுவங் தத்தம் நிசருபங்களைவீட்டு முறையே
அன்னமும் பண்நியுமாகிய வேற்றுருக்கொண்டு தேடி,—அந்தம் முதல்
அறிவு அரிது ஆய் வெளியே நின்ற அண்ணலார் வடிவில் அடி பட்ட
போது - முடிவு முதலு மறிதற்கரிதாகி மறைந்து நிற்பினும் தம்மெய்யடி
யார்க் கங்கனம் வெளிப்பட்டு நின்றருளு மெப்பொருட்கு மிறைவராகிய
சோமசுந்தரக்கடவுளினது திருமேனியில் அவ்வடிப்பட்டதருணத்து,—
எந்த உலகங்களினும் இருந்துணோர்கள் எம் உடலில் அடி உறைத்தது
என்று கூற முந்தி எழும் பல் மொழிகள் - எல்லாவுலகங்களினும் வசிப்ப
வர்களும் எங்கள் சரீரத்தில் அடி பட்டதென்று தனித்தனி ஒருங்கு கூறு
கலான் முற்பட்டெழும் பலதிறக்கொற்களி ஞைவிகள்,—உக அந்த எல்லை
மோகரிக்கும் எழு கடவின் முழுக்கம்போன்ற - உகமுடிவின்கட் கொர
தனிக்குஞ் சத்த சமுத்திரங்களின் பேரேரவிபோன்றன. எ-று. (நூ)

மாயையெனுவ் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள்
வண்ணவெறனு மெண்ணிலா வண்டத் துள்ளு
மேயவகை யெண்பத்து நான்கு தூரு
பிரமான பலயோனி யெவற்றி னுள்ளு

ஏயவுயிர்க் குபிராகி நிற்குங் தன்மை
யவனிதலத் தஞ்சான ரநித்து பாதச்
சேயமலர் வழுத்துதற்கோ கூவி யாளாப்ச்
சென்றமுடி மண்கமங்கலார் தில்லைநாதர்.

இ—ள்: மாயை எனும் கரும் பெரிப் புனல் மேல் மொக்குள் கவண்ணம் எனும் எண் இலா அண்டத்து உள்ளும் ஏய் மாயையென்று சொல்லப்படுவ் கருமையாகிய பெரிய கடலிலே தோன்றும் குழிபிகள் போலும் அளவற்ற அண்டங்கடோறுமூளா,—பல எண்பத்து நான்கு தாரூயிர யோனி வகை ஆன எவற்றின் உள்ளும் ஆய உயிர்க்கு உயிர் ஆகி நிற்குங் தங்மை-மிகுதியாகிய எண்பத்துநான்குநாரூயிர யோனி பேதத்தை யுடைய ஆன்மவர்க்கங்கட்டகல்லாம் பராமான்மாவாகி உண்ணின்றியக்குங் தமது குக்குமத்தன்மையை —அவனி தலத்து அஞ்சானர் அறிந்து பாதச் சேய மலர் வழுத்துதற்கோ - இங்கில்லவுகத்துள்ள அஞ்சானிகளும் பிரத்தியசுமாக அறிந்து தமது சிவங்கத் திருவுடித்தர்மரைகளை வணங்கித் துதித்துக் கடைத்தேறும்பொருட்டேயோ,—தில்லை நாதர் கூவியாளாய்ச் சென்ற முடி மன் சமந்தார் - சிதம்பரசபாநாயகர் வக்திக்குக் கூவியாளா கிச் சென்ற தங்திருமுடியில் மண்கமங்கலர்னார். எ-று. (கு)

மையஜெயுங் திருமிடற்றூர் மெய்பிலடி வாதலு
ரையரூடம் பினுங்கடிது படுதலுமே யபர்வெப்பு
யுய்யவெனை யாட்கோள்வா னுவங்தொருவர்க் காளாக
மெய்யசெழுங் தருளினநோ வென்றென்று மிகசிகாங்து.

இ—ள்: மை அனையும் திருமிடற்றூர் மெய்யில் அடி வாதலூரை
யர் உடம்பினும் கடிது படுதலும் அபர்வ எய்தி - நஞ்சக்கறைபொருக்கிய
திருக்கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது திருமேனியின்கட்பட்ட அவ்
வடி திருவாதலூரடிகளுடைய திருமேனியிலும் அப்பொழுதே படுதலும்
அவர் அறிவழித்து பின்னர்த் தேறி,—மெய்யர் உய்ய எனை ஆட்காள்
வான் உவர்து ஒருவர்க்கு ஆன ஆகி எழுந்தருளி ணரோ என்று என்று மிக
சொக்கு-மெய்ப்பொருளாகிய நஞ்சிவபெருமான் தமியே னுப்யும்பொருட்டு
என்னை யாட்கொண்டருளும்படி நாயேனை யுவங்து தாமொருவர்க்குக்
கூவியாளாகி ஈண்டெழுந்தருளினாக வேண்டுமென்றென்று சிக்தித்து
மனம் மிகவுமிரங்கி. எ-று. (கு)

தம்பெருமை யறியாத தம்மிறைவர் சமக்கிரங்கிக் கப்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும்போதில் வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் னரியர்கள் விரைந்தோடி யும்பர்பிரான் திருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.

இ-ள்: தம் பெருமை அறியாத தம் இறைவர் தமக்கு இரங்கி - திருவாதனுரடிகளானவர் தம்பெருமையைத் தாம் அறியாத தங்கடவுளாகிய சிவபெருமான்பொருட்டு மனமிரங்கி, -கம்பிதமும் கண்ணீரும் வரக் கவற்சி உறும் போதில்-அச்சத்தாற் சரீரங்களும் அப்பாற் கண்ணீருமுன் டாக மனம் கவலைவிகுஞ்சமயத்தில், -ஆரியர்கள் வெம் பிறவி தொலைத் தார்முன் விரைந்து ஒடி - காரியதரிகள் கொடிய பிறவியை நீங்குச் திருவாதனுரடிகளுக்கு முன் விரைந்தோடிச் சென்று, -உம்பர் பிரான் திருவிளையாட்டு எல்லாம் அங்கு உரைத்தார்கள் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல்களையெல்லாம் அங்கே ஒன்றேழியாது விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள், எ-று,

(குச)

வேட்டுருகும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங் கேட்டுமெனாங் தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன் மணசுமந்தவிடந் கொடுபோய்க் காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்விடநேர் கடிதெய்தி.

இ-ள்: வேட்டு உருகும் பெரும் காதல் வித்தகர் இந் தன்மை எலாம் கேட்டு - தரிசிக்கவிரும்பி மனம் செக்குநெக்குருகும் பேராசையை யுடைய சாதுரியாகிய திருவாதனுரடிகள் இச்சம்பவங்களையெல்லாக் கேட்டு, - மனம் மிகத் தளர்ந்து விழிப் புனல் கிளர்ந்து பெருக - மன மிக மெலிந்து கண்ணீர் ததும்பிப் பெருக, - வாள் திகழும் சடை அண்ணல் மன் சமந்த இடம் கொடு பேரய்க் காட்டும் என மொழிந்து-செவ்வொளி விளங்குஞ் சடையையுடைய சொக்காதசுவாமி தம தருமைத் திருமூடியில் வைத்து மன் சுமந்தருளிய பெரும்பேற்றையுடைய ஸ்தானத்தை என்னைக் கொடுசென்று நீவிர் காட்டுவ்வென்று, - அவரோடு அவ்விடம் கேர் கடிது எய்தி - அக்காரியதரிசிகளோடவ்விடத்து கேர் வழியால் அதி சிக்கிரத்திற் சென்று. எ-று.

(கு)

அழுங்கியரும் பெருநாகி லடியேனும் வீழாம
லெழுங்கருங்கும் பெரியோனே யெங்கனுளா யெங்றென்று

தொழுங்கரமுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.

இ—ள்: மெய் அன்பு ஆளர் - மெய்யன்பையாளுந் திருவாதலுடி
கள்,—அடியேனும் அரும் பெரு நரகில் அமுங்கி வீழாமல் எழுந்தருளும்
பெரியோனே - புழுதநாயினும் கடையேனுகிய தமியேனும் ஏறுதற்கரிய
பெரிய சிரயமாகிய படிகுழியின்கண் வீழ்ந்து வருங்கி அமிழ்ந்துவண்ணளம்
முன்னர்க் குருமூர்த்தங்கொண்டெடுமுந்தருளிவந்த பெருந்தகைமையை
யுடைய சுவாமீ,—எங்கண் உளாய் என்றென்று-இப்பொழுது தமியேனுக்
கெவ்விடத் தொளித்தருளினீரென்று பன்னிப்பன்னி,—தொழும் கரமும்
கண்ணீரும் தளங்கிய மெய்ப்புளகமும் ஆய் - கும்பிடுங் கைகளும் மாச்பில்
வண்டலாடுங் கண்ணீரும் நடுங்குகின்ற சரீரத்தில் அரும்பிய புளகமுமாகி,-
விழுந்து புரண்டு இவ்வாறு புலம்பினர் - அந்தத் திவ்விய ஸ்தானத்தில்
வீழ்ந்து தமது திருமேனியில் அப்புழுதி திவஞும்படி பலதாம் புரண்டு
குழ்க்கறும் இந்தப்பிரகாரம் வியாகுலங்கொண்டு புலம்புவாராயி னர் எ-று

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும் போதுடவிற்
க.றுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழையாதோ.

இ—ள்: நீறு படும் பொன் மேனி நின்மலனே - விபூதிதரிக்கப்
படும் பொன்போலுங் திருமேனியையுடைய மலரகித்தரே,—நெடும் கங்கை
ஆஹ படும் சடைமுடியாய் - நெடிய கங்காதி பிராவாகிக்குஞ்சடாமுடியை
யுடையவரே,—அடியவர்கட்கு எளியானே - அடியவர்கட் கெளியவரே,—
மாறு படும் புரம் எரித்தாய் - வேத நடையோடு மாறுபட்ட திரிபுரங்களை
எளித்தவரே,—உடவில் மாறு படும் போது - தேவரீருடைய திருமேனி
யிற் பிரம்படிபடும்போது,—உடவில் கூறுபடும் சிவஞானக்கொம்பின்
உளம் குழையாதோ - அத்திருமேனியின்கட் கூறுபட்ட சிவஞானக்கொம்
பாகிய உழையம்மையினது திருவளம் வருங்கிற்றில்லையோ. எ-று. (கிக)

கொங்கையான் மணிமார்பிற் குறியிடுமெவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை மண்சுமக்க மதித்தாளோ
கங்கையா எலைக்கரத்தாற் கரைத்தில்லோ புள்ளுருவாம்
பங்கையா சனன்றியாப் பணிமுடியென் நறியாளோ.

இ—ள்: கொங்கையால் மணி மார்பில் குறி இடும் அவ் வீறு உடைய மங்கையாள் பெருமானை - தந்தனங்களான் மாணிக்கமணிபோ ஹங் திருமார்பிலே தழும்புபுடுத்திய அவ்வெந்றிப்பாட்டையுடைய காமா கூவியம்மைக்குப் பிராணநாயகராகிய சிவபெருமானை,—கங்கையாள் மன் சுமக்க மதித்தானோ - கங்கையாகிய மாற்றுண் மண்சுமப்பிக்கும்படி கருதி ஞோனோ,—அலைக் கரத்தால் கரைத்தில்ஞோ - அக்கங்கை தான் வைகுமம் முடிமண்ணைந் திரையாகிய கைகளாற் பின்பு கரைத்தளித்தாளில்லையோ - புள் உருவாம் பங்கையாசனன் அறியாப் பணி முடி என்று அறியானோ - அன்னப்புள் வடிவாகிய பிரமாவம் அறிந்து கோட்டற்கிய அதிவிசேடத்தை யுடைய திருமுடியென்று அவள் அறியானோ. எ-று. (கூ)

பிரமனுடன் நிருமாலும் பிறப்பகலப் பலகாலும்
பரிவினுடன் றருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வாயிரவாப்
வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சும்மாடு.

இ—ள்: மண் சுமக்கும் சும்மாடு-தேவரீர் மண்சுமந்தருளிய சுமை யடையானது,—பிரமனுடன் திருமாலும் பிறப்பு அகலப் பலகாலும் பரிவிடடன் தரு மலரோ - பிரமவிஷ்ணுக்களாகிய இருவருங் தம் பிறவியறும் படி பலமுறையு மன்போடு சாத்திய பூக்களோ,—பத்தர் இடும் பச்சிலையோ - அல்லது அன்பர்கள் அருச்சித்த பச்சிலகளோ,—புரிதருசெம் சடையோ-அல்லது முறுக்கைத்தருஞ் சிவந்த சடையோ, ஏல் புது மதியோ- அல்லது கல்ல ஒரு கலையாகிய புதிய சங்கிரனே,—வரி அரவின் ஆயிர வாய்ப் பல படமோ - அல்லது ரேகையையுடைய சர்ப்பத்தினது ஆயிரம் வாய்களையுடைய பல படங்களோ. எ-று. (கூ)

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவம் பலமாக
வலையெறியும் புனலோசை யந்தரதுங் துபியாகத்
தலைவனநடங் கண்டார்க் வரவுமெனுங் தவழுனியுங்
கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மானுரோ.

இ—ள்: கலை அறியும் புகழ் வைகைக் கரை திரு அம்பலம் ஆக - தால்களான றிச்து பேசப்படும் புகழையுடைய வைகைநதிக்கரை அழிய வெள்ளியம்பவமாக,—அலை ஏறியும் புனல் ஓசை அந்தர தங்குபி ஆக -

திரைமறிகின்ற நீரினதொலி தேவதுந்துபிகளாக,—தலைவன் நடம் கண்டார்கள் - பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய மண்சுமக்குஞ் திருவிளையாட்டாகிய திருநடனத்தை நேரே தரிசித்த ஏனைக் கல்யாளர் களுங்காரியதரிசிகளும் பிறருமெல்லாம்,—அரவம் எனும் தவமுனியும் கொலை தவிரும் புலி என்னும் குல முனியும் ஆனாரோ-பதஞ்சலியென்னுஞ் தவத்தையுடைய முனிவரும், ஒருமிழராயுங் கொலைசெய்யாத வியாக்கிரபாத ரென்னும் உயர்ந்த முனிவருமாயினார்களோ. எ-று. (கூ)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன் விழிக்கேற விரைதூரகங் தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொற் செண்டேறத் தேனேறு மலர்க்கொன்றைத் திருமுடிமேன் மண்ணேற யானேறஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வின்னுது.

இ-ள்: மீன் ஏறும் கொடித் தென்னன் விழிக்கு ஏற் - மீனை ஏழுதும் கொடியையுடைய பாண்டியராசனது கண்களுக்குப் புலப்பட,- விரைதூரகம் தான் ஏறுவது கண்டு தரும் கலை பொன் செண்டு ஏற் - விரைந்துநடக்கு மியல்பையுடைய குதிரையின்மீது தாயிவருதலைக்கண்டு அவ்வரசன் பரிசாகக் கொடுக்கும் பீதாம்பரம் அழகிய சுவக்கின்மீது தங்குதலானும், - தேன் ஏறு கொன்றைமலர்த் திருமுடிமேல் மண் ஏற் - தேன் பொருங்திய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்த திருமுடியின்மீதே மண்சுமையேறுதலானும், - யான் ஏறும் சிவபதமும் எனக்கு ஏற் இன்னுது - யான் எய்தக்கடவுதாகிய இனிய சிவபதப்பேறும் இனி எனக்கின்னுமையையுடையதாயிற்று. எ-று. (கூ)

பொன்னுலகத் துள்ளோரும் புரந்தரனுஞ் திருமாலு மன்னுமறைக் குரியோனும் வழியடிமைத் தொழில்செய்ப வன்னை தனக் காளாகி யணிவைகை யடைத்துடியுண் டென்னையருட் பணிகொள்ள விசைந்தனையோ விறையோனே.

இ-ள்: பொன் உலகத்து உள்ளோரும் - சுவர்க்கலோகவாசிகாகிய தேவர்களும், - புரந்தரனும் திருமாலும் மன்னும் மறைக்கு உரியோனும் வழி அடிமைத் தொழில் செய்ய - இந்திராலும் விஷ்ணுவும் நிலைபெறும் வேதங்கட்டுரிய பிரமாஷங் தேவரீருக்கு வழித்தொன்டு செய்யாகிற்பவும், - இறையோனே அன்னை தனக்கு ஆள் ஆகி அனிவைகை

அடைத்து அடி உண்டு என்னை அருள் பணி கொள்ள இசைந்தனேயோ-
கவாமி ஈண்டுத் தேவரீர் மாதாவாகிய வந்திக்குக் கூலியாளாகி அழகிய
வைகைநதிக்கறையை மண்சமந்தடைத்துப் பிரம்படியுண்டு, புழுத்த நாயி
ஞங் கடையேங்கிய தமியேனையும் திருவளத்து முகிழ்த் த பெருங்
கருணைத்திறத்தினுலே புத்தடிமைகொண்டருளத் திருவளம் பொருங்தி
நீரோ. எ-று. (கச)

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக் கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித் தலைமீது கவிழ்த்தகொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுநற் றவமுடையாள் பின்புவருங் திருக்கோல
மிட்டமுறக் தொழும்படி நான் கண்டிலனேயிறையோனே.

இ—ள்: அரைக் கட்டும் துணிச் சீரைக் கச்சையும் - திருவரை
யிற் கட்டிய கந்தையாகிய வஸ்திரக்கச்சையும், — அத் திருத் தோளில்
கொட்டும்-அந்த அழகிய திருப்புயத்தின்கட்கொண்ட மண்வெட்டியும், —
முடித்தலை மீது கவிழ்த்தது ஒரு கூடையும் ஆய் - சடையே முடியாகக்
கட்டிய சிரசின்மீது கவிழ்க்கப்பட்டதொரு கூடையுமாகி, — பிட்டு இடு
ஏல் தவம் உடையாள் பின்பு வரும் திருக்கோலம் - பிட்டமுதுபடைத்த
ஏல்ல தவத்தையுடைய எந்திபாகிய எசமாட்டியின்பின் வந்தருளிய கவித்
திருக்கோலத்தை, — இட்டம் உறந் தொழும்படி இறையோனே நான்
கண்டிலனே - எனதிச்சைப்படியெல்லாம் தரிசித்து வணங்குதற்குச்
கவாமி தமியேன் அத்தருணத்துத் தேவரீரைத் தரிசிக்கப்பெற்றேனில்
லையே. எ-று. (கநு)

தாருருஞ் சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்க
ணீரூரும் புகழ்வைகை கெடுங்கரைமே னின்றூரோ
சீருருங் கனகமுடித் தென்னவனே மதுரையெனும்
பேரூரி விருப்பவரோ பிட்டமுதிட்டருள்வாளோ.

இ—ள்: தார் ஊரும் சடைமுடியாய் - கொன்றைமாலைபெயருஞ்
சடாமுடியைடயவரே, — தவம் பெரிதும் முயன்றவர்கள் - தேவரீர்
மண்சமத்தலாகிய திருவிளையாட்டைச் செம்தருளுதற்குக் காரணமாகிய
சிவபுண்ணியங்களைப் பூர்வசனமங்களிலே மிகவுஞ்செய்தவர்கள், — நீர்
ஊரும் புகழ் வைகை கெடுங் கரைமேல் னின்றூரோ-நீர் பிரவாகிக்கும் புக
ழையுடைய இவ்வைகைதியினது செடிய கரையின்கண் எய்தினின்றவர்

களோ—தீர் ஊரும் கனகமுடித் தென்னவனே - அழகொழுதும் பொன் முடியையுடைய பாண்டியராசனே,—மதுரை எனும் பேர் ஊரில் இருப்ப வரோ - மதுரையென்னும் பெயரையுடைய இவ்விராசதானியின்கணுள்ள வர்களோ—பிட்டு அழுது இட்டருள்வாளோ - தேவரீருக்குப் பிட்டமு திட்டருளிய அவ்வம்மையோ, பணித்தருளூத. எ-று. (கச)

பொன்மொலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சமந்தேறுங் கொன் மலியுங் கோலறைறுங் குளிர்வைகைப் பேராறுங் கண்மெனும் பகைசிங்கக் கண் னுதல்வெம் பரியேறுங் தென்மதுரை மூதாரு மல்லவோ சிவலோகம்.

இ—ள்: புண்ணியர் பொன் மொலித் தலை மீது மண்சமந்து ஏறும் கொன் மலியும் கோலறைறும் - அறவியல்பினராகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் பொன்போலுஞ் சடாமுடியையுடைய திருமுடியின்மீது மண்சமந்தேறியருப்பெறும் பெருமைமிகுஞ்ச வந்தியினது இப்பங்குநில மும்,—குளிர் வைகைப் பேர் ஆறும்—குளிர்ச்சிபொருஞ்சிய வேகவதியென்னும் பெயரையுடைய இங்கதியும்,—கண்னுதல் கண்மம் எனும் பகை நீங்க வெம் பரி ஏறும் தென் மதுரை மூது ஊரும் அல்லவோ சிவலோகம் - அக்கடவுளானவர் தரிசித்த தம்மெய்யன்பரைக் கண்முதலிய மும்மலங்களும் விட்டு நிங்கும்படி வெவ்விய குதிரையின்மீ திவரங்தருளப்பெறுங் தெற்கின்கணுள்ள மதுரையாகிய பழைய இங்கரமுமன்றே சிவலோகமானது. எ-று. (கள)

இன்னவகை யன்புடையா ரிங்கினரா யிடைவைகைக் குதுனுதிரைப் பேராறுங் தொலையவழிந் ததுபின்னர்த் தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா மெனத் தெளிந்து வாதலூர் மன்னவர்தம் பால்வங்குது வணங்கியிது கூறுவான்.

இ—ள்: இன்னவகை அன்புடையார் இரங்கினர் - இந்தப்பிரகாரம் சிவபத்திமானுகிய திருவாதலூராடிகள் இரங்கானின்றனர்,—ஆயிடை துன்னு திரைப்பேர் வைகை ஆறும் தொலைய வழிந்தது - அப்பொழுது ரெருங்கிய அலைகளையுடைய பெரிய வைகைக்குதியும் முழுதும் நீர்வழிந்தது,—பின்னர்த் தென்னவனும் சிவன் செயலாம் எனத் தெளிந்து - அதன்பின்னர்ப் பாண்டியராசனும் இவை சோமசுந்தரக்கடவுளினுடைய திருவிளையாடலேயாமென்று நிச்சயித்தறிந்து,—வாதலூர் மன்னவர் தம்

பால் எய்தி வணங்கி இது கூறுவான் - அத்திருவாதவூரடிகளை அடைந்து தான் அரசனும் அவர் அமைச்சருமென்னும் அபிளாணபரித்தியாகனும் அவ்வடிகளை வணங்கி இதனை விண்ணப்பங்கொடுவினான். எ-று.

அந்தராத்ம் பதியினிழிந்க் கருள்புனைமாத் தியர்குலத்தில் வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி யெந்தைவயப் பரியேறல் காட்டியெனக் கொழியாத பந்தமறக் திருவுள்ளம் பற்றினைகற் றவத்தோனே.

இ—ள்: நல் தவத்தோனே - நல்ல தவத்தையுடையவரே, — அந்த ராத்மபதியின் வந்து-சிதாகாசரூபராகிய சிவபெருமானது முக்கியஸ்தா னமாகிய கைலாசகிரியினின்றும் வந்து, — அருள் புனை மாத்தியர் குலத்தில் இழிந்தருளி - அருளையுடைய ஆமாத்தியாது குடியின்கண்ணே திருவதாராஞ்செப்தருளி, — தமியேற்கு மந்திரி ஆய் மகிழ்வு எய்தி - தமியேனுக் கூச் சிரேட்டமந்திரியாகி மகிழ்ச்சியைத்தந்து, — எந்தை வயப்பரி ஏறல் காட்டி - எம்பாமபிதாவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் சின்மயமாகிய இடபத் தின்கண்ணறி வேதமாகிய குதிரையின்மீ திவராஞ்தருளுதலைத் தரிசிப்பித்து, இவ்வாறெல்லாம், — எனக்கு ஒழியாத பந்தம் அறத்திருவள்ளம் பற்றினை - தமியேனுக் கிதுகாறுமருத பாசக்கட்டறும்படி தேவரீர் திருவுள்ளம் பற்றியருளினீர். எ-று. (கூகு)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினெனன் ருணராமற்
திருமாலும் பரவரியான் நேவருடன் பரியேறு
மருமாயச் சூழலினு லமுக்காடை யண்டர்தொழும்
பெருமானுக் களித்தேனென் பிழைசெப்பேதன் பெரியோனே.

இ—ள்: திருமாலும் பரவு அரியான் தேவர் உடன் பரி ஏறும் அருமாயச் சூழலினால் - விஷ்ணுவாலும் இந்தன்மையரென்றறிந்து துதித் தற்கரிய சிவபெருமான் தேவர்களோடு குதிரையின்மீ திவராஞ்தருளிவாந்ததுறி தற்கரிய மாயாகுழ்ச்சியினான் மயங்கி, — கருமாளத் திருமேனி காட்டினன் என்று உணராமல் - தமியேனது பிறவியறும்படி உருவத்திருமேனி கொண்டு தம்மைத் தரிசிப்பித்தருளிவெரென் றறிந்துகொள்ளமாட்டாமை மேலும், — அண்டர் தொழும் பெருமானுக்கு அழுக்கு ஆடை அளித்தேன்- தேவர்களுங் தொழும் பெருங்தகைமையினையுடைய அக்கடவுட்கு அழுக்கு

வஸ்திரமொன்றைப் பரிசுகொடுத்தேன்,—பெறியோனே என்பிழை செய் தேன்-எம்பெருமானே எத்துணைப்பெருங் குற்றத்தைச் செய்தேன். எ-று.

அப்பனிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்கு [டி.ச் மெய்ப்பொருளென் றணராமல் வெய்யவினைப் பொருள்வேண் செப்பருமித் தறுகண்மை செய்வித்தேன் சிறுமையுளே னெப்பிழையும் பொறுத்தருளா யானரகிற் புகுதாமல்.

இ—ள்: அப்பு அணி செம் சடையானை அரும் பரிமேல் ஆன் ஆக்கும் மெய்ப் பொருள் என்று உணராமல்-கங்காசலத்தைத் தரித்த சிவங்த சடையையுடைய சிவபெருமானை அரிய குதிரையின்மேல் மனிதவுடிவாக வரச்செய்யும் மெய்ப்பொருள்தேவரீரென்ப துணராமாட்டாமை மேலும்,— வெய்ய வினைப் பொருள் வேண்டி கொடிய பொப்பொருளையே விரும்பி,— சிறுமை உனேன் செப்பு அரும் இத்தறுகண்மை செய்வித்தேன் - சிறுமையையுடைய பாவியேன் வாயாற் சொல்லுதற்கரிய இக் கொடிச் தண்டங்களைச் செய்வித்தேன்,—யான் கரகில் புகுதாமல் எப்பிழையும் பொறுத்தருளாய்-அபுத்திபூர்வமாகச் செய்தமையின், யானிரயத்தின்கட்பிரவேசியாதொழியும்பொருட் டிந்த எவ்வகைக் குற்றங்களையுங் தேவரீர் பொறுத்தருளுவீர். எ-று. (எக)

தூநாக மனிந்தபிரான் றுங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண் சமந்கபுகழ் போதாதோ
யானாலு நின்பணியே செய்தொழுக விவ்வலகங்
தானுள வேண்டுமினி யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன்.

இ—ள்: தூ நாகம் அணிச்த பிரான் தூங்க மிகும் பரி ஏறி - சுத்த மாகிய பாம்பையனிச்த சிவபிரான் உத்தங்கமிகுங் குதிரையின்மீ திவர்க்கருளி வரப்பெற்றதன்மேலும்,— பூநாறும் சடைமேல் மண் சமந்த புகழ் போதாதோ - கொன்றைப்பூமணங் கமழுஞ் சடாமூடியின்மேன் மன்சுமக் கருளிய கீர்த்தி ஒன்றும் எனக்குப் போதாதோ,—யான் நாளும் நின் பணியே செய்து ஒழுக - தமியேன் நாடோறுட் தேவரீரது பணிகளையே செய்துகொண்டுளிரிய,— தூனி இவ்வலகம் ஆள வேண்டும் என்று தமிழ்மாறன் இரந்தான். இனி இவ்வுலகத்தைத் தேவரீரே அரசானுதல் வேண்டுமென்று தமிழழுடைய அரிமர்த்தனபான்டியராசன் குறையிரக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று. (எல்)

வேறு .

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா நிரத்தலும் வாத ஓரர் கென்றிசை புரக்கு தீதித் தென்னவன் றன்னை நோக்கிப் பின்றிகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரி லேக் விண்றெனை விடுப்ப தேமற் றிவ்வல களிப்ப தென்றூர்.

இ—ள்: வன் திறல் மன்னன் இவ்வாறு இரத்தலும் - மிக்க வலி மையையுடைய பாண்டியராசன் இவ்வாறு குறையிரங்துக்குறுதலும், — வாதலூர் தென் திசை புரக்கும் நீதித் தென்னவன் தன்னை நோக்கி - திருவாதலூரடிகள் தென்றிசையைக்காக்கும் நீதியையுடைய பாண்டியராசனது முகத்தைப் பார்த்து, —பின் திகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை கருவில் ஏக - பின்றாங்கி விளங்காநிற்குஞ் சடையையுடைய கைலாசபதி வீற்றிருக்கப்பெறுங் திருப்பெருந்துறையாகிய ஸ்தலத்திற் செல்லுமாறு: — இன்று எனை விடுப்பதே மற்று இவ்வலகு அளிப்பது என்றூர் - இத்தின மிவ்வத்தியோகத்தினின்று செகிட்டதெனதுசைப்படி என்னைச் செல்ல விடுத்தலே இவ்வலகைத் தருதலாமென்று கூறினார். எ-று. (எங்)

தென்புலத் தலைவன் ரூனுஞ் சிந்தையி னெங்து முன்னே னான்பருக் கரசர் வாழ்வி லாசையிங் குளதோ வென்று மென்பதத் திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று தன்புகழ் கூடன் மூதூர் புகுந்தனன் ரூனை சூழ.

இ—ள்: தென்புலத் தலைவன் தானும் - தென்றிசைக்கரசனாகிய பாண்டியனும் அதுகேட்டு, —முன்னேன் அன்பருக்கு இங்கு அரசர் வாழ் வில் ஆசை உளதோ என்று சிந்தையில் கொந்து - சிவபத்தருக்கு இம்மைக் கண்ணதாகிய அரசர்வாழ்க்கையில் இனபம் சனிக்குமோவென்று மன கொந்து, —மென் பதத்து இறைஞ்சி ஜயா வேண்டிய செய்க என்று - மெல்லிய திருவடிக்கீழ் வணங்கிச் சுவாமி திருவளப்பிராகாரம் செய்தரு ஞக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, —தானை குழுத் தன் புகழ் கூடல் மூதூர் புகுந்தனன் - சேனைகள் குழுத் தனது புகழை டையநான்மாடக்கூடலாகிய பழைய இராசதானியுட் பிரவேசித்தான். எ-று

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன ரற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்

கொற்றவர்க் குற்ற கோலங் குறைபென நீத்து மேலா
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கண்பு மிக்கார்.

இ—ள்: சற்று அவத் தொழில் செய்யாத தானை மன் போன
பின்னர் .. ஒருகாண்மறந்துங் கேடுபயக்குமுயற்சிகளிற் சிறிதும் பயிற்ள
செய்யாத சேனைகளையுடைய பாண்டியராசன் தன்னகருட்சென்றபின்
னர்,—கம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - அதிபரமாத்தராகிய சிவபெருமானிடத்
துச் சிரத்தையுடைய திருவாதனுரடிகள்,—அற்றவர்க்கு அற்ற சோதி
அருள் பெரு வாழ்வு வேண்டி - இருவகைப் பற்றுமற்றவர்கட் கிரண்டற்ற
சம்பஞ்சோதியாகிய சிவபெருமானது திருவகுளினுலே பேரின்பவாழ்வைப்
பெற விரும்பி,—கொற்றவர்க்கு உற்ற கோலம் குறை என நீத்து - அரசர்
கட்குரிய அமைச்சவேடம் குற்றமுடையதென்றதனை ஒழித்து,—மேலாம்
உல் தவக் கோலம் கொண்டார் - உயர்வாகிய எல்ல தவவேடத்தை மேற்
கொண்டருளினார். எ-று. (எடு)

அத்தனை யால் வாயில் வண்ணலை யிறைஞ்சி யங்க
மைத்தவழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்சு வேண்டும்
பித்தினர் கடிது சென்றூர் பெருந்துறை பொருந்த வேண்ணி.

இ—ள்: அத்தனை ஆலவாயில் அண்ணலை இறைஞ்சி - திருவாத
ஞாரடிகள் உயிர்கட்டுப் பரமபிதாவும், திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருக்கும்
சகலலோக நியந்தாவுமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி
அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு,—மைத்தவழ் சோலை நீடு அந்த மதுரையம்
பதியை நீங்கி - முகில்கள்தவழுஞ் சோலைகளுயர்ந்த அம்மதுரையாகிய
இராசதானியை விட்டு நீங்கி,—வித்தகர் தம்மை ஆண்ட மேனி கண்டு
இறைஞ்சு வேண்டும் பித்தினர் - சர்வசாதுரியாகிய கைவாசபதி மார்ச்
சாரகம்பக்தமாக வந்து தம்மை ஆட்கொண்டருளிய ஞானதேசிகத்திரு
மேனியைத் தரிசித்து வணக்கவேண்டுமென்னும் பிராங்தியையுடையவ
ராய்,—பெருந்துறை பொருந்த எண்ணிக் கடிது சென்றூர்-திருப்பெருந்
துறையை அடையும்படி கருதி வல்விரைந்து சென்றனர். எ-று. (எகு)

மிடைகெட வைத்த பாத வித்தக ஞார நோக்க
கடையிடு மெல்லை தன்னி னண்மண விவரவுங் வாற்றுங்

தடைபடு கண்ற நாடுங் கபிலையுங் ததும்பி நின்று
மடையினை யுடைக்கு நீரு மாயினர் வாதனுரார்.

இ—ள்: வாதனுர் மிடைகெட வைத்த பாத வித்தகர் ஊரை
நோக்கி நடை இமெல்லை தன்னில் - திருவாதனுராடிகள் தமது முத்தி
வறுமைகெடத் திருவஷ்டிகை செப்தருளிய பரமாசாரியர் வீற்றிருக்குக்
திருப்பெருங் துறையைநோக்கி நடக்கும்பொழுது, —ஏல் மன விரைவும்
காற்றும் தடைபடு கண்ற நாடும் கபிலையுங் ததும்பி நின்று மடையினை
உடைக்கும் நீரும் ஆயினர் - கல்ல மனேவேகக்ரும் வாயுவேகக்ரும் பிறரா
னெடிது தடையுண்டு கானு துவின்ற தன்புளிற்றிளங்கன்றைப் பின்னர்
நிற்புழியறிந்து எடு யோடிச்செல்லுங் தலைமீற்றுப் பகவினது வேகமும்
நிறைந்துநின்று பின் அனையை யுடைத்தோடும் நீர்வேகக்ரும் போலாயிட
ஞர். எ-று. (எங)

கண்ணுமை யாத கானும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி
யெண்ணறு முனிவர் மேவு மெழிற்பெருங் துறையி லெப்திப்
புண்ணிய வினத்துக்கர் சூழ முன்போ விருந்த போதில்
விண்ணவ ரதிபன் பொற்றுள் வீழ்ந்திது தாழ்ந்து சொல்வார்.

இ—ள்: கண் நுழையாத கானும் பதிகளும் கடிது நீங்கி என்று
அறு முனிவர் மேவும் எழில் பெருங்துறையில் எய்தி - திருவாதனுராடிகள்
கண்ணினது பார்வையும் நுழைதற்கரிய செறிவுபொருங்கிய காடுகளையும்
ஊர்களையும் அதிசிக்கிடத்திற் கடஞ்தபோய் அநேக இருடிகள் சிகிக்கும்
அழகியதிருப்பெருங்துறையையடைந்து, —விண்ணவர் அதிபன் புண்ணிய
இனத்தர் சூழ முன்பு போல் இருந்த போதில் பொன் தாள் வீழ்ந்து
தாழ்ந்து இது சொல்வார் - தேவகாயகராகிய சிவபெருமான் அப்புண்ணிய
புருஷர்களாகிய தொளாயிரத்துத் தொண்ணுற்றென்பதின்மரென்னும்
குழுவினர் பக்கத்தே சூழ்த்து சேவிப்ப முன்னரேபோலச் சபாநாயகமாக
மத்தியில் வீற்றிருந்தருளுங் சமயத்து, அவரது பொன்போலுங் திருவஷ்டி
களிலே சிரக்தோயும்படி சங்கிதியிலே வீழ்த்து வணங்கி இங்ஙனம்
விண்ணப்பஞ்செய்வாராயினார். எ-று. (எங)

தீண்டுதற் கரிய மார்பிற் சேபிழை தனத்தி னுலு
மீண்டொரு மாற்றி னுலு மெய்திய தழும்ப போற்றி

வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை யாண்டருள் செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ—ள்: தீண்டுதற்கு அரிய மார்பில் சேயிஷூ தனத்தினாலும் அண்டு ஒரு மாற்றினாலும் எய்திய தழும்ப போற்றி - முன்னெருளான்று சுத்தபுரிகளுள் ஒன்றுகிய காஞ்சிபுரத்தின்கண்ணீண அகிலலோகசெனனி யாகிய காமாக்ஷியம்மை விசேஷசருதியாகிய ஆகமவிதிப்படி பரமானுப்பிரமாணமேஜூம் வழுவாது சிவபூசைசெய்து வருகின்றது ஒருங்கள் நித்த முத்த சுத்த சித்தாகிய ஏகாம்பராதசவாமி அச்சிவபூசாபத்திமையினுறு தின்ய உலகினர்பொருட்டுப் பரீக்ஷித் ததுக்கிரகஞ்செய்யுமாறு கம்பாந்தி யிலே சர்வதீர்த்தங்களையும் வருவிக்க, அது ஆகாயத்தையளாவிப் பிரவா கிக்கு வருதலும் இல்லிசிவபூசைக் கிடையூறும் வருகின்றதென் ரஞ்சி அவ்வம்மை சிவவிங்கப்பெருமானை ஞெழுங்கத் தழுவிக்கொள்ளுதலால் மற்றொருவாலு மொருகாற் றீண்டுதற்குமரிய திருமார்பிலே செவ்விய இழையினையுடைய அவ்வம்மையினது இருதனங்களினாலும் இம்மதுரா புரியின்களை ஒன்று பிரம்பினாலும் முதுகிறபொருக்கிய தழும்பையுடைய தேவரீர் தமியேனைப் பாதுகாத்தருஞ்க,—வேண்டிய வடிவம் ஆகி வெம்பரி மேல்கொண்டு எம்மை ஆண்டு அருள் செய்ய வந்த அண்ணலே போற்றி போற்றி - ஆங்காங்கு வேண்டியவேண்டிய வடிவங்கொள்ளுதலை மேற்கொண்டு ராவுத்தராகி வெவ்விய குதிரையின்மேலிவர்க்கு அடியேங்களை ஆட்கொண்டனுக்கிரகஞ்செய்யும்பொருட்டு எழுங்கருளிவந்த எப்பொருட்குமிறைவரே தமியேனைப் பாதுகாத்தருஞ்க, பாதுகாத்தருஞ்க. எ-று.

(எக)

அண்டருக் கரியாப் போற்றி யடியவர்க் கெளியாப் போற்றி வண்டமிழுப் பாண்டி நாடு வாழுமண் சுமந்தாய் போற்றி கண்டனக் கினிய மேனி காட்டியென் சென்னி மீது முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி.

இ—ள்: அண்டருக்கு அரியாப் போற்றி - தேவர்களுக்காரியவரே பாதுகாத்தருஞ்க,—அடியவர்க்கு எளியாப் போற்றி - அடியவர்கட்கெளி யவரே பாதுகாத்தருஞ்க,—வண்டமிழுப் பாண்டிநாடுவாழ மண் சுமந்தாய் போற்றி - செங்கமிழையுடைய பாண்டிநாடு வாழும்படி திருமுடிமேன் மண்சுமந்தருளினவரே பாதுகாத்தருஞ்க,—என்கண் தனக்கு இனிய மேனி காட்டிச் சென்னி மீது முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே

போற்றி போற்றி - என் கணக்குக்கிணிய ஞானதேசிகத் திருமே னியைத் தரிசிப்பித்தென் புன்றலைமீது செந்தாமரமலர்போலு முபயதிருவடி களைச் சூட்டியருளிய அளதிமலமுத்தரே தேவரீர் அடியேனப்பாதுகாத் தருளுக, பாதுகாத்தருளுக. எ-ஆ. (அ)

போற்றியென் நின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை யேற்றியங் கிணிய கூறி யெழுகென வெழுந்த பின்னர் கீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையருட் பார்வை கல்கி விற்றிருந் தன்பர் கூட்டம் விளங்கினர் களங்கமில்லார்.

இ—ள்: போற்றி என்று இன்னவாறு புகன்றவர் முடிமேல் செம்கை ஏற்றி - அடிமையைத் தேவரீர் பாதுகாத்தருளுகவென் நிந்தப் பிரகாரம் ஸ்தோத்திரங்கெப்பத் திருவாதபூரேசராகிய சீடரது சிரசின்மீதே ஞானசரியர் தமதருமைத் திருக்கரத்தை வைத்து அல்தமத்தக சம்யோக மாகிய பரிசத்தீரையுன் செய்தருளி, — கீற்றையும்புனைந்து ஞான நிறை அருள் பார்வை கல்கி - தமதருமைத் திருக்கரத்தினுலே விழுதியையுங் தரி த்து ஞானத்தை முறகுவிக்கும் பூரண கிருபாநோக்கமுஞ்செய்து, — அங்கு இனிய கூறி எழுகென எழுக்க பின்னர் - அங்கே சற்காரவசனங்களைத் திருவாய்மலர்க்கு அன்பணே நீ எழுக்கிரு என்று அருளிச்செய்ய எழுந்தபின்பு, — களங்கமில்லார் - நிர்த்தோதாகிய திருவாதலூரடிகள், — அன்பர் கூட்டம் விற்றிருக்கு விளங்கினர் - தொளாயிரத்துத்தொண்ணுறும் ரூண்பதின்மரென்னுங் தொகையினையுடைய திருத்தொண்டர் கூட்டத் திலினிருக்கு துவங்கினார். எ-ஆ. (ஆ)

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர நந்திகழி வடிவங் காண வேண்டிநற் கயிலை யுள்ளார் சிந்தனை செய்தார் வல்லே பாண்டுகாஞ் சேறல் வேண்டும்,

இ—ள்: முதலும் அந்தமும் இல்லார் அடியவர் தம்மை நாடி - ஆதிமத்தியாந்தராகிதாகிய பரமாசாரியர் அதன்பின்பு தம்மடியார்களை கோக்கி, — வந்துள கரும் எல்லாம் முடித்தனம் - நாமுத்தேசித்துவச்த தீக்காகருமங்களையெல்லா மனிது முடித்துக்கொண்டோம், - கல் கமிலைஉள் அரர் கம் திகழி வடிவம் காண வேண்டிச் சிந்தனைசெய்தார் - கல்ல கைலாச

கிரியில் வசிக்கும் கம்மன்பர்களெல்லாம் நமது விளங்காகின்ற உருவத் திருமேனியை கேரோ தரிசிக்கவிரும்பி நம்மை அன்போடு தியானிக்கிள் ரூர்கள் ஆகவின்,—மகிழ்ச்சி கூரா நாம் ஆண்டு வல்லே சேறல் வேண்டும்-அவர்கட்கு மகிழ்ச்சிமிக நாமினி அவ்விடத்துத் தவரூது விரைந்துசெல்லுதல் வேண்டும். எ-று. (அ2)

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாழு மேசுவ மென்ன வந்து
குழ்ந்தரு ஞருவா மன்பர் தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மன்மேல்
வீழ்ந்தயார் தழுதா ரெம்மை விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

இ—ள்: இன்பின் வாழ்ந்து இரும் யாழும் ஏதுவம் என்ன - நீங் கள் இன்பத்தோடிங்வணம் வாழ்ந்திருங்கள் நாழும் கைலாசகிரிக்குச் செல்வேமென்று பரமாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருள்,—அருள் உருவாம் அன்பர் எதிர் வந்து தாழ்ந்து இறைஞ்சிச் சூழ்ந்து தோத்திரம் பலவும்செய்து - அன்புருவாகிய திருத்தொண்டர்கள் அதுகேட்டுச் சுங்கிதியில் வந்து வீழ்ந்து வணங்கி வலம்வந்து பலதோத்திரங்களையுஞ் சொல்லித் துகித்து, —ஜயா தரிப்பு அரிது என்று மன்மேல் வீழ்ந்து அயர்ந்து அழுதார் - சுவாமீ அடியேங்கள் தேவரீரது பிரிவைச்சுகித்தீண்டிருப்பதறிதரிதென்று விண்ணப் பஞ்செய்து மறித்தும் பூமியில்வீழ்ந்தழுத்திவழிந்தார்,—எம்மை விடுதியோ என்று நொந்தார் - மீள அறிவுவந்துழித் தேவரீர் அடியேங்களைக் கைவிடுகின்றோவென்று வருக்கினார். எ-று. (அ3)

பரிச்தழு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு ஈர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற்
பெரருந்திய தெய்வ பீடம் பொலிவொடு குயிற்றி மீதே
திருந்திய மறையுஞ் தேடு நம்பத மாகச் செய்து.

இ—ள்: பரிச்து அழும் அடியார் தம்மேல் பரமனும் அன்பு கூர்ந்து - இவ்வாறு மனம் வருக்கி மேலுமேலும் அழுக் தம்மடியார் மீதே பரமாசாரியரும் முன்னையினு மிக அன்புக்கர்ந்து, —வருந்துவது ஒழிமின் - நீவிர் வருந்துதலை இனி ஒழியுங்கள்,—மணமலி இந்தக் குருந்த கீழல் தெய்வம் பொருக்கிய பீடம் பொலிவு ஒடு குயிற்றி - மணமிகுந்த இந்தக் குருந்தமராநீழுவிலே தெய்வத்தன்மை பொருக்கிய பீடிகையொன்றை அழுகோடுசெய்து, —மீதே திருந்திய மறையும் தேடும் நம்பதம் ஆகச் செய்து -

அப்பீடிகையின்மீதே திருத்தமாகிய வேதங்களு மின்னுங் தெடும் நம்மு
டைய பாதங்களை நிருமித்து. எ-று. (அசு)

தாங்கரு மரங்கை நீங்கி யாமெனுங் தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி னலே நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி
யீங்கருண் மனத்த் தெரல்லா மமர்க்கிரு மொருநா விந்தக்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு செழுந்தழல் வந்து தோன்றும்.

இ—ள்: தாங்கு அரும் அரங்கை நீங்கி - சகித்தற்கரிய இத்துண்
பத்தினின்று நீங்கி,—யாம் எனுங் தன்மைகண்டு - அவற்றை நாமேயென்
னூம் பாவனைபண்ணி,—நீங்கு அரும் அன்பினலே நித்தலும் நயந்து
இறைஞ்சி - நீங்குதற்கரிய அன்பினலே நாடோறும் விரும்பி வணங்கி,—
அருள் மனத்தர் எல்லாம் ஈங்கு இனிது இரும் - நம்மாட்டன்புபொருங்
கிய மனத்தையுடைய நீவிரெல்லாம் இங்கே இனிதிருங்கள்,—தீங்கு அகல்
பொய்கை ஊடு ஒருநாள் செழுந்தழல் வந்து தோன்றும் - தீங்கற்ற
இப்பொய்கையின்கண்ணே ஒரு தினம் செம்மையாகிய அக்கினிவந்து
தோன்றும். எ-று. (அடு)

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருங் தடத்தி னாடு
விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால் விடுகனுங் கவற்சி யென்று
தொழுந்தவ மியற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்துபின் செல்ல மெல்லச்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர்,

இ—ள்: தடத்தின் ஊடு எழும் தழல் விளைந்த போதில் யாவரும்
விழுந்து - அப்பொய்கையின்கண்ணே தோன்றும் அக்கினி சுவாலிக்கும்
சமயத்தில் நீவிரெல்லாம் அதன்கண்வீழ்ந்து,—நம்பால் எய்தி - நம்மைய
டைந்து,—பின் நும் கவற்சி விடுக என்று - அதன்பின் நம்பிரிவானுய
நுங் துண்பத்தை முழுவதும் விடக்கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்து,—
தொழும் தவம் இயற்றும் தொண்டர்சூழ்ந்து பின் செல்ல-எவருக் தொழுத்
தகுங் தவத்தை இயற்றுக் கிருத்தொண்டர்கள் ஒருங்குதிரண்டு தம்பின்
ஞகவர,—தில்லை நாதர் செழும் திருக் கயிலை நாடி மெல்லச் சென்றனர் -
சபாநாயகர் செழுமையாகிய திருக்கைலாசக்கிரியை நோக்கி மெல்லச் சென்
றருள்ளார். எ-று. (அகு)

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா நில்லுமி னென்று கூற
வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெங்நா னோயநிற் காண்ப தென்று
தாங்கரு மயக்க மெய்தித் தாயகன் மகவு போலப்
ழுங்கழுல் வணங்கி நின்றூர் போயினர் மாயை வல்லார்.

இ—ள்: நீங்கு அரும் அன்பர் எல்லாம் நில்லுமின் என்று கூற -
பிரிதற்கரிய நம்மன்பர்களெவரும் இனி நில்லுவக்களென்று சிவபெருமான்
பணித்தருள,-ஆங்கவர் இறைஞ்சி ஜூய ஸின் காண்பது எங்நாள் என்று -
அத்திருத்தொண்டர்கள் வணங்கிச் சுகாமீ அடியேங்கள் தேவரீரை இனிக்
காணப்பெறுவது எங்நாளென்று பிரலாபித்து,-தாய் அகல் மகவபோலத்
தாங்கு அரும் மயக்கம் எய்தி - தாயைநீங்குப் குழந்தைகளைப்போலச்
சகித்தற்கரிய மயக்கமடைந்து,-பூங் கழல் வணங்கி நின்றூர் - அழிய
திருவடிகளை வணங்கி அவரது பணிமறுக்க அஞ்சிவின்றனர்,-மாயை
வல்லார் போயினர் - அப்பொழுது மாயக்களில்வல்ல சிவபெருமான்
சென்றருளினர். எ-று. (அள)

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாத ஐரர்
தங்கினை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற்
பொங்களை மூலையாள் பாகர் புரிந்திவர் வரவு காலை
வங்கொரு கொன்றை நீழு விருந்தன ராந்தை நீக்க.

இ—ள்: இங்கு இவர் நின்றபின்னும் - இங்கே இவ்வடியார்கள்
செல்லாது நின்றபின்னரும்,-இன் அருள் வாதவூர் தம் கிளை வாழ வந்த
தலைவர் பின் சென்ற போதில் - இனிய திருவருளையுடைய திருவாத
ஐரடிகளானவர் தமதுசுற்றம் வாழும்படி கருமூர்த்தங்கொண் டெழுங்
தருளிவந்த சிவபெருமானுக்குப் பின்னாகச் செல்கின்றசமயத்தில்,-
பொங்கு இள மூலையாள் பாகர் புரிந்து இவர் வரவுகானு - பொலிவ
பொருங்திய இலோயதனங்களையுடைய உழையம்மையினது வலப்பாக
ராகிய சிவபெருமான் திரும்பி இவரது வாலைக்கண்டு,-அரங்தை நீக்க
அங்கு ஒரு கொன்றை நீழல் இருந்தனர் - இவரது துன்பத்தை நீக்கும்
பொருட்டு அங்கே ஓர் கொன்றைமரங்கிழவிலே வீற்றிருந்தருளினர். எ-று.

தன்புடைக் கவடு கொண்டோர் தடங்கிரி விரங்த மாலை
பொன்படைத் தனைய கொன்றை பொலிவற விருந்த போதின்
மென்பதக் திறைஞ்சிக் கண்ணீர் விழுவிழுக் தொழுது நிற்கு
மன்பரைப் பரிவா லை ராகுவைத் தருளிச் செப்வார்.

இ—ள்: ஓர் தடம் கிரி தன்புடைக் கவனி கொண்டு - ஓர் பெரிய மலையானது தன்பக்கத்தே பெருங் கொம்பர்களைக்கொண்டு, —நிர்த்த பொன்மாலை படைத்து அனைய கொன்றை பொவிவு உற இருந்தபோதில்- அக்கொம்பர்களிலே சிறைவபொருந்தப் பொன்னரிமாலைகள் தூங்கப் பெற்று விண்றுறபோன்ற அக்கொன்றைமரமானது பொலிவுங்கப் பரமா சாரியர் அதன் நிழவிலே வீற்றிருக்குன் சமையத்தில்,—மெல் பதத்து இறைஞ்சிக் கண் சீர் விழு விழுத் தொழுது நிற்கும் அன்பரை - மென்மை யாகிய திருவடிகளிலே சிரசு தோயும்படி சுங்கிதியில் வீழ்ச்சு வணக்கியெழுஷ்டு கண்ணீரானது கைலதாரபோல இடையருதொழுக அஞ்சலி செய்துகொண்டு நிற்கும் மெய்யன்பராகிய திருவாதனூரடிகளை,—பரிவால் ஜூயர் அருகு வைத்து அருளிச்செய்வார் - அவரது அன்புகாரணமாகப் பரமாசாரியர் தும்பக்கத்திருத்தி வைத்துக்கொண் டிங்குனங் திருவாய் மலர்ந்தருந்துவாராயினார். எ-று. (அக)

அவ்விய மில்லார் தங்கட்ட கருடர முன்னு மன்னுங்
திவ்விய தலமா மிந்தச் சிறந்துள குருந்த நீழு
லெவ்வுல கெங்கு முன்னே மாயினு மிங்கு னோர்கள்
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டியின் உறைவோ மென்றும்.

இ—ள்: எவ்வளகு எங்கும் உள்ளேம் ஆயினும்-நாம் சர்வலோகங் களின் அகத்தும் புறத்தும் பாவின்கணைய்போல வியாபித்திருப்பினும்,— இங்கு உணோர்கள் வெவ்வினை அகற்றி ஆள வேண்டி - இத்திருப்பெருங் துறையின்க ஊள்ளவர்களது கொடிய இருவினைகளையு நீக்கி அவர்களை ஆட்கொள்ளும்படி கருதி,—அவ்வியம் இல்லார் கட்டு அருள் தர முன் நாம் மன்னும் இங்ரத் திவ்விய தலம் ஆம் சிறந்துள குருந்த நீழஸ் கண்டு என்றும் உறைவோம் - சித்தசுத்தியையுடைய நன்மக்கட் கநுக்கிரகஞ் செய்யும்பொருட்டி முதற்கண் நாம் கோயில்கொள்ளப்பெறும் இந்தகோத் திராத்தின்கணுவின் இக்குருந்தமர நீழலாகிய இவ்விடத்துத் தயிரின்க ஜைய்போல என்னான்றும் விசேட வியாபகமாக வசிப்பேம், எ-று.

பொங்கொளிச் சுழுனை யூடு புலம்பிசைக் குறியே யான
மங்கல சங்க மல்லால் வாய்ந்தபல் வியங்கள் யாவு
மிங்கெமக் காகா வோசை யடங்கிட மாத லாலு
நங்குலக கவுரி காண நடநவி அதலி னுலும்.

இ—ள்: ஒஸை அடங்கு இடம் ஆதலாலும் - இஂது நாதலயஸ் தானமாதவினாலும், —நம் குலக் கவுரி காண நட நவிலுதவினாலும் - நங்குலமகளாகிய பார்ப்பதி காண நாம் பஞ்சகிருத்தியசிருததஞ்செய்யுமிட மாதவினாலும், —பொங்கு ஒளிச் சமுகை ஊடு புலம்பு இசைக்குறியே ஆனசங்கம் அல்லால் வாய்க்கூட பல்வியங்கள் யாவும் இங்கு எமக்கு ஆகா - மேனேங்கிக் கிளாரிந்து மொளியையுடைய சமூழுன நாடியிலே சத்திக் கும் குக்குமாதத்திற்குப் பிரதிகாதசின்னமாகிய சங்கவாத்தியமொன்றல் வது செவிப்புலன்கட் தின்பஞ்செய்து மனத்தைப் புறத்தேயிமுக்குமேனை வாத்திய வர்க்கங்கள் அனைத்தும் இந்த ஸ்தலத்தின்கண்ணே நமக்காகா வாம். எ-று.

(கக)

ஒழுங்குட னின்ன வாறிங் குணர்ந்துநற் குருந்த நீழுற் செழுங்கவக் குழுவி னீடு நங்கழல் சேவை செய்தே யெழுங்களன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று விழும்பொழு துடன்வீ மூம லவ்வுழை விரைவி னீங்கி.

இ—ள்: ஒழுங்குடன் இன்னவாறு உணர்ந்து - கிரமமாக இத் தன்மைகளை நீ யறித்து, —இங்கு நல் குருந்த நீழல் செழும் தவக் குழு வில் நீயும் நம் கழல் சேவை செய்து - இங்கே நல்ல குருந்தமராநிழலிலே செழுமையாகிய தபோதனர் கூட்டத்தோடு நீயும் நம்முடைய பாதங்களை வழிபட்டுக்கொண்டிருந்து, —மாலில் எழும் கணல் காணின் யாவரும் அத னில் சென்று விழும் பொழுது உடன் வீழாமல் - நாமேற்கூறிய பிரகாரம் பொய்க்கையின்கட் கவாலிக்கும் அக்கினி நங்கண்களுக்குப் புலப்பட்டுழி நம்மன்பர்களோல்லாம் அவ்வக்கினியிற் பிரவேசிக்கும்போது நீயுவருடன தன்கட் பிரவேசியாமல், —அவ் உழை விரைவின் நீக்கி - அவ்விடத்தை விரைவாக விட்டு சீங்கி. எ-று.

(கட)

உத்தரகோச மங்கை யென்னுகம் மூரிற் சென்று சித்தியங்க கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்க மேனி வைத்தகம் பதிக டம்மி லிவையிலை வணங்கி லங்கே யித்திகழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென வியம்பி.

இ—ள்: உத்தரகோசமங்கை என்னும் நம் ஊரில் சென்று அங்கு சித்தி எவையும் எய்தி - திருவ்த்தரகோசமங்கையென்று தன்பெயர் கூறப் படும் நம்முடைய ஸ்தலத்திற்போய் அங்கே இட்ட சித்திகளைவகையும்

பெற்று,—தெய்விக விங்க மேளி வைத்த நம்பதிகள் தம்மில் இவை வணங்கில் - தெய்வத்தன்மைபொருங்திய கமது சகல நிஷ்கள் வழிவாகிய மகாவிங்கப்பிரதிட்டை செயப்பெற்ற நம்முடைய ஸ்தலங்களுள் இன்ன இன்ன ஸ்தலங்களையடைந்து நீ கம்மைத் தரிசித்து வழி படின்,—அங்கே திகழ் இவ்வழிவே காண்டி - அவ்வஸ்தலங்களினெல் லாம் விளங்காளின்ற இக்குருவுத்தையே நீ தரிசிப்பாய்,—காட்டுதும் - காமுனக்குத் தரிசிப்பேம்,—என இயம்பி - என்று திருவாய் மலர்க் தருளி. எ-று. (கூ)

இங்கர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு மந்தெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுகின் நீண்டுப் போந்து பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்ற பின்னரெம் பதமே யான பெரும்பதம் பெறுதி யென்றார்.

இ—ள்: இங்கர்வணங்கி நீங்கி - நீ இந்த ஸ்தலங்களையெல்லாம் தரிசித்து வணங்கி நீங்கி,—எனும் கழுக்குன்றம் என்னும் அா செடும் பதி இறைஞ்சி - உயர்வாகிய திருக்கழுக்குன்றமென்னும் அங்கப் பழைய ஸ்தலத்தைத் தரிசித்துவணங்கி,—ஆண்டு நின்று ஈண்டுப் போந்து - அவ்விடத் தினின்றுங் தெற்குநோக்கி இங்கே மீண்டுவந்து,—பொன்னின் அம்பலத் தில் எய்திப் புத்தரை வாதில் வென்ற பின்னர் - சிதம்பரத்திலே கனக சபையையடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திற் செயித்தபின்னர், எம் பதமே ஆன பெரும்பதம் பெறுதி என்றார் - நம்பாதகலப்பாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெறக்கடவையென்றருளிச்செய்தார். எ-று. (கூ)

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலு மாறும் பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும் பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வென்று மன்றன் றன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகர்த னுற்றும்.

இ—ள்: மன்னும் அன்பு உடையார் தெய்வ வாசகம் புகலும் ஆறும் நிலைபெற்ற அன்பையடைய திருவாதலூரடிகள் தெய்வத்தன்மை பொருங்திய திருவாசகம் பாடியருளுங்திறத்தையும்,—பன்னகம் புனை வோன் மேவும் பதி பல வணங்கும் ஆறும் - சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகத் தரிக்த சிவபெருமானுடைய ஸ்தலங்கள் பலவற்றைத் தரிசித்து வணங்குங் திறத்தையும்,—பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்திப் புத்தரை வென்று -

சிதம்பரத்திலே கனகசபையையடைங்கு புத்தர்களைத் தருக்கத்திலே
செயித்து—மன்றன் அரும் பாத கமலம் சார்தலும் பகர்தல் உற்றும்—
சபாகாயகரது அருமையாகிய திருவடித்தாமரைகளையடையுங் திறத்தையும்
யாம் கூறத்தொடங்கினாம். எ-ஆ. (கு)

மன்ஸமந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் கூசு.

ஏ

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வரந்தர விருந்தார் தம்மை வாதலூ ரிறைவர் போற்றிப்
பெருந்துறை நகரி லண்றிப் பிஞ்ஞுகா புவிழுர் மன்றிற்
பொருந்துவை முத்தி யென்று புகன்ற திங்கெவனே வென்னத்
திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி யென்றவர் செப்ப வூற்றூர்.

இ—ள்: வரம் தர இருந்தார் தம்மை வாதலூர் இறைவர் போற்றி—
அத்தருணத்துத் தமக்கு வரங்கொடுத்தருளும்பொருட் டங்கனம் வீற்றி
ருக்கும் பரமாகாரியரைத் திருவாதலூராடிகள் வணங்கித் துதித்து,—பிஞ்ஞு
குகா - தலைக்கோலத்தையுடைய சுவாமீ,—பெருந்துறை நகரில் அன்றிப்
புவிழுர் மன்றில் முத்தி பொருந்துவை என்று இங்குப் புகன்றது எவ்வளே
என்ன - திருப்பெருந்துறையாகிய இந்தப்புண்ணியகேத்திரத்தின்கண்
தேவரீர் அடியேனுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளியதற்குக் காரணம் என்
கொலோவென்று அதிலினயத்துடன்வினவ,—திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி
என்று அவர் செப்பல் உற்றூர் - திருத்தமாகிய தவத்தையுடைய நம்மன்
பனே அதனைக் கேட்கக்கடவையென்று பரமாகாரியர் இங்ஙனக் திருவாய்
மலர்ந்தருளவாராயினார். எ-ஆ. (க)

இக்தலத் திடையே கீட மெடுத்துள விடத்தி லண்றி
வைக்குதுள விடத்தே யந்த வேட்டுவன் வடிவங்கொள்ளும்

வித்தக வனக்கிங் கன்பான் மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை பொத்திடுஞ் சிவாது பூதி முத்தியம் பலத்தி ஒண்டாம்.

இ—ள்: இத்தலத்து இடையே கீடம்ளடித்துள இடத்தில் அன்றி-இந்தப்பூமியின்கண்ணே புழுவானது தானெடுக்கப்பட்ட இடத்தின் கணன்றி,—வைத்துள இடத்தே அந்த வேட்டுவன் வடிவம் கொள்ளும் - வைக்கப்பட்ட இடத்தின்கண்ணேயே எடுத்த அவ்வேட்டுவனது வடி வத்தை அடையும்,—அதுபோல,—வித்தக - அந்தத்தியப்பொருளாகிய தனு கரணபுவனபோகமென்னும் பிரபஞ்சத்தானே சித்தியப்பொருளாகிய பரமுத்தியைச் சாதித்துப் பெறும் சதுரப்பாட்டையுடைய நன்மானுக்கனே.—இங்கு அன்பான் மெய்யுணர்வு உனக்கு உரைத்தேம் - சீ யெமக் கெதிர்ப்பட்ட இந்தஸ்தலத்தின்கண்ணே நின் அன்புகாரணமாக நாமு னக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தேம்,-மேன்மை ஒத்திடும் சிவாதபூதி முத்தி அம்பலத்தில் உண்டாம் - மேன்மைபொருக்கிய சிவாதபூதியாகிய பரமுத்தி சிதம்பரத்தின்கணுவள் கனகசபையிலே உனக்குளதாம். எ-று.

இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்துமொன்றுய் நெடுங்குழி லோசை யாகி சிலவுமஷ் வோசை போயங் கடங்கிய விடமே யென்று மாடுமெம் பலம தாகும்.

இ—ள்: இடம் படும் உடம்பின் மூலத்து எழுந்த நல் சுழுனை நாடி உடன் கிளர் ஒளியே ஆகி - இடவிதாகிய இச்சீரத்தின்கண் மூலா தாரத்தினின்று மெழுசின்ற நல்ல சமூமுனாடியோ பொருங்கெழு வின்ற தேசோமயமாகியும்,—ஒளியில் அஞ்ச எழுத்தும் ஒன்றூய் - அவ் வோளியிலே ஶ்ரீ பஞ்சாக்ரமும் ஏகாக்ஷாகாரமாகியும்,—நெடும் குழல் ஒசை ஆகி - நெடிய நாததாரையினியங்குமொலியாகியும்,—நிலவும் அவ் ஒசை போய் அங்கு அடங்கிய இடமே - அதிகுக்குமாய் விளங்கும் அவ் வோசை மேலேங்கிச் சென்றங்வனம் வயிக்குந்தானமே,—என்றும் ஆடும் அம்பலம் ஆகும் - நாம் அகவரததாண்டவஞ் செய்தருளுங் கனகசபை யாகும். எ-று. (ந)

எண்டரும் பூத மைந்து மெப்திய நாடி மூன்று மண்டல மூன்றுமாகி மன்னிய புணர்ப்பி ஞலே

பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனே டைவ ராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டி. னுங் காண லாமே.

இ—ள்: என் தரும் பூதம் ஜங்தும் - எண்ணத்தகு மைம்புதங் கரும், — எய்திய நாடி மூன்றும் - பொருக்திய இடை பிங்கலை சுமுமுனை யென்னும் நாடிகண் மூன்றும், — மண்டலம் மூன்றும் ஆகி மன்னிய புணர்ப் பிழுலே - சோமகுரியாக்கினிக ளொன்னும் மண்டலத்திரயங்களுமாகி ஈரி டமும் நிலைபெற்ற சம்பந்தத்தினுலே, — பிண்டமும் அண்டம் ஆகும் - பிண்டமும் அண்டமும் தம்முளொப்பனவாம், — பிரமனை ஜவர் ஆகக்கண்டவர் நின்ற ஆறும் இரண்டினும் காணலாம் - பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசரன் சதாசிவனனப் பகுக்கப்பட்ட பஞ்சகர்த்தாக்களும் நிற்கின்ற முறைமையும் இவ்விரண்டிடத்தினுமொப்பக் காணலாம். எ-று. (ச)

ஆதலா லிங்க வண்டத் தறிவரும் பொருளா பென்றுங்
தீகிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குக்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வேம்.

இ—ள்: ஆதலால் - இங்ஙனமாகவான், — இங்க அண்டத்து - இப் பிரமாண்டத்தின்கண்ணே, — என்றும் அறிவு அரும் பொருள் ஆய்த் தீது இலா மூலம் நாடில் - எஞ்ஞான்று மெளிதினறிக் கோடற்கரிய பொரு னாய்த் தீதற்ற மூலத்தை ஆராயுமிடத்து, — திகழ் சிவவிங்கமெனி - அது பிரகாசியாநிற்குஞ் சிவவிங்கவழிவமேயாம், — மீதில் ஆம் அந்த நாதவெளி யின் மேல் ஒளி மன்று - மேலாகவள்ள அந்தப்பராதவெளியிற் சுத்த மாயாமயமாகிய கனகசபை விளங்குகின்றது, — அங்குக் ராதலான் மடவாள் காணக் கருத்து உற நிருத்தஞ் செய்வேம், — அங்குபையின்கண்ணே ஆன்ம கோடிகளின்மீது முகிழ்த்த பெருங்கருளைத் திறத்தினுலே சிவகாமி தரிசிக்கப் பக்குவிகளது கருத்தின்கட்ட பதியுமாறு ஈாம் அவரத கடனஞ் செய்வேம். எ-று. (ஞ)

அந்தநன் ணடமே தென்னி ணைக்தொழி னிகழ்த்த லாகும்
பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தங்தரு ஸளிக்குஞ் தெய்வ தலமுமத் தலமே கண்டாய.

இ—ள்: அந்த கல்டாடம் ஏது என்னில் - அந்தத்திருச்சனந்தான் யாதென்று நீ வினவின்,—ஜங்தொழில் நிகழ்த்தல் ஆகும் - சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியமுஞ் செய்த லேயாம்,—பந்தம் அகற்றும் இந்தப் படிவமும் அதுவே ஆகுட-பக்குவான் மாக்களது பாசக்கட்டையவிழுக்கும் இங்குவடிவமும் அந்டனகர்த்திருத் துவ வடிவமேயாம்,—உலகத்தில் யாரும் வந்து காண்பரேல் வழுவா முத்தி தந்து அருள் அளிக்கும் தெய்வ தலமும் அத்தலமே கண்டாய் - இவ்வலகின்கட் பக்குவிகள் யாவராயினும் வந்துதரிசிக்கில்தவரூது முத்தியை அவர்கட்கீக்குத் திருவருள்காக்குங் தெய்வத்தன்மைபொருங்திய மகாகோத்திரமும் அந்தச் சிதம்பரமேயென்றறிவாயாக. எ-று. (க)

தாவரும் பணில் நேமி தரிப்பவர் பிரம ரென்போர் யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி ஹள்ளார் மூவருங் தெய்வ மூவா பிரவரு மூனிவர் தாழுங் தேவருங் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை மூதார்.

இ—ள்: தா அரும் பணிலம் கேமி தரிப்பவர் பிரமர் என்போர் யாவரும் - கற்பங்கடோறுமூள்ள கேடெற்ற சங்குசக்கரங்களைத் தாங்கிய விஷ்ணுபிரமாக்களைவரும்,—புலி பாம்பு என்னும் இருவரும் - வியாக் கிரபாதர் பதஞ்சவியென்னு மூனிவரிருவரும்,—புரத்தில் உள்ளார் மூவரும் - தாரகாக்கன், கமலாக்கன் வித்தியுண்மாவி என்னுங் திரிபுரத்தசரர் மூவரும்,—தெய்வ மூவாயிரவரும் - தெய்வத்தன்மைபொருங்திய தில்லை வாழுக்கணர் மூவாயிரவரும்,—மூனிவர் தாழும் - நாற்பத்தெண்ணுயிரமிரு டிகளும்,—தேவரும் தொழுது போற்றும் எல்லை - முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும் தரிசித்து வணங்கித் துதிக்கப்பெறும் மகாகோத்திரமாயுள் எது,—அத் தில்லை மூதார் - அந்தப் பழைய தில்லைமாநகரம். எ-று. (எ)

மற்றிவை தெளிவா பென்று பணிந்தெதிர் வணங்கி சிற்பார் நெற்றியி னீறு சாத்தி நிற்றியென் றகல நில்லார் சற்றிடஞ் சென்றூர் பின்னு மிங்கிவர் தன்மை கண்டு கற்றையஞ் சடையார் நின்று கண்ணருள் செய்து போந்து.

இ—ள்: இவை தெளிவாய் என்று - இச்சிதம்பர மகான்மியங்களை நீசிச்சயித்தறிந்து கொள்வாயாகவென்று போதித்து,—எனிர் பணிக் து வணங்கி நிற்பார் செற்றியில் நீறு சாத்தி நிற்றி என்று அகல - தமது

சங்கிதியிலே வணங்கி யெழுக்கொல்கிடிற்குத் திருவாதலூரடிகளது கெற்றி யில் விழுதி தரித்து நமது வாற்சல்லிய குழந்தாய் இனி ஈண்டு நில் வென்று பரமாசாரியர் அக்கொன்றைமரா நீழில் விட்டு நீங்குதலும், — பின்னும் நில்லார் சற்று இடம் சென்றார் - திருவாதலூரடிகள் பின்னரு மாண்டுப் பிரிந்து நிற்கமாட்டாதவராய்க் கிறித்தார்ம் பின்றூட்டந்து சென்றனர், — கற்றை அம் சடையார் இங்கிவர் தன்மை கண்டு நின்று கண் அருள் செய்து போங்து - அப்பொழுது தொகுதியாகிய சடையை யடைய சிவபெருமானானவர் இவரது தீவிரதரபக்குவத்தைக்கண்டு சிறிது தங்கிரின்று கிருபாநோக்கனுசெய்துசென்று. எ-று. (அ)

கண்ணொதிர் நடக்கு மாறு கண்டுளங் களிச்து நிற்கும் புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் புலியு ரையர் துண்ணென்ன விரக்க மெய்தித் தொழுதுகை தலைமேற் கொண்டு நண்ணாரு மன்பர் கூட்ட நனுகினர் வாத வூர்

இ—ள்: புலியுரையர் - சபாநாயகரானவர், — கண் எதிர் நடக்கும் ஆறு கண்டு உளம் களித்து நிற்கும் புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர்-தாம் அவரது கண்ணுக்கெதிரே நடந்தருஞமாற்றைக்கண்டு களித்துப் பின்றூட்டாலே மறந்து நிற்கும் புண்ணியபுருஷராகிய திருவாதலூரடிகள் காண எதிரே அந்தர்த்தானமாயினார், — வாதலூரார் துண்ணென் இரக்கம் எய்திக் கை தலைமேல் கொண்டு தொழுது - அப்பொழுது திருவாதலூரடிகள் விரைவாக மனமிரங்கிக் கைகளைக்கூப்பிச் சிரசில் வைத்துக் கும் பிட்டு, — நண் அரும் அன்பர் 'கூட்டம் நனுகினர் - நம்போலும் அசத்தர் களால் நலுகுதற்கரிய சிவபக்தர்களது திருக்கூட்டத்தையடைந்தருள்ளோர். எ-று. (க)

அருந்தவ மகலா தெஞ்சத் தன்பருந் தாழு மந்தத் திருக்கிய குருந்தின் கேழோர் தெய்வபீ டினகயுஞ் செய்து வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத் திறைஞ்சி யாங்க ணிருந்தன ரிருந்த நாளி வெய்திய தியம்ப லுற்றும்.

இ—ள்: அருந் தவம் அகலா தெஞ்சத்து அன்பரும் தாழும் - அறிய தவவொழுக்கம் நிங்காத மனத்தையுடைய திருத்தொண்டர்களும் தாழுமாக—திருக்கிய அந்தக் குருக்கின்கீழ் ஓர் தெய்வ பீடங்களும்

செய்து - மேலை விசேடசம்பவங்களைல்லாக் தன்மாட்டு நிகழப்பெறுதற் கேதுவாகிய பூர்விகதவத்தாற் றிருந்திய அக்குருந்தமரத்தின்கீழே தெய் வத்தன்மைபொருந்திய ஒருயோகப்பீட்டமுன்செய்து, - வரம் தரு செய்ய பாத மலர் வகுத்து இறைஞ்சி ஆங்கண் இருந்தனர் - அதன்மீதேதமக்கு வரத்தைத்தருஞ் செங்தாமரமைவோலுக் திருவடிகளை நிருவித்தருக்களை செய்து வணங்கிக் கொண்டவிடத்தினிதிருந்தார்கள், - இருந்த நாளில் எய்தியது இயம்பல் உற்றும் - அவ்வாறிருக்குங் காலத்து நிகழ்த்த சரித்தி ரத்தையாம் கூறத்தொடங்கினும். எ-று. (கா)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரண்பி லாத பண்பின ரெணி நுந் தம்மைப் பாடினர்க் கிரங்கு வாரென் ரெண்பெறு நமச்சி வாய் வாழ்கவென் ரெடுத்து நாதன் வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகல் உற்றூர்.

இ—ள்: (திருவாதலூரடிகளானவர்) வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவர் - வெண்மையாகிய பிறையைப் பிஞ்ஞகமாக முடித்த சடை யையுடைய சிதாகாசரூபராகிய நமதிறைவர், - அன்பு இலாத பண்பினர் எனினும் தம்மைப் பாடினர்க்கு இரங்குவார் என்று - தம்மிடத்தன்பற்ற அபக்குகர்களாயினும் தம்மைப் பாடித்து திப்பவர்களுக்குத் திருவாழிரங்கி யதுக்கிரகன் செய்தருளுவாரென்று கடைப்பிடித்து, - எண்பெறு நமச்சி வாய் வாழ்கவென்றெடுத்து - பெரியோர்களால் நன்குமதிக்கப்படுகின்ற “நமச்சிவாய வாஅழக்” என்று தொடங்கி, - நாதன் வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகலல் உற்றூர் - எப்பொருட்கு மிறைவராகிய சிவபெரு மானது வன்மையையுடைய திருவடிகளைத்துதித்து ஞானபாதபீபொருளையுடைய சிவபுராணமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளுவாராயினார். எ-று. (கக)

—

சிவமயம்.

சிவபூராணம்.

சிவனதாதிமுறைமையான பழமை.

(அஃதாவது சிவனது அருவநிலை கூறுதல்.)

திருப்பேருந்துறையிலருளிச்சேய்யப்பட்டது.

கலிவெண்பா.

“நமச்சிவாய வாஅழக நாதன் றுள்வாழக
விமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி னீங்காதான் றுள்வாழக
* * * * * * * * * *

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்பதங் கடந்து னின்ற சோதிவந் தருளை நல்கு
மற்புக மறியே னென்று மதிசயங் கண்டாமென்று [றஞ்
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்தனை யென்னையென்
கிற்பரன் நனது பாதஞ் சென்னியில் மன்னு மென்றும்.

இ—ள்: சொல் பதம் கடந்து னின்ற சோதி வக்து அருளை நல்கும் அற்புதமறியேன் என்றும் - சொல்லும்பொருளுமாகிய இருக்கற்றுப் பிரபஞ்சங்கட்கும் அப்பாற்பட்டுச் சுத்த மாயாதீதமாய் சிற்கும் னீங்மல வொளிவடிவாகியசிவம்தானேவந்து திருவருள்சுகந்த “அந்புதமறியேனே” என்று அற்புதப் பத்தும், — அதிசயங்கண்டாம் என்றும் - “தன்னடியிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே” என்று அதிசயப்பத்தும், — எல் பொலி சடையாய் நெஞ்சம் என்னைக் குழைத்தனை என்றும் - செவ்வொளியாற் பொலிகின்ற சடையையுடையவரே மனம் “என்னைக் குழைத்தாயே” என்று குழைத்த பத்தும், — சிற்பரன் தனது பாதம் சென்னியில் மன்னும் என்றும் - ஞானதீதாகிய சிவபெருமானுடைய “சேவடிக்கணஞ் சென்னி மன்னிச் சுடருமே” என்று சென்னிப்பத்தும். எ-று.. (கட)

களஅ

திருவாதலூரடிகள் புராணம்.

ஜயனே நின்னைக்காண வாசைப்பட்ட டேனு என்று
முய்கிலேன் வாழே என்று மூனக்கடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்யுமா றறியே எங்கோ செத்திலே என்றும் பொய்யர்
பொப்பனே நின்பொற் பாதம் புணருநா என்றும்.

இ—ள்: ஜயனே நின்னைக் காண நான் ஆசைப்பட்டடேன் என்றும்—
சுவாமீ தேவரீராத் தரிசிக்க அடியேன் “ஆசைப்பட்டடேன் கண்டா யம்
மானே” என்று ஆசைப்பத்தும்,—உய்கிலேன் வாழேன் என்றும்—தமியே
ஞுயிருப்பேனும் “வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென் றருள்புரிவாயே”
என்று வாழாப்பத்தும்.—உனக்கு அடைக்கலமே என்றும்—“அடியேனுன்
நடைக்கலமே” என்றிருதிதோறுங் தந்து அடைக்கலப்பத்தும்,—செய்
யும் ஆறு அறியேன் செத்திலேனங்தோ என்றும்— இங்னனஞ் செயற்பா
லது இன்னதென்றநியாது மயங்குகின்றேன் “செத்திலேனங்தோ” என்று
செத்திலாப்பத்தும்,—பொய்யர் பொய்யனே நின் பொன்பாதம் புணரும்
நாள் எங் நாள் என்றும்— நிர்ச்சரவாதிகட்கு நிர்ச்சரராய் நிற்பவரே தேவ
ரீரது பொன்போலும் திருவடிகளை அடியேன் “புணர்ந்து” இருப்பதினி
யெங்காளோவென்று புணர்ச்சிப்பத்தும். எ-று. (கங)

ஆதரித் தழைக்கி விங்கே யதெந்துவென் றருளா யென்றும்
போதமிக் குடைய பாட விவையிவை புகன்ற பின்னர்
மாதிரித் தெவரும் போற்ற வருந்திரு வார்த்தை யெண்ணங்
தீதறச் சிறந்த வெண்பாத் திகழேழு நான்கு மோதி.

இ—ள்: இங்கே ஆதரித் தழைக்கி லதெந்துவென் றருளாய் என்றும்
போதம் மிக்கு உடைய பாடல் இவை இவை புகன்ற பின்னர்— இவ்
விடத்து “அடியே னுதரித்தழைத்தா லதெந்துவேயென் றருளாயே” என்று
ரூப்பத்துமாகிய நூனபாதப்பொருளை மிகவுமுடைய அத்தியற்புத் அதி
மதுர சுத்தச் செந்தமிழ் வேதமாகிய இவ்விவற்றைப் பாடியருளிய பின்னர்,—மா திரத்து எவரும் போற்ற வரும் திருவார்த்தை— மிகத்திட்பத்
துடன் அட்டதிக்கின்கணுள்ள எவருங் துதிக்கத்தகும் திருவார்த்தையும்,—
எண்ணாம்— எண்ணப்பதிகமும்,—தீது அறச் சிறந்த வெண்பா ஏழும்
நான்கும் ஒதி— குற்றமறச் சிறந்த வெண்பாப் பதினெண்றுமாகிய திருவா
சகங்களையும் பாடியருளி. எ-று. (கங)

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சத் தயர்வற வரைக்கு மின்னே ரணைய பூங்கழல் களைன்று முயிருணி யெனுநற் செய்யுள் பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி வியனெடுங் கூடற் பாண்டி விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி.

இ—ள்: இயல்பு உடன் மொழியும் பள்ளி எழுச்சி - விதிப்படி ஒத்தகுக் திருப்பள்ளி யெழுச்சியும்,—யசறவு - திருவேசறவும்,—கெஞ்சத்து அயர்வு அற என்றும் உரைக்கும் மின்னேரனைய பூங்கழல்கள் - சிவபத்தர்களாயினேர் தம்மனத்தின்கணுள்ள பிறவித்துன்பாங்க எப்பொழுதும் பாராயணஞ் செய்யத்தகும் “மின்னேரனையபூங்கழல்களடந்தார்கடந்தார் வியனுலகம்” என்னும் சொற்றெட்டரை முதலாகவுடைய ஆண்தமாலையும்,—ஏல் செய்யுள் எனும் உயிருணி-நல்ல பத்தியருபமாகிய உயிருண்ணிப்பத்தும்,—பிரார்த்தனை பிரார்த்தனைப்பத்தும்,—ஒங்கு நீதி வியல் நெடும் கூடல் விருத்தம் பாண்டி மெய்த்தமிழும் கூறி - உயர்வாகிய நீதியினாலே வியக்கற்பாலதாகிய கெஷ்டம் மதுரையைக்குறிக்கும் விருத்தமாகிய திருப்பாண்டிப்பதிகழுமென்னும் மெய்ப்பொருளையுடைய திராவிடவேதமாகிய திருவாசங்களையுங் திருப்பெருங்துறையின்கண்ணே திருவாய்மலர்க்கருளி. எ-று.

(கரு)

ஓ வ று ..

மருவங் தொண்டருடன் கூடி வைகிச் சிலநாட் செல்லமுதற் பாமன் சொல்லும் படியேயின் பயிலும் பொய்கைத்தழல்கண்டு கருதுங் திருவஞ் செழுத்தோதிக் காணக் கிளருங் கனன்மீது விரவும் பேரன் புடையார்க ளெல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள்.

இ—ள்: மருவும் தொண்டர் உடன் கூடி வைகிச் சிலநாள் செல்ல - மாணிக்கவாசகசவாயிகள் அக்குருந்தின்கீழ்வசிக்குங் திருத் தொண்டர்களோடு கூடி வசிக்கப்பெற்றுச் சிலதினஞ்செல்ல, —முதல் பரமன் சொல்லும்படியே - முன்னரே பரமாசாரியர் அருளிச்செய்த பிரகாரமே, —பின் பொய்கைப் பயிலும் தழல் கண்டு - பின்பு தடாகத்திற்கிண்றும் ஞானுக்களியைக் கண்டு, —கருதும் திரு அஞ்செழுத்து ஒதி - உயிர்க்கருதுணையாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ரத்தைச் செபித்துக் கொண்டு, —காணக் கிளரும் கனல் மீதே - கானும்படி சுவாவிக்கும் அவ்

வக்கினியிலே,—விராம் பேர் அன்பு உடையார்கள் எல்லாம் சென்று வீழ்ந்தார்கள் - அக்கடவுளிடத்துக் கென்று கலக்கும் பேரன்பையுடைய திருத்தொண்டர்களெல்லாருஞ் கென்று குதித்தார்கள். எ-று. (கச)

வீழ்ந்த போதிற் புவியூர் விடைமே வேறிக் கவுரியுடன் சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித் தொழுவின் ணிடையே தோன்றுதலு மாழுந்த தடத்துட் கனன்மூழ்கு மன்பரடங்கக் துயர் நிங்கி வாழுந்து வணங்கிக் கணாத வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள்.

இ—ள்: வீழ்ந்த போதில் - அக்கினிப்பிரவேசன் செய்தசமயத் தில்,—புவியூர் கவரி உடன் விடை மீது ஏறி - சபாநாயகர் சிவகாமியம் மையோடு இடபாருடராகி,—அங்கு இமையோர் சூழ்ந்து மலர் சிந்தித் தொழு - அங்கே முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்து புது பாஞ்சவிசெய்து வணங்க,—விண்ணிடையே தோன்றுதலும் - ஆகாயத் திலே பிரகன்னமாதலும்,—ஆழ்ந்த தடத்துள் கனல் மூழ்கும் அன்பர் அடங்கத் துயர் நிங்கி வாழுந்து வணங்கி - ஆழமாகிய அத்தாகத் தக்கினி யிற் பிரவேசித்த திருத்தொண்டர்களெல்லாம் பிரிவாற்றுமையான் வந்த துண்பத்தை விட்டு நிங்கிப் பேரின்பவாழ்வையடைந்து நமஸ்கரித்து,— கணாத வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள் - பழைய சிவகணாதார்களாகிச் சங்கிதியிலே வந்து கேர்ந்தனர். எ-று. (கன)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருஞ் தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி யொருசற் றகலா தமர்நீரிங் கொழியத் தனிநா மெய்தியதுங் கரையிற் றிரைபோய் விழுவிசுங் கழுதீர் வாசங் கமழ்வாவி யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும் யாதோ வெனினிங் கிதுவாகும்.

இ—ள்: துரியத் தலையில் பயில்வாரும் அங்குத் தொழுது எழு வார் தம்மை நோக்கி-நின்மலதுரியமுடிவில் வினங்குஞ் சிவபெருமானும் அங்கே தம்மை வணங்கி யெழுகின்ற திருத்தொண்டர்களைப் பார்த்து,— ஒரு சற்று அகலாது அமர் நீர் இங்கு ஒழியத் தனி நாம் எய்தியதும் - ஒரு சிறிது மெம்மை விட்டகலாத நீரிங்ககன்றிருப்பத் தனித்துநாங் கைலாசத் திற்குச் சென்றமையும்,—கரையில் திரை போய் விழ வீசும் கழுநீர் வாசம் கமழ் வாவி எரியில் புகுவீர் என்றதுவும்-கரையின்கண்ணே திரைபோய் விழும்படி வீசுகின்ற கழுநீரனது கழுமணங்கமழும் இத்தாகத்திலே தோன்றும் தக்கினியிற் பிரவேசியுங்களென்று உமக்கு நாங்க-றியதும்,—

யாதோன்னின் - யாதுகாரணம்பற்றியெனின், —இங்கு இது ஆகும் - அது கீழ்க்கூறும் இதுவாகும். எ-று. (கச)

வேறு.

உத்தம னென்னுந் திருவாத லூரை மன்னும் புலியூரிற் புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப் புலிமிசை வைத்தோம் யாமேகிற சித்த மயர்க்கே துயர்க்கருஞ் செய்திய னுமென் பதுதோ வித்தல மீதே சின்னைளிங் கெம்முடன் வாராகிரு மென்றோம்.

இ—ள்: உத்தமன் என்னும் திருவாதலூரை மன்னும் புலியூரில் புத்தரை வெல்லும்படி நாம் இப் புவி மிசை வைத்தோம் - உத்தமபுருஷ னைய திருவாதலூரை நிலைபெற்ற சிதம்பரத்தின்கண்ணே புத்தரை வாதில் வெல்லும்படி உம்மு—ன் வாராது தவிர்த்து நாம் இப்பூமியின்கணி ருத்தினேம், —சித்தம் அயர்க்கு துயர் கூரும் செய்தியன் ஆம் என்பது தோரா - அங்கனம் யாமெல்லாம் பிரியின், அவன் மனதொக்கு துண்ப மிகுங்கண்மையை யுடையஞ்சென்னு முன்மையையறிந்து, —எம்முடன் வாராது இத்தலமீதே சில் நாள் இங்கு இரும் என்றேம் - எம்முடன் கைலைக்குவாரா தவணேடித் திருப்பெருங்குறையின்கண்ணே சிலதினமிங் கிருங்களேன்று காருங்கட்கு முன் பணித்தேம். எ-று. (கக)

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவக் தலையெய்திச் சிலபக லெனினும் பயில்காலீச் சேர்க்கரு மலவா தலையென்றே பலமலர் கமமுந் தடமீதிற் பரவரு ஞான வனல்சேர்வித் திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித் திவ்விட லீங்தோ மின்காளில்.

இ—ள்: மலம் அகல்பவரும் மானுட வடிவந்தலே எய்திச் சில பகல் எனினும் புவிமீது பயில் காலீ - ஆணவும் மாயை கார்வியமென்னு மும் மலங்களும் நீங்கப்பெற்ற சிவஞானிகளும் எடுத்த மனித சரீரத் தோடு சிலதினமேனும் பூமியிற் சீவிக்கும்போது, —மலவாதனை சேர்க்கரும் என்று - அம்மலவாசலை மீளவந்து தாக்குமென்று கருதி, —பல மலர் கம மூம்தடமீது பரவ அரு ஞான அனல் சேர்வித்து - பலவித மலர்கள் நறு மனங்கமழுவித்தடாகத்திலே சொல்லுதற்கரிய ஞானக்கிளியை வரு வித்து, —நீடும் சடம் இலது என வேவித்து இங்காளில் இவ் உடல் ஈந் தோம் - மாயாகாரியமாகிய தூலசரீரத்தை இல்லையென்னும்படி தகித்து இப்பொழுது இந்தத்திவ்விய சரீரத்தை உமக்குத்தக்கேதம். எ-று. (எ०)

என்று விளம்பிக் கணகாத ரெங்கனு மல்கப் புவியூரின் மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத் துன்றிய ஞானச் சிவாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேறுகச் சென்றெரு கொன்றைச் செழுநிழற் றிகழு விருந்தார் சிவயோகம்.

இ—ள்: என்று விளம்பிப் புவியூரின் மன்று விளங்கப்பயில் வாரும் கணகாதர் எங்கனும் மல்க வானின் மறைந்தார் - என்றிங்கன மருளிச்செய்து சிதம்பரத்திலே கணகசபையின்கண் வெளிப்படத் திரு கடனஞ் செய்துருஞ் சபாநாயகரும் அக்கணகாதர்கள் எவ்விடத்தும் பரவிவர ஆகாயத்தின்கண் மறைந்தருளினார், — அவ்வெல்லைத் துன்றிய ஞானச் சிவாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேறுகச் சென்று - அப்பொழுது பூரண ஞானத்தைத்தரும் சிவாமங்களினுலே திருவாசகமாகிய தமிழ் வேதத்தைப் பாடியருள வல்லவராகிய திருவாதலூரடிகள் தனியே சென்று, — ஒரு கொன்றைச் செழுநிழல் திகழுச் சிவயோகம் இருந்தார் - ஒரு கொன்றைமரத்தினது செழுமையாகிய நிழவிலே விளக்கமுறச் சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். எறு (உக)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறு முன்பு தமக்கா முருவெய்து முன்னவ னற்றுடொழு மாறும். பொன்பொது விற்கே யன்பாளர் புகுவது மெல்லா மொருகாலத் தின்புறு மெய்ப்போதக யோகத் தியல்பொடு கண்டா ரெண்செய்தார்.

இ—ள்: அன்பாளர்... திருவாதலூரடிகள்,— அன்பர் அழற்கே புகும் ஆறும்-திருத்தொண்டர்கள் ஞானுக்கிணியிற் பிரவேசித்தமையும்,— ஜூயர் விடைக்கே வரும் ஆறும்- அதுபொழுது சிவபெருமான் இடபாருட ராயெழுந்தருளிக் காட்சி கொடுத்தமையும்,— முன்பு தமக்கு ஆம் உரு எய்தும் முன்னவன் கல்தாள் தொழும் ஆறும் - இனித்தம்மால் விரும்பப் படும் ஞானதேசிகத் திருமேனியை ஆங்காங்குக்கொள்ளும் முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாகிய சிவபெருமானுடைய நல்ல திருவடிகளை ஸ்தலங்கடோறுஞ் சென்று தாம் தரிசித்து வணங்குக் தன்மையும்,— பொன் பொதுவிற்கே புகுவதும்,— கணகசபையிலே தாம் சபாநாயகரோ டத்துவிதமாயியைவதும்,— எல்லாம் - புத்தரை வாதில் வெல்லுதன் முதலியவுமாகிய இறந்தகால எதிர்கால வர்த்தமானங்களை யெல்லாம்,— ஒருகாலத்து - நிகழ்காலமொன்றிலே,— இன்பு உறு மெய்ப் போதகயோகத்து இயல்பு ஒடு கண்டார்,— இன்பமிகும் மெய்ஞ்ஞானத்

தைத்தரும் சிவயோகப்பிரத்தியகூத்தின்கண் உள்ளபடி கண்டறிந்தார்,—
என்செய்தார் - அவர்பின்யாதுசெய்தாரெனின், எ-று. (உ-2)

செங்கை குவித்தார் விழிந்ரைச் சிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்பின் னெங்க ஞேளித்தா யெனமாலுற் றெப்தினர் பொய்கைக்கரைமீதே கங்கை முடித்தார் விடையேறிக் கண்ணுற நண்ணுங் தலமோவென் றங்க னிலத்தே போய்வீழ்வுற் றமுதழு தந்தோவென நைந்தார்.

இ—ள்: செங்கை குவித்தார் - சிவந்த னைக்களைக் கூப்பிக் கும்பிட்டார்,—விழி நிரைச் சிந்தினர் - கண்ணீர் சொரிந்தார்,—எந்தாய் வந்தாய் பின் எங்கண் ஒளித்தாய் என மால் உற்றுப் பொய்கைக் கரை மீத எய்தினர் - எம்பாமபிதாவே ஈண்டுவெந்தருளினர் பின்ன ரெங்கே யொளித்திரென்று மனமயங்கி அத்தடாகக்கரையைடைந்தார்,—கங்கை முடித்தார் விடை ஏறிக் கண் உற நண்ணும் தலமோ என்று-கங்கையைச் சரிசித்த சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின் மேவிவர்க்கு கண்களுக்குப் புலப்பட எழுந்தருளி வரப்பெறுங் தலமேயோவென்று விதங்கு,—அங் கண் னிலத்தே போய் வீழ்வற்று அழுது அழுத அந்தோ என நைந்தார்-அக் கீழ் னிலத்தின்கட்போய் விழுந்து தேமபித்தேம்பி அழுதழுது அந்தோ அந்தோ வென்றிரங்கித் திருவாதலூரடிகள் வருந்தினார். எ-று. (உ-3)

எ வ று .

அன்னை நிகர்ப்பீரி ரென்னை யொழுத்தே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழுற்கே புகலாமோ
மின்னுரு வத்தீர் நும்மருள் கூடா வினையேனுக்
கின்ன ஸளித்தீ ரெங்க ஞேளித்தீ ரென்சாந்தார்

இ—ள்: அன்னை நிகர்ப்பீர்-எனக்கென் மாதாவை ஒத்தவரே,—
அன்பாளர் என்னை ஒழித்துப் பொய்கை அழல் பெற்றுப் பொன் அடிக்கே புகல் ஆமோ - அன்பையானுங் திருத்தொண்டர்கள் தமியேனை இக்கே
க்கிவிட்டுத் தடாகத்தக்கினியின் மூழ்கித் தேவரீருடைய பொன்போலும்
திருவடிகளை அடையலாமா.—மின் உருவத்தீர் - மின்னலைப்போலச் செல் வொளி விளங்குங் திருமேனியையுடையவரே,—தும் அருள் கூடா வினை
யேனுக்கு இன்னல் அளித்தீர் எங்கண் ஒளித்தீர் என நொந்தார் - தேவ
ரீருடைய திருவருளோடு கூடவிடாது தடுத்த தீவினையையுடைய தமி

தசு

திருவாதலூரடிகள் புராணம்.

யேனுக்குத் துன்பத்தைத் தக்க நீரெங்கே மறைத்தருளினீரேன்று திரு
வாதலூரடிகள் பிரஸாபித்து வருக்கினார். எ-று. (உச)

வேறு.

அங்கிலை தெளிந்து பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழுற்
பன்னரு மறைகள் காணுப் பதமலர் பற்றி வீழுங்கு
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார் வல்வினைப் பிறவிமாள
வின்னருட் சதகமெய்தா னரும்பியென் ரெடுத்துச் சொன்னார்.

இ—ள்: அங்கிலை தெளிந்து பொய்கை அகன்று-திருவாதலூரடிகள்
அத்துக்க நிலையினின்று மொருபிரகாரம் மனக்தெளிக் தெழுங்கு அத்தடா
கக்கரையைவிட்டு நீங்கி,—உயர் குருந்த நீழுல் பன் அரும் மறைகள்
காணுப் பதமலர் வீழுங்கு பற்றி-உயர்வாகிய குருந்தமரங்கிலிலே துதித்தற்
கரிய வேதங்களும் முடிவுகாண்டற்கரிய பாததாமரமலர்களைக் கீழே
வீழுங்கிறுகப் பற்றிக்கொண்டு,—நிலத்திலுள்ளார் வல்வினை மன்னிய
பிறவி மாள - இப்புழுமியின்கணுள்ளாரதுவலியவினையால்வரும் நிலைபெற்ற
பிறவிகெட்டொழிய,—இன் அருள் சதகம் மெய்தானரும்பி என்று எடுத்
துச் சொன்னார் - இனிய திருவருளையுடைய திருச்சதகத்தை “மெய்தான
ரும்பி” என்று தொடங்கிப் பாடியருளினார். எ-று. (உக)

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பினின் றிரங்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைத்த நீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை யூர்தனி னெல்லை புக்கார்.

இ—ள்: இத்திறம் கூறி ஆங்கே புலம்பி நின்று இரங்கும் எல்லை-
திருவாதலூரடிகள் இந்தப்பிரகாரம் பாடியருளி அங்குணம் புலம்பி நின்றி
ரங்குகின்றுழி,—நித்தன் அன்று உரைத்த நீர்மை நெஞ்சினுள் ணினைந்து -
நித்தியராகிய சிவபெருமான் அன்றருளிச் செய்தனைத் தம்மனத்தின்
கணினைந்து.—பின்னர் - அதன்பின்னர்,—அத்தலத்து இறைஞ்சி எம்
கோன் அருள் பெரு விடை பெற்று ஏகி - அத்திருப்பெருக்குறையின்
கண் வணங்கி கம் பசுபதியினது அருளையுடைய பிரியாவிடைபெற்று
டடங்கு,—உத்தரகோசமங்கை ஊர்தனின் ஒல்லை புக்கார் - திருவத்தர
கோசமங்கையென்னும் ஸ்தலத்திலே விரைவிற்சென்றார். எ-று. (உக)

சடையவர் கோயி வெப்தித் தம்மைவங் தழிமைகொண்ட வழிவது கானு ராகி மயங்கி வெப்துயிர்த்து வீழ்ந்து விடுதிகொ வென்னை யென்று நீத்தல் விண்ணப்ப மென்னுங் தொடை கெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி.

இ—ள்: சடையவர் கோயில் எய்தித் தம்மை வந்தழிமைக் கொண்ட வழிவு கானுர் ஆசி-திருவாதலூரடிகள் திருவுத்தரகோசமங்கையிலே சடையையுடைய சிவபெருமான து ஆலயத்தையடைந்து மார்ச்சாரசம் பந்தமாகத் தம்மை வலியவந்தழிமைக்கொண்ட பரமாசாரிய வழிவத்தைத் தரிசிக்கப் பெறுதவராகி,—மயங்கி வெப்துயிர்த்து வீழ்ந்து - மயக்கமைடைந்து கெட்டுயிர்த்துக் கீழேவிழுந்து,—என்னை விடுதிகொல் என்று நீத்தல் விண்ணப்பம் என்னும் தொடை கெழு பாடல் ஒத - இரண்டாமடிக டோறும் ‘என்னை விடுதிகண்டாய்’ என்று நீத்தல் விண்ணப்பமென்னுங் திருவாசகத்தைப் பாடித் துதிக்க,—தொல்லை மேனி காட்டினர் - சிவபெருமான் பழைய தேசிகத்திருமேனியை அவருக்குத் தரிசிப்பித்தருளி னுர். எ-று.

(உ)

கண்ணலை யமுதையங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்னு எங்க ரிருங்து தங்கே ஏருண்மொழிப் படியே சென்று தங்கிக ரில்லாத் தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நிங்கிச் சென்னினன் னுட்டி வெப்தித் திருவிடை மருதூர் சேர் ந்தார்.

இ—ள்: கண்ணலை அமுதை அங்கே கண்டு இறைஞ்சிக் கொண்டு ஜல் நாள் அங்கர் இருங்து-திருவாதலூரடிகள் பரமாசாரியராகிய கரும்பை அமுதை அங்கே தரிசித்து வணங்கி வழிபட்டுக்கொண்டு அங்க ஸ்தலத்திலே சிலதினயிருங்து,—தம் கோன் அருள் மொழிப்படியே சென்று-அதன் பின்பு தம்மான்மாயகராகிய சிவபெருமானருளிச்செய்த திருவாக்கின் படியே அப்பாற் சென்று,—தம் சிகர் இல்லாத தெய்வத்தலம் பல வணங்கி ஸ்ங்கி - தமக்கொப்புயர்வில்லாத தெய்வத்தன்மை பொருங்கிய ஸ்தலங்கள் பலவற்றையடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவைகளோயுங் கடந்து,—நல் சென்னி ஜாட்டில் எய்தித் திருவிடைமருதூர் சேர்ச்தார் - நல்ல சோழ காட்டிற்போய்த் திருவிடைமருதூரென்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்தார். எ-று.

(உ)

அப்பதி தொழுத பின்ன ரன்புட னாரு ரெப்திச் செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப் புலம்பலோதி யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண விபம்பிய பதிகளெல்லாங் தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமதிற் புகலி சார்ந்தார்.

இ—ள்: அப்பதி தொழுத பின்னர் - திருவாதழூரடிகள் அந்த ஸ்தலத்தைத் தரிசித்து வணங்கிய பின்னர், - அன்பு உடன் ஆளுர் எய்திச் செப்பு அரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப்புலம்பல் ஒதி எய்ப்பு அற இறைஞ்சி - அன்போடு திருவாரூரையடைஞ்து அங்கே வீற்றிருந்தருஞ்சி தியாகராசகவாமியினது துதித்தற்கரிய பொற்றுமரை மலர்போலுங் திரு வடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, “பூங்கமலத்தயவெடுமாலறி யாதநெறியானே” என்னுஞ் சொற்றெடுதை முதலாகவுடைய திருப்புலம் பலென்னுங் திருவாசகத்தைப் பாடியருளிச் சனாமரண இளைப்புங்க் கும்வண்ணமறித்தும் வணங்கிச்சென்று, - அண்ணல் இயம்பிய பதிகள் எல்லாம் தப்பு அற வணங்கி நீங்கி - முன் பாமாசாரியர் கூறியருளிய ஸ்தலங்களையெல்லாங் தவறந்த தரிசித்துவணங்கி நீங்கி அப்பாற் சென்று, -- தட மதில் புகலி சார்ந்தார் - பெரிய மதில்குழித் தீர்காழியையடைந்தார். எ-று.

(உக)

குன்றென வயங்கு கோயிற் கோபுர வாயி னீங்கிச் சென்றுபர் கயிலை யான செய்திகண் டிறைஞ்சு மெல்லை மன்றிடை நடிச்தபாத மலரடி பிடித்துக்கொண்டு தார் பின்றிகழி சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்தபத் தருளிச்செய்

இ—ள்: குன்று என வயங்கு கோயில் கோபுர வாயில் னீங்கிச் சென்று - திருவாதழூரடிகள் அங்கே மலையைப்போல விளங்காளிற்கும் சிவாலயத்தினது திருக்கோபுரவாயிலைக் கடங்குள்ளேசென்று, - உயர் கயிலை ஆன செய்தி கண்டு இறைஞ்சும் எல்லை - அஃதுயர்ச்சிபொருந்திய கைலாசகிரியாகிய பாவகம் பொருந்தக் கண்டு வீழ்து வணங்குகின் றழி, - மன்று இடை நடித்த பாத மலர் அடி பிடித்துக் கொண்டு - கனக சபையிலே திருடனாஞ் செப்தருளுகின்ற செங்காமரமலர்போலுங் திரு வடிகளை இறுக்பற்றிக்கொண்டு, - பின் திகழ் சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்தபத்து அருளிச்செய்தார் - பின்றாங்கி விளங்காளிற்குஞ் சடையை யுடைய தோணியப்பரது சக்திதியிலே “உம்பர்கட்டரசேயொழிவற நிறைக்

தயோகமே” என்று தொடங்கி “உன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தேனெங் கெழுந்தருஞ்வதினியே” என்றிருதிதோறு முடித்துப் பிடித்த பத்தென் னாங் திருவாசகத்தைப் பாடியருளினார். எ-று. (க௦)

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருங் தொழுதா விங்கு வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலாள் வைகி மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக் குன்றி வண்பாற் செல்வதற் கிசைந்து தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சி பேசு.

இ—ள்: தொல் வினைப் பகைமை உள்ளார் யாவரும் இங்குத் தொழுதால்-அநாதியாகவரும் வினைப்பகையினையுடையார் யாவரு மீண்டு வந்து சவாமியைத் தரிசித்துவணங்கினால்,—அப் பகையை வெல்வர் என்று - அப்பகைமையைத் தப்பாது வெல்வரென்று திருவாதழுரடிகள் சிக்தித்து,—விருப்பு உடன் சிலாள் வைகி - விருப்பத்தோடு சிலதின மங்கிருங்கு,—மல்கும் அத்தலத்தை நீங்கி அன்பால் வண்கழுக்குன்றில் செல்வதற்கு இசைந்து - திருவருள்சரக்கும் அச்சிர்காழியைவிட்டு நீங்கி அப்பாலுள்ள வளவிய திருக்கழுக்குன்றமென்னுஞ் சிவகூத்திரத்தில் அன்போடு செல்வதற்கபேசுவித்து,—தில்லைத் திசை குறித்து இறைஞ்சி ஏகி - அதிசமீபத்திலுள்ள சிதம்பரத்தைத் திக்குனோக்கி வணங்கிச் சென்று. எ-று. (க௦)

வேறு.

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியோளி குன்று
முத்தகதி குழுமுது குன்றினை வணங்கி
யத்தல மகன்றுய ராடுட்டுறையி தென்றே.
மெய்த்தவர்களெண்ணியுறை வெண்ணெயை யடைந்தார்.

இ—ள்: நொடும் உத்தர திசையில் ஏகி-திருவாதழுரடிகள் நெடிய உத்தரதிக்கின்கட்சென்று,—ஒளி குன்று முத்தகதி குழும் முது குன்றினை வணங்கி - வெள்ளொளிமிக்க மணிமுத்தகதிகுழுந்த திரு முதுகுன்றினைத் தரிசித்துவணங்கி,—அத்தலம் அகன்று - அந்தஸ் தலத்தை விட்டு நீங்கி,— மெய்த்தவர்கள் இது உயர் அருட்டுறை என்று எண்ணி உறை வெண்ணெயை அடைந்தார் - சாமுசித்தராகிய மெய்கண்டதேவர்முதலிய மகாங்கள் இது சிவபெருமானது திருவருட்

காகி

திருவாதலூரடிகள் புராணம்.

உறையென் துட்கொண்டு வீற்றிருக்கப்பெற்ற திருவெண்ணென்கல்லூரை
அடைந்தருளினார். எ-ஆ.

(நூ)

அந்கர் வணங்கிய பின்னபுட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமூயர் காடுங்
கொண்ணிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகங்தே
மன்னுமரு ஞபுரி மருங்கணைய வந்தார்.

இ—ள்: அன்புடன் அங்கர் வணங்கிய பின் - திருவாதலூரடி
கள் அன்போடு அத்திருவெண்ணென்கல்லூரைத் தரிசித்து வணங்கியிபின்
னார்,—அகன்று நன்னர் வதி சென்று நடு நாடும் உயர் காடும் கொண்
இபம் மடங்கல் உறை குன்றமும் இகந்து - அந்தஸ்தலத்தைவிட்டகள்று
நல்ல நெறியின்கட்டபோம் கடுநாட்டையும் உயர்ந்த காட்டையும் அச்சத்
தைத்தரும் யானைகளும் சிங்கங்களும் வசிக்கும் மலைகளையுங் கடங்து,—
மன்னும் அருணைபுரி மருங்கு அனைய வந்தார் - விராட்புரதனுக்கு மனி
பூரகல்தானமாகப்பொருங்திய திருவண்ணமைலைக்கு அதிசமீபமாகச் சென்
ரருளினார். எ-ஆ.

(நூ)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தகஞ்
சுடுமதி ஹம்பெரிய தோரண முகப்பு
நீடுகழு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
ஆடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டுதொழு துயந்தார்.

இ—ள்: மன்னும் மணி முத்தம் குடும் மாடம் ஒடு கோபுரமும்,—
அங்கே நிலைபெற்ற அழகிய முத்துமாலைகளைத் தம்மேற்கொண்ட மண்ட¹
பங்களுங் கோபுரங்களும்,—மதிலும் - மதில்களும்,—பெரிய தோரண
முகப்பும் - மகரதோரணங்களையுடைய பெரிய உபரிமைகளுமாகிய இவை
களெல்லாம்,—நீடு கழுக அடவி நெருங்கி உள தண் கா ஊடு உயர்தல்
கண்டு - நெடிய கழுகங்காடு தம்முடைனாருங்கிய குளிர்ந்த சோலையின்
மத்தியிலே உயர்ந்து தோன்றுதலைக் கண்டு,— உவகை கொண்டு
தொழுது உய்ந்தார் - திருவாதலூரடிகள் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு வணங்கிக்
கும்பிட்டுய்ந்தார். எ-ஆ.

(நூ)

அன்றிருவர் தேடவழு லானதெர்கு வெற்பாய்
நின்றவழி வோமன நிறைந்தபெரு வாழுவோ

வென்றுமலை யண்ணலே யிறைஞ்சியருள் கொண்டே
சென்றருளை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார்.

இ—ள்: அன்று இருவர் தேட அழல் ஆனது ஒரு வெற்பு ஆய்
நின்ற வடிவோ - அக்காலத்துப் பிரமவிட்டனுக்களாகிய இருவரும் முடியையும் அடியையுங் தேட அகப்படா தக்கினிப்பிழும்பாகியதொரு மலையாய்நின்ற வடிவமோ அன்ற,—மன நிறைந்தபெரு வாழ்வு என்று மலை அண்ணலே இறைஞ்சிச் சென்று - மனத்தின்கணிறந்த பேரின்பவாழ் வேயாமென்று திருவாதலூராடிகள் துதித்துப் பெருமையிற்கிறந்த திருவண்ணமைலையைத் தரிசித்து வணங்கிச்சென்று,—செழுமை ஆகிய அருளைப்பதி புகுந்தார் - செழுமையாகிய திருவருளைமாககாத்திற் பிரவேசித்தார். எ-று. (காகை)

வேறு.

சோலையு மதிலும் பல்பூங் தோரண மறுகுங் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சங்கிதி மறுகிற் சென்று
மாலையும் பாம்புங் திங்கண் மத்தமு முடியில் வைத்தோ
ஞலைய மிறைஞ்சிக் கண்டார் தம்மையன் ரூண்ட மேனி.

இ—ள்: சோலையும் மதிலும் பல் பூங் தோரண மறுகுங் தெய்வ சாலைகள் பலவும் நீங்கிச் சங்கிதி மறுகில் சென்று - திருவாதலூராடிகள் சோலைகளும் மதில்களும் அழகிய பலதோரணங்களையுடைய திருவீதி களும் தேவாலயங்களுமாகிய இன்னோரண்ன பலவற்றையுங் கடந்துப் பிரகாரத்திற் போய்,—மாலையும் பாம்பும் திங்கள் மத்தமும் முடியில் வைத்தோன் ஆலையம் இறைஞ்சி - கொண்றைமாலையையுஞ் சர்ப்பத்தையும் பிறையையும் பொன்னாமத்தமல்லரையுங் திருமுடியின்களைஞ்சுகுதாரித்த அருளைச்வேசவராது ஆலயத்தைத் தரிசித்துவணங்கி,—தம்மை அன்று ஆண்ட மேனி கண்டார் - தம்மை முன்னடிமைகொண்ட ஞானதேசிகத் திருமேனியைப் பின்பு தரிசிக்கப்பெற்றூர். எ-று. (காகை)

மாலுடன் பிரமன் ரேவர் வந்துனக் கடிமை யென்றென் ரேஞ்சுவிடும் பொழுதி லால முண்டிருள் கண்ட போற்றி மேலிடும் பவநோய் தீர விண்ணவர் மண்ணேர் பச்சைப் பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி.

இ—ள்: மால் உடன் பிரமன் தேவர் வந்து உனக்கு அடிமை என்று என்று ஒல் இடும் பொழுதில் - அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள்

வந்து தேவரீருக்கு காம் வழியடிமைகளாகவின்,—இவ்விபத்துக்காலத் தின்கண் அடியேங் தேவரீருக் கடைக்கல மடைக்கலமென்று முறையிடுங் தருணத்து,—ஆலம் உண்டு இருள் கண்டபோற்றி-அவர்பொருட்டிரங்கி ஆலகாலவிடுத்தையுண்டு கறுத்த திருக்கண்டத்தையடையவரே அடியே இனத் தேவரீர் பாதுகாக்க,—விண்ணவர் மண்ணேர் மேலிடும் பவ நோய் தீர்-தேவர்களும் மனிதர்களுக் தம்மையடர்த்து மீதாரும் பவரோகங்கிலிருத்தியைப் பெறும் பொருட்டு,—பச்சைப் பால் உடன் கலந்து உட்டொள்ளும் பனிமலை மருக்கே போற்றி - பசுமையாகிய திருமேனி யையுடைய வாமபாகமாகிய உண்ணுமூலையம்மையோடுசேர்த் தியானிக் கப்படும் குளிர்ச்சிபொருங்கிய இத்திருவன்னுமலையிற் சாவாமருங்கா யுள்ளவரே அடியேனத் தேவரீர் பாதுகாத்தருங்க எ-று. (நூ)

கெடியவன் கேழு லாகி நீணில் மகழுந்துங் காலை வடி கலென் றலைமேல் வைத்த வருட்பெருங் கடலே போற்றி படியிடம் புரக்கு முண்ணு மூலையனும் பச்சை மேனிக் கோடியிடங் கொண்டசெம்பொற் குன்றமே போற்றி போற்றி.

இ—ள்: கெடியவன் கேழல் ஆகி நீள் நிலம் அகழுந்தும் காணு அடிகள் என் தலைமேல் வைத்த பெரும் அருள் கடலே போற்றி - கெடிய வடிவத்தையுடைய விஷ்ணு பன்றியாகி நீண்ட பூமியை அகழுந்தும் காணு தற்கரிய திருவடிகளை என்புன்றலைமீதுவைத்துத் தீக்கித்தருளிய பெரிய திருபாசமுத்திரமே தேவரீர் அடியேனப் பாதுகாத்தருங்க,—இடம்படி புரக்கும் உண்ணுமூலை எனும் பச்சை மேனிக் கொடி இடம் கொண்ட செம் பொன் குன்றமே போற்றி போற்றி - இடவிதாகிய பூமியை(த்தரு மங்களைவளர்த்து)ப் பரிபாலனாஞ்செய்யும் உண்ணுமூலையம்மை யென்னும் பசிய திருமேனியையுடைய கொடியை வாமபாகத்திற் கொண்ட மாற்றுயர்த்த பொன்மலையாயுள்ளவரே தேவரீர் அடியேனப் பாதுகாத்தருங்க பாதுகாத்தருங்க. எ-று. (நா)

வென்றிடுங் கண்ணி மேதிச் சென்னி விக்கிரமன் றன்னைக் கொண்றதன் பாவங் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி யன்றுவங் தென்னை யானு மணியண்ணு மலையாய் போற்றி யென்றுதம் பரிவா லேத்து யிறைஞ்சியவங் குறையு நாளில்.

இ—ள்: வென்றிடும் கண்ணி - சயமகளாகிய தூர்க்கை,—மேதிச் சென்னி விக்கிரமன்றன்னைக் கொண்ற தன்பாவம் தீரக் குறித்து இட -

மகிடாசரைனக் கொன்ற தன் கொலைப்பாவங் தவிரச் சங்கற்பித்து வழி பட, — அருள்வாய் போற்றி - அத்துர்க்கைக் கநுக்கிரகஞ் செய்தவரே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளூச, — அன்று வந்து என்னை ஆனும் அணி அண்ணுமலையாய் போற்றி என்று தம் பரிவால் இறைஞ்சி ஏத்தி அன்று பரமா சாரியராகத் திருப்பெருந்துறையின் கணைமுக்தருளிவாங்து தமியேனை அடிமைக்கொண்டருளிய அழகிய அனலாசலாதரே தேவரீர் அடியேனைப் பாதுகாத்தருளைவன்று திருவாதலூராடிகள் தம்மெய்யன்பி ஞலே வணங்கித் துதித்து, — அங்கு உறையும் நாளில் - அங்கேவசிக்கும் காலத்தில். எ-று. (கக)

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா மார்கழித் திங்கடன்னி லாதிரை முன்னீ ஈரங்தே யாகிய தினங்க டம்மின் மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் வடிவ தான போதிவர் தம்மிற் கூடிப் புனற்றட மாடல் செய்வார்.

இ—ள்: மாதர் கொள் மாதர் எல்லாம் மார்கழித் திங்கள் தன் னில் ஆதிரை முன் ஈரங்து ஆகிய தினங்கள் தம்மில் - அழகையுடைய எழுவகைப் பருவ மகளிரும் மார்கழிமாசத்துத் திருவாதிரை நகூத்திரத் துக்கு முற்பத்துத்தினங்களினெல்லாம், — இருள் விடிவது ஆன போது மேதகு மனைகள் தோறும் அழைத்து இவர் தம்மில் கூடிப் புனல் தடம் ஆடல் செய்வார் - இருள்புலருகின்ற விடியற்காலத்திலே மேன்மைபொருந்திய வீடுகடோறும்போய் ஒருவரை யொருவரழைத்துத் தம்முளொருங்குகூடி நீரையுடைய தடாகத்திலே ஸ்கானஞ்செய்வார்கள். எ-று. (ச0)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புகன்ற தாக மன்னிய திருவெம் பாவை வாசகம் பேசிப் பின்னர்க் கண்ணியர் பாடி யாடுங் கவின்கொளம் மனைகண் டன்னர், பன்னிய பாட லாக வம்மனைப் பாடல் செய்தார்.

இ—ள்: அன்னவர் இபல்பு கண்டார் - அம்மகளிரது தன்னமையைக் கண்ட திருவாதலூராடிகள், — ஆங்கவர் புகன்றது ஆக மன்னிய திருவெம்பாவை வாசகம் பேசி - அவர்க்கறிய கூற்றுக விளைபெற்ற திரு

வெம்பாலையென்னுங் திருவாசகத்தை “ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ் சோதியை” என்றெடுத்துப் பாடி, — பின்னர் — அதன் பின்னர் — கன்னி யர் பாடி ஆடும் கவின் கொள் அம்மனை கண்டு - மங்கைப்பருவத்து மகளிர்பாடி விளையாடுகின்ற அழகையுடைய அம்மானை விளையாட்டைக் கண்டு, — அன்னர் பன்னிய பாடல் ஆக அம்மனைப் பாடல் செய்தார் - அம்மகளிர் கூறிய கூற்றுகத் திருவம்மானையென்னுங் திருவாசகத்தை “செங்கநெமாலுஞ் சென்றிடங்துங் காண்பாரிய, பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி” என்றெடுத்துப் பாடியருளினர். எ-று. (சக)

விரவுமன் புடையா ரந்த மேதகு தலத்தை நீங்கிப் பரிவுடன் கச்சி யேகாம் பரந்தனிற் பரனை யேத்திக் தெரிவருங் காமக் கோட்டி சீற்றி வணங்கித் தேவர் வரநினைக் கிரைஞ்சுங் தெய்வ வண்கழுக் குன்றிற் சென்றார்.

இ—ள்: விரவும் அங்பு உடையார் மேதகு அங்தத் தலத்தை நீங்கி - பரமாசாரியர் மாட்டுச் சென்று கலக்கும் பேரன்பையுடைய திருவாதலூரடிகள் மாட்சிமைபொருங்திய அந்தத் திருவன்னைமலையென்னும் ஸ்தலத்தைவிட்டு நீங்கிச் சென்று, — கச்சி ஏகாம்பரந்தனில் பரனைப் பரிவுடன் ஏத்தி - தொண்ணடைநாட்டிலே காஞ்சிபுரத்தை யடைந்து திருவேகம்பமென்னுமாலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஏகாம்பராதசுவாமியை அன்போடு தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, — தெரிவு அரும் காமக்கோட்டி சிறு அடி வணங்கி - இத்தன்மையின ரென்றியாவாலு மறிந்து கோடற் காரிய காமக் கோட்டமென்னுமாலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற காமாக்கியம் மையினது சிறிய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, — தேவர் வரம் சினைக்கு இறைஞ்சும் தெய்வ வண் கழுக்குன்றில் சென்றார் - அதன்பின்பு அஸிபிரமேந்திராதி தேவர்களெல்லாம் வரத்தைப்பெறும் பொருட்டெண்ணித் தம்பதங்களினின்றும் வந்தருச்சித்து வணங்கப் பெறும் தெய்வத்தன்மையையுடைய வளவிய திருக்கழுக்குன்றத்திற் சென்றருளினர். எ-று. (சு)

கோட்டிதழ் கமழுங் கொன்றைச் சென்னியன் குலவு மன்பர் சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித் துணைவுனின் செய்ய மேணி காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கழுக் குன்றி வென்று ந்தார். பாட்டினைப் பொழிந்து சின்னைட் பயின்றுபின் பரிந்து போ

இ—ள்: கோட்டு இதழ் கமழும் கொன்றைச் சென்னியன் குல வும் அன்பர் - கொம்பர்களிலே இதழ்கள் நறுமணங்கமழும் கொன்றை மாலிகையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு மெய்யன் பராகிய திருவாதலூரடிகள், —குட்டிய மலர்த்தாள் போற்றி - தஞ் சிரகின் முன்னரே குட்டியருளிய செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைத் தரி சித்து வணங்கித் துதித்து, —துணைவுடயிர்த்துணைவரே, —இக் கழுக் குன்றில் கலங்காவண்ணம் நின் செய்ய மேனி காட்டினை என்று பாட டுணைப் பொழிந்து - இத்திருக்கழுக்குன்றத்திலே தமிழேன் மனங்கலங்காத பிரகாரம் சிவங்கபரமாசாரியத்திருமேனியை கண்கு தரிசிப்பித்தருளி ளிரென்று ; ‘பினாக்கிலாத பெருங்குறைப் பெருமானுன் ஞமங்கள் பேச வார்’ என்று தொடங்கி, ‘வந்துகாட்டினும்கழுக்குன்றிலே’ என்றிருதி கடோறும் முடித்துத் திருக்கழுக்குன்றப் பதிகமென்னுக் திருவாசமா கிய மழையை வருஷித்து, —சிலாள் பயின்று - சிலதின மங்கே வசித்து, —பின் பணிக்கு போந்தார் - அதன் பின்பு சுவாமியைவணங்கி அனுமதி பெற்றுத் தெற்கு நோக்கித் திரும்பிச்சென்றருளினார். எ-று. (சுக)

அத்தல முதலா நாப்ப ணடைந்துள தலமுங் கா அ
மைத்தடங் கிரியுங் காவும் வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெர் பாம்பொ டாடி நரியெலாம் பரிக ளாக்குஞ்
சித்தர்தென் றில்லை மூன்று காவத மென்னச் சென்றூர்.

இ—ள்: அத்தலம் முதலா நாப்பண் அடைந்துள தலமும் கானும் மைத்தடம் கிரியும் காவும் வாவியும் நதியும் நீங்கி - திருவாதலூரடி கள் அந்தஸ்தலம்முதலாக மத்தியிலெதிர்ப்படுகின்ற ஸ்தலங்களையும் காடுகளையும் கரிய விசாலமாகிய மலைகளையும் சோலைகளையும் தடாகங்களையும் நதிகளையுங் கடங்து, —பைத்த வெம் பாம்பு ஒடு ஆடி .. படத்தையுடைய வெவ்விய சர்ப்பாபரணத்தோடு உடிப்பவரும், —கரி எலாம் பரிகள் ஆக்கும் சித்தர் தென் தில்லை மூன்று காவதம் என்னச் சென்றூர் - குறுகரி களையெல்லாம் உத்தமலக்கணங்களையுடைய குதினங்களாக உருத்திரித்த சித்துவித்தையையுடையவருமாகிய சபாநாயகர்து தெற்கின்கணுள்ள தில்லைமாநகரம் இனி மூக்காவத தூரத் தினதென்று கண்டோர் தம்முட்டுறச் சமீபமாகச் சென்றருள்ளார். எ-று. (சுக)

வே. டி.

தூழுரன் மடப்பாவையர் தோளாசையில் லாளா
மாழுகரு மிட்டுண்டீயிர் வாழுதவர் தாழுங்
தீழுள்கா வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும்
போழுர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார்.

இ—ள்: தூழுரல் மடப் பாவையர் தோள் ஆசையில் ஆள் ஆம்
மாழுகரும் - சுத்தமாகிய முறுவலையுடைய இளமைபொருக்கிய மகளிரது
தோள்களைத் தழுவ மாதா வொன்றுனே அம்மகளிருக்குத் தாஞ்சதா
காலமுமாட்படுகின்ற முழுமுடரும், — இட்டு உண்டு உயிர் வாழுதவர்
தாழும்-பிறருக்குக் கொடுத்துத் தாழு முண்டுயிர் வாழுத லோபிகளும்; —
தீழுள் கர அரன்மேல் அருள் செய்யாதவர் பலரும் போம் ஊர்வழி
போகாதவர் - அக்கினி சவாலிக்குங் கையையுடைய சிவபெருமான் மாட்டன்பு
செய்யாத பொறியிலிக்குநமாகிய பாவிகள் மறுமைக்கட் செல்லு
கிரய நெறிக்கட் செல்லாத திருவாதனுரடிகள், — புலியூர் வழி போனார் -
வியாக்கிரபுரமாகிய சிதம்பரத்துக்குச் செல்லும் அங்கெறிக்கட்சென்றருளி
னார். எ-று.

(சு)

செல்லுஞ்சர மிருபாஸோளி திகழ்கொண்றைகண் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல கென்னின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம கைபோன்றன தோன்றி.

இ—ள்: செல்லும் சுரம் இரு பால் ஒளி திகழ் கொண்றைகள்
மலரா எல் ஒன்றிய இமையோர் உலகு என எங்கும் கிண்றன - இங்ஙனுக்
திருவாதனுரடிகள் செல்லும் வழியினிருமருங்கிளும் செல்வொளி விளங்
கானின்ற பொற்கொண்றைகண் மலருதலினால் அவ்வனம் பொற்பிரகாசத்
நையுடைய தேவருலகென்று சொல்லும்படி அவைகளைக்கும் பரந்து
கிண்றன, — சிவ காமம் புல்லும் தமிழ் போல் வண்டு இசை பாட - சிவ
காமத்தோடு பொருங்துங் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப்போல இளி
தாக வண்டுகள் தேப்பாட, — தோன்றி பொருள் சொல்லும் வல்லார்
தமகை போன்றன - செங்காந்தண்மலர்கள் அவ்விசைப்பாட்டிற்குப்
பொருள்சொல்லுஞ் சாதுரியத்தையுடைய நாடச்சமகளிரது அபிரயங்காட்
மூல் கைகளையோத்தன. எ-று.

(சு)

தெகள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிதி தில்லார்தவ வேடங்
கொள்ளுஞ்செய வெனவொண்மலர் குலவங்கவி ரெல்லாம்
பள்ளப்படர் புனல்போற்புலன் வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளங்கமை பொக்குஞ்சிகழ் மைக்கொண்டொளிர் காயா.

இ—ள்: தெள்ளும் சிவஞானம் சிறிது இல்லார் தவவேடம் கொள்ளும் செயல் என - தெளிவைத்தருஞ் சிவஞானஞ் சிறிதுஅல்லாத கபடிகள் தவவேடத்தை மேற்கொள்ளுஞ் தன்மைபோல - கவிர் எல்லாம் ஒள் மலர் குலவும் - மூருக்குக்களெல்லாம் வாசனையற்ற செவ்வெளாளி மிக்க மலர்களாற் சிறந்து விளங்கும், - திகழ் மைக்கொண்டு ஒளிர் காயா - மிகவிளங்கானின்ற கருநிறத்தைக் கொண்டு பிரகாசிக்குங் காயாமலர்களானவை, - பள்ளம் படர் புனல் போல் புலன் வழியே பயில் சிறியோர் உள்ளம் தமை ஒக்கும், - பள்ளத்தைகோக்கித் தானே செல்லும் நீரைப் போலச் சத்தாதி யைம்புலன்வழியே தடையற்றுச் செல்லுங் கீழ்மக்கனது கரிய மனங்களை நிகர்க்கும். எ-று. (சன)

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயின்குமு வெழுதேனி னிருல்சேர் மலர்நாக
மாயங்திகழ் தாராகண மகல்வான்மிலிர் மதிய
மேயும்படி களர்பொங்களி னிடைநின்றன வெங்கும்.

இ—ள்: பாயும் குல மந்தித் திரள் பயிலும் தொறும் அசையா கயின் குழு எழுதேனின் இருல் மலர் சேர் நாகம் - பாயுமியல்பையுடைய மிருகசாதியாகிய குரங்குக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்குஞ்தோறு மசைதலான் கயினதுகூட்டங்கள் எழுப்பெறுங் தேங்கூடும் மலர்களும் பொருங்தப் பெற்ற புன்னைமரங்கள். - அகல் ஆயம் வான் திகழ் தாராகணம் மிலிர்மதியம் ஏயும்படி களர் பொங்களின் இடை எங்கும் நின்றன - அகன்ற ஆகாயமும் அதன்கண் விளங்குகின்ற நட்சத்திரகூட்டமும் சோடசகலைகளோடு கூடி விளங்கும் பூரணசங்திரனு மொக்குமென்று கவிஞர்க்கூறும்படி கிளரா நின்ற சேரலைகளின் எவ்விடத்தும் நின்றன. எ-று. (சு)

பக்கங்கிளர் கழுகின்றிரள் பலசாமரை யிசக்
கொக்கின்றவிர் போதும்பல குயில்காகள மூதக்
தெரக்கன்பொடு விண்ணுதிபர் சொரியும்பல பொற்பூ
வொக்கும்படி மலர்சிந்தன வொண்சண்பக சோலை,

இ—ள்: பக்கம் கிளர் கழுகின் திரள் பல சாமரை வீச + திருவாதலூரடிகள் செல்லுநெறியின் இருபக்கங்களினுங் கிளரானிற்கும் கழுகுகளினது கூட்டங்கள் தம் பூம்பாளையாகிய பலசாமரங்களை அவ்வடிகட்சிரட்டவும்,—கொக்கின் தனிர் கோதும் பல குயில்கள் காகளம் ஊத—மாவினது இனக்தனிர்களைக் குட்டடிம் பல குயில்கள் தம்மலகுகளாகிய சிறுசின்னங்களை ஊதவும்—பல விண் ஆதிபர் தொக்கு அன்பு ஒடுசொரியும் பொன் பூ ஒக்கும்படி - பல தேவத்தலைவர்கள் ஒருங்குதிரண்டு அன்போடுமகந்தவ்வடிகண்மீது சொரியும் சுவர்னபுஷ்பாஞ்சாவியை யொக்குமென்று சுறும்படி,—சண்பக சோலை ஒண் மலர் சிந்தின - சண்பகச்சோலைகள் பொன்னிறம்பொருந்திய மலர்களைச் சிதறின. எ-று.

நீங்காவள மிவ்வாறுள நீள்குத நரந்தந
தேங்காரவி மூரல்பாதிரி தெங்கின்றீரன் வகுளங்
கோங்காகணி கொங்கார்செழு மந்தார நெருங்கும்
பூங்காவை யகண்ரூர் புலியூர்நன்னகர் கண்டார்.

இ—ள்: நீள் குதம் நரந்தம் தேம் கார் அளி மூரல் பாதிரி தெங்கு வகுளம் கோங்கு ஆசினி. கொங்து ஆர் செழும் மந்தாரம் நெருங்கும் - கெடியமாவும் நாரத்தையும் மதுபானங்குசெய்யுங் கரிய வண்டுகள் சத்திக்கின்ற பாதிரியும் தெங்கும் மதிகழும் கோங்கும் பலாவும் கொத்தாரங்த செழிய மந்தாரமுமாகிய மரங்கணேருங்கப்பெறும்,—இவ்வாறு நீங்காவளம் உள் பூங்காவை அகண்ரூர் கல் புலியூர் நகர் கண்டார் - மேலே கூறிய இந்தப்பிரிகாரம் ஓர்காலும் நீங்காத வளங்களையுடைய பூஞ்சோலை யைத் திருவாதலூரடிகணீங்கி கல்ல சிதம்பரமாகிய சிவகோத்திரதார்ச்சனங்கு செய்தார். எ-று. (50)

சேலெனுன்றிய மதிலும்பணி திகழுகோபுர நிரையுஞ்
சோணங்கதரு கும்பங்களீர் துணைமாளிகை பலவுங்
காணுங்தொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுங்திரு வருளன்பர் புகழுந்தாருண் மகிழுந்தார்.

இ—ள்: சேண் ஒன்றிய மதிலும் - மேற்றளம் ஆகாயத்திலுயர்ந்த மதிலும்,—பணி திகழுகோபுர நிரையும் - சிற்பத்தொழில் விளங்குங் திருக் கோபுரவரிசைகளும்,—சோணம் தரு கும்பம் கிளர் துணைமாளிகை பலவும் - பொற்கும்பங்கள் பிரகாசியாலின்ற இணைமாடங்கள் பலவும்,—

காணும் தொறும் எழில் செய்வது கண்டு அஞ்சலி கொண்டு - பார்க்குங் தோறங் கண்களுக்குசெய்வதைக்கண்டஞ்சலிசெய்து, — திரு அருள் பூணும் அன்பர் புகழ்ந்தார் உள் மகிழ்ந்தார் - சபாநாயகரது திருவருளைப் பெறத் தகுமன்பையடைய திருவாதனுரடிகள் அவற்றைத் தம்வாக்காற் புகழ்ந்து மனமகிழ்ச்சியடையராயினார். எ.று. (கு#)

வேதந்தரு மொலியுங்தொழும் விண்ணேர்தம தொலியுங்
கிதந்தரு மொலியுங்களர் முழவங்களி னெலியும்
போதந்தரு சிவஞானிகள் புகலாகம வொலியு
மோதுந்தமி பூலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர்.

இ—ள்: புலியூர் - அந்தச்சிதம்பாத்திலே, — வேதம் தரும் ஒலியும் - வேதாத்தியனஞ்செய்யுமொலியும், — தொழும் விண்ணேர் தமது ஒலியும் - வழிபடுக் தேவர்களது தோத்திரவொலியும், — கிதம் தரும் ஒலியும் - சங்கிதங்களினெலியும், — கிளர் முழவங்களின் ஒலியும் - பெரிய மிருதங்கங்களினெலியும், — சிவஞானிகள் புகல் போதம் தரு ஆகம ஒலியும் - சிவஞானிகள் படனஞ்செய்கின்ற எம்போவிகட்கும் நல்லறிவுச்சாடர் கொஞ்சத்துஞ்சைவாகமங்களி னெலியும், — ஒதும் தரிம் ஒலியும் கடல் ஒலிசெய்தன - ஒதுகின்ற தமிழ்ப்பிரபந்தங்களினெலியும் சமுத்திரம் போல வொலித்தன. எ.று. (கு#)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிக ஏகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுந்தே
யிரையொன்றிய சிவஞான முனர்த்துஞ்சிவ நன்னாற்
கரைகண்டவர் மணிமன்றெதிர் கண்டாராருள் கொண்டார்.

இ—ள்: உரை ஒன்றிய சிவஞானம் உணர்த்தும் நல் சிவநூல் கரைகண்டவர் - உயர்ச்சிபொருந்திய சிவஞானத்தை விளக்கும் நல்ல சைவாகம சமுத்திரத்தைக் கரைகண்ட திருவாதனுரடிகள், — நிரை ஒன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிகள் அகலா - வரிசையாகப் பொருந்திய திரு மாளிகைகளையடைய நெடியதிருவீதிகளைக் கடக்கு, — வரை ஒன்றிய உயர் மணி கோபுர வாயில் புகுந்து - மலைபோலவுயர்ந்த அழகிய திருக் கோபுரவாய்தலின் வழியாக ஆலயத்தினுட் பிரவேசித்து, — மணி மன்ற எதிர்கண்டார் அருள் கொண்டார்-அழகிய கணக்கைப்பொய்நேரே துரிசித்து முன்னொயினும் பத்தி மிக்குடையராயினார். எ.று. (கு#)

பொன்னூர்பொது நின்றூடிய புனிதன்றனை முடிமே
லங்காளடி வைக்கும்பர ஞகும்படி கண்டார்
மன்னவுயிரன்னுய்மணி மன்றூசர ஜென்றே
சொன்னூர்பல காலன்பொடு தொழுதார்மிக வழுதார்.

இ—ள்: பொன் ஆர் பொது நின்று ஆடிய புனிதன்றனை முடிமேல் அங்காள் அடி வைக்கும் பரான் ஆகும் படி கண்டார் - திருவாதலூரடிகள் கணக்கூபயின்கணின்று திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற நிருமலராகிய சபாநாயகரை முன்னரே தஞ்சிரசின்மீது திருவடிதீகை செய்தருளிய பரமாசாரியச்வாமிகளாகத் தரிசிக்கப்பெற்றார், — பலகால் அன்பு ஒடுதொழுதார் - பலதரம் அன்போடுவணங்களூர், — மிக அழுதார் - பின்மிகவும் பிரலாபித்தார், — மன்னு - முழுமுதலே, — உயிர் அன்னுய் - எனக்கென்னெயாப்பவரே, — மணிமன்று சரண் என்று பலகால் சொன்னார் - அழகிய சபாநாயகரே அடியேன் தேவரீருக் கடைக்கல் மடைக்கலமென்று பலமுறை தோத்திராஞ்செய்தார். எ-று. (ஞச)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழு வீழுந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேயி னெழுந்தன்பொடு குறையாவரு னிறையா
வண்டேர்குழு லுஹபங்களை வண்டில்லையு ஸின்னே
கண்டேனென நற்பாடல் கருத்தார வுரைத்தார்.

இ—ள்: இரு கண் விண்டு நீர் விழுப் பின் வீழுந்து இன் அடிமுடி மேல் கொண்டு எழுந்து - திருவாதலூரடிகள் இருகண்களு மிமையாது ஆனந்தபாஷ்டபம்பொழியப் பின்னருஞ் சக்நிதிமில் வீழுந்து தமக்குத் தம்மிலுமினிய திருவடிகளைச் சிரசில் வகித்துக்கொண்டு வணங்கி யெழுந்து நின்று, — குறையா அன்பு ஒடு அருள் னிறையா - தம்பேரன்பி னுலே திருவருள் னிறையப்பெற்று — வண்டு ஏர் குழல் உழை பங்களை-வண்டுகள் மொய்க்கப்பெறும் அழகிய கூந்தலைபுடைய சிவகாமியம்மை சுமேதாகிய சபாநாயகரை, — வண் தில்லை உள் இன்னே கண்டேன் என எல்பாடல் கருத்து ஆர உரைத்தார் - “இங்திரியவயமயங்கி” என்றெழுந்து வளவிய தில்லைமாநகரத்திதுபொழுது “கண்டேனே” என்றிருதிக்கோரும் பெய்து கல்ல பாடலாகிய கண்டபத்தென்னாங் திருவாசகத்தை மனங்கொளப் பாடியருளினார். எ-று. (ஞஞ)

குன்றுவருண் மூலந்திகழி குறியாகிய சுடரு
மன்றுகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளிய
மொன்றுகிய வதுபூதியி அற்றார்செய வற்றூர்
கின்றூரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானூர்.

இ—ள்: குன்று அருள் மூலங் திகழி குறி ஆகிய சுடரும் மன்று
ஆகிய வெளி ஊடு மகிழ்ந்து ஆடிய ஒளியும் ஒன்று ஆகிய அதுபூதியில்
உற்றார் - திருவாதவூரடிகள் குறைவற்ற கிருபையையுடைய திருமலை
தானத்தில் விளங்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானுகிய சோதியும், —கனகசபை
யாகிய சிதாகாசத்திலே மகிழ்ந்து திருநிருத்தஞ்செய்தருஞ்சு சபாநாயக
ராகிய சோதியும் தம்முளிரண்டற்ற சிவாதுபூதியையடைந்து, —செயல்
அற்றார் - ஆன்மசேட்டைகளற்று, —அசைவு இல்லா ஒரு நிலை ஓவியம் ஆனார்
கின்றூர் - புருஷாஸாரமாக ஏழுதிய ஒரு சித்திரம்போன்றவராய் அசை
வறநின்றார். எ-று. (நில)

ஐமகால்குழி இுமைபங்கினன் வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண் ஜூஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மென்னேவிது தெருளாமரு ளென்ன
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினி யென்றார்.

இ—ள்: ஒமை கால் குழல் உமை பங்கினன் வழிபாடும் மறந்து -
அத்தருணத்துக் கருமைவிளங்கும் கூந்தலையுடைய சிவகாமிசமேதாகிய
சபாநாயகருக்கு மனவாக்குக் காயங்களினாற் செய்யும் வழிபாட்டையுமறத்
தவினாலே, —கை கால் அசைவு இல ஆயின - கரசானுதி அவயவங்களும்
நிஷ்கம்பமாயின, —கண்ணும் சிறிது இமையா - கண்களுஞ் சிறிதுமிமைக்
கின்றில், —செய் காரியம் என்னே - இதற்குதாம் செய்யுங்காரியம்-
யாதோ, —இது தெருளா மருள் என்ன - இது மணி மங்திர ஒளவந்தங்க
ளாலே தீராததொரு மயக்கமாமென்று கவலைகூங்க்கு, —மெய்காவலர்
மணி மன்றை விடப் போம் இனி என்றார் - மெய்காப்பாளர் அழகிய
கனகசபையைவிட்டினியகலப்போமென்று கடிக்குத்துக்கிறனர். எ-று. (நில)

வெய்.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ரூரத்தல் கேளார்
தாண்டவ சிகழி ஞானத் தன்மையின் ஞூன்மை நாடிக்

காண்டகு துரியா தீதக் கழிபரத் தொனியின் மூஷ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாகி நின்றனர் நெடிது போது.

இ—ள்: பூண்டி கொண்ட அருள் காவல் புரிபவர் உரைத்தல் கேளார் - தம்மதிகாரிகண்மாட்டுத் தாம் பெற்றுக்கொண்ட வவலையுடைய மெய்காப்பாளர் கூறிய வார்த்தையைத் திருவாதலூரடிகள் கேட்கப்பெறுத வராகி, —நிகழும் தாண்டவம் தொன்மைத் தன்மை ஞானத்தின் நாடி - அண்டத்தே சுத்தமாயாமயமாகிய கணகசபையினும் பிண்டத்தே தமது லவாடத்தானமாகிய புருவமத்தியினும் முறையே தூலகுக்குமாக நிகழும் அகவரத்தாண்டவத்தைப் பழைய திவ்விய ஞானத்தாலே தம்முளொப்பத் தரிசித்து, —காண் தகு துரியாதீதக் கழிபரத்து ஒளியில் மூஷ்கி - அவ்வழிக் காண்தத்தக்க துரியாதீதமாகிய சுத்தசிவானின்மலவொளியின்கட்டு புக்கழுங்கி, —நெடிது போது நீண்டது ஓர் தம்பம் ஆகி நின்றனர் - நெடு நேரம் நீண்டதொருஸ்தம்பம்போல அசைவற நின்றார். எ-று. (நுஅ)

போமெனப் போகா ரொன்றும் புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா ராமெனக் காவலாளர் ரஞ்சினின் றமுங்கு மெல்லைச் சாமுடற் குயிர்வங் தெய்துங் தன்மைபோற் குவிந்த கஞ்சத் தேபலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்றார்.

இ—ள்: போம் எனப் போகார் ஒன்றும் புகல்கிலர் - ஶாம் போ மென்றுசொல்லவும் போகின்றிலர் ; அதன்மேல் ஒன்று பேசுவதுஞ் செய்கின்றிலர், —பித்தம் கொண்டார் ஆம் எனக் காவலாளர் அஞ்சினின்று அமுங்கும் எல்லை - இவர் பித்தாதிக்ரோகங்கொண்டார்போலுமென்று மெய்காப்பாளர் அச்சமூற்றுநின்று வருங்குதின்றுழி. —ஶாம் உடற்கு உயிர் வங்குது எய்தும் தன்மை போல் குவிந்த தேம் கஞ்ச மலர் மேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி என்றார் . இறந்தவட்டம்பினுண் மீள அவ்வியிர்வங்கதெய்து மாறுபோலத் தாமே அஞ்சலியாகக் குவிந்த தேளையுடைய செஞ்சாமரை மலர்போலுக் திருக்கரங்களைக் கிரகின்மேல்வைத்து, “சிவசிவபோற்றி” என்றார். எ-று. (நுக)

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலங்கொண்டங் தன்னிக் ரில்லா மூலக் கலைவளை வணங்கிப் பின்ன குக் ரண்ணையம் பிளகதன் பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப் பொன்னவிர் கோயின் மேல்பாற் புலீச்சாஞ் சென்று சேர்ந்து,

இ—ள்: முன்னவன் செம்பொன் மன்றை முழுமூறை வலம் கொண்டு - முழுமூறலாகிய சபாநாயகரது மாற்றுயர்ந்த கனகசபையை மூன்றுதரம் பிரதக்கிணங்கெட்டு அதன்பின்பு,—அங்குத் தன் நிகர் இல்லா மூலத் தலைவனை வணங்கி-அங்கே தமக்கு சிகரில்லாத சிவலிங்கப் பெருமானுகிய திருமூலட்டானேசரரைத் தரிசித்து வணங்கி,—அன்னை அம்பிகைதன் பாதம் அன்பு உடன் இறைஞ்சி - அகிலலோகசனனியாகிய உமையம்மையினது திருவடிகளை அன்போடு தரிசித்து வணங்கி,—பின் னர்ப் ,பொன் அவிர் அந்தக் கோவில் மேல் பால் புலீச்சரம் சென்று சேர்ந்து - அதன்பின்னர்ப் பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற அவ்வாலயத்தின் மேலைத் திக்கிலுள்ள திருப்புலீச்சரத்திற் போய்ச்சேர்ந்து. எ-று. (க௦)

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச் சரந்தனி விருந்த வண்ண றன்பத மிறைஞ்சி நீங்கித் திருந்திய மறையோர் வாழுங் தில்லையம் பலஞ்சுழ் வீதி பொருந்துழி யமிர்த மான வாசகம் புகல அற்றர்.

இ—ள்: வரம் தர இருந்த நாதன் மலர் அடி வணங்கி-அத்திருப் புலீச்சரத்திலே தம்மெய்யன்பாக்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பிரசாதித் தருளும் பொருட்டுத் சிவலிங்கத்திருமேனிகொண்டு வெளிப்பட ஏழுச் தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது செந்தாமறைமலர்போலுங் திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கி,—நாகேச்சரந்தனில் இருந்த அண்ணறன் பதம் இறைஞ்சி நீங்கி - திருநாகேச்சரத்தி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமா னுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கி அவ்விடத்தினின்று நீங்கி,— திருந்திய மறையோர் வாழும் தில்லையம்பலம் சூழ் வீதி பொருந்துழி - திருத்தமாகிய தில்லைவா முந்தனர் வசிக்கின்ற கனகசபையைச்சுழுத் திரு வீதியிலே தாம் செல்லுகின்றுழி,—அமிர்தம் ஆன வாசகம் புகல்ல உற்றர் - கேட்போரது செவிப்புலங்கட் கமிர்தமயமாகிய திருவாசகங்களைப் பாடியருளுவாராயினார். எ-று. (க௦)

ஆடுமிக் குலாசற் றில்லை யாண்டவன் றனைக்கொண் டென்னும் பாடலைப் புகன்று கோயி லிருவகைக் பதிசங் கூறி நாடுமச் சிவ பூரண மொழிந்தநல் லகவன் மூன்று சீடுமெய்த் தமிழு மன்பா லோதினர் நீதி மிக்கார்.

இ—ள்: நீதி மிக்கார் - ஒழுக்கத்தின்மிக்க திருவாதனுரடிகள்,— ஆடும் குலாத் தில்லை ஆண்டவன் தளைக் கொண்டு என்னும் இங்கல் பாடலைப் புகன்று - “ஆடுங்குலாத்தில்லையாண்டானைக்கொண்டான்றே” என்னும் இங்கல் சொற்றெட்டரை ஈற்றியாகவுடைய குலாப்பத்தென் னுஞ் திருவாசகத்தைப் பாடியருளி,— கோயில் இருவகைப் பதிகம் கூறி- கோயின் மூத்ததிருப்பதிகம் கோயிற்றிருப்பதிகமென்னு மிவ்விருவகைத் திருவாசகங்களையும் பாடியருளி,—நாடும் அச் சிவபூராணம் ஒழுந்த நல் மூன்று அகவல் மெய் நீடு தமிழும் அங்பு ஆல் ஒதினர் - ஆராயத்தகும் அச்சிவபூராணமாகிய கவிவெண்பாலை யொழித்தொழிந்த கல்ல கீர்த்தித் திருவகவல்,—திருவண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவலென்னும் ஆசிரியப்பா மூன்றுமாகிய உண்மைக்க தமிழ்வெதங்களையும் சிரத்தையோடு பாடியருளினார். எ-று. (கூ)

கைவளை சிலம்பச் செம்பொற் கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து மைவளர் குழன்மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட மெய்வியர் வரும்ப வெம்போர் விழிக்கயல் புரட்டி ஞாங்க ரிவ்வகை நின்று சுண்ண மிடித்தனர் மடங்கைத் தல்லார்.

இ—ள்: மடங்கை கல்லார் - மடங்கைப்பருவத்தையுடைய மகளிர்கள்,—கைவளை சிலம்ப - கைகளிற்றிரித்த வளையல்களான்றே டொன்றுராய்து சத்திக்கவும்,—செம்பொன் கிண்கிணி கறங்க - மாற் துயர்ந்த பொன்னுலாகிய சதங்கைகளாலிக்கவும்,—மை வளர் குழன்மேல் வண்டு மருண்டு திரண்டு சூழ்ந்து இசை பாட - கருமைவளரானின்ற கூந்தலின்மீது வண்டுகள் மயங்கி ஒருங்குதிரண்டு சூழ்ந்து கீதம்பாடவும்,— மெய் வியர்வு அரும்ப - சரீரத்திலே வெயர்வைபொடிக்கவும்,—வெம்போர் விழிக் கயல் புரட்டி - குழையோடுபொரும் வெவ்விய கண்களாகிய கயல்களைப் பிறழுக்கெய்து,—ஞாங்கர் இவ்வகை நின்று சுண்ணம் இடித் தனர் - அத்திருவீதியின்பக்கத்தே இந்தப்பிரகாரம் நின்று திருப்பொற் சுண்ணமிடித்தார்கள். எ-று. (கூ)

அத்திரு வளையார் பாடல் கேட்டவ ரிசைத்த தாக மெய்த்தமிழ் முகனு னன்கு மிகுதிருச் சுண்ண் மோதி மைத்திகழ் காவி னாடு வருத்தலு மாங்கே பொய்த றக்கமின் முயலுங் காதற் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார்.

இ—ள்: அத் திரு அனையார் பாடல் கேட்டு - திருவாதலூரடிகள் இலக்குமிபோலும் அம்மகளிர்பாடுகின்ற வள்ளைப்பாட்டைக்கேட்டு, — அவர் இசைத்தது ஆக - அம்மகளிர் கூறியகற்றுக, — மெய்த் தமிழ் அத் தலை கண்கு மிகு திருச் சண்ணம் ஒதி - மெய்மையாகிய தமிழ்மொழியின் ஞாலே “முத்துங்றும்பூமாலைதாக்கி” என்றெடுத்துப் “பொற்சண்ண மிடித்துநாமே” என்றிருதிதோறுமுடித்துநன்மைக்கதிருப்பொற்சண்ண மென்னுங் திருவாகத்தைப்பாடியருளி, — மைத் திகழ் காவின் ஊடு வருதலும் - கருநிறம் விளங்காவிற்கும் சோலையின்கட் செல்கின்றுழி, — மருங்கே பொய்தல் தத்தமில் முயலும் காதல் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார் - தம்பக்கத்தே பொய்தல்விளையாட்டைத் தம்முட்கூடித் தனித்தனிமுயலும் விருப்பத்தையுடைய சிறுபெண்களைக் கண்டார். எ-று. (கச)

கண்டபின் வறிது கூறுங் கசட்டுரை சிறிது மற்றெற மண்டனை யுரைமி னீரென் றவரவ ரூரைத்த தாக வெண்டரு திருத்தென் ஓளணங் திருவுந்தி யெழிற்றே ஞேக்கம் பண்டிகழ் திருப்பு வல்லிப் பாடல் பொன் னாசல் சொன்னார்.

இ—ள்: கண்ட பின் - திருவாதலூரடிகள் அச்சிறுமியர்களைக் கண்டருளியின்னர், — நீர் வறிது கூறும் கசட்டு உரை சிறிதும் அற்று எம் அண்டனை உரைமின் என்று ஆங்கு அவர் உரைத்தது ஆக - நீவிர் கொண்ணபாடும் நரஸ்துதியாகிய குற்றமுடைய இப்பாடல்களை முழுவதுங் கைவிட்டு அண்டவடிவினராகிய நஞ்சிவபெருமாளையே பாடுங்க வொன்றம்மகளிர் ஒருவர்க்கொருவர்க்குறிய கற்றுக, — என்றால் திருத்தென் ஓளணம் - “திருமாலும்பன்றியாய்ச்சென்று” என்றெடுத்து “நாக்தென் ஓளணங்கொட்டாமோ” என்றிருதிதோறுக் தந்து கண்குமதிப்பைத் தருக் கிருத்தென் ஓளனமும், — திருவுந்தி - “வளைந்ததுவில்லு” என்னும் சொற்றெட்டை முதலாகவுடைய திருவுந்தியாரும், எழில் தோனேக்கம் - “பூத்தாரும்பொய்க்கப்புனவிதுவேயெனக்கருதி” என்று தொடங்கித் திருத்தோனேக்கமும், — பன் திகள் திருப்பு வல்லி - “இனையார் திருவடியென்றலைமேல்வைத்தலுமே” என்றுதொடங்கி, “பூவல்லிகொய்யாமோ” என்றிருதிதோறும் பிரயோகித்துப் பண்விளங்காசிந்கும் திருப்பூவல்லியும், — பொன் னாசல் பாடல் சொன்னார் - “சீரார்பவளங்கான்முத்தங்கயிருக்” என்று தொடங்கிப் “பொன் னாசலாடாமோ” என்றிருதி தோறும் அந்தித்துத் திருப்பொன்னாசலுமாகிய திருவாசகங்களைப்பாடியருளினார். எ-று. (கது)

ஆங்கொரு சிறுமி தன்சீ ரண்னையை கோக்கிக் கூறுங்
தாங்கிசை மொழியே யாகத் தகுமவை யீரைந்தோகி
ஞாங்கரின் முரலுங் தும்பி தன்னையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல் வழுத்துகென்று புனிதர்கோத் தும்பி சொன்னார்.

இ—ள்: புனிதர் - அதிகச்தராகிய திருவாதனுரடிகள்,—ஆங்கு
ஒரு சிறுமி தன் சீர் அன்னையை கோக்கிக் கூறும் மொழியே ஆக - அங்கைமொரு சிறுபெண் தன்னற்றையநோக்கிக் கூறுங்கற்றாக,—தகு
மாவ ஈரைத் து ஓதி - “வேதமொழியர்வென்னீற்றர்செம்மேனியர்” என்
நெடுத்துக் தகுதியையுடைய அன்னைப்பத்தைப்பாடியருளி - ஞாங்கரில்
மூலும் தும்பி தன்னையும் (நோக்கி) - தம்பக்கத்தே மலர்மீதாதிப் பாடு
கின்ற தும்பியையும் விளித்து, —நாதன் பூம் கழல் கயங்து வழுத்துக்
என்று - சிவபெருமானது பொலிவாகிய திருவடிகளை விரும்பிப் பாடக்
கடவையென்று, —கோத் தும்பி சொன்னார் - “பூவேறுகோனும் புரந்தர
னும் பொற்பமைந்த, நாவேறு செல்லிய நாரணனுங்கள்மறையு, மாவேறு
சோதியும்வானவருந்தாமறியாச், சேவேறு சேவுடிக்கே சென்றாதாய்கோத்
தும்பீ” என்றெடுத்துத் திருக்கோத்தும்பி என்னுங் திருவாசத்தைப்பா
டிபருளினார். எ.து. (குகு)

பொங்கரி னிஃடயே வாழும் பொற்பிளங் குயிலே கூவி
யிங்கழை யெம்பிரானை பென்பதுங் கிளியை நோக்கித்
திங்களுஞ் சடையான் பாதஞ் செப்பிபனத் தசாங்க மென்னுங்
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னார் தங்கிக ரொருவ ரில்லார்.

இ—ள்: தம் நிகர் ஒருவர் இல்லார் - தமக்குங்கரோருவருமில்
லாத திருவாதனுரடிகள், —பொங்கரின் இடையே வாழும் பொற்பு இளம்
குயிலே - சோலையின்மத்தியில்வாழும் அழகையுடைய இளமையாகிய
“கீதமினியகுயிலே”, —கூவி எம்பிரானை இங்கு அழை என்பதும் - நீ
கூவி எம்முடைய சிவபெருமானை இங்கே அழையென்பதாகிய குயிற்பத்
தும், —கிளியை நோக்கித் திங்கள் அம் சடையான் பாதம் செப்பு என -
அவ்வியல்பிற்றுகிய கிளியை “வராரினங்கிளியே” எனவிளித்து நீ பிழை
தவழும் அழகியசடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதி
யென்று, —தசாங்கம் என்னும் தமிழும் சொன்னார் - திருத்தசாங்கமென்
னும் திருவாசதமும் பாடியருளினார். எ.து. (குகு)

மண்ணிடத் தெம்மையாண்ட வாழ்வினை யன்றி மற்றே
ரண்ணலைக் கடவு என்பார்க் கஞ்சதும் வினையே மென்றும்
பண்ணுறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்துகற் பண்ன சாலை
யொண்ணகர்ப் புறம்பு செய்தாங் கிருந்தன ருண்மை மிக்கார்.

இ—ள்: உன்மை மிக்கார் - மெய்யுணர்வின்மிக்க திருவாதலூரடி
கள்,—மண்ணிடத்து எம்மை ஆண்ட வாழ்வினை அன்றி - இம்மண்ணுல
கின்கண் வந்தெம்மை யடிமைக்கொண்ட பேரானக்தப் பெருவாழ்வாகிய
சிவபெருமானையல்லது,—மற்று ஒர் அண்ணலைக் கடவுள் என்பார்க்கு
வினையேம் அஞ்சதும் என்று - மற்றேரு விசேடபுருடனைப் பதியென்
னும் பாவிகட்டகே தீவினையையுடைய தமியேமஞ்சதல்செய்வேமென்று,—
பண்ணுறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்து - “புற்றில்வாழரவுமஞ்சேன்” என்று
தொடங்கி இறுதிதோறும் “அஞ்சமாறே” என்று முடித்துப் பண்பொருங்
தச் சிறந்த அச்சப்பத்தாகிய திருவாசகமும் பாடியருளி,— நல் பன்ன
சாலை ஒள் கர்ப் புறம்பு செய்து ஆங்கு இருந்தனர் - நல்ல பன்ன
சாலையை அழகிய அங்கரின்புறத்தே அமைத்து அதன்கண் வீற்றிருங்
தருளினார். எ-று. (கங்)

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப் பைஞ்கமி ஞோகி வையம்
பெரும்பிறப் பகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி யெல்லா
மிருந்தநற் ஜேகுகி தோறு மியம்பினன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
யரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா ரியாவரு மதிச யித்தார்.

இ—ள்: வையம் பாம்பரப் பொருள் ஆம் இந்தப் பைஞ்சமிழ்
ஒதிப் பெரும் பிறப்பு அகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி எல்லாம்-உலக
மானது முதனால்களாகிய வேதசிவாகமங்களன் பாரம்பரியப் பொருளை
யுடைய இத்திருவாசகத்தைப் பாராயணஞ்செய்து அாதியாயுள்ளபிறவி
நீங்கவந்து திருவவதாரஞ்செய்த சென்மசாபல்லியராகிய திருவாதலூரடி
களது இவ்வத்தியற்புக சமாசாரங்களையெல்லாம்,—அரும் புகழ்த் தில்லை
உள்ளார் யாவரும் இருந்த நல் தொகுதி தோறும் இயம்பி எல் மகிழ்ச்சி
எய்தி அதிசெய்தார் - அரியபுகழமுயிடைய தில்லைமாகரவாகிகளெல்லாம்
தாமொருங்குகழீஇயிருக்குஞ் சபைக்கோறுமெடுத் தினிதுபாராட்டி நல்ல
மனமகிழ்ச்சியோட்டிசெய்மடைந்தார்கள். எ-று. (கங்)

தத்துத முடிவி லாடுந் தாண்டவங் தம்முட் கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மன்றி னிமலைன் யிறைஞ்சி யன்பா
வித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி லிருந்தா ரிப்பாற்
புத்தரை வரதில் வென்ற புகழினை யுரைத்தல் செய்வாம்.

இ—ள்: தத்துவ முடிவில் ஆடும் தாண்டவம் தம் உள் கண்டு-முடப்
பத்தாறு தத்துவங்களின் முடிவில் நிகழும் குக்குமநடனத்தைத் தம்முனே
தரிசித்தும்,—நித்தலும் சென்று மன்றில் நிமலைன அன்பு ஆல் இறைஞ்சிக-
நாடோறுஞ்சென்று புறத்தே கணகசபையின்கணிகழும் நிருமலராகிய
சபாநாயகரது தாலட்டனத்தையும் தரிசித்து அன்பினாலே வணங்கித் துதித்
தும்,—இத்திறம் ஜயர் தில்லை எல்லையில் இருந்தார்—இந்தப்பிரகாரம்
திருவாதலூரடிகள் சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையின்மருங்கே வில்வா
ரணியத்து வீற்றிருக்தருளினார், அதுநிற்க,— இப்பால் புத்தரை வாதில்
வென்ற புகழினை உரைத்தல் செய்வாம்— இனி இவ்வடிகள் புத்தரை
வாதில் வென்ற புகழையுடைய சரித்திரத்தை யாங் கூறுவாம். எ-று. (எ)

திருவம்பலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் சகக.

ஏ

புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம்.

தாழுநீடு வேணியண்ண ரூள்விடரவொர் மாதவ
ஞழிஞால வண்மையுண்ணமை யராயுநேய நெஞ்சினூன்
சேரமாடு கண்டுதில்லை தொழுதபின்பு பழுதிலா
வீழுநாடு தண்ணைநாட வெண்ணியங்கு நண்ணினான்.

இ—ள்: தாழு நீடு வேணி அண்ணல் தாள் விடா ஓர் மாதவன்—
தாழ்க்க செடிய சடையையுடைய முழுமுதலாகிய சிவபெருமானது திரு
வடிகளை ஒருபோதும் மறவாத பெருமைபொருந்திய ஒருதபோதனர்,—

தூதி நால் வண்ணம் உண்ணம் ஆயும் கேயே கெஞ்சினான் - சமுத்திரங்கு சூத்த பூமியின்கண் நானுதேசவளவிகற்பங்களை ஆராய்ந்தறியும் விருப்பம் பொருந்திய மனத்தையடையவர், — சோழ நாடு கண்டு தில்லை தொழுத பின்பு - அவர், சோழாட்டுவளங்களைக் கண்டறிந்து தில்லைமாநகரைத் தரிசித்து வணங்கியின்னர், — பழுது இலா ஈழ நாடு தன்னை நாட எண்ணி அங்கு கண்ணினான் - குற்றமற்ற ஈழாட்டுவளங்களைக் கண்டறி அம்படி கருதி அந்காட்டையடைந்தார். எ-ஆ. (க)

நண்ணுமாதி மாதவ னவங்கொலீழி நாடனு
மண்ணரூ னிருந்தலு ரடைந்து சேரிடந்தொறு
மெண்ணிலாத காலம்வாழி தில்லைமன்ற மென்றுக்
ருண்ணிலாவு மன்பினு நுரைக்குமா தொடங்கினான்.

இ—ள்: நண்ணும் ஆதி மாதவன் - அங்வனம் வந்தடைந்த அத்தபோதனர், — கலம் கொள் ஈழ நாடன் ஆம் அண்ணல் இருந்த ஊர் அடைந்து - பலதிறங்கமைகள் பொருந்திய ஈழாட்டையடைய அரசனிருக்கும் இராசதானியயடைந்து, — சேர் இடம் தொறும் தில்லை மன்றம் என்ன இலாத காலம் வாழி என்று கூர்உள் நிலாவும் அன்பினால் உரைக்குமா தொடங்கினான் - தாம்போயிருக்கு மிடங்கடோறும் சிதம் பரத்துள்ள பொன்னம்பலம் நீடுழிவாழுக என்று மிகத் தம்மனத்தின் கணிகழும் போன்பினுடை சொல்லும்படி தொடங்கினார். எ-ஆ. (ங)

சென்றுசேரி டங்கெதாறுஞ் சிறங்கசெம்பொ னம்பல
மென்றுக்கு வைகுநாளி லீழுநாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூகர்தா நயங்திறைஞ்சி மன்னகே
வொன்றியா முரைத்துமென் றுவந்திவ்வாறு கூறினார்.

இ—ள்: சென்று சேர் இடம் தொறும் சிறங்க செம் பொன்னம் பலம் என்று கூறி வைகு நாளில் - அத்தபோதனர் தாம்போயிருக்கு மிடங்கடோறும் அழகிய மாற்றுயாந்த “பொன்னம்பலம் நீடுழிவாழுக” வென்றிங்கன முச்சரித்துக்கொண் டிருக்கப்பெறு மிங்காட்களில் ஒருநாள், — கன்று இலாத மூகர் ஈழ நாடன் முன்புபோய் நயங்து இறைஞ்சி - கங்காக்குக்கு ஊமர்களாகிய புத்தர்கள் சிலர் அவ்வீழேயத்தகசன் முன்னரே போய் அவனைவிரும்பிவணக்கி, — மன்ன யாம் ஒன்று உரைத்தும்

உவக்கு கேள் என்று இவ்வாறு கூறினார் - நம்மரசனே யாமோன்று கூறு தூம் அதனை நீ மனமகிழ்ச்சு கேட்பாயாகவென்று இவ்வாறு கூறுவாராயினார். எ.று. (ஏ)

ஒற்கமில்க ருத்தன மொருத்தனிந் நகர்க்குளா
நாற்கலன்க எக்குமாலை நாளுமுண்ப தையமே
நிற்கினும்மி ருக்கினுங் நிலாவுசெம்பொன் மன்றெறனுஞ்
சொற்களாந்து ரைக்குமென்று சொல்லிமுன் வணங்கினார்.

இ—ள்: ஒற்கம் இல் கருத்தனம் ஒருத்தன் இங் நகர்க்கு உளான்-
மிக்க வொழுக்கத்தையுடைய ஒருசைவன் இங்கரத்தின்கண் வங்கிருக்கின்றன்,-நல் கலன்கள் அக்குமாலை - அவனுக்கு நல்ல ஆபரணங்கள் உருத்திராகுமாலிகைகள், நாளும் உண்பது ஜயமே - அவன்காடோறு முன்பது பிளையே,-நிற்கினும் இருக்கினும் நிலாவுசெம்பொன்மன்று எனும் சொல்கினாந்து உரைக்குமென்று முன் சொல்லி வணங்கினார் -
அவன் நிற்கும்போதுமிருக்கும்போதும் விளங்கானின்ற “பொன்னம்பலம் கீழிவாழுக” என்னுஞ்சொல்லை விதந்துரைக்குமென்றெதிரோக்டி மறித்தும் வணங்கினார். எ.று. (ஏ)

வேறு.

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென் றிசைத்தா னிருப்புங்கவருஞ், சென்றன் புடையாய் வருகவனை யழைக்தான் றிறன்மன் னவனெனன்ன, நன்றென் பதுவங் தீதுமின்றி நாளும் பலியேற் றுண்பதொழிங், தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும் மூலதோ வேந்தற் கெனவுரைத்தான்.

இ—ள்: நிருபன் இன்று அவனை இங்குக் கொணர்வீர் என்று இசைத்தான் - அரசனதுகேட்டு இத்தினமகனை இங்கே அழைத்துக் கொடுவருகவென்று பணித்தான்,-ஆங்கு அவரும் சென்று அன்பு உடையாய் திறன் மன்னவன் உனை அழைத்தான் வருக என்ன - அவ்விடத்த வர்களும் சென்று அன்பையுடையவரே வலியையுடைய நம்மரசன் உம்மை அழைக்கின்றன் வருக என்று கூற,-உன்று என்பதுவும் தீ தூம் இன்றி நாளும் பலி ஏற்று உண்பது ஒழிக்கு ஒன்றும் கருதார் ஒடும் வேந்தற்குக் கரும் உடன்தோ என உரைத்தான் - அதற்கவர் இது கல்வது இது தியது

என விவதயங்களில்வரும் விருப்புவெறுப்புக்கள் சிறிதுமின்றி நாடோறும் பிச்சையேற்றுண்ணு மிள்ளதொன்றல்லது பிறிதொன்றுஞ் சிற்றியாத சர்வ சங்கபரித்தியாகிகணமாட்டும் நும்மாசனுக்கு வெள்கீசம்பவமுன்டோ என்று கூறினார். எ-று. (டு)

ஊரிற் பலிகொண் உண்கினுமற் கெழுன்றுவகரும மில்லெனினு பாரிற் பயில்வா ரூயிற்புரத்தல் பரமா நிருபர்க் காதலினால் [ம் வேரிற் கமழ்தா ரெம்மாசன் றன்பால் வருதல் வேண்டுமெனச் சிரிற் றிகழ்வேற் றாதருடன் சென்று நென்றுந் தீமையிலான்.

இ—ள்: ஊரில் பவி கொண்டு உண்கினும் - ஊரிலே பிகூயேற் றண்கினும், — மற்று ஒன்றும் கருமம் இல் எனினும் - உலகத்துப் பிறி தோர் காரியமுமில்லையெனினும், — பாரில் பயில் வார் உயிர் புரத்தல் நிருபர்க்குப் பரம் ஆம் ஆதவினால் - தமது நாட்டின்கட்ட சஞ்சரிக்கும் பிரசைகளதுயிரப் பாதுகாத்தல் அதனையானும் அரசருக்கு முக்கியகடன்மையாமாதவினாலே, — வேரில் கமழ் தார் எம் அரசன் தன் பால் வருதல் வேண்டும் என - வெட்டிவேரினாற் கட்டப்பட்டு நறுமணங்கமழு மாலை யையுடைய நம்மரசன் மாட்டு நீர் தப்பாது வருதல்வேண்டுமென்று தூதுவர் கடிந்துகூற, — ஒன்றும் தீமை இலான் சிரில் திகழ்வேல் தூதர் உடன் சென்றுன் - ஒருதீமையுமில்லாத அத்தபோதனர் அழுகுடன் விளங்கும் வேலையுடைய அத்தாதுவரோடு சென்றார். எ-று. (கு)

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து செயிர்நான் கொழிந்து முதுசில, மைந்தும் புனைந்து பாரமிதை யாறைந் தடக்கு மியல் புடையோன், கந்தங் கெடுதன் முத்தியெனக் காட்டுங் குரவ னுடனிருப்பச், சந்தஞ் சிறந்த புயசிருப னிருந்தன் ரூஜை புடைசூழ.

இ—ள்: முந்தும் பிடகம் மூன்று உணர்ந்து - ஆதியான பிடக நூன்மூன்றையுஞ் சங்தேகவிபரீதமறக் கற்றுத் தெளிக்கு, — செயிர் நான்கு ஒழிந்து - குற்றங்களுண்கையுஞ் தவிர்க்கு, — முது சீலம் ஜூக்கும் புனைந்து - பழைய சிலங்களைத்தையும் மேற்கொண்டு, — பாரமிதை ஆறைந்து அடக்கும் இயல்புடையோன் - பாரமிதைமூப்பதையுடைக்கும் இயல்புடைய ஞகிய, — கந்தம் கெடுதல் முத்தி எனக்காட்டும் குரவன் உடன் இருப்ப-

பஞ்சகந்தமும் தீரக்கெடுவதே முத்தியெனச் சாதிக்கும் பெளத்தாசாரிய னெருங்கிருப்பவும்,—தானே புடைகுழி - சேனைகள் பக்கத்தே குழவும்,—சந்தம் சிறந்த புய நிருபன் இருந்தான் - உத்தமலக்கணனுசிறந்த புயங்களையுடைய புத்தாசா வீற்றிருந்தான். எ-று. (எ)

உடுக்குங் தனிவெண் கோவணமு மொளிர்பொக் கணமு மாத்திரையு, மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடும்பிரம்பு மிலகுங் தில தக் திருமுகமு, மடுக்குஞ் சிறுபுன் முறுவலுநின் றசையுஞ் சடையுங்கண்டாசன், நிடுக்கங் கொளவந் தருகாக விருந்தான் றருவும் பலமென்று.

இ—ள்: உடுக்கும் தனி வெண் கோவணமும் - அப்பொழுது அத்தபோதனர் அரையிற்கட்டிய சுத்தவெண்மையாகிய ஒரு கெள்பீனமும்,—ஒளிர் பொக்கணமும் - தோண்மேல் விளங்கான்ற பிளைப்பையும்,—மாத்திரையும் - காதுகளிலேதாங்கும் ஆறுகட்டிசங்தரவேடமும்,—ஏடுக்கும் சதங்கை நெடும் பிரம்பும். கையிலேதாங்கும் சதங்கை ஒவிக்கும் நெடியபிரம்பும்,—இலகும் திலதத் திருமுகமும் - கெற்றியிலே பிரகாசிக்குங் திலதப்பொட்டையுடைய திருமுகமும்,—அடுக்கும் சிறு புன்முறுவலும் - பதிப்பொருட்டியான சுகத்தால் இடையிடையே வாயின் கணரும்புங் குறுமுறுவலும்,—நின்று அசையும் சடையும் கண்டு அசகன் திடுக்கம்கொள வந்து - பின்றுழுங்குநின்ற றசையுஞ் சடையுமாகிய இவை களைப் புத்தாசன்கண்டு மனமுஞ் சரீரமு மொருங்கே அஞ்சிக் கம்பிக்கும்படி வந்து,—திருவும்பலம் என்று அருகாக இருந்தான் - “பொன்னம் பலம் நீடுழிவாழுகு” என்றுச்சரித்துக்கொண்டு சமீபமாக இருந்தார். எ-று.

இருக்குங் தலைவன் றனைநோக்கி யிப்போ தேயம் பலமென்றிங், குறைக்குங் தலைவை யெவன்கொலென வுவகாள் பவ னுக்க வனுமைப்பான், பெருக்கும் புகழாற் றிகழுவளவன் பிஸியா விருகட் பேரருளாற், புரக்குங் திருநாட் டறந்தழூக்கும் புளியு ரெண்ப தொன்றுளதால்.

இ—ள்: இருக்கும் தலைவன் றனைநோக்கி யிப்போது அங்கு வங்கிழங்கனம் வங்கிழுக்குஞ் சைவதபோதனரை அரசன் நேர்நோக்கி,—இப்போது அம்பலம் என்று இங்கு உரைக்கும் தலைவை எவன் கொல் என - இத்தருணத்து கீர் “பொன்னம்பலம்” என்றிங்குச்சரித்தலை என்கொலோவென்று

வினாவு—உலகாள்பவனுக்கு அவன் உறைப்பான் - அவ்வாசனுக்கவர் விடைக்குறவாராயினார்,—பெருக்கும் புகழால் திகழ் வளவன் பிரியா இரு கண் பேர் அருளால் புரக்கும் திரு நாட்டு அறம் தழைக்கும் புலி யூர் என் பது ஒன்று உள்ளது - தன் குலத்தோர் பெருக்கசெய்த புகழான்விளங்குகு சோழராசா தம்மினின்று மெஞ்ஞான்றும் பிரிதலில்லாத இருகண்களின் பூரணகிருபாநோக்கத்தாற் பாதுகாக்கின்றகாவிரினாட்டின்கண்ணே தன் கண்வாழ்வார்செய்துக் தருமம் ஒன்று பலவாக விருத்தியெய்தப்பெறும் சிதம்பரமென்றே ரூ சிவஸ்தலம் இருக்கின்றது. எ-று. (க)

அந்தப் பதிமுன் நில்லைவன மஃதே புவன மனைத்தினுக்கு முந்தக் கிளருங் தெய்வதல மதனை மூலத் தானமதா மின்தப் புவிக்கு நாப்பணை விலங்கும் பொதுவா மிடமதனிற் சந்தத் தனத்தா ஞாமகாணத்தலைவன் றிருத்தாண்டவம்புரியும்

இ—ள்: அந்தப்பதி முன் தில்லை வனம்-அந்தஸ்தலம் முன்னோயில் தில்லைவனம்,—அதுவே புவனம் அனைத்தினுக்கும் முந்தக்கிளரும் தெய்வதலம் - அதுவே சகலபுவனங்களுக்கும் முதற்கணுள்ளடாகிய சிவஸ்தலம்,—அதனால் அது மூலத்தானம் ஆம் - அந்தக்காரணத்தால் அது மூலஸ்தானமென்று சொல்லப்படும்,—இந்தப் புவிக்கு நாப்பண் எனப் பொது இலங்கும்-இப்பூமிக்குஞ்சுவாகக் கனகசபை அங்கே விளங்குகின் றது.—அதனில் சந்தத் தனத்தாள் உமை இடம் காணத் தலைவன் திருத்தாண்டவம் புரியும் - அந்தக் கனகசபையிலே சந்தனக்குழம்புதிமிரந்த ஸ்தனங்களையுடைய சிவகாமியம்மை வாமபாகத்தினின்று தரிசிக்கச் சபா நாயகர் பஞ்சகிருத்தியத்துக்குக் காரணமாகிய அங்வரத்தாண்டவனு செய் தருளுவர். எ-று. (க)

மன்னுங் திறலான் மனுமைந்தன் வடிவிற் ஜெழுநோய் மாற்றிநெடும், பொன்னங் கிரிபோ ஹருங்கும் புனிதத் தடமுன் டதின்முழுகி, முன்னம்புவியிற் றவமொன்று முயலாத வரு மைந்துதொழி, வென்னுங் திருத்தாண் டவம்புரிதல் கண்டா ஹலகி வினிப்பிறவார்.

இ—ள்: மன்னும் திறலான் மனுமைந்தன் வடிவில்தொழு நோய் மாற்றி நெடும் பொன்னம் கிரிபோல் உரு நல்கும் புனிதத் தடம் உண்டு - நிலைபெற்றவியையுடைய சிங்கவன்மனைன்னுமனுகுமாரனது சர்வத

தின்கனுள்ள குட்டநோயையீக்கி நெடியமேருவைப்போலும் பொன் மயமாகிய திருமேனியைக்கொடுத்து அவரை இரண்மையென்மன் ஆக்கிய பரிசுத்தம் பொருந்திய சிவகங்கையென்னும் ஒரு தீர்த்தமங்கே இருக் கின்றது,—முன்னம் புவியில் தவம் ஒன்றும் முயலாதவரும் அதில் மூழ்கி ஜஞ்சு தொழில் என்னும் திருத்தாண்டவம் புரிதல் கண்டால்— பூர்வசன்மங்களிலே இப்புண்ணியபூமியில் ஒருசிறிதுக் கூட தவஞ்செய்யாத பாவிகளும் அத்தீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்ரானங்க்கெய்து பஞ்சகிருத்தியத் துக்கு நிமித்தமாகிய திருக்கிருத்தத்தை அங்கே தரிசிக்கப்பெற்றால்,— உலகில் இனிப் பிறவார் - அவர்களில்லகின்கண் வாதினியொரு போதும் பிறவார்கள். எ.று. (கக)

நண்ணும் பிறவி யொழித்துயிர்க்கு நலஞ்சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கிங், கெண்ணுஞ் சமயக் கடவுளரில் யானேவல்ல னெனப் பதமேல், வண்ணங் திகழ்பொற் கழலணிந்து மதுகைக் கொடியுங் கட்டியருட், பெண்ணம் பிகைகண் காணநடஞ் செய் வானந்தப் பெருந்தருக்கால்.

இ—ள்: எண்ணும் பிறவி ஒழித்து உயிர்க்கு கலம் சேர் முத்தி கொடுப்பதற்கு இங்கு எண்ணும் சமயக் கடவுளரில் யானே வல்லன் என—அநாதியாகவரும்பிறவியைக்கி ஆன்மாக்கட்டுப்பாருத்தியைக் கொடுத் தற் கீண்டு கண்குமதிக்கப்படும் பலசமயகருத்தாக்களுள் நாமேவல்லே மென்பதற் தறிகுறியாக,—பதமேல் வண்ணம் திகழ் பொன் கழல் அணிச் து மதுகைக்கொடியும் கட்டி - தங்கிருவழியின்மீதமுகு விளங்கானின்ற பொன்னுலாகிய வீரக்கழலைத்தரித்து விருதுக்கொடியையுங் கட்டி,— அந்தப் பெரும் தருக்கால்- அவ்வதுல சாமர்த்தியத்தினால்,—அருள் பெண் அம்பிகை கண் காண நடம் செய்வான் - அருட்சத்தியாகிய சிவகாமியம் ஒம் தரிசிக்க அங்ஙனங்கு சபாநாயகர் பஞ்சகிருத்திய சிருத்தஞ்செய்தருளு வார். எ.று. (க2)

கேக்குஞ் சடில முடிக்கட வளிருதாள் கருதாத் தீமனமும், வாக்குஞ் செயலுங் கொடியேரரு மொருகாற் பொன்னம் பலமென்னி, ஶாக்கக் தருமஞ் செழுத்திருபத் தோராயிசத்தோ டறுதாறு, நாக்கொண் இரைக்கு மதற்குதிக சென்றூன் குன்று நற்புகழான்.

இ—ள்: தேக்கும் சடில முடிக் கடவுள் இருதாள் கருதாத் தீமன மும் வாக்கும் செயலும் கொடியோரும் ஒருகால் பொன்னம்பலம் என்னில் - கங்காசலநிறையப்பெற்ற சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது உடையதிருவடிகளைத் தியானியாத நன்மையற்ற மனமும் வாக்குஞ் செய்கையும் கொடியபாவிகளும் ஒருதரம் “பொன்னம்பலம்” என்றுச்சரிக்கப் பெறின், —நாக் கொண்டு ஆக்கம் தரும் அஞ்செழுத்து இருபத்தோராயிரத்தோடு அறுநாறு உரைக்கும் அதற்கு நிகர் என்றான்-நாக்கினாலேமோகூசாம்பிராக்கியத்தைத்தரும் சிவமூலமாகிய ஸ்தீ பஞ்சாகாரத்தை இருபத்தோராயிரத்தற்கு நிகாகுமென்றார், —குன்றுகல்புச்சுழான் - இன்றுங்குறையாத நல்ல கீர்த்தியையுடைய அத்தபோதனர். எ.று. (கங்)

நீறாந் திருவஞ்சு செழுத்துமிலா நிருபா திருவம் பலமென்று, கூறும்பொருளிங் கிதுவாகு மென்றுன் குன்றுமெனுங் குணத்தான், ரேறும் பிடக மூன்றுமுரை செய்யுங் தலைவ னல்லாது, வேறுங் கடவு ளொன்றுள்ளதோ வென்றே புத்தன் வெகுண் உரைப்பான்.

இ—ள்: குன்று ஆம் எனும் குணத்தான் - மலையென்றுசொல்லத் தகுங் குணத்தையுடையத்போதனர், —நீறும் திரு அஞ்செழுத்தும் இலாநிருபா .. மகிழமொருந்திய விழுதி பஞ்சாகாரங்களில்லாத புத்தராசனே, —திருவம்பலம் என்று இங்குக் கூறும் பொருள் இது ஆகும் என்றான் - பொன்னம்பலம் என்றிக்கே நாங்கூறியபொருள் இதுவேயாகு மென்றனர், —புத்தன் வெகுண்டு . அப்போதசென்றெடாருங்கிருந்து இது கேட்ட புத்தகுருகோபங்கொண்டு, —தேறும் பிடகம் மூன்றும் உரை செய்யும் தலைவன் ஆல்லாது வேறும் கடவுள் ஓன்று உள்ளே என்று உரைப்பான் - தெளிவபொருந்திய பிடகதுந்தூண்றையுமருளிச்செய்த சங்கடவுளே யவ்வது உலகத்திற்கு வேறுமொருகடவுளுண்டோவென் நின்குனாங் கூறுவானுயின். எ.று. (கங்)

சென்றே கில்லை யெனும்பதியிற் சௌரவேன்வாது கெய்தவன்று னின்றே நடிக்கருங் கழுலீடு நீடுங் கொடியு மீங்கறுப்பே னென்றே கடவுள் புத்தகளென வலகோ ரநியவுரைத்தக்கங்த மன்றேபோதுமிழும்பெருமான் பள்ளிபெண்ணவழுங்குவிப்பேன்.

இ—ள்: சென்றே தில்லை எனும் பதியில் சேர்வேன் - நானிது பொழுதே சென்று சிதம்பரமென்னும் ஸ்தலத்தையடைவேன்,—வாது செய்து அவன்றுன் நின்றே ஈடிக்கும் கழலீடும் நீடும் கொடியும் ஈங்கு அறுப்பேன் - அங்குள்ள கைவர்களோடு வாதஞ்செய்து அக்கடவளரானவர் அனவரதநடனஞ்செய்கின்ற பாதத்திற் பிணித்த வீரக்கழலையும் உயர்த் துப்பிடிக்கின்ற விருதுக்கொடியையும் விரைந்தறுப்பேன்,—கடவுள் ஒன் ரே-உலகத்துக்குப் பதி ஒன்றே,—புத்தன் என உலகோர் அறிய உரைத்து-அப்பதியும் புத்தகடவுளே என எவருமறியப் பிரதிபாதித்துத்தாபித்து,— அந்த மன்றே போதி நிழல் பெருமான் பள்ளி என்ன வழங்குவிப் பேன் - அக்கணகசபையினையே அரசமரந்மலிலிருக்கும் நம்புத்தகடவுளது பள்ளியென்று சொல்லும்படி வழங்கசெய்வேன். எ-று (கு)

இந்தக் கருமங் தினமூன்றில் யானே முடிப்ப னெனவெழுங்குது தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன்றுள் வணங்குங் கணஞ்சூழ நாந்தக் கிளருங் திரைக்கடலு நாடுங் காடு மகன்றேகிப் புந்தித் துயரங் கொண்டெடால்லை சென்றுள் புத்தன் புவியூரில்.

இ—ள்: புத்தன் இந்தக் கருமம் தினம் மூன்றில் யானே முடிப்ப பன் என எழுங்கு - புத்தகுருவானவன் இக்காரியத்தை இன்றுமுதன் மூன்றுதினங்களுள் யானே முடிப்பேனென்று பிரதிஞ்ஞைசெய்தெழுங்குது,— தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன் தாள் வணங்கும் கணம் சூழ ஏகி - யானேத்தந்தத்தினாற்செய்த சிவிகைமேலிவர்க்குது தன்பாதங்களை வழிபடும் சீடவர்க்கம் சூழசென்று,—நாந்தக் கிளரும் திரைக் கடலும் நாடும் காடும் அகன்று - ஒன்றநடங்க ஒன்றெழுங் திரைகளையுடைய கடலை யும் நாட்டையுங் காட்டையுங் கடங்கு, —புந்தித் துயரம் கொண்டு ஒல்லை புவியூரில் சென்றுள் - என்சமயத்தைச் சிதம்பரமுதலிய இடங்களில் இது காறும் பரப்பாது வாளா இருக்கேனே என்று மனவியாகுலக் கொண்டு விரைவாகச் சிதம்பரத்திற் சென்றுள். எ-று. (கக)

வெறு.

மன்னனுங் தனது செல்வ மகட்குள மூகை நீங்கப் பொன்னினம் பலத்தி லேக வென்பது பொருந்த வன்னித் தன்னெடுங் தானை சூழத் தனிப்பெருங் சிவிகை யேறிச் சென்னிநன் ஞடுசேர்க்கு தில்லையி னெல்லை புக்கான்.

இ—ள்: மன்னனும் தனது செல்வ. மகட்கு உள் முகை நீங்கப் பொன்னின் அம்பலத்தில் ஏக என்பது பொருந்த உண்ணி - புத்தராசனும் தனது செல்வமகட்குளதாகிய ஊழைமத்தன்மைங்கச் சிதம்பரயாத்திரை செய்க என்று சைவநால்கள் விதிப்பதை யுத்தியினும் பொருந்த நினைந்து போலும், —தன் நெடும் தானை சூழத் தனிப் பெரும் சிவிகை ஏறி கல் சென்னி நாடு சேர்ந்து தில்லையின் எல்லை புக்கான் - தனது மிக்க சேளைகள்குழு ஒப்பற்ற பெரிய சிவிகையின்மீதிவர்ந்து நல்ல சோழாட்டிற் சென்று சிதம்பரத்தினெல்லையை யடைந்தான். எ-று. (கள)

இங்கிவன் செல்லு முன்ன ரெய்திய புத்த னங்கிச் செங்கான் றில்லை யெல்லைச் சிவிகையினி ழிழிந்து சென்று பிர் பொங்குதண் புனல்சேர் சென்னிப் புலீச்சர வரன்பொற் கோ றங்குசெங் கனக சாலக் தயங்குமண் டபத்தி லானுன்.

இ—ள்: இங்கிவன் செல்லு முன்னர் எய்திய புத்தன் - இப்புத்த ராசன் செல்லுவதற்குமுன் சென்ற புத்தகுருவானவன், —அங்கிச் செங்க கான் தில்லை எல்லைச் சிவிகையின் இழிந்து சென்று - அக்கினியைத் தரித்த சிவந்த திருக்கரத்தையுடையசிவபிரானது தில்லைமாகாத் தெல்லை யிலே சிவிகையைவிட்டிறங்கிச்சென்று; —பொங்கு தன் புனல் சேர் சென்னி அரன் புலீச்சரப் பொன் கோயில் தங்கு செம் கனக சாலம் தயங்கு மண்டபத்தில் ஆனுன் - தீர்த்தங்களுண்மிக்க தன்னியகங்காநதி பொருந்திய திருமூடியையுடைய சிவபெருமானது திருப்புலீச்சரமாகிய அழகிய, ஆலயத்துள்ள நானுவிதமாகிய செம்பொன்மயமாகி விளங்கும் ஓர் மண்டபத்தை யடைந்திருந்தான். எ-று. (கஅ)

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி யோக்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி யமர்ந்துழி யுரக ராகி தாங்கிய சடிலன் கோயி றன்னினுட் கருமஞ் செய்வோ ரீங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார்.

இ—ள்: ஆங்கு அவன் இருப்பச் சென்ற அரசனும் இறைஞ்சி எத்தி ஓங்கிய மகிழ்ச்சி எய்தி இருந்துழி - அங்கனம் புத்தகுருவிருப்பப் பின்சென்ற புத்தராசனும் அவனைச் சமீபித்து வணங்கித் துதித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கின்றுழி, —உரக ராசி தாங்கிய சடிலன் கோயிறன்

னில் உட்கரும் செய்வோர் ஈங்கு இவர் வரவு கண்டு யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்தார் - சர்ப்பக்கொத்தைத் தாங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆலயத்திலே உட்பணி செய்பவர்களாகிய திருத்தொண்டர்கள் ஈண்டிவர்களது வரவைக்கண்டு அனைவரு மொருங்குதிரண்டார்கள். எ-று.

வேறு.

தத்தமன நொங்குதாகன ரூனென வெகுண்டே
சித்தமயர் வெப்தும்வகை சின்மொழிகள் கூறு
வத்தனுறை தில்லைக ரெல்லையை யகன்றே
புத்தகடி தேகிது பொரேமென வுரைத்தார்.

இ—ள்: தத்தம் மனம் நொங்கு கனல்தானென வெகுண்டு - அங்கனாந்திரண்ட சைவர்களெல்லாக் தங்கள் தங்கள் மனம்வருக்கி அக்கினி யென்று சொல்லும்படி மகாகோபங்கொண்டு, — சித்தம் அயர்வு எய்தும் வகை சில் மொழிகள் கூறு - அப்புத்தர்கள்கேட்டு மனங்திகைக்கும்படி சில குரூராவார்த்தைகளைப் பேசி, — அத்தன்றை தில்லை கர் எல்லையை அகண்றே புத்த கடிது ஏகு - நம்பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றி ருக்கப்பெறுகின்ற இத்தில்லைமாக்கரினெல்லையைவிட்டுப் புத்தகுருவே நீ தீக்கிரம் ஓடிப்போய்விடு, — இது பொரேம் என உரைத்தார் - இவ்வப்சாரத்தை நாம் எவ்வாற்றாலும் சகிக்கமாட்டோமென்று கூறினார். எ-று. (எ-ஏ)

தார்வளவன் முன்னருயர் தர்க்கவுரை கொண்டே
நீர்ப்பறு சைவங்கிலை யன்றென மறுத்துச்
சீர்மருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விப்போ
தேர்பெற நிறுத்தியல தேருவதி வென்றான்.

இ—ள்: தார் வளவன் முன்னர் உயர் தர்க்க உறை கொண்டு- வெற்றிமாலையைத்தரித்த சோழராசாவுக்கெதிரே உயர்வாகிய தர்க்கஞ் செய்து, — நீர் பரவுசைவம் நிலை யன்று என மறுத்து-நீவிர் அதுசரிக்கும் சைவசமயம் பொய்ச்சமயமென்று அதனை நிராகரித்து, — சீர் மருவு புத்தன் உயர் தெய்வம் என இப்போது ஏர் பெற நிறுத்தி அலது-புகழையுடைய நம்புத்தனேஉலகத்துக்கு முதற்கடவளைந்தின்தக்ளனமேதர்க்கரீதிபொருங் தத் தாபித்தல்லது, — ஏகுவது இல் என்றான் யாமிவிடத்தைவிட்டுப் போவதில்லையென்று கூறினான். எ-று. (உக)

புத்தகுரு வின்னான புகண்றுபி னெவர்க்கு
மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே

கருத்தில் ஆய்ந்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - கணக்கபையின்கண்ணேன திரு
நிருத்தஞ்செய்தருளும் ஒளிபொருங்திய வளையலைத்தரித்த சிவகாமியம்
மைசமேதராகிய சபாநாயகர் தம்மாட்டு முகிழ்த்த பெருங்கருணைத்திறத்
தாற்றுமாகவே வந்து திருவாய்மலர்க்கத்ருளிய தர்க்கஜயோபாயத்தைத்
தம்முள்ளத்தின்கட்ட பல்காற் சிந்தித்துத் தெளிந்து மனக்கிழ்ச்சிகொண்
டார்கள், - மூடியில் செம் கை குவித்தனர் - சிரசிலே சிவந்தகைகளைக்
கூட்பிவைத்தஞ்சலிசெய்தார்கள், - கோயில் மண்டப மிசையே எல்லா
மாந்தரும் வந்து தொக்கார் - பின்னர் அவ்வாலயத்தின் பேரம்பலமாகிய
திருமண்டபத்தின்கண் அவரணைவரும் வந்தொருங்குகூடினார்கள். எ-ஆ.

புல்லறி வடைய புத்தன் புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யான்வந் திருங்கண வதனி லெய்தக்
சொல்லிய மொழியி னைலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கி வெய்யோன் வரவிரி கமல மொத்தார்.

இ—என்: புல் அறிவு உடைய புத்தன் புகன்றதற்கு இரங்கி-மேற்
கூறிய பிச்காரம் பேரம்பலத்தின்கண்வந் தொருங்கு கூடிய தில்லைவாழும்
தனைர்கள் அற்பவறிவையுடைய புத்தகுரு முன்னர், “எங்கடவளேகடவ
ளைந்றுவல்வேன் யான்” எனக் கூறிய அக்கற்றிற்குத் தம்முகமொனி
குன்றி வாடப்பெற்று, - பின்னர் எல்லை இல் கருணையான் இரும் கனவத
னின் வந்து எய்தக் சொல்லிய மொழியினைலே சோதிகொள் முகத்தர்
ஆகி - அதன்பின்னர் மூடிவற்ற பேராளையுடைய சபாநாயகர் பெரிய
சொப்பனுவத்தையின்கண்வந்து வாததுரடிகளிடத்துத் தம்மைச் சென்று
சொல்லும்படி பணித்தருளிய திருவாக்கினைலே அவ்வொனி நிறையப்
பெற்று மலருமுகத்தையுடையவராகி, - வல் இருட்கு ஒடுங்கி-வெய்யோன்
வர விரி கமலம் ஒத்தார் - செறிந்த இருளையுடைய இராக்காலத்திற்
குவிந்து குரியனுதிக்க விகசிக்கும் தாமரைமலரை ஒத்தனர். எ-ஆ.

தெய்விக மான மன்றிற் றிருநடம் புரிய நாதன்
றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புங் தாங்கி
மைவிரி கங்குற் காலை வந்துகண் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிந்தா சென்றே யாவருங் கனவு செருன்னார்.

இ—ள்: தெய்விகம் ஆன மன்றில் திரு நடம் புரியும் நாதன் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கனகசபையின்கண்ணே திருநடனஞ்செய் தருஞ்சு சபாநாயகர், — தைவரு நீறும் செய்ய சடையும் கல் பிரம்பும் தாங்கி மைவிரி கங்குல் காலை வந்து - பரவப்பூசிய விழுதியும் சிவக்த சடா முடியும் பொற்பிரம்புங்கொண்டு இருள் விரிந்த. இவ்வீராக்காலத்தின்கண் நமது சொப்பங்குவத்தையில் வந்து, — இவ்வகை மொழிந்தார் என்று யாவரும் கனவு சொன்னார் - இந்தப்பிரகாரங் திருவாய்மலர்க் தருளினு ரென்று அவரளைவருங் தாங்கண்ட கனவுசிலையைத் தனித்தனி ஒருவர்க் கொருவர் மாறின்றிக் கூறினார். எ-று (நூ)

அத்தனை மன்று ளாடு ஷாயனை வியந்து கூறித்
தத்தமிலன்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்த நீங்கி
மெய்த்தவ வாத லூரர் மேவிடத் தனுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை பொல்லையிற் குறுகி ஞர்கள்.

இ—ள்: அத்தனை மன்றுள் ஆடும் ஜைனை வியந்து கூறி - பரமபி தாவும் கனகசபையின்கண்டிக்கும் பூசிதையுடையவருமாகிய சபாநாயக ரது திருவருட்டிறத்தை எடுத்துத்தோத்திரஞ்செய்து, — தத்தமில் அன்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்தம் கீங்கி - தங்கடங்களுள் அன்பு மிக்குத் தாங்கொண்ட சமயவாதத்தைச் சுட்டிய மனவருத்தத்தினின்றுகீங்கி, — மெய்த் தவ வாதலூரர் மேவு இடத்து அனுகுவோம் என்று - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதலூரடிகள் வீற்றிருக்குமிடத்தை அடைவோ மென்று கருதி, — உத்தம பன்னசாலை ஒல்லையில் குறுகினார்கள் - அவரது கல்ல பன்னசாலையை அதிசீக்கிரத்திலைடாந்தார்கள். எ-று. (நூ)

கூடினர் பன்ன சாலை கூரருட் குன்றை யன்பா
ஞடின ருவங்து கண்டார் நளினவா சனத்தின் மீது
பிடின ரிருந்த மோகம் பெயர்ந்தனர் வியந்து மன்றி
லாடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியம்பி ஞர்கள்.

இ—ள்: பன்னசாலை கூடினர் - இங்ஙனம் வில்வவனத்துள்ள பன்னசாலையைடத்த தில்லைவாழுக்கணர்கள், — கூர் அருள் குன்றை அன் பால் நாடினர்உவங்து கண்டார் - ஒருகாலைக்கொருகான் மிக்கோங்குஞ் திரு வருட்குன்றுகிய வாதலூரடிகளோப் பேரண்போடுநாடி மனமுவங்து தரிசிக்

முந்து இனிப் பிறிதொருவார்த்தையை நின்னேடு கூறுமக்கற்று,— சேற் றின் எதிர் கல் எறிதல் செய்வது அலது உண்டோ— சேற்றின்மீது கல்லு விட்டெறிந்தவழி அச்சேறு ஏறிந்தார்மீது தெறித்தல்போல அவப்பிரயோ சனமாவதல்லது சந்பிரயோசனமாவதுண்டோ. எ-று. (உசு)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞாளிகுரை செய்தா
னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனுமா
வின்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞ்சீ
ரொன்றுமிலை யானவினை யோருரையில் வெல்வேம்

இ—ள்: நன்றி தருவார் ஒரு ஞாளி குரை செய்தாலும் நின்று அதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனும் - தமக்கும் பிறர்க்கும் நன்மையை ஈட்டும் புருஷோத்தமர் ஒருாய் குரைக்கினும் அங்குனக் தங்கினின்று அதன் வெகுளியைத் தணித்தல் அவருக்கு முங்கியகடமையாகும், அது போல,—இன்று இழியும் நின் உடன் இகழ்ச்சி எனினும்-இத்தின மிழியு பொருந்திய நின்னேடு வாதஞ்செய்தல் எமக்கிழிவாயினும்,—சீர் ஒன்றும் இலை ஆன உளை ஓர் உரையில் வெல்வேம் - சமயவாதஞ்செய்தற்கு வேண்டப்படுஞ் சிறப்பிரண்டினுள் ஒருசிறப்புமில்லாத உன்னை ஓராகே பத்தில் வெல்வேம். எ-று. (உன)

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுனர்வி னேருங்
தொக்கசபை முன்னர்நம தர்க்கவுரை சொன்னுற்
றக்கதென லாமிது தகாததிது வென்று
லெக்கலக மும்மிலை யிதேகரும் மாமால்

இ—ள்: மிக்க திறல் மன்னவரும் மெய்யுனர்வினேரும் தொக்கசபை முன்னர் நம தர்க்க உரை சொன்னால் - மிக்க வலிமையையுடைய அரசர்களும் மெய்யுனர்வையுடைய சகலகலா பண்டிதர்களுமொருங்கு திரண்ட மகாசபைக்கெதிரோநாயிருதிறத்தேழும் நக்முடைய பக்க சுபக்கவிபக்கங்களைக்கொண்டு சுட்டிவாதித்தால்,—இது தக்கது இது தகாதது என்னாம் - இதுகுணம் இதுதோஷம் என்று அவர்களே வாதசித்தாந்தஞ்செய்துவிடலாம்,—என்றால் - அங்குனாக் சித்தாந்தஞ்செய்ப்படின்,—எக்கலகமும் இலை - ஒருகலகமுமில்லை ஆகவின்,—இதேகரும் ஆம் - இதுவே ஸண்டுக் செயற்பாலதாகியகாரியமாம். எ-று. (உக)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூர்
புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்க் கௌண்டே
யித்தல முரைத்துவிடு மென்றுவள வன்பான்
மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மோலையை விடுத்தார்

இ—ள்: மெய்த்தவர் - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய தில்லை
வாழுங்களனர்கள் - புவியூர் உத்தரம் உரைக்க அறியாது புத்தனை முனிந்த
னர் புடைத்தனர்கள் என்று இத்தலம் உரைத்துவிடும் என்று - சிதம்பர
தலவாசிகள் புத்தகுருவின் வினாக்கட்டு விடைக்கற வகையறியாமல் அப்
புத்தகுருவை வெகுண்டு புடைத்தார்களேன் நிவ்வுகங் தப்பாது தம்மை
அபவாதஞ்சால்லுமென்ற ரூலோசித்து, - வளவன் பால் விரித்து எழுதும்
ஒலையை விடுத்தார் - சோளாசாவினிடத்துச் சம்பவங்களைக் கூறுபட
விரித்தெழுதி, அவனதுவரவை அபேக்ஷிக்கும் ஒரு திருமுகமனுப்பினர்
கள். எ.று. (உக)

அந்தனர் பெருந்தவ ராந்கலை யுணர்ந்தோர்
வந்த னுகு நாளைமணி மன்றுதொழு வென்றே
புக்திமகி மோலைபல போக்கியமின் வெய்யோன்
முந்துற வொளித்தனன் முளைத்தன னிராவோன்

இ—ள்: அந்தனர் பெருந்தவர் அரும் கலை உணர்ந்தோர் - பிரா
மணர்களும் பெரிய தபோதனர்களும் அரியசகலகலாபண்டிதர்களும், —
மணி மன்று தொழு நாளை வந்து அனுகும் என்று புந்தி மகிழ் ஒலை பல
போக்கிய பின் - அழுகிய கனகசபையைத் தரிசித்துவணங்க நாளை இங்ங
னம் வந்துசேருங்களென்று வாசிப்பவர் கேட்பவரது மனம்மகிழுதற்
கேதுவாகிய திருமுகங்கள் பலவற்றை எழுதியனுப்பியமின்னர், — வெய்
யோன் முந்துற ஒளித்தனன் - சூரியன் முன்னர் அஸ்தமயனமாயினான், —
இராவோன் முளைத்தனன் - சந்திரன் பின்புதயஞ்செய்தான். எ.று.(கு)

வேறு .

துங்கவா னென்னு மாதின் சடர்ந்தற் றிலக மென்னக்
கங்குலா மடங்கை பார்க்குங் கவின் கொள்கண்ணுடி யென்னச்
சங்கவார் குழையார்க் கிட்ட தரளவென் கவிகை யென்னத்
திங்கண்மா கடவு டோன்றச் சிறந்தது ஞால மெல்லாம்

இ—ள்: துங்க வான் என்னும் மாதின் சூடர் நுதல் திலகம் என்ன - உயர்க்கிபொருஞ்சிய ஆகாயமென்னும் பெண்ணினதொளியை யுடைய நெற்றியின்கண்விளங்குஞ் சிக்துராதிலகம்போலவும், —கங்குல் ஆம் மடங்கை பார்க்கும் கவின் கொள் கண்ணுடி என்ன - இராக்கால மாசிய பெண் தன்வடிவழகேஒக்குமழகிய கண்ணுடியைப்போலவும், — சங்கவார் குழுயார்க்கு இட்ட தரா வென் கவிகை என்ன - நெடியசங்கக்குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமானுக் கிங்திரன்கவித்த வெண்மையாசிய முத்துக்குடையைப்போவவும், — திங்கள் மா கடவுள் தோன்ற தெய்வத்தன்மையையுடைய சங்திரனுதிக்க, — ஞாலம் எல்லாம் சிறந்தது இவ்வுலகமுழுதுஞ்சிறப்படைந்தது. எ-று. (கக)

இன்னெரு தினமுந் தோரா விங்கிரு நாளை யாங்க
ஞூன்றன துயர்ச்சி யின்மை காட்டுது மூலகிற் கென்று
கன்றிகொண் மனையிற் சென்றே யாருநல் துணவு மாங்கி
யன்றிருண் மேன்மை யாழு ராந்துயில் பயிலுங் காலை.

இ—ள்: மேன்மையாளர் - மகிழ்மையையுடைய தில்லைவாழுந் தணர்கள், — தோரா இன்னெரு தினமும் இங்கு இரு - புத்தகுருவே இவ் வொருதினமாத்திரம் நீயிங்கிரு, — நாளை யாங்கள் உன்றனது உயர்க்கியின்மை உலகிற்குக் காட்டுதும் என்று - நாளை நாமுன்னுடைய இழிவை உலகிற்கு நேரே காட்டுதுமென்று கூறி, — கன்றி கொள் மனையில் சென்ற யாரும் சல் உணவு மாங்கி - நன்மையையுடைய தம்பில்லங்களிற் கென்றினவரும் ஈல் உணவுகளையுட்கொண்டு, — அன்று இருள் அரும் துயில் பயிலும்காலை - அவ்விராக்காலத்தின்கண் அரியித்திரை செய்யும்போது. எ-று - (கூ)

அழுகுற மன்றி லாடு மையர்கைப் பிரம்பு தாங்கித்
தழைச்சைட முடியு மேனி சாத்திய நீறு மாக
விளைக்கரு வடிவங் கொண்டு வெளிப்படக் கணவில் வெப்போ
னெழுவதன் முன்னரெய்தி யாவர்க்கு மிதுபு கன்றூர்.

இ—ள்: அழுத உற மன்றில் ஆடும் ஜூயர் - தரிசித்தபக்குவான் மாக்கள் பராமுத்தியைடும்படி கனகசூபயின்கண்ணே ஞானநடனஞ் செய்தருஞும் பரமபிதாவாசிய சபாநாயகர், — கைப் பிரம்பு தாங்கி - தம

தருமைத்திருக்கரத்திற் பொற்பிரம்பைத்தாங்கி,—தழை சடை முடியும் மேனி சாத்திய சீறும் ஆகி—தழைத்தசாமுடியையும் திருமேனியிலே தரித்த விழுதியையுமடையவராகி,—விழைத்தரு வடிவம் கொண்டு—எவ்வும் விரும்பத்தகும் பேரழகுபொருங்கிய ஒரு சித்தவடிவங்கொண்டு,—கனவில் வெப்யோன் எழுவதன் முன்னர் வெளிப்பட எய்தி—அவ்வாச தணரது சொப்பனுவத்தையிற் சூரியோதயத்துக்குமுன்னர் நான்காஞ்சா மத்தில் வெளிப்படவங்தருளி,—யாவர்க்கும் இது புகன்றூர்—அவரை வர்க்கு மிதனைத் திருவாய்மலர்க்கத்ருளினார். எ.ஆ. (கூ)

வருந்துவ தொழிலி னம்மு ரெல்லையின் வைகி யன்பா
விருந்தனன் வாத ஓர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நூலாற் புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருந்தவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மஹனை யென்றூர்.

இ—ள்: வாதலூரன் அன்பால் நம் ஊர் எல்லையில் வைகி இருச் தனன்—திருவாதலூரன் உண்மையன்பினான் நமது தில்லைமாநகரின் புற வெல்லையிற் சிவயோகங் செய்துகொண்டிருக்கின்றனன்,—இவ்வுரை கேட்டபோதே பொருங்திய தர்க்க நூலால் புத்தரை வெல்வான்—இவ் வார்த்தையை நீவிர் கொல்லக் கேட்டதுணையானே சித்தாந்தத்திற் பொருங்திய தர்க்கதால்விதிப்படி பெனத்தர்களைத் தவறுது வாதித்து வெல்வான்,—அரும் தவம் உடைய நீர் இன்னே போய் அவனை அழைத் திடும்—அரியதவத்தையுடைய நீவிர் இப்பொழுதேபோய் அவனை தப்பா தழையுங்கள்,—வருந்துவது ஒழிமின் என்றூர்—இஃதன்றி வெல்லுதற் கண் ஜூற்றுமனம்வருக்குதலை இனி நீக்கிவிடுங்களென்றருளிச்செய்தார். எ.ஆ. (கூ)

கண்டனர் கனவு தண்ணில் விழித்தனர் கனக மன்றி லொண்டொடி பாக னன்பா ஆரைத்தது கருத்தி ஸர்பங்கு கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் முடியிற் கோயின் மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார்.

இ—ள்: கனவுதன்னில் கண்டனர் விழித்தனர்—சொப்பனுவத் தையின்க னிங்ஙனங்கண்ட தில்லைவாழுந்தனர்கள் நித்திரைவிட டெழுங்து,—கனக மன்றில் ஒன்று தொடி பாகன் அன்பால் உரைத்தது

மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க் என்னேர்

இ—ள்: புத்தகுரு இன்னன புகன்றபின் - புத்தகுரு இன்னே
ரன்னவார்த்தைகளைக் கூறியபின்னர்,—அன்னேர் எவர்க்கும் இத்திறம்
உரைக்குவும் எனக் கடிது அகன்று - அச்சைவர்கள் சிதம்பரதலவாசிக
எவர் கட்கு மிச்சமாசாரத்தைச் சொல்வேமென் றவ்விடத்தைவிட
டகன்று, — மெய்த்தவர்கள் வேதமுதலோர் பரிகலத்தோர் தத்தமனை
தோறும் இது சாற்றினர்கள். உண்மையாகிய தபோதனர்களுக்கும்
வேதவித்துக்களாகிய தில்லைவாழுந்தனர்களுக்கும் ஏனைப் பரிகலத்தோர்
கட்கும் அவ்வாரில்லங்கடோறுஞ் சென்றிதனைக் கூறினார்கள். எ-று,

புண்ணுழையுப் வேனிகர் புகன்றமொழி கேளா
வண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம் தெய்திவரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றூர்.

இ—ள்: புண் நுழையும் வேல் கீகர் புகன்றமொழி கேளா - புண்
னின்கனுழையும் வேற்படைபோலும் அவ்வார்த்தையை அவர்களைன
வருங்கேட்டு, — அண்ணல் உறை கோயில் இடை யாவரும் அடைந்து-
எப்பொருட்கு மிறைவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற பேரம்பலத்
தின்கண் வந்தனவருமொருங்குதிரண்டு, — வண்ண மணி மண்டபம் அது
எப்தி - இனி நாம் புலிச்சரத்திலுள்ள அழிய அவ்விரத்தினமண்டபத்தின்
கட்போய், — வரு புத்தன் என்னம் அது கேட்குவம் எனக் கடிது
சென்றூர் - அம்மண்டபத்தின்கண் வங்கிருக்கும் புத்தகுருவின்து மனக்
கருத்தன்னையென்று கேட்டறிவோமென்று அங்கும் விரைந்துசென்
ரூர்கள். எ-று. (உக)

தெய்வங்ர ரானவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யனர்வில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
வய்வதறி பாதவொரு சீப்யமு ரூதே
மிவ்வகை யிருந்தமதி பாமையெது வென்றூர்.

இ—ள்: தெய்வ நரரானவர்கள் செல்ல - பூசர்களாகிய தில்லை வாழுங்களைர்கள் அங்கேசெல்ல,-எதிர் வாரா மெய் உணர்வு இல் புத்தனை வெகுண்டு பல சொல்லா - எதிர்கொண்டுவாராத மெய்யறிவற்ற புத்தகுரு வைக் கோபித்துப் பலவற்றைப் பேசி,—உய்வது அறியாத ஒரு நீ பயம் உருது இவ்வகை இருங்த மதியாமை எது என்றார் - உய்யுகெறியறியாத மூழுமகனுகியார் ஒருசிறிதம் அச்சமின்றி இங்ஙன பிறுமாங்திருங்த அவ மதிப்புக்குக் காரணமென்னென்று வினாவினார். எ-று. (உச—)

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நங்கடவு ளேகடவு ளென்று நுவல் வீரே
லெங்கடவு ளேகடவு ளென்று நவில் வேண்யா
னிங்கெனதீர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான்

இ—ள்: அங்கம் மறை ஆகம புராணம் அவையாலே நும் கட வளே கடவள் ளன்று நுவல் வீரேல்,—ஆறங்கம் நால்வேதம் இருபத்தெட்டாகமம் பதினெண்புராணமாகிய நஞ்சமயசாத்திரங்களினுலே உமது சிவனே உலகத்துக்கு முதற்கடவளென்று நீவீர் பிரதிபாதித்தல் கூடுமாயின் அதனைராகரித்து,—எம் கடவளே கடவள் ளன்று யான் கவில் வேன் - நஞ்சமய சாத்திரங்களைக்கொண்டு எம்புத்தகடவளே உலகத்துக்கு முதற்கடவளென்று யான்பிரதிபாதிப்பேன்,—இங்கு என் எதிர் கூறும் எனவே அவன் இசைத்தான் - ஆதவின், இங்கெனக்கெதிரே நீவீர் வாதஞ் செய்யுங்களென்று அப் புத்தகுரு கூறினான். எ-று. (உடு)

போற்றுமறை யங்களைர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றுனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்வோ
மாற்றமினி யுன்னுட னுரைக்குமது மற்றேர்
சேற்றினெதீர் கல்லெறிதல் செய்வதல துண்டே

இ—ள்: போற்றும் மறை அங்களைர்கள் புத்தனை வெகுண்டு-யாவ ராலுங் துதிக்கத்தகும் வேதங்களை அத்தியயனஞ்சுசெய்யுங் தில்லைவாழுங்கள் இங்ஙனங்குறிய புத்தகுருவைக்கோபித்துப்பார்த்துக் கூறுவாராயினார்,—தோற்றுனை எனக்கலைஞர் சொல்லுனை வெல்வோம் - நீ தோற்றுனையென்று தார்க்கிகர்சொல்லும்படி நாம் உன்னைத் தப்பாது வெல்வோம்,—இனி மற்று ஓர் மாற்றம் நின்னுடன் உரைக்கும் அது - அஃதொ

கப்பெற்றுக்கொண்டனர்,—பீடினர் நளின் ஆசனத்தின்மீது இருந்தயோ கம் பெயர்ந்தனர் - அப்பொழுது சிவபத்திசிரோமணியாகிய எம்பெரு மான் பதுமாசனமாக வீற்றிருந்து சாதித்த சிவமோகங் குலைக்தெழுங் தனர், அங்குமெழுதலும்,—பிறவுகு மன்றில் ஆடினர் உரைத்த எல்லாம் ஆங்கவர்க்கு இயம்பினார்கள் - பஞ்சசபைகளுள் மேம்பட்டு விளங்குங் கனகசபையின்கட் பஞ்சகிருத்திய நிருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாயகர் தமக்குச் சொப்பனுவத்தையின்கண் வெளிப்பட்டுத் திருவாய்மலர்ந்தரு ஸிய மங்கல சமாசாரங்களையெல்லாம் அவ்வடிகட் கவ்வக்தனர் விரித்து விண்ணப்பஞ்செய்தனர். எ-று.

(நக)

வேறு.

அந்தமொழி யன்னினர் செவிப்புல விலங்குதலு
மன்றிறை பணித்த துணரா
வந்தவருடன் கடிது சென்றுதிரு மன்றனை
வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ்
சிந்தைய ரிருந்தமணி மண்டபம் தெய்தியவர்
தீயமுக நாடி விடரே
நந்துமென வேயெழினி கொண்டுமறை வித்தெக்கி
ரிருந்தனர் கலங்கொ ஈணமேல்.

இ—ள்: அந்த மொழி அன்னினர் செவிப்புலன் இலங்குதலும் - அவ்விண்ணப்பவாசகம் சிவபத்திமானுகிய திருவாதனுரடிகளது செவிப் புலங்கட்கு விடயமாதலும்;-அன்று இறை பணித்தது உணரா - திருப் பெருந்துறையின்கண் ஞானேபுதேசங் செய்த அக்காலத்துப் பரமாசாரி யர் தமக்காஞ்ஞாபித்தருளிய அவ் வாஞ்செநுயை நினைக்கு, -வந்தவர் உடன் கடிது சென்று திரு மன்றனை வணங்கி அருள் பெற்று-தமிடத்து வந்த தில்லைவாழுந்தனர்களோடு விரைக்கு சென்று அழகிய சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கித் திருவருள்பெற்று, -மயல் ஆம் சிந்தையர் இருந்த மணிமண்டபம் எப்தி - ஜயங்திரிபறியாமையாகிய மயக்கங்கள் பொருங்கிய மனத்தையுடைய புத்தர்களிருக்கும் இரத்தினமண்டபத்தை யடைந்து—அவர் தீய முகம் நாடில் இடரே கந்தும் எனவே எழிளி கொண்டு மறைவித்து -அப்புத்தர்களது தூர்முகத்தை காம் கேரேநோக் கிற் பாவமே மிகுமென்று இஞ்சிரைகொண்டு அவர்களைத் தமக்கு வெளிப் படாதிருக்கும்படி மறையக்கெய்து, —எதிர் கலம் கொள் அனைமேல்

இருந்தனர் - அவர்கட் கெதிரே அழுபொருந்திய ஆசனத்தின்மீது வீற் றிருந்தருளினார். எ-று. (ச0)

மன் னுமமறை யந்தனைர் புராணிக ராங்கலைகள்
வல்லவர்கள் லோர்க ஞாடனே
சென்னிவள வணக்கத்து வந்துதிரு மன்றனெதிர்
சென்றுதொழு தங்க ணகலா
மின் னுமணி மண்டபம் தெய்தியரு ளன்பரை
வியந்தடி வணங்கி யருகா
நன்னரையை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை
நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல்.

இ—ள்: சென்னி வளவன் - தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள்ளும் சிரஸ்தானமாகவைத்து நன்குமதிக்கற் பாலனுகிய சோழமகாராசா,— மன்னும் மறை அந்தனர் புராணிகர் அரும் கலைகள் வல்லவர் நல்லோர் கள் உடனேக்கத்து வந்து - நிலைபெற்ற வேதசிவாகமங்களிலே மகாபாண் டித்தியமுடைய பிராமணர்களும் பொராணிகர்களும் அரியகலைஞானங்களில்வல்ல விற்பன்னர்களுமாகிய இங்கல்லவர்களுடனே விரைந்து சிதம் பரத்திற்கு வந்து, —திரு மன்றன் எதிர் சென்று தொழுது அங்கன் அகலா மின்னு மணி மண்டபம் ஏய்தி - அழகிய சபாநாயகரது சக்திதியை யடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவ்விடத்தைவிட்டகன்று திருப்புலீச்சரத் துள்ள இரத்தினமண்டபத்தையடைந்து; —அருள் அன்பரை அடி வணங்கி வியக்கு - திருவருளையுடைய மெய்யன்பராகிய திருவாதலூரடிகளது திரு வடிகளை வணங்கி ஸ்தோத்திராஞ்செய்து, —விரிந்தகலை நாள் நிறைவு கொண்டமதிபோல் அருகா நன்னர் அணையின்புறம் இருந்தனன் - சோட சகலைகளிறைந்த பூரணசக்திரையைப்போல அவ்வடிகளதொரு திருமருங்காக இடப்பட்ட நல்ல ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தனன். எ-று (சக)

ஈழவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை
யிட்டகுறை நல்கி யிறைவா
வாழிமிக வாழியென னின்றபொழு தங்கவனை
மன்னர்பெரு மானு மகிழா
வேழுமிவை நல்லவிலை யில்லையிம் மணிக்கென
வியந்தரு கிருத்தி யெவருஞ்

குழுமவை தங்குதலு மங்கய லிருந்தனர்கள்
குழங்குகிறி செல்லு மயலோர்.

இ—ள்: ஈழவானாடனும் எழுந்து அடி பணிந்து திறை இட்டகுறை கல்கி - வளம் பெருக்திய ஈழமண்டலாதிபதியும் சோழமண்டலாதிபதியைக்கண்டு விரைக்கெழுந்து பாதங்களைவணங்கி முன்கொடுத் தெஞ்சிய திறைப்பொருட்குறையைக்கொடுத்து, —இறைவா வாழி மிகவாழி என நின்றபொழுது - மகாராசாவே நீடிவிவாழுக வாழுக வென்று துதித்து நிற்குந்தருணத்து, —அங்கவளை மன்னர் பெருமானும் மகிழா - அப்புத்தராசாவைக் கோழாசாவும் மனமுவக்குநோக்கி, —வேழும் இவை கல்ல - நீதந்த இவ்வியானைகள் மிகவும் நல்லன, —இம்மனிக்கு விலை இல்லை என வியக்கு அருகு இருத்தி - இவ்விரத்தினங்கட்கு விலைமதிப் பெண்பதொன்றிலையெனப்புகழ்ந்து தன்பக்கத்திருத்தி, —எவரும் குழும் அவைதங்குதலும் - அனைவரும் குழங்கிருக்கு மச்சபையின்கட்டானு மிக்கணம் நடுங்கமாக வீற்றிருக்கலும், —குழங்கு காரிசொல்லும் அயலோர் அங்கு அயல் இருந்தனர்கள் - வாதி பிரதிவாதிகளது விகேப ஆகேபங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்து செய்துபசெய்களை நடுவின்று வரையறுத்து நிச்சயித்துக்கூறும் மத்தியஸ்தர்களாகிய நொதுமலர் அவ்வரசனுக்குப் பக்கத்தே இருந்தார்கள். எ-று. (சு)

தில்லைக்க ரந்தனர் தபோதனர் சிறந்தினி

திருந்துழி விரிந்த சிவதூல்

வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாதுசெய்

மன்னுசபை காண வருவோர்

தொல்லைமறை தந்தவன் முகுந்தன்முனி வோரோழுவர்

குழுமிரு நான்கு திசைமே

லெல்லையி விருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய

ரிராப்பக லிலங்கு கத்ரோர்.

இ—ள்: தில்லை ககர் அந்தனர் தபோதனர் சிறந்து இனிது இருக்குதுழி - இவ்வாற்றுனே தில்லைவாழுக்கதனர்கள் தபோதனர்களோடு மனமகிழ் சிறந்தினிதாக வீற்றிருக்கும்பொழுது, —விரிந்த சிவ நூல் வல்லவர் இழிந்தகுண புத்தன் உடன் வாது செயும் மன்னு சபை காணவருவோர் - பரந்த சிவாகமங்களில் வல்ல திருவாதனுரடிகள் இழிகுணம்

பொருங்திய புத்தகருவோடு சமயவாதஞ்செய்யும் நிலைபெற்ற சபையைக் காணும்படி இன்னும்வந்தவர்கள் யாரெனின்,—தொல்லை மறை தங்தவன்-பழைய வேதங்களை இங்கிலவுகிற்றந்து பரப்பிய பிரமாவும்,—முகுந்தன்-விஷ்ணுவும்,—முனிவோர் எழுவர் - சத்த விருட்சகளும்,—குழும் இரு நான்கு திகை மேல் எல்லையில் இருப்பவர்,—இவ்வலகைச் சூழ்ந்த அட்ட திக்கின் முடிவுக்கோறும் வசிக்குமின்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகரெண்ம ரும்,—உருத்திரர்-உருத்திரர்களும்,—விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்களும்,—இராப் பகல் இலங்கு திரோர் - சந்திரசூரியர்களும் பிறருமாம். எ-ஆ.

வேறு .

தன்பெருங் தானை சூழ விருந்ததன் பொன்னி நாடன் ரென்பெருங் துறைசூழ் நாடன் திருவடிவு வணங்கி நின்று தின்பரங்கு சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன ரெண்பரம் புத்தர் தம்மை யீங்குயிர் செகுப்ப தென்றுன்.

இ—ள்: தன் பெரும் தானை சூழ இருந்த தன் பொன்னி நாடன் - தன்மிக்க சேனைகளுக்கும் சபாநாயகமாக வீற்றிருந்த தன்னிய காவிரி நாட்டையுடைய சோழமகாராசா அப்பொழுதெழுந்து,—தென் பெருங் துறைசூழ் நாடன் திருவடிவு வணங்கி நின்று - தெற்கின்கணுள்ள திருப்பெருங்துறையைச்சூழ்ந்த பாண்டிநாட்டையுடைய திருவாதலூரடி களது திருவடிகளை வணங்கின்று,—சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் நின் பரம் - சிவஞான நீர்மையையுடைய நமது சித்தாந்த சைவத்தைத் தாபித்தல் தேவரீரது கடமையாகும்,—புத்தரதம்மை ஈங்கு உயிர் செகுப் பது என் பரம் என்றுன் - அதனைத் தாமே நிராகரிக்க ஈண்டுவந்த இப்புத்தர்களைத் தப்பாதுயிர்வதைசெய்வது தமிழேனது கடமையென்று விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-ஆ.

(சச)

வளவனில் வகையிற் கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா முளமயர்வெய்க் வாத லூருண் மகிழ்ச்சி யெய்திக் கனவுரை பகர்வோய் வந்த காரண முரைநீ யென்னாக் கீர்செனி நுழைவே வென்னக் கேட்டவ னிதீனச் சொல்வான்

இ—ள்: வளவன் இவ்வகையில் கூற - சோழமகாராச இந்தப்பிரகாரம் வாதலூரடிகளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய,-வந்த பொய்ப்புத்தர் எல்

லாம் உளம் அயர்வு எய்தி - இலங்கையினின்றும் வந்த பொய்ச் சமயிகளாக கிய பெனத்தர்களைல்லாம் அது கேட்டு மனமயர்ச்சியடைய - வாததூர் உள் மகிழ்ச்சி எய்தி - திருவாததூராடகள் மனமகிழ்ச்சியடைந்து, - களவு உரை பகர்வோய் நீ வந்த காரணம் உரை என்ன - மயக்கவார்த்தைகளைப் பேசும் புத்தகுருவே நீ ஈண்டுவந்த காரணமென்னை சொல்லென்று வினாவு, - கிளர் செவி நுழை வேல் என்னக் கேட்டவன் இதனைச்சொல்வான் - கிளரா நின்ற செவித்துவாரங்களில் நுழையும் பழக்கக்காய்ச்சிய வேலைப்போல அவ்விளியுரை வினாவரைகளைக் கேட்ட புத்தகுரு இதனைச் சொல்வான். எ-று. (சடு)

மன்னுமெங் கடவு எல்லான் மற்றிலை கடவு என்றே பிந்நெடும் பதியி வெப்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப் பொன்னினம் பலத்தே யெங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி கென்னல்வங் திருந்தே னிங்கு வேற்றிலை நினைக்க தென்றுன்.

இ-ள்: இந் நெடும் பதியில் எய்தி - இப்பெரும்பதியின் கண் வந்து, - மன்னும் எம் கடவுள் அல்லால் மற்றுக் கடவுள் இலை என்று இயம்பி - நிலைபெற்ற நம் புத்தகுருவுள்ளது உலகிற்கு வேறுகடவுளில்லை யென்று தம்மோடு வாதித்து வென்று, - இங்கு எவரும் காணப் பொன்னின் அம்பலத்தே எங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி - இங்கே நீவிரெல் லீருங்காணக் கணக்கைபயின் கண்ணே நம்புத்தகடவுளைத் தாபனஞ்செய் யும்படி கருதி, - நென்னல் வந்து இருந்தேன் - முன்னொளின் கண் வந்திருந்தேன், - இங்கு நினைத்து வேறு இலை என்றுன் - இங்கே நான் எண்ணி வந்தகாரியம்பிற்கொன்றில்லை என்றுக்கின்றனன். எ-று (சகு)

என்றலும் வாத ஆரைம் மிறைவர்புன் முறுவ வெப்தி முன்றவ பொன்று மில்லாய் முயலைய மாவ துண்டோ நன்றது நிற்க வுன்ற னற்பெருங் கடவு டானுஞ் சென்றவ னடியிற் சேருஞ் செய்தியுஞ் செப்பு கென்றார்.

இ-ள்: என்றலும் - என்றிங்னம் புத்தகுரு கூறுதலும், - வாத ஆர் எம்மிறைவர் புன்முறுவல் எய்தி - நஞ்சமயகுவாகிய திருவாததூராடகள் திருப்புண்ணகைசெய்து, - முன் தவம் ஒன்றும் இல்லாய் - பூர்வகன் மதவம் ஒருசிறிதுமில்லாத புத்தகுருவே, - முயல் இபம் ஆவது உண்டோ-எவ்வாற்றுனம் முயஸ் யானையாவதுமூன்தோ, - என்று - நீ கூறிய இது

மிகவும் சன்று,—அது நிற்க - அஃத்வாலினிற்க,—உன்றன் நல்பெரும் கடவுடானும் அவன் அடியில் சென்று சேரும் செய்தியும் செப்புக என்றார்— உனது நல்ல பெரிய கடவுளினது இலக்கணத்தையும் உயிர்கள் அக் கடவுளத்தியிற் சென்றடையு முத்தி இலக்கணத்தையும் இங்கே சொல்லு கவன்று வினாவியருளினார். எ-று. (சள)

அண்ணலா ரூரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெப்திக் கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன் கதிரோவி காட்ட லாமோ நண்ணலா வெங்க ஞை னற்புக முரைக்கி னன்னு வெண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டு மென்றுபி னிதுபு கண்றுன்.

இ—ள்: அண்ணலார் உரைத்த போதில் - பெருமையிற் சிறந்த திருவாதலூரடிகள் இவ்வாறு வினவியசமயத்தில்,—ஆங்கவன் வெகுட்சி எய்தி - அப்புத்தகுரு கோபங்கொண்டு,—கண் இலாதவற்கு வெய்யோன் கதிர் ஒளி காட்டல் ஆமோ - பிறவிக்குருடனுக்குச் சூரியகிரணத்திலே னியைக் காட்டுதல்கூடமோ, கூடாதன்நே,—அது போல,—நண்ணலா எங்கள் நாதன் நல் புகழ் உரைக்கின் - நும்மறிவு சென்றறிதற்கரிய கங் கடவுளது உத்தமலக்கணத்தைச் சொல்லப்புகின்.—நல் கா னண் இல் ஆயி ரங்கள் வேண்டும் என்று - அஃதிவ்வொருங்காக்கிற் கமையுமோ நல்ல பல் லாயிரம் நாக்குக்கள் வேண்டுமென்று முன்னர்ப்பொதுவகையாற்கறி,— பின் இது புகன்றுன் - பின் சிறப்புவகையால் இதனைக்கூறத் தொடங்கினான். எ-று. (சஅ)

அறந்திகழ் பிடக நன்னா லோதியன் புடையனுகிப் பிறங்குபல் போனி கோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை யொழிக்குத் தான்பு சிறந்துள போதி நீழுற் சேர்வனென்ம் மிறைவ ஞவான்.

இ—ள்: எம் இறைவன் ஆவாவன் - நங்கடவுளாவார்,—அறம் திகழ் நல் பிடக தால் ஒதி - கொல்லாமைமுதலிய தருமங்களை விதித்து விளங்கும் நல்ல பிடகநால்களைக் கூறி,—அன்பு உடையன் ஆகிப் பிறங்கு பல யோனி தோறும் பிறங்கு - உயிர்களிடத்தன் புடையவராகி விளங் காங்கிற பலயோனிக்டோறும் பிறங்கு,—உயிர்க்கு உறுதி செய்து - அவ் வுயிர்க்டகு கண்மைகளைச்செய்து,—மறம் தரு தோறல் ஆதி நால்வகை

ஓழித்து - வன்கண்மையெடைய ஜூராத்மவாதமுதலிய குற்றங்களேன் கையுங்கி, — மாண்பு சிறங்குள் போதி நீஷல் சேர்வன் - மகிமைசிறங்க துன்வ அரசமர நிழவில் உருவத்திருமேனிகொண்டு வீற்றிருப்பர். எ-று.

மேவிய கருவிற் சேரு முருவம்வே தனைகு நிப்புப் பாவனை யுடன்விஞ் ஞானப் பஞ்சகங் தங்கள் கூடி யோவில்பல் ஹனர்வுண்டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றான்.

இ—ள்: மேவிய கருவில் சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை உடன் விஞ்ஞானம் பஞ்ச கந்தங்கள் கூடி - உதரத்திற் பொருங் திய கருப்பத்தின்கட்சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை விஞ்ஞானமாகிய இப்பஞ்சகங்தங்களுங் கூடித் தேகள் ஜனித்து, — ஒவில் பல் உணர்வு உண்டாகி ஓழிவது பிறவித் துன்பம் - ஓழிவற்ற பலதிற அறிவு கருமுதித்துப் பின்பு தாங் கூடியவாறே அக்கந்தங்களின் கூட்டம் ஒவ்வொன்றுக் அழிவைப்பொருங்துவதே பிறவித் துன்பமாம், — ஆவது பொன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தி என்றான் - அங்ஙனங்கூடிய அப் பஞ்சகங்தக்கட்டமும் இல்லையென்னும்படி நாசமாயழிவதே நமது முத்தியென்று புத்தகுரு கூறினான். எ-று. (இ0)

வாதலூ ரண்ண லாரும் வண்புனர் பொன்னிகாடன் நீதிலா முகத்தி னாடு சிறங்கருட் பார்வை நல்கிப் பேதையா யறிமால் கொண்டு பித்துரை பகரும் புக்தற் கேதியா மின்று சொல்ல தென்றுபின் னிதுபு கண்றார்.

இ—ள்: வாதலூர் அண்ணலாரும் பொன்னி வண்புனல் நாடன்-பெருமையிற்கிறங்க திருவாதலூராழகளும் காவிரிக்கு வளஞ்சுரக்கும் புன ஞட்டையெடைய சோழமகாராசாவினது, — தீது இலா முகத்தின் ஊடு சிறங்க அருள் பார்வை நல்கி - நன்முகத்தின்கட்சேருங்குத் தேகள் திவ்விய கிருபாகோக்குங்கெய்து, — பேதையாய் அறிமால் கொண்டு பித்து உரை பகரும் புத்தற்கு - முழுமகனும் அறிமடம்பூண்டு ஒன்றற்கொன்று சம் பந்தமற்ற பித்துரைகளை வசனிக்கும் இப்புத்தகுருவுக்கு, — யாம் இன்று சொல்வது எது என்று - யாமின்று சொல்லற்பால் தென்னையோவென்று சிறிது சிக்தித்து, — பின் இது புகண்றார் - பின்னர் இதனைக் கூறியருளு வாராயினார். எ-று. (இக)

தகுமமுன் டென்று நன்னால் சாற்றினன் றலைவ னென்பை மருவிய வனரவுன் டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்பை பொருளுட ஊரை சீ தேடிப் புகலுமுன் னுணர்வு போன விருடரு நின்னால் சொல்வ தெப்படி யியம்பல் வேண்டும்.

இ—ள்: தகுமம் உண்டு என்று கல் நூல் தலைவன் சாற்றினன் என்பை - கொல்லாகை முதலிய அறங்கஞன்டென்று கல்ல பிடகநூல் களை நங்கடவள் கூறினுரென்று முற்கூறினை, — மருவிய உணர்வு உண்டாகிக் கணத்தில் மாய்ந்திடும் என்பை - பொருக்திய அறிவன்டாகிப் பின்னர் அது கணப்பொழுதிற் கெடுமென்று பிற்கூறினை, — உரை உடன் பொருள் தேடிப் புகலும் முன் உணர்வு போனால் - சொல்லையும் பொருளையுக் கேட்டு நூல் செய்தவன் முன்னமே இவ்வறிவு கூணபங்கமுறுமே யானால், — இருள் தகும் நின் நூல் சொல்வது எப்படி சீ இயம்பல் வேண்டும் - மயக்கத்தைத்தகும் நின் பிடகநூல்களை நங்கடவள்கூறிய தெங்காம் சீ சொல்வாயாக. எ-று. (டு. 2)

ஆதலா வறநூ லென்ப துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றுய்
தீதுசே ரொருவர் மாலைத் தீர்க்கவங் தவர்க டாமும்
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ.

இ—ள்: ஆதலால் அற நூல் என்பது உனக்கு இலை - ஆதலினு வே தகுமசாஸ்திரமென்பதோன் றுனக்கிலை, அதுநிற்க, — உயிர்கட்கு ஆகப் பேதம் ஆம் யோனி தோறும் இறைவன் பிறந்தனன் என்றுய் - உயிர்கண்மாட்டன்புதுண்டு அவைகட்காக நானுபேதமாகிய யோனிகடோ றும் நங்கடவள் பிறந்தாரென்றனை, (சனவாமானது மயக்கந்தகுவது சரத மேயாகவின்), — தீது சேர் ஒருவர் மாலைத் தீர்க்க வந்தவர்கள் தாமும் போத மால் கொள்ளின் - தீமைபொருக்திய ஒருவரது மயக்கத்தை சீக் கும்படி வங்தவர்கள் தாமும் அவரினும் யிகமயக்கத்தைக் கொள்ளின், — அம் மால் அங்குப் போவது உள்ளது ஆமோ - அம்மயக்கம் அங்கீக்கப்படு பவரினின்றும் சீக்குவது உண்மையாகுமோ. எ-று. (டு. 3)

கொல்வது கருதானெங்கள் கோவென வரைத்தாய் முன்னம் பல்வகை போனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கு காளில்

வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுற்றுன் மற்றுப்
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும் போதி நாதன்.

இ—ள்: எங்கள் கோ கொல்வது கருதான் என முன்னம்
உரைத்தாப் - நங்கடவள் உயிர்க்கொலைசெய்ய நினைக்கவுமாட்டாரென்று
முன்னர்க் கூறினை, — னின் பெரும் போதி நாதன் பல்வகை யோனி
தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கும் ஊளில் - அதற்குமூன்னர்க் கூறியபிரகாரம்
அக்கடவள் நானுவிதயோனிக்டோறும் பூமியிற் பிறந்து திரியுங் காலத்
தில், — வெல் புலி னரி ஏ ஆகி வெம்பசி உற்றால் - தன்பகையைவெல்லும்
மாயிசபகைணிகளாகிய புலியும் நிரியுமாய்ப்பிறந்து கொடும்பசி பொருங்
தப்பெறின், — மற்றுப் புல் ஒடு தழையோ தின்பான் - அவ்வுயிர்க் கொலைக்
கேதுவும் பயனுமாய ஊன்றின்பதைவிட்டுப் புல்லையும் பச்சிலைகளையுமா
தின்பார், சொல்வாயாக. எ-று. (நீச)

காவெனு முன்ற னாலிற் கந்தமைந் துடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்று யுன்னிறைக் குருவ மெங்கே
விரீய யோனி தோறு முயிர்க்கருள் செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா னென்பதே மதியிலாதாப்.

இ—ள்: காவு எனும் உன்றன் தூலிற் கந்தம் ஜந்து உடனே
கூடி உருவமூம் அழியும் என்றாய் - பொய்யென்று சொல்லப்படும் னின்
பிடகநூலிற் கூறியபிரகாரம் பஞ்சகந்த சகிதமாகி உருவமூம் பங்கமூறு
மென்றனே, — உன் இறைக்கு உருவும் எங்கே - இதுவே னின்மதசித்தாந்த
மாயின், னின் கடவுட்கு னின் பிடகநூல் உண்டென்று கூறுமுருவும்
பின்னார் யாண்டையதோ, — மதி இலாதாய் - இங்ஙனம் கொள்கின்ற
கழிமடவோனே, — விரீய யோனி தோறும் உயிர்க்கு அருள் செய்ய
வேண்டி மருவு ஒருவடிவும் கொண்டான் னன்பதே - பொருந்திய பல
யோனிக்டோறும் ஆன்மாக்கட் கருள்செய்யவிரும்பி உங்கடவள் அதற்
கிணைத்தவடிவங் கொண்டு பிறந்தாரென்று நீ கூறலாமா! அங்ஙனங்கூறின்
அத்திருட்டாந்தங்கள் பரஸ்பரவிழோதமுறுகின்றனவன்றே. எ-று.

காரண வயினிற் கூடுங் காரிய வருவின் ரேலுண்
சீரணி போதி நீழுற் சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண னான மில்லாய் பொன்றுதன் முக்கி யென்னும்
பேருணர் வில்லா வுன்றன் பிடகநூல் யாவர் சொன்னார்.

இ—ள்: காரண உயிரில் கூடும் காரிய உரு இன்றேல் - காரண வஸ்துவாகிய ஆன்மாவோடு கூடும் காரியமாகிய உருவம் இவ்வாற்று னில்லையாயின்.—சீர் அணி போதி நீழில் சேர் நின் இறைக்கு உருவம் இல்லை-அழகுபொருக்கிய அரசமர நீழிலிருக்கும் நின்புத்த கடவுட்கு கு வந்தான் இல்லையே,—பூரண ஞானம் இல்லாய் - அற்பவறிவையுடைய புத்தகுருவே,—பொன்றுதல் முத்தி என்னும் பேர் உணர்வு இல்லா உன்றன் பிடக நூல் யாவர் சொன்னார் - பஞ்சகங்தமுங் கெடுதலே முத்தி யென்றுக்குறம் பேரநிவற்ற நின் பிடகநூலை வேறுயாவர் கூறினார், சொல் வாயாக. எ-று.

(நூ)

இருபதிற் ரெருவ ராக வெண்ணுமுன் புத்த ரெல்லாம் வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பீறி யென்பை பரிவொடு சுமந்து பெற்று ரூயிர் கெடப் பழுது செய்தே யருநா கத்தில் வீழு மவர்களோ கடவு ளாவார்.

இ—ள்: இருபதிற்று ஒருவர் ஆக எண்ணும் உன் புத்தர் எல்லாம் வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பீறி என்பை - தண்ணங்காரன், மகாவீரன் முதலாக இருபதிற் ரெருவாகச் சொல்லப்படும் நின் புத்த கடவாரெல்லாம் பிறப்பது ஐவகைத்தாயருட் சிறந்த தமது நற்றுயரது வயிற்றைப் பிளங்க்கென்று கூறுவை,—பரிவு ஒடு சுமங்து பெற்றார் உயிர்கெடப் பழுது செய்து அரு சரகத்தில் வீழும் அவர்களோ கடவளாவார் - வருத்தத்தோடு பத்துத்திங்கள்கூங்கு தம்மைப்பெற்ற நற்றுயரை உயிர்து ரக்கும் வள்ளனங் கொன்று முடிவில் அப்பாவத்தாந் பிறர்புக்கழுக்கு தற்கரிய கரகக்குழியின்கண் வீழுக்கழுக்கும் அவ்வதிபாதகர்களோ கடவுளரென்று கொள்ளத்தக்கவர், இது சாலவும் ஏன்று. எ-று. (ஞ)

காவுடைப் பூத நான்கின் கலப்பினிற் பேத மல்லா தாருவினுக்குயிர் வேறுன்றென் முரைப்பைகின் பொய்ம்மைதூவி விரவினிற் தூயி நூங் காதுங் முகத்தினி வேறுப் போகு மரவினைப் பூத பேத மற்றிந்கதோ வறிவி லாதாப்.

இ—ள்: காவுடைப் பூதம் நான்கின் கலப்பினில் பேதம் அல்லாது உருவினுக்கு உயிர் வேறு இன்று என்று நின் பொய்ம்மை தூவில் முரைப்பை - தத்தங்காரணதன்மாத்தினரகளுள்ளே அடங்கி மறைத்தலையு

கடைய பிருதிலிமுதலிய சாதுர்ப்புத சம்மிச்சிரத்தானுய ஓர் வேறுபாடே யல்லது இவ்வருவத்தின் கண் இதற்கு அங்கியமாக உயிரென்றீருபதார்த் தமில்லையென்று நன் பொய்யாகிய பிடகநூற் கோட்பாடுபற்றிக் கூறு கூவ,—இராவினில் துயிலும் கால் உன் முகத்தினில் ஏறிப் போகும் அராவினைப் பூத பேதம் அறிந்ததோ அறிவு இலாதாய்—இராக்காலத்து நீ சித்திரைசெய்யும்போது அச்சாதுர்ப்புத சம்மிச்சிரத்தானுய வேறுபாடு நின்மாட்டுளதேயாகவும் நின் முகமுதலிய உறுப்புக்களினேறிச் செல்லும் பாம்பை அப்புதபேதம் அறியாததென்னையோ முழுமகனே நீ சொல்வாயாக. எ-று.

(டி.ஷ)

உருவமு முயிருங் கூடு முணர்வனைக் கில்லை யிந்த
அருவமிங் கிறந்தகாலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே விதனு ஊன்ற
அருவமு முயிரும் வேரூ மென்றுரை யுன்றன் வாயால்.

இ—ள்: உருவமும் உயிரும் கூடும் உணர்வு உனக்கு இல்லை— மேற்கூறியவாற்றல்லது உடம்பு முயிரும் தம்முட் கூடுதலானே அறிவு சிகழு மென்னும் உண்மையறிவு நின்மதத்திற்கில்லை, அந்தேல், அங்கு னங்கடிய உடம்பு முயிரும் பின் யாதுசெய்யுமெனின்?—உருவம் இங்கு இறந்த காலை உயிர் கடிது அகண்று போகும்— இவ்வடம்பு இங்ஙனம்— இறந்தவழி அவ்வயிர் சூக்குமதேகத்தோடு தன் வினைகாட்டும் கதிநிமித் தம்பற்றி விரைக்குசெல்லும், சென்றபின் யாதுசெய்யுமெனின்? மேல் உருவமும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும்— மேலும் அவ்வாறே தன் வினைக் கோடாகப் பொருந்துவதோர் தூலதேகழும் அவ்வயிருங்கூடிப் பிறக்கும்,— இத்தலை— இவ்வாற்றுன் உடம்புமுயிருங் கூடியவழியே அலைவிகிழக்கானும் இவ்வனுமானவளவையால்,— உன்றன் உருவமும் உயிரும் வேரூம் என்று உன்றன் வாயால் உரை— உன் உடம்புமுயிரும் தம்முள் வேரூ மென்னும் நமது சித்தாந்தமே கொள்ளற்பாலதென்று நீயே உன் வாயால் இட்டபங்கஞ் சொல்லக்கடவை. எ-று. (கு.ஶ)

வானமு மில்லை வானத் தேஷையு மில்லை வான
மானாகில் வழுக்க தாமென் றரற்றுவை யுன்ற அலிற்
கானிலும் புனறீ நாண்குங் கஸ்பதற் கிடம் தாகு
நீங்கி லோகை வானி னிகழ்ந்துள செய்தி யென்பாய்.

இ—ள்: வானமும் இல்லை வானத்து ஒசையும் இல்லை வானமானது இல்லவழக்காம் என்று உன்றன் தூவில் அரற்றுவை - ஆகாயமென்னேரு திரவியமுமில்லை அதன்கட்ட சத்தமென்னேரு குணமுமில்லை அவ்வாகாயமென்பது இல்லவழக்காமென்று நின் பிடகநூற் கோட்பாபெற்றிப் பிதற்றவாய்,—நீ நவில் ஒசை - நீ வானமுஹில்லை வானமான தில்லவழக்கதாம் என்றிங்குனம் தன்னை மறுத்துக்கூறிய இச் சத்தகுணத்தானும்,—நிலம் புனல் தீ கால் நான்கும் கலப்பதற்கு இடம் ஆகும் வானின் நிகழ்க்குதன செய்தி என்பாய் - பிருதிவி முதலியான்கு குதமுங் கூடிப் பரிணமித்துத் தொழிற்படுத்தற்குத் தான் இன்றியமையாது வேண்டப்படும் இடமாயிருக்கும் அவ்வாகாயத்தின்கட்ட சம்பவித்த காரியமேயென்று நீயே உடம்பட்டுக் கூறக்கடவாய். எ-று. (சு0)

இடமிகுஞ் திசைதா னென்ப தில்லவழக் கென்னு நீயே வடகெநுஞ் திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை புடவியி வறிவி லாரும் பித்தரும் பொய்ம்மை யோரு முடனிக மூவையிற் கூறி னெக்கு நீ யுரைப்ப வெல்லாம்.

இ—ள்: இடம் மிகும் திசை என்பது தான் இல்லவழக்கு என்னும் நீயே கெடுவ வட திசையில் போதி மரம் என வணக்கம் செய்வை - மிகவும் விசாலமாகிய திசையென்ப தொருதிரவியமானது இல்லவழக் கென்று கூறும் நீயே அதனேஞ்சி மாறுபட உயர்வாகிய உத்தரதிக்கின்க னுள்ள அராசமரமென அதனைக்குறித் தீண்டிருங்கு நமஸ்காரஞ்செய் வாய்,—புடவியில் அறிவு லிலாரும் பித்தரும் பொய்ம்மையோரும் உடன் நிகழ் அவையில் கூறின்-இப்பூமியிகண் மக்தமதிக்களும் பித்தாதிக்கரோகி களும் குதர்க்கிகளும் ஒருங்கிருக்கும் அவைக்களத்தின்மாத்திரம் கூறப் படின்,—நீ உரைப்ப எல்லாம் ஒக்கும் - நீ கூறுவனவெல்லாம் பொருங் தும். எ-று. (சுக)

மரமுயி ரல்ல வென்பை மன்னுமைம் பூத மான
வுருவினர் போல நன்னீ ருணவினாற் கிளைகொண் டோங்குஞ்
சருகெழு முணவின் ருயி னுதலாற் சனன பேதத்
தருவினை யருக்க வெங்கோ னுருயிர்க் கமைத்த தென்பாய்.

இ—ள்: மரம் உயிர் அல்ல என்பை - புன்மர முதலியவற்றை உயிரில்லாத சடப்பொருளென்று சொல்வாய்,—மன்னும் ஜம்பூதம் ஆன உருவினர் போல கல் நீர் உணவினால் கிளை கொண்டு ஓங்கும் - அவைகிலை

பெற்ற பஞ்சபூதகாரியமாகிய சீரத்தையுடைய எம்மனேர் உணவள்வழி அங்கவிருத்தியும் அஃதில்வழி அங்கக்கீணமும் அடைவதுபோல நல்ல நீராகிய உணவண்டாயிற் கவடுகோடு கொம்பு வளார் முதலிய கிளைகளை ஈன்று செழித்தோக்கி வளராகிற்கும், — உணவு இன்று ஆயின் சருகெ மூம் - அவ்வணவில்லையாயிற் சருகாய் உலர்ந்தழியும், — ஆதலால் - இங்கு னமாதலினாலே, — சனன் பேதத்து அருவினை அருத்த எங்கோன் ஆரு யிர்க்கு அமைத்தது என்பாய் - பலதிறத்தனவாகிய பூர்வசன்மங்களிற் செய்துகொண்ட அனுபவித்தற்கரிய தீவினைப்பயன்களை துகர்வித்தற்கு கங்கடவள் அரிய ஆன்மாக்கட் கியற்றியது அப்புன்மரமுதலிய அசரவடி வமென்று நியே சொல்வாயாக. எ-று. (கூ)

வன்பெரும் பழுது கோறன் மண்மிகைப் பிறர் செகுத்த புன்புலா றின்ன னன்றென் றுரைப்பைபனின் பொய்ம்மைதூலிற் றின்பையென் றுனக்கு நல்லூ னுடலுயிர் செகுத்தே யூட்டி யுன்பசி தணித்தார் பாவ மெய்துவ துனக்கு நன்றே.

இ—ள்: கோறல் வன் பெரும் பழுது - யாதானுமோருயிரை அதற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பினின்றும் தாமாகவே கொன்று நீக்கி அவ்வுனை உண்ணுதலே ஒருவர்க்குப் பெருங்கொடும்பாவமாம், — மண்மிகைப் பிறர் செகுத்த புன் புலால் தின்னல் நன்று என்று நின் பொய்ம் மை நூவில் உரைப்பை - அஃதன்றி இவ்வுகைத்து ஒருவர்கொன்ற புல் வியானை மற்றெருகுவர் உண்ணுதல் பாவமாகாதென்று நின் பொய்ம் மையாகிய பிடகருந்கோட்பாடுபற்றிப் பேசைவை, — உடல் உயிர் செகுத்து நல்லூன் தின்பை என்று உனக்கு ஊட்டி பசி தணித்தார் - உயிரை உடம்பினின்றுங் கொன்று நீக்கி இங்கல்ல ஷானை உண்பாயென்று உப சாரத்தோடுனக்கட்டி இங்கனமுன்பசியைத் தணித்தவர், — பாவம் எய் துவது உனக்கு நன்றே - அக்கொலைப்பாவத்தை அடைவது அவ்வுனை மகிழ்ந்துண்ட உனக்கு நல்லதோ. எ-று. (கூ)

காரண நிற்க வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடென் ரூரணம் பரவ மெங்கோ ஞகமம் புகல்வார் சொல்வார் போரணங் குயிருந்சேரப் பொன்றுதன் முக்கி யென்று பேரங்கு குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னும்.

இ—ள்: காரணம் (என்றும்) நிற்க என்றும் காரியம் கெடுதல் வீடு என்று - காரணமாகிய ஆன்மா நித்தியப்பொருளாய் நிற்க எஞ்சுஞ்

றும் காரியப்பொருளாகிய சரீரம் கேட்டைடலே முத்தியென்று,—ஆரணம் பரவும் எங்கோன் ஆகமம் புகல்வார் சொல்வார் - வேதங்களுஞ் துதிக்கும் பசுபதியாகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த ஆகமங்களை ஒதிய னார்ந்த மகாண்கள் கூறுவர்,—போர் அணங்கு உயிரும் சேரப் பொன்று தல் முத்தி என்று - ஜம்புலன்களாகிய வேட்டுவரானிகளும் பிரபஞ்சப் போரால் வருஞ்துமுயிரும் அச்சரீரத்தோடு தீரக்கெடுதலே முத்தியென்று,—பேர் அணங்கு உற்ற நீயே பிறிவு அறியாது சொன்னாய் - கழிமடச் செயலையுடைய நீயே அவற்றின் வேறுபாடுகளை யுணராது இங்ஙனம் கூறினாய். எ-று.

(குச)

அழிந்திடி னைந்து கந்த முத்தியென் ரூரைத்தா யைந்து
மழிந்திடின் முத்தி பெற்று ராரென வினவுங் காலை
யழிந்திடு மைந்தி னுண்டா முணர்வென வூரைக்கி னைந்து
மழிந்தன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார்.

இ—ள்: ஜங்து கந்தம் அழிந்திடின் முத்தி என்று உரைத்தாய் - பஞ்சகங்தங்களுஞ் தீரக்கெடின் அதுவே முத்தியென்று நீ கூறினாய்.— ஜங்தும் அழிந்திடின் முத்தி பெற்றர் ஆர் என வினவும் காலை - அவ்வைந்துமங்ஙன மழிந்தவழி ஆண்டு முத்திபெற்றவர்தாம் யாவரென்று வினவமிடத்து,—அழிந்திடும் ஜங்தின் உண்டாம் உணர்வு என உரைக்கின் - அழிந்த அப்பஞ்சகங்தங்ளினுமூன்தாகிய அறிவென நீ விடை கொடுக்கின்,—ஜங்தும் அழிந்தன இலையாம் - அப்பஞ்சகங்தங்களும் அழிந்தன வல்லவாகும்,—முத்தி ஆவதும் இல்லை என்றார் - ஆகவே, அம்முத்தியுமொன்றில்லையெனத் திருவாதலூரடிகள் புத்தமத ஆபாசங்களை எடுத்து விளக்கி இங்ஙனம் பரமதகண்டனஞ் செய்தருளினார். எ-று.

வேறு.

பொங்கு புகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
யெங்கடவு னேதுபெறு முத்தியெது வென்றீ
ருங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வென்னத்
தங்குசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார்.

இ—ள்: பொங்கு புகழ் மங்கி உள புத்தனும் வெகுண்டு - இது
காறும் மேன்மேற்கிளரும் தன் புகழாகிய தீபம் ஈண்டோளி மழுங்கப்

பெற்ற புத்தகுருவும் அது கேட்டுக்கோபங்கொண்டு, — எம் கடவுள் எது பெறு முத்தி எது என்றீர் - நீர் நமக்குக்கடவுளும் நம்மாற் பெறப்படும் முத்தியுமில்லையென் நித்துணையுஞ் சாதித்தீர், அது நிற்த, — உம் கடவுள் யாது உமது முத்தி எது என்ன - நங்கடவுளிலக்கணம் யாது? நீர் பெறும் முத்தியாவதென்னை? சொல்லுமென்று வினவு, — தங்கு சிவ ஞானம் உணர் சைவர் இது சொல்வார் - சைவாகமங்களிற் சூறப்படும் சிவஞானத்தை அதழுதியில் வைத்துணர்ந்த சைவாசாரியராகிய திருவாத ஆரடிகள் அவ்வினாக்கட் கிங்ஙனம் விடைகொடுத்தருஞ்வாராயினார்.

(கூகூ)

ஆலமணி நீழுவி விருந்தற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்போன்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ.

இ—ள்: மணி ஆல நீழுவில் இருந்து அறம் உரைக்கும் - நங்கடவுள் அழகிய கல்லாலவிருஷநிழிலே தகவினாலும் நாத்தியாயிருந்து சனகர் முதலிய முனீந்திரர்களுக்குத் தகுமோபதேசங்கெய்யபவர், — கோலம் பலர் கண்டு கும்பிட நடிப்போன் - நாத்திருமேனியைத் தம்மடியவர் பலரும் தரிசித்து வழிபடும்பொருட்டு இங்கே கனகசபையின்கண் அவரததாண்டவஞ் செய்தருளபவர், — மேல் அணியும் நீறன் - திருமேனியிலணிக்த விழுதியையுடையவர், — உமை கூறன் - உமாதேவியை வாமபாகமகாகவுடையவர், — அருள் மேவும் சீலன் அவன் கல் பெருமை செப்ப எளிது ஆமோ - திருவருணிரம்பும் சுபாவகுணத்தை யுடையவராகிய அக்கடவுள்து நல்லமகிழை இவ்வியல்பிற்றென்று நாஞ் சொல்வதற்கு அது எளியதோ. எ-று.

(கூள)

தில்லைமணி மன்றி ஒன்றை திங்களை யெங்கோ
னெல்லையுள ஞேமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான்.

இ—ள்: தில்லை மணி மன்றில் உறை திங்கள் அனி எம் கோன்-
இத்தில்லைமாநகரின் கணுள்ள அழகிய கனகசபையில் வீற்றிருக்கும் வாக்கு
மனுதீத கோசாப்பொருளாகிய நங்கடவுளானவர், — மொழிய எல்லை

உள்ளே என்று அருள் புரிந்து சொல்லும் அளவில் - இவ்வியல்பின ரென்று வரையறுத்துக்கூறி நாம் நினக்கு விளக்குதற்கு அவர் ஓர்வகைய றையுள் அப்பட்டவரோ அல்லராகலான் நினக்கெங்கும் விளக்குது மெனத் திருவாதனுரடிகள் கூறியருளி, அப்பாலும் ஒருவாறு தாலநிலை மில்லைத்து விளக்கத் தொடங்குகின்றழி, —பல தொடுத்து முயலாது நில்லைம் - நீர் மேலும் நாாவித சொந்பிரயோகஞ் செய்து பரக்கச்சொல்லாது நங்கற்றை இவ்வளவினிறுத்தும், —இது கூறும் என நீசன் இது உரைத்தான் - இவ்வினாவிற்கு விடைக்கறுமென்று பதிதனுகிய புத்தகார இதனைக் கூறுவானுமினுன். எ-று. (குஅ)

முன்னர்வட நீழிலி விருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறைவ னென்னுமுரை யென்னதி ருரைத்தீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றே
ருன்னரிய நற்கடவு ஞஞ்சென நினைந்தோ.

இ—ள்: என் இறைவன் - நங்கடவள்ளவர், —வட நீழில் இருந்து அறம் மொழிந்தான் என்னும் உரை என் எதிர் முன்னர் உரைத்தீர். கல்லால விருங்காஷிமிலிவிருந்து தருமோபதேசஞ் செய்தா ரென்னும் வார்த்தையை நீர் எனக்கெதிரே முன்னர்க்கூறினீர், —மன்னு செபமாலை கொடு இருக்குமது - அக்கடவள் செபமாலை கையிற்கொண்டிருக்கு மத்தன்மை, —மற்று ஒர் உன்னரிய நல் கடவுள் உண்டு என நினைக்கோ - தமக்குத் பிறிதோர் தியாகனித்தற்கரியமுதற்கடவள் உண்டென்று கருதிப்போலும். எ-று. (குக)

மல்லலுவ கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
நல்லறிவி ஞேர்கள்கிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லதுத மிச்சைதனி லாடுபவ ருண்டோ.

இ—ள்: தில்லை இறை - நஞ்சிதம்பர சபாநாயகர், —மல்லல் உலகத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன் என்ன உரை செப்பினர். வளவிய இவ்வலகத்தவர் தரிசித்து வணங்கி வழிபட அனவாததாண்டவஞ்செய்தகருளுவா ரென்று கூறினீர், —செகத்தே எல் அறிவிஞேர்கள் சிலர் நாடுபவர் உண்டாய் அல்லது தம் இச்சைதனில் ஆடுபவர் உண்டோ-இவ்வலகின்கண் னே

தம்மினும் நல்லறிவை உடையோர் ஒருசிலராயினும் காண்போர் உள்ள விடத்தல்லது சுவேச்சையான் நடனஞ்செய்ப்பவருமுண்டோ, இல்லையே. எ-று. (எ)

வையழுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிப்போன்
மெய்யனியு நீறனென மேன்மைகொ உரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துப்பதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான்.

இ—ள்: வையம் முழுது உய்ய மணி மன்றினுள் நடிப்போன் - உலகமுழுவது முய்யும்வண்ணம் அழகிய கனகசபையின்கண்ணே திரு நடனஞ்செய்தருளும் நங்கடவுளானவர், — மெய் அணியும் நீறன் என மேன்மை கொடு உரைத்தீர் - திருமேனியிலஸ்னியும் விழுதியையுடையவ ரென அதனை நுமக்கோர் மேம்பாடாகக்கொண்டு கூறினீர், — உமது தொல் இறை - நும் பழையகடவன், — செய்ய ஒளி தங்கு திருமேனி தனின் நீறு துய்யது எனவோ புனைந்தான் - செவ்வொளிபொருந்திய திருமேனியிலே விழுதி அதிபாவகமென்று கருதிக்கொல்லோ தரித்தார். எ-று. (ஏக)

மங்கைவியாரு பங்கனென வண்மைகொ உரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாதினுரு வானு
ஆங்களிறை நீர்துறவி அற்றதவ மன்றே.

இ—ள்: மங்கை ஒரு பங்கன் என வண்மை கொடு உரைத்தீர் .. சங்கடவுள் என்னான்றும் மங்கைப்பகுவத்தையுடைய உமாதேவியை வாமபாகமாக வடையவரென்று அதனையுமோர் மேம்பாடாகக் கொண்டு கூறினீர், — பெண் பக்கு படு வடிவு பாரின் மிசை உண்டோ - ஸ்திரீபுரு ஷருபமாய்ப் பங்குபட்ட வடிவமொன் றிவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ளதோ இல்லையே, ஆதலான் அஃதசம்பாவிதமே, அது நிற்க, — உங்கள் இறை அங்கம் ஒரு பாதி மட மாதின் உருவு ஆலூல் - நங்கடவுள் தங்கிருமேனியிற் செம்பாதி ஸ்திரீரூபமாயின், — நீர் துறவில் உற்று அவும் அன்றே. நீர் இல்லறத்தை யொழித்துத் துறவறத்தை மேற்கொண்டதுட்டிப்பது பய னின்முயற்சியாய் முடியுமன்றே. எ-று (எ)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வெபற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெந்திர் சொல்வதல வென்றிதுக்கர செய்வார்.

இ—ள்: என்று அவன் மொழிந்த பின் - என்றிங்னனம் அப்புத்தக
குரு கூறியபின்னர், — மன்றன் அடியார்கள் பெரு வாழ்வு பெற வந்தார்
இகழ்ச்சி நகை செய்து - சிவனடியார்கள் பேரானந்தப்பெருவாழ்வு பெற
றுய்யும்வண்ணம் ஈண்டவதாரஞ்செய்த திருவாதலூரடிகள் அவனதறிவின்
மையைக்குறித்து அவமதிபயப்பச்சிரித்து, — இது நன்றி உபதேசம் - நின்
ஞகோபங்கட்டு நம்மாற் கூறத்தகும் சமாதானங்களாகிய இவை வேத
சிவாகமங்களிலே உள்ள நல்லரகிய வபதேசப் பொருள்களாம், ஆக
லாண், — நல் தவம் இலாதாய் உன்றன் எதிர் சொல்வது அல என்று -
நல்ல பூர்வகன்ம் தவமில்லாத புத்தகுருவே பதிதனுகிய உங்கெதிரே
சொல்லற்பாலனவல்லவென்று மறுத்து, — இது உரைசெய்வார் - மற்றில்
தொரு சமாதானஞ்செய்யத் தொடங்கியிருள்ளோ. எ-று. (எஞ்)

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குபர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பத்திரம தாகும்.

இ—ள்: ஓங்கு செப மாலை கொடு இருத்தல் - நங்கடவள் உயர்ந்த
செபமணிமாலையைத் திருக்கரத்திற்கொண்டு கல்லாலவிருஷ்நிமூலில் வீற்
றிருத்தல், — ஈங்கு உலகு எல்லாம் உயர் தவங்கள் செய என்று இனி து
கொள்ளாய் - இவ்வுலகத்தவர்களெல்லாம் உயர்ந்த தவங்கள் செப்பும்
பொருட்டென்று நன்கறிந்துகொள்ளக்கடவாய், — தாங்கிய படைத் தொ
ழில்கள் சார்பொடு பழக்கும் பாங்கு உள பணிக்கர் கரபத்திரம் ஆகும் -
அது, கைகளிலே தாங்குகின்ற படைக்கலவித்தைகளை மானுக்கர்க்கன்
போடு பயிற்றும் கடப்பாட்டையுடைய ஆசிரியர்களது கையின்கணுள்ள
வாட்படைபோலாகும் என்றறிந்துகொள்ளக்கடவாய். எ-று. (எச்)

கட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலு
ஞட்டமுடை யாரெதிர் நடிச்திடுவ னென்றுய

காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொரு நட்டுவனெம் மண்ணலென வெண்ணேய்.

இ—ள்: சட்டிய தவப் பயன் இலாதவர்கள் போல் ஊன் நாட்டம் உடையார் எதிர் நடித்திடுவன் என்றாய் .. சனனங்கடோறு மீட்டிய புண்ணியப்பயனைகிய அனுபவப்பொருளில்லாத இவ்வுலகத்து நாடகர்களோப்போல நங்கடவள் ஊனக்கண்ணையுடைய இவ்வுலகத்துப் பேதைகள் காண அவர்கட்டகெதிரே ஊனநடனஞ்செய்வாரென்று கூறினால்,—எம் அண்ணல் - நங்கடவள்,—காட்ட அனல் போல் உடல் கலந்து உயிரை எல்லாம் ஆட்டும் ஒரு நட்டுவன் என எண்ணேய் . விறகின்கண்ணே தீயைப் போல உடம்பின்கண் வியாபித்துனின்று உயிர்களையெல்லாம் பஞ்சகிருத் தியத்துள் அகப்படுத்தியக்கி இகபரங்களில் விட்டாட்டி ஊனக்கண்ணையுடையார்க்குமாத்திரம் ஒருவாறு புலப்படும் ஓர் ஊனநாடகவாசிரிய ரென்று அறிந்துகொள்க்கடவாய். எ-று. (எடு)

நீற்றினை யணிந்ததுவை னின்னிறைவு னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்குவென வெண்ணேய்
தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெங்கோய்
மாற்றும்வகை யன்னைய ராஞ்சிய மருந்தாம்.

இ—ள்: நின் இறைவன் நீற்றினை அணிந்தது என் என்று சாற்றினை - நுங்கடவள் தமது செம்பவளத்திருமேனியின்மீது விபுதிதாரணன் செய்ததென்னையென்று முன்னர் ஆகோபித்தனே,—உயிர்க்கு இடர்தணிக்க என எண்ணேய் - அது, ஆன்மாக்களது பிறவித்துன்பத்தை நீக்கிய ருளும்பொருட்டென் றறியக்கடவாய்,—தோற்றி உட தம் புதல்வர் துன்பம் உறும் வெம் கோய் மாற்றும் வகை அன்னையர் அருந்திய மருந்து ஆம் - அஃது, தங்கணவராற் றம்மாட்டே தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள தவ குழந்தைகளது துன்பமிக்க கொடிய கோயை நீக்கும்பொருட்டு உற்றுயர் உட்கொண்ட மருந்துபோல்வதாய். எ-று. (எகு)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தர
நில்லவன லாலொருவர் நீற்றிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீற்றினுள நன்குமறை தானே
சொல்லுமத லாலொருவர் சொல்லவெளி தாமோ.

இ—ள்: புல் அறிவு கொண்டு பல பொத்து மொழி புத்தா நில் - அற்பவறிவைக்கொண்டு பலபொய்வார்த்தைகளைக்கற்பித்துக்கூறும் புத்த குருவே இனி அவ்வளவினின் குதர்க்கத்தைநிறுத்து, —அவன் அலால் ஒருவர் நீறு அணிவது உண்டோ - அக்கடவுள்ளது மற்றொருவர் பிறர் துன்பத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டுத் தங்கிருமேனியில் விபூதிதிரிப்பது முண்டோ, இல்லையே, — நல்ல திருநீறின் உள நன்கு மறை தானே சொல்லும் - நல்லவிபூதியினிடத்துள்ள மகிழமையை வேதசிவாகமங்களே பிரசங்கிக்கும், —அது அலால் ஒருவர் சொல்ல எளிது ஆமோ - அம்முத ஞால்கள்லது மற்றொருவர் சொல்ல அஃதெனியதோ. எ-று. (என)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றூய்
போகமுல குக்கருள் புரிச்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுழன் மங்கையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவரு வானுன்.

இ—ள்: பாகமதில் உத்தமியை வைத்தல் பழுது என்றூய் - கங்கடவள் தம்பாகத்தே உமாதேவியை இருத்தியருளியது குற்றமென்று கூறினுய், — உலகுக்குப் போகம் புரிச்தருள என்றே மாக முகில் ஒத்த குழன் மங்கை ஒடு இருந்தான் - அபக்குவான்மாக்கட்குப் போகமுட்டித் தொலைத்துப் பாகம்வருவித்தற் பொருட்டன்றே ஆகாயத்தின்கட்சன் சரிக்கும் முகிலையொத்த கரியகுந்தலையுடைய உமாதேவியோடுகூடிப் போகவழிவாயிருந்தனர், — உயிர்கட்கு யோகம் உதவ யோக உருவ ஆனுன்-பக்குவான்மாக்கட்கு யோகமுத்தி யுதவுதற்பொருட்டு யோகவழிவாயிருங்கருளினார். எ-று. (எச்)

அங்கர்கர முற்றதடி யன்றியறி யார்போ
லிந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைங்துபுனை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றுகிலை கண்டிலைக் ணில்லாய்.

இ—ள்: அங்கர் கரம் உற்ற தடி அன்றி அறியார் போல் - குருடர் தங்கையிலகப்பட்ட ஊன்று கோலையல்லது பிறிதொக்கை அறிய மாட்டார் அது போல, — இந்த மொழி கற்றனை - இவ்வாகூபங்களை மாத்திரம் வினவக்கற்றுக்கொண்டனை, — இனிப் பிறிது தேராய் - இனி இவ்

வாகேஷபசமாதானமின்னதென் றறியமாட்டாய்,—கண் இல்லாய் - அறி வில்லாதவனே,—மைந்து புனை சந்த விடையான் மலரின் மன்னும் காதம் என நின்ற நிலை கண்டிலை-வலிமைபொருஞ்சிய அழகிய விட்டனுவாகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட நஞ்சிவபிரகான் மலரின்கண் மனம் போல உலகெங்கும் வியாபித்து மறைந்து நிற்கும் அகண்டபரிபூரணச்சிதானந்த நிலையை நீ சிறிதுமறிந்தாயில்லை. எ-று. (எகு)

ஆகிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதூய ரில்லா
நிதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றூர்.

இ—ள்: சிவயோகி - தக்கினை மூர்த்தியும், — விகுபோகி - அர்த்த நாகீசுவரரும், — அரு ஆகும் சோதி - விந்து நாத சத்தி சிவங்கனும், — வெகுகுபி - பிரம விட்டனு உருத்திர மகேசுவரர்களும், — சகவாரி - சதா சிவ மூர்த்தியும், — துயர் இல்லா நீதி - இந்வாங்தருபேதங்களையுங்கடந்த நீராமயீந்தியமாகிய, — ஆதி - அதிசயதிலையையுடைய நங்கடவுள், — மணி மன்றதனில் நின்ற நிலை அஸ்லால் - அழகிய கனகசபையின்கட் சகளீ கரித்து நிற்கும் அங் வரததாண்டவநிலையை ஒருசிறிதறிவதல்லது, — முடி யாது பதம் யாது-அவருக்குத் திருமுடியாதுதிருவடியாது, — யார் அறிவர் என்றூர் - அவரை யாவர்தாம் அறிய வல்லுங்கொண்டு திருவாதலூரடிகள் சுவமதஸ்தாபனங்குசெய்தருளினார். எ-று. (அ०)

மைந்தர்மட வர்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிங்தவகை பொய்ம்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார்.

இ—ள்: அந்தம் இல ஆகிய அரும் கலைகள் வல்லார் - முடிவற்ற அறிய கலைஞர்களில் வல்ல திருவாதலூரடிகள், — மைந்தர் மடவார் தமது வாக்கு இறைவி நீயே - ஆடவர்மகளிரது வாக்கிலிருஞ்து வசனிப் பிக்கும் தலைவியாகிய நாமகணீயே, — இந்தவகை பொய்மொழி இயம்பு வது என் என்றே கலை மாதினை முந்து முனிக்குது - இந்தப் புத்தகரூமத விய புத்தர்களது வாக்கிலிருஞ்து இந்தப்பிரகாரம் பொய்வார்த்தைகளைக்

கூறுவிப்பதென்னையென்று முன்னர்க் கோபித்து,—இது மொழிக்தார்—பின்னர் இதனைக் கூறியிருஞ்சுவாராயினார். எ·று. (அக)

வேறு.

தொக்கநான்மறைசொல்லுங்கிவைசொல்வதென்கலைமாதராய் தக்கன் வேள்வி யிலுன்ற ஒசு தடிந்த தின்று மறப்பதே முக்க ணனரு ஸில்லை யென்றிடு மூகர் நாவை யகன்றுங் நற்க ஞர்திரு வாஜை பேசேகன நாம டந்தையு மஞ்சினாள்.

இ—ள்: கலைமாதராய் - கலைமகனே,—தொக்க நால் மறை சொல் ஹம் நீ இவை சொல்வது என் - தொகுதியாகிய சதுர்வேதங்களைச் சிவ பிரானே பரமபதியென்று பிரமாவின் வாக்கிலிருங்குண்மைகூறிய நீ ஈண்டதற்குமாருக இப்புத்தகு முதலாயினார் வாக்கிலிருங்கு அவர் பரம பதியல்வரென்றற்றெருடக்கத்துப் பொய்ம்மொழிகளாகிய இன்னேரன்ன வற்றைக் கற்பித்துக் கூறுவின்றென்னேயோ,—தக்கன் வேள்வியில் உன்றன் நாசி தடிந்தது இன்று மறப்பதே - சிவபிரானை விந்தித்தியற்றிய தக்கனது யாகத்தில் உடம்பட்டிருங்க நின்முக்கை வீரபத்திர ருத்திரா துணித்த தண்டத்தை நீ இப்பொழுது மறந்துவிடலாமா,—முக்கணை அருள் இல்லை என்றிடு மூகர் நாவை அகன்று நீ எக்கனார் திருவாஜை ஏகென - சோமகுரியாக்கிளிகளாகிய மூன்று திருக்கண்களையுடைய சிவ பிரானது திருவருள் உலகிற்கில்லையென்று மறுக்கும் இப்பதிதர்களது நாக்கைவிட்டகன்று நீ சிவா ஞகூப்படி போய்விடென்று கடிந்துகழு,— நாமடந்தையும் அஞ்சினாள் - அதற்கு நாமக்ஞமுச்சங்கொண்டனாள். எ·று.

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவி னின்று மகன்ற பின்பவர் தாமெலா நஞ்ச யின்றவர் போலோ டுங்கி நடுங்கி மூகர்க ளாயினார் ரெஞ்ச நொந்துபி னீழு நாட னிறைந்தி டுஞ்சிவ ஞானநா வெஞ்ச வின்றிய செல்வர் பாத மிறைஞ்சி னின்றிது கூறுவான்.

இ—ள்: அஞ்சி வஞ்சகர் நாவில் னின்றும் அகன்ற பின்பு - நாம கள் அதற்கச்சங்கொண்டு கபடிகளாகிய புத்தர்களது வாக்கினின்று நீங் கியபின்னர்,—அவர் எலாம் ஏஞ்ச அயின்றவர் போல் ஓடுங்கி நடுங்கி மூகர் கள் ஆயினார் - அப்புத்தர்களைவரும் விஷத்தை உண்டவர்களைப்போல மனமொடுங்கிச் சர்வரடுங்கி ஊமைகளாயினார்,—பின் ஈழ நாடன் செஞ்சு

சம் நொங்து - அதன்பின்னர் ஈழமண்டலாதிபதி கண்ணு மனம்வருக்கி, — நிறைங்திடும் சிவஞான தூஸ் எஞ்சல் இன்றிய செல்வர் பாதம் இறைஞ்சி நின்று இது கூறுவான் - திரிபதார்த்த லக்ஷணங்களினிறைங்த சிவஞான தூஸ்களில் ஒருசிறிதுங் குறைவற்ற அருட்செல்வாகிய திருவாதவூரடிக எது திருவடிகளை வணங்கி எழுந்துள்ளது இதனை விண்ணப்பஞ்செய் வான். எ-று.

(அங)

சொல்ல வல்லவர் மூகையாயினார்சொல்லிலாவோருமூகையாம் வல்லி யென்புகல் விக்கு மூகை மறைந்து நல்லுரை கூடினு நால்ல தொண்ட னுமக்கு நானென்ன நாய ஞாவ டன்னை நீ யொல்லை யிங்கழை யென்ன வந்துவ ஞன்மை சேரவை நன் [எனினான்].

இ—ள்: சொல்ல வல்லவர் மூகை ஆயினர் - பிறவிதொடுத்துப் பேசவல்ல புத்தர்கள் இதுபொழுது ஊமைகளாயினார்கள், — சொல் இலை, ஒரு மூகை ஆம் வல்லி என் புதல்லிக்கு - பிறவிதொடுத்துப் பேசுஞ்சத்தி யற்ற ஒரு ஊமைப்பெண்ணுகிய காமவல்லிபோலும் என்மகஞ்க்கு, — மூகை மறைந்து நல் உரை கூடினால் - அவ்வுமைத்தன்மை நிங்கி நல்ல சொற்களை வசனிக்கும் வாக்குவன்மை கைகடுமாயின், — நான் உமக்கு நல்ல தொண்டன் என - தமியேன் தேவீருக்கு நல்ல அடிமையென்று விண்ணப்பஞ்செய், — நாயான் அவடன்னை நீ இங்கு ஒல்லை அழை என்ன - திருவாதவூரடிகள் அப்புதல்வியை நீ இங்கே விரைவாக அழை யென்று பணித்தருள, — அவள் (ஒல்லை) வந்து உண்மை சேர் அவை நன் ணினான் - அப்பெண் பிதாவாகிய பெளத்தாசாலால் விரைவாக அழைக்கப் பட்டு வந்து உண்மைபொருங்கிய அச்சபையை அடைந்தாள். எ-று.

நண்ணி யங்குமு னின்ற கண்ணியை நன்மை யாளரு நாடிபே கண்ணினின்னருள் செய்துபின்னர் கரைத்துமுன்னரி ருத்தியே யுண்ண இங்கியி ருந்த புத்த னுரைத்த தர்க்க மவைக்கெலாம் துண்ண ருங்குமுல் வல்லி நல்லுரைசாற்றுகென்றுவிளம்பினார்.

இ—ள்: அங்கு நண்ணி முன் நின்ற கண்ணியை நன்மையாளரும் கண்ணின் நாடி இன் அருள் செய்து - அங்வனம்வந்து தமக்கெக்கிரே சிறிது சேப்மைக்கண்ணிற்கும் அக்கண்ணிகையை எல்லாந்னமைகளையும்

ஒருங்கு கடைப்பிடித்தொழுகும் அத்திருவாதலூரடிகளும் கிருபாகடாகூ
லீஷனாஞ்செய்து,—பின்னர் கரைத்து முன்னர் இருத்தியே - அதன்பின்
னர் இங்ஙனம் வருகவென்று அதிசமீபத்தழைத்துத் தமதபிமுகத்திருக்க
வைத்துக்கொண்டு,—தன் நறும் குழல் வல்லி - தன்னிய நறியகூட்டத்தை
யுடைய பெண்ணே,—உள் கடுங்கி இருங்க புத்தன் உரைத்த தர்க்கம்
அவைக்கெலாம் நல் உரை சாற்றுக என்று விளம்பினார் - அச்சத்தான்
மனம்கூடுகிற ஈண்டிருக்கும் புத்தகுரு கங்கடவண்மீது தோஷாரோபணை
நிமித்தம் வினாவிய தருக்கவினாக்கட்கெல்லாம் இனி நீயே நியாயகல்லா
பங்களைச் சொல்லுகவென்று பணித்தருளினார். எ-று (அடு)

பற்று நன்குண ராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்க மஹவக்கெலாங்
கற்று ணர்ந்தவர் போல மன்னிய கன்னி மாறுரை கூறினான்
மற்று மங்கையர் சாழ ஸாம்விளை யாட ஸாக மகிழ்ச்சியா
ஊற்ற தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வண்மைய ரோதினார்.

இ—ள்: பற்று நன்கு உணராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்கம் அவைக்கு
எலாம் - தம்மாற் பற்றப்படும் சந்சமய மின்னதென் றி துகாறு மறிந்து
கொள்ளமாட்டாத புத்தர்கள் வினாவிய தருக்க வினாக்கட்கெல்லாம்,—
மன்னிய கன்னி கற்று உணர்ந்தவர்போல மாறு உரை கூறினான் - ஈண்
டும் நிலைப்பற்ற அக்கன்னிகை வேதசிவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த மகா
பண்டிதர்களைப்போல எதிருத்தம் கூறினான்,—உண்மையர் - அப்பொ
ழுது மெய்யுணர்வையுடைய திருவாதலூரடிகள்,—அதன் பொருடன்னை
உற்று - அவ்வினாவுக்கதறங்களின் முடிந்தபொருளை எதிர்காலத்தவர்க்
குணர்த்தும்படி திருவளக்கொண்டு,—மற்றும் மங்கையர் சாழல் ஆம்
விலையாடல் ஆக மகிழ்ச்சியால் வாசகமாக ஒதினார் - அக்கன்னியர்கள்
தம்முட்கூடிக் கைகொட்டி விலையாடும் சாழல்விலையாட்டின் பயத்ததாக
ஏனமகிழ்ச்சியோடு “பூசவதும்வெண்ணீறு” என்றெடுத்துத் திருச்சாழ
வென்னும் திருவாசகமாப் பாடியருளினார். எ-று. (அகு)

சமூ மன்னனு மஞ்செ முத்து மியம்பி நீறு புனைந்துபின்
ரூழ நின்றடி மைக்கி றந்தவ ரூத தொண்டின னயினான்
சோழ னும்புலி யூரின் மன்னிய தொண்மை யாளரு மம்பலம்
வாழுக வென்று துசித்து நின்றெழழில் வரத னுரரை யேத்தினார்.

இ—ள்: ஈழ மன்னனும் அஞ்செழுத்தும் இயம்பி நீறு புனைந்து-
ஈழமண்டலாதிபதியாகிய புத்தராசனும் தான் முன்செம்துகொண்ட வாக்
குத்தத்தத்தின்படி சிவலூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாஸாரத்தைச் செபித்து
விபூதியைத் தரித்து,—பின் தாழு நின்று அடிமைத்திறம் தவறூத தொண்டினன் ஆயினுன் - அதன்பின்னர் நாயனுரை வணங்கினின் நெத்திறத்தடி
மைத்தொழில்களிலும் வழுவாததாசத்துவ முடையனுயினுன்,—சோா
னும் புவியூரின் மன்னிய தொண்மையாளரும் அம்பலம் வாழுக் என்று
துதித்து நின்று - சோழமண்டலாதிபதியாகிய கஞ்சைவ அரசனும்
பழைய தில்லைவாழுத்தணர்களும் பிறரும் பொன்னம்பலம் நீழே வாழுக்
வென்று நெடிது வணங்கித்துதித்துப் பின்னர்,—எழில் வாதனுரை
ஏத்தினூர் - பாமதாமிரபானுவாகிய திருவாதலூராடிகளை வணங்கித் துதித்
தனர். எ-று.

(அன)

தக்க சீர்ப்பிய லீழு மன்னுயர் சைவனு ரெதிர் நின்றுகண்
கக்க மாலை புனைந்து நீறு மணிந்து தொண்டின னனபின்
றுக்க மாகிப சீவ ரத்துவ ராடை மூடு முடம்பினூர்
மிக்க காதா மூகை தீர்ந்திட வேண்டு மென்று வணங்கினுன்.

இ—ள்: தக்க சீர் பயில் ஈழ மன் உயர் சைவனார் எதிர் நின்று
அக்கமாலை புனைந்து நீறும் அணிந்து நன்கு தொண்டினன் ஆன பின் -
கொடையோடுபட்ட செல்வத்தையுடைய ஈழாட்டாசன் மேனங்கூறிய
பிரகாரம் சைவாசாரியாகிய திருவாதலூராடிகளுக் கெதிரே நின்றுருத்தி
ராக்கமணிமாலைகளையும் விபூதியையும் விதிப்படி தரித்து மிகவுக் திருத்
தொண்டையுடைய சைவனுகியபின்னர்,—துவர் துக்கம் ஆகிய சீவர
ஆடை மூடும் உடும்பினூர் மிகக் காதா மூகை தீர்ந்திடவேண்டும் என்று
வணங்கினுன் - மருதங்குவர்தோய்த்த துக்கமயமாகிய சீவரவஸ்திரத்தி
ஞேலே போர்க்கப்படு முடம்பையுடைய இப்புத்தர்களொல்லாம் மிக அச்சூ
தைத்தரும் முத்துவத்தினின்றும் நீங்கவேண்டுமென்று அதிவிகயத்
தோடு பிரார்த்தித்து அவ்வரசன் வணங்கினுன். எ-று. (அஅ)

இன்ன வாறரூள் செய்கு வாயினி யெம்பி ராணை வண்புடன்
பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி யூருளாரு மிறைஞ்சினூர்
மன்னு சீர்புனை வாத லூர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கி யேயவர் மூகை தீர்ந்திது கூறினூர்.

இ—ள்: பொன்னி வளம் சூழ் நாடனும் புலியூர் உளாரும் - அப் பொழுது காலிரிக்கி வளஞ்சுரக்கும் கோட்டையுடைய சோழமகாராசாவும் தில்லைவாழுங்களைர்களும் பிறரும், —இனி எம்பிரான் இன்ன ஆறு அருள் செய்குவாய் என அன்பு உடன் இறைஞ்சினர் - இனி யெம்பெருமானே புத்தராசா வேண்டிக்கொள்கின்ற இந்தப்பிராகாரங் தேவீர் திருவருள் செப்கவென்று அன்போடு வணங்கினார், —மன்னு டீர்புனை வாதலூர் மகிழ்ச்சு பார்வையை கல்க - சிலைபெற்ற புகழையுடைய திருவாதலூரடி கள் அதற்கு மனமகிழ்ச்சு கிருபானோக்கன் செய்தருள், —அவர் மூகை தீர்க்கு முன்னர் ஆக வணங்கி இது கூறினார் - அவர்கண் முகத்துவம் சீங்கப்பெற்றுச் சங்கிதியிலே வணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வாரா யினார். எ-று. (அக)

மாசி லாத மனத் தினுய்முன மன்னு தீவினை செய்தலா லாசி லாதவெ ணீற ணீங்து வர்க்க முத்துரை செய்திலேம் பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியாங் தூச தூதுவ ராடை பைச்சுடு வென்று துன்றி வணங்கினார்.

இ—ள்: மாச இலாத மனத்தினுய் - களங்கமற்ற மனத்தையுடைய சைவாசாரிய மூர்த்தியே, —முனம் மன்னு தீவினை செய்தலால் - காம் பூர்வசன்மங்களிலே மிகத் தீவினைகள் செய்திருந்தமையினால், —ஆச இலாத வெண் நீறு அணிந்து நல் அஞ்செழுத்து உரை செய்திலேம் - குற்றமற்ற வெண்மையாகிய விபூதியைத்தரித்து ஸ்ரீபஞ்சாகூராத்தைச் செயிக்கப் பெற்றிலேம், ஆயினும், —பூசல் ஆகிய நீறு உடன் புனை அக்க மாலைகள் காலி ஆம் தாசதா - பூசத்தகும்விபூதியோடு புனையத்தகும் உருத் திராக்கமணி மாலைகளையும் காலிவள்திரத்தையு மெமக்கினித் தந்தரு ரும், —துவர் ஆடையைச் சுடு என்று துன்றி வணங்கினார் - மருந்துவர் தோப்தி எமது கீவர வஸ்தியங்களை அக்கினியிலிட்டுத் தகித்துவிடு மென்று மிகச் சமீபித்து வணங்கினார். எ-று. (க௦)

கோட்ட மின்றிய வண்மை யார்ந்கை கோட்டுகின்ற முகத்தரா யீட்டு முன்செய் கவுத்தி னாரிவ ரென்றுசிந்தையிலெண்ணியே வாட்ட ருந்திரு நீற ணீங்து வயங் குருத்திர சாதனம் பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கள் பொங்கு தீக்கிரை பாக்கினார்.

இ—ள்: கோட்டம் இன்றிய உண்மையார் - எஞ்சான்றும் தன் னிலையினின்றுங் கோணுதலில்லாத மெய்யனார்வையுடைய திருவாதழு ரடிகள்,—இவர் முன் செய் ஈட்டு தவத்தினால் என்று சிந்தையில் எண் ணி - இவர்கள் பூர்வசன்மங்களிற் செய்திட்டிய தவத்தையுடைய ரென்று தங்திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து,—ஒகை கோட்டுகின்ற முகத்தர் ஆய்,—அதுபற்றித் திருப்புன்மூறுவல் செய்கின்ற முகத்தையுடையவராய், —வாட்டு அரும் திரு நீறு அணிந்து - விதிப்படி தரிப்பவரது மலவலியை வாட்டுகின்ற அரிய விழுதியைத் தங்திருக்கரத்தினால் அவர்கட்கணிந்து,— வயங்கு உருத்திரா. சாதனம் பூட்டி,—விளங்காளின்ற உருத்திராக்கமணி மாலைகளை அவர்கட்டுப் பூட்டி,—அங்கவர் சீவரம் கிளர் பொங்கு தீக்கு இரை ஆக்கினார் - அவரது மருதஞ்சுவர்தோய்த்த சீவரவஸ்திரங்களை மிகவுஞ் சுவாவிக்கின்ற அக்கினிக் கிரையாகக் கொடுத்தருள்ளார். எ-று.

பொய்யி லாவரு ஸௌய ரும்புவி யூரு ஸார்களு முன்பு சேர் மைய லாகிய வேட மின்றி வயங்கு நீறனி வார்களுந் துய்ய காவிரி நாட னுந்துக ஹரு மீழுர்த மன்ன னுஞ் செய்ய மாமணி மன்று ஸார்திரு முன்பு சென்று வணங்கினார்.

இ—ள்: பொய் இலா அருள் ஜயகும் - மெய்ம்மையாகிய சீவ காருண்ணியத்தையுடைய திருவாதழுரடிகளும்,—புலியூர் உளார்களும் - தில்லைவாழுந்தனார்களும் பிறரும்,—முன்பு சேர் மையல் ஆகிய வேடம் இன்றி வயங்கு நீறு அணிவார்களும்,—முன்னரே பொருக்திய மயக்கத் தைத்தரும் புத்தசமயவேடத்தை யொழித்துப் பிரகாசிக்கின்ற விழுதியை யணிந்த அந்தியசைவர்களும்,—துய்யகாவிரி நாடனும் - சுத்தமாகிய கா வீரிந்தி வளஞ்சுரக்கும் நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும்,—துகள் திரும் ஈழர்தம் மன்னனும் - புத்தசமயானுசாரமாகிய குற்றமற்ற ஈழதே யத்தரசனும்,—செய்ய மாமணி மன்றுளார் திருமுன்பு சென்று வணங்கினார் - அழகிய மாணிக்கமணிகொண்டு குயிற்றிய சபையையுடைய நங்கடவுளை அவரது சங்கிதியிற் சென்று வணங்கினார்கள். எ-று. (கூ)

பொன்று கிண்றதுமுத்தி யென்றுபுகன்றுகின்றுமில் புத்தர்தா மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ஏஞ்கவ ராவதே பின்றி கண்பொரு ஸாவ தென்பல வாறுடன்கடன் மீதிலே சென்ற கண்புன லல்ல ரோவுபர் தில்லையெல்லையெங்ணி னார்.

இ—ள்: பொன்றுகின்றது முத்தி என்று புகன்று நின்று உழல் புத்தர்தாம் மன்று கண்டு அன்பு உடன் வணங்கி மா பெரும் தவர் ஆவதே - பஞ்சகங்தங்களு முற்றக்கெடுகின்றதனையே முத்தியென்ற கூறி நின்றுமலும் புத்தர்கடா மின்னனம் சுத்தமாயானுபமாகிய கனகசபையைத் தரிசித் தன்போடுவணங்கி மிகவும் பெரிய சைவர்களாகியதென்னை பேரற்புதம்,—இதன்பொருள் ஆவது என் - இதன் துதாற்பரியமென்னை யெனின்,—உயர் தில்லை எல்லையை நண்ணினார் - உயர்ந்த தில்லைமா ஈகரினெல்லையையடைந்தவர்கள்,—பல ஆறு உடன் கடல் மீதில் சென்ற தன் புனல் அல்லரோ - பலகதிகளாய் ஒருசேரச் சமுத்திரத்தின்கட்ட சென்ற நீரினியல்பையுடையரல்லரோ. எ-று. (கக)

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாத மூருறை வள்ளலார் சென்றி லங்கு திருப்பு ஸீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கியே கன்றி துன்றிய வங்கன் வைகினர் நல்ல தில்லையு ஸாரெலா மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்மனை யேகினார்.

இ—ள்: மன்று அகன்றபின் யாவரும் செல - கனகசபையை விட்ட நீங்கிய பின்னர் மற்றையனைவரும் தத்தமுறைவிடங்கட்குச் செல்ல, —வாதலூர் உறை வள்ளலார் - வரையாதுகொடுக்கும் உதாரகுண சீலராகிய திருவாதழுரடிகள்,—சென்று இலங்கு திருப்புஸீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கி - மறித்துஞ் சென்று விளங்காவின்ற திருப்புஸீசரத் தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை வணங்கி, —ஏன்றி துன்றிய அங்கன் வைகினர் - தமக்கும் பிறங்கும் கன்மை மிகும்படி அங்கே சிவயோகத்தில் வீற்றிருந்தருளினர்,—ஈல்ல தில்லை யுளார் எலாம் ஜூர் நீர் இனி என்றும் இங்கு இரும் என்று தம்மனை ஏதினார் - கல்ல தில்லைவாழுந்தனர்களும் பிறரும் சுவாமி நீர் இனி வில் வாரணையத்துக்குச் செல்லாது எம்பொருட் டெப்பொழுதுமிங்கே கேவ ரீர் சிலயோகம் பயின்றிருமென்று கூறித் தம்மில்லங்களிற் சென்றார். எ-று. (கக)

பொன்னி நாடனு மீழாடு புரந்த மன்னனு முன்புசேர் மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களு முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞானமுகிரந்த கோவையகன் றபோய் மின்னு மாமணி மாட மாளிகை தம்மி லன்புடன் மேனினார்.

இ—ள்: பொன்னி நாடனும் - காவிரிந்தி வளஞ்சிரக்கும் நாட்கூடியடைய சோழமகாராசாவும், — சமூ நாடு பூந்த மன்னனும் - கழுதேயத்தரசனும், — முன்பு சேர் மன்னு தீவினை தீர மன்ற வணங்கி நீறு அணிவார்களும் - பூர்வசன்மங்களில் ஆர்ச்சித்த திலைபெற்ற பாவம் நீங்கக் கனகசபையைத் தரிசித்து வணங்கி விடூதியை அணிந்த புத்தர்களாகிய அந்தியசைவர்களும், — ஞானம் முதிர்ந்த கோவை முன்னர் ஆக இறைஞ்சி அகன்று போய் - சிவஞானத்தின்மிக்க சமயகுரவாகிய திருவாதனுரடி களைச் சுதநிதியில் வணங்கி அதுமதிபெற் றவ்விடத்தைவிட்டகன்று போய், — மின்னு மா மணி மாட மாளிகை தம்மில் அன்பு உடன் மேலி ரூர் - பிரகாசிக்கின்ற ரத்தினங்கள் குயிற்றிய மேன்மாடங்களிலும் திரு மாளிகைகளிலும் குருவிங்கங்கமபத்தியோடுகிருந்தனர். எ-று.

புன்மை வேட மகன்று நீறு புனைச்சு ளார்களு மன்னனுக் தொன்மை யார்திரு வாத ஆரர் துவங்கு பாதம் வணங்கியே நன்மை யார்மணி மன்றி றைஞ்சிகயந்து நெஞ்சினில்வஞ்சமாய் வன்மை யான தொழிந்து தில்லை மன்னு மூரொன வைகினார்.

இ—ள்: புன்மை வேடம் அகன்று நீறு புனைச்சு ளார்களும் மன்னனும் - புல்லிய புத்தசமயவேடத்தைக் களைந்து விடூதியைத்தரித்த அந்தியசைவர்களும் அவர்கட்கரசனும், — தொன்மை ஆர் திரு வாதனுரா துவங்கு பாதம் வணங்கி - பழைய திருவாதனுரடிகளது விளங்கானின்ற திருவடிகளை காடோறும் போய் முன்னர்த் தரிசித்து வணங்கி, — நன்மை ஆர் மணி மன்று இறைஞ்சி . அதன்பின்னர் நன்மைபொருக்கிய அழிய கனகசபையயடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்துவணங்கி, — நெஞ்சினில் வஞ்சம் ஆம் வன்மை ஆனது ஒழிந்து - அவ்வழிபாடு வாயிலாகத் தம மனத்தின்கட்ட புத்தசமய வாதனைபலம் பற்றியுள்ள கபடமாகிய முரங்க தானே நீங்கப்பெற்று, — தில்லை நயந்து தம் மன்னும் ஊர் என்னை சினார் - சில்லைமாங்களை வீருப்பித் தாழ சனனலூராகக்கொண்டு அங்கிருந்தனர். எ-று.

(கச)

புத்தரை வாதில்வேன்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம், இகா.

திருவடிபெற்ற சருக்கம்.

உடம்படப் பொய்யை மெய்யா வரைத்திடு சமய மென்னுங் தடங்கயத் திரளை வெல்லுங் தனிப்பெரு மடங்க வன்னூர் நெடுஞ்சுவப் பெருமை யாலே நினைப்பருஞ் சைவ ஞான மிடம்படப் புகல்வார் பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம்.

இ—ள்: பொய்யை மெய் ஆ உடம்பட உரைத்திடு சமயம் என் னும் தடம் கயத் திரளைத் தனி வெல்லும் பெரு மடங்கல் அன்னூர் - தமது பொய்ச்சமயத்தை மது மெய்ச்சமயம் போலத் தார்க்கிக்ரக்கரும் ஏற்றுற்கொள்ளும் வண்ணம் வாதிக்கவல்ல பெனத்தசமயமாகிய பெரிய காட்டின்கண் வாழும் புத்தர்களாகிய யாளைக்கூட்டங்களைத் தனினின்று வென்ற ஒரு சிங்கவேதுபோல்பவரும்,— நெடும் தவப் பெருமையாலே சினைப்பு அரும் சைவஞானம் இடம்படப் புகல்வார் - அனந்தகோடி சூர் வசன்மங்களிற் செய்துகொண்ட சிவபுண்ணியவிசேடத்தினுலே நம்ம னேர் இவ்வியல்பிற்றன்று சினைத்தற்குமரிய சிவஞானத்தை அத்தியற் புத அதிமதுர சுத்தச்செந்தமிழ் மொழியினுலே திருவாசகமாக அகலவிரித் தூப் பிரசங்கிக்குஞ் சமயகுரவருமாகிய திருவாதலூரடிகள்,— பின்னர் - இங்கனம் புத்தரை வாதில் வென்றருளியிப்பின்னர்,— எய்தியசெய்தி சொல்வாம் - சபாநாயகரது திருவடிபெற்ற சரித்திரத்தை இனியாங் க-று வாம். எ-று. (4)

ஆடல்வெம் படையி னட்சி யெழுச்சியோ டச்சோ வென்னும் பாடலுங் தெய்வ லோக யாத்திரைப் பத்து மோதித் தேடலுங் திகைப்பு மீளத் தெளிக்கலுஞ் சிறுமை கொண்டு வாடலுங் களிப்பு மில்லா நற்பெரு வாழ்வி லானூர்.

இ—ள்: ஆடல் வெம் படையின் ஆட்சி எழுச்சி ஓடு - திருவாதலூரடிகள் விரும்பத்தகும் ஞானவெந்றினையியுடைய, “கண்களிரண்டும் வன்கழல் கண்டுகளிப்பனவாகாதே” என்பதை முதலாகவுடைய திருப்

படையாட்சியும், ‘ஞானவாளேங்குதுமையர் நாதப்பறையறைமின்’ என் பதை முதலாகவுடைய திருப்படையெழுச்சியும்—அச்சோ என்னும் பாடலும்—‘அச்சோ’ என்பதனை இறுதியாகவும், “முத்திகெறியறி யாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனே” என்பதை முதலாகவுடைய அச்சோப் பதிகமும்—தெய்வலோக யாத்திரைப்பத்தும் ஒதி,—‘பூவார்சென்னி மன்னனென்மபுயங்கப் பெருமான்சிறியோமை’ என்பதை முதலாகவுடைய சிவலோக யாத்திரைப்பத்துமாகிய திருவாசகங்களைத் திருவாய்மலர்க்கு ருளி,—தேடலும் திகைப்பும் மீளத் தெளிதலும் சிறுமைகொண்டு—த மது அகதரிசனத்துக் ககப்படும் அறிவுருவாகிய சிவத்தை ஓரோருகான் மற்குதேடுகலும் தேடியவழிக் கானாது திகைத்தலும் பின்பு கண்டு தெளிதலுமாகிய ஆன்மபோதச்சேட்டைக்களென்னும் சிறுமைகளைப் பொருந்தி,—வாடலும் களிப்பும் இல்லா எல் பெரு வாழ்வில் ஆனார்—அவற்றுற் றுன்புறுதலுமின்புறுதலுமாகிய சிவோபாதிகளில்லாத சுதா தரிசனமெனப் படும் கல்ல பேரின்பவாழ்வையுடைய சிவஞானச்செல்வ ராயினார். எ-று.

(a)

போற்றுமஞ்செழுத்து நிறும் புவிமிசை விளங்கத் துன்ப மாற்றிடுஞ்சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார் சிற்றமில் புலியும் பாம்புஞ் சிர்பெற விளங்கு மன்றி வேற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபதை மென்று கண்டார்.

இ—ள்: போற்றும் அஞ்செழுத்தும் நிறும் புவிமிசை விளங்க விதிப்படி அன்போடு செபிப்பவரையும் தரிப்பவரையுஞ் சனன்காகரத் தயிழுந்தர்தா காக்கும் சிவஸூலமங்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சஶாக்ரமும் சிவகின்னங்காாகிய விழுதி குத்திராகங்களும் இங்கிலவுலகெங்கும் பிரகாசிக்கும் படி,—துன்பம் மாற்றிடும் சைவ ஞானவாசகம் புகல வந்தார்— ஆன்மாக்கட்குப் பாகம்வருவித்துப் பிறவித்துன்பத்தைத் தப்பாது நீக்கவல்ல சிவானத்தையே பொருளாகவுடைய திருவாசக்கைப் பாடியருளும்வன்னை திருவாக்காரன்செய்தருளிய சமயகுவராகிய திருவாத்தாழகன்,— சிற்றம் இல் புலியும் பாம்பும் சிர் பெற விளங்கும் மன்றில் ஏற்றினன் புலியூர்—வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சவிமுனிவரும் பரமுத்திபெற்றுயும் பொருட்டுப் பராசத்தியால் அநிட்டிக்கப்பட்ட சுத்த மாயாமயமாய் விளங்கும் கனகசபையையுடைய சிவபெருமானது சிதம்பரத்தை.—மேலைச் சிவபதம் என்று கண்டார்— எவ்வளகங்கட்டு மேலாகிய சிவலோக மென்று தம்மதுபூதியிற் கண்டு தெளிந்தார். எ-று.

(ந)

அய்யரங் குறையு நாளி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங்கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங் கொண்டு
துய்யமுப் புரிதான் மார்புங் துஸங்குபுத் தகழுங் தோன்றுச்
செய்யமென் பாத நோவச் சென்றுமுன் னுக நின்றூர்.

இ—ள்: அய்யர் அங்கு உறையும் நாளி உ— திருவாதலூரடிகள் அங்கும் சிவமோகங்கெய்துகொண்டிருக்குங் காலத்தில் ஒருகாள்,— ஆடக மன்றில் ஆடும் மெய்யர். கணக்கைபயிலே பஞ்சகிருத்திய நிருத் தஞ் செய்தகருஞும் அருட்டிருமேனியையுடைய சபாஶாயகர்,—நக்கருணையால்—தங்கிருவள்ளத்துமுகிழ்த்த கைம்மாற்ற பெருங்கருணைத்திறங் தினாலே,—மார்பு துய்ய முப்புரிநாலும் துஸங்கு புத்தகழும் தோன்ற ஒர் வேதியவடிவம் கொண்டு— திருமார்பிலே சுத்தமாகிய உபவீதமும் திருக் கரத்திலே வெண்மைவினங்கும் புத்தகழும் வெளிப்படுமானாலும் பிராமண வடிவங்கொண்டு,— செய்ய மெல் பாதம் நோவச் சென்று முன் ஆக நின்றூர்— சிவந்த மெல்லிய திருவடிகள் கண்றிவருந்த கடங்கு திருப்புலீச்சரத் திற் சென்று அவ்வடிகட்டகதிராக நின்றருளினார். எ-று. (த)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னேக்கி
யின்புற வாத லூரி ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொன்டுனை மறையின் மிக்கீ ரெங்குளீர் கூறு மென்ன
மன்பெரு வளஞ்சேர் பாண்டி மண்டலத் திருப்பே மென்றூர்,

இ—ள்: முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை - இங்குங்கும்தமக் கெதிருவங்து ஸ்ரிதின்ற வேதவித்தாகிய சிவபெருமானை,—வாதலூர் இன் புற முகத்தில் நோக்கி இருமென - திருவாதலூரடிகள் இனிதாக முத்திற்பொருத் தோக்கி இங்கே இருமென்றுசொல்ல,—இருந்த பின்றீர் - அவரிருக்கருளையின்னர்,—கொன் புனை மறையின் மிக்கீர் எங்கு உள்ளீர் கூறும் என்ன - பெருமைபொருக்கிய வேதத்தில்வல்ல அந்தண்டே உமது சனனதேயம் யாது சொல்லுமென்று வினவ,—மன் பெரு வளம் சேர் பாண்டி மண்டலத்து இருப்பேம் என்றூர் - அதற்கவர் நிலைபெற்ற பெரிய வளம்பொருக்கிய பாண்டிமண்டலத்தின்கண்ணுமிருப்பே மென்று கூறியருளினார். எ-று. (த)

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுளீர் வருகல் வேண்டுங் காரிய மியம்பு மென்ன

வாண்டநாயகன்ற னையாகிய கரும நம்மைக்-

காண்டலே யென்று பின்னுங் கருத்தும விதனைச் சொன்னார்.

இ—ள்: பாண்டி நாடு என்ற பின்னர் - அவ்வக்தனைர் நக்தேயம் பாண்டிதேயமென் றருளிச்செய்தபின்னர், —பரிவு உடன் செறிவு கூறி - அதுகேட்ட திருவாதூரடிகள் முன்னையினும் அன்போடு கலப்புவார்த்-தைகளைக் கூறி, —எண்டு நீர் வருதல் வேண்டும் காரியம் இயம்பும் என்ன-இங்கே நீர் வரவேண்டுங் காரியமென்னை சொல்லுமென்று வினவ, — ஆண்ட நாயகன்றன் ஆஜை ஆகிய கருமம் - அது, உம்மைத் திருப்பெருங் துறையின்கண் அடிமைக்கொண்ட ஆன்மாதராகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஜூயாகிய காரியமே, —நும்மைக் காண்டலே என்று - அது, நும்மைக் கானுதலான் முடிவதாமென்று முன்னர்ப் பொதுவகையாற் கூறி, —பின்னும் கருத்து உற இதனைச் சொன்னார் - பின்னரும் அவரது மனத்திற் பதிபுமாறு சிறப்புவகையான் இதனைக் கூறியருளினார். எ.று.

மன்னிடைப் புகுந்து மேலை வானிடைப் பறந்து முன்னர்க் கண்ணாலு மயனுங் தேடிக் காண்பதற் கரியார் தம்மைப் புண்ணிய மன்றி ஸாடும் புனிதரைப் பரியி லேறப் பண்ணுவும் பெருமையாலே வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு.

இ—ள்: முன்னர்க் கண்ணனும் அயனும் - முன்னெருளான்று விஷ்ணுவும் பிரமாவும், —மன் இடைப் புகுந்தும் மேலை வான் இடைப் பறந்தும் - மன்னின்கட்ட பன்றியாகி அகந்த்து நுழைந்தும் * மேலாகிய ஆகாயத்தின்கண் அன்னமாகிப் பறந்தும், —தேடிக் காண்பதற்கு அரியார் தம்மை - முறையே அடிமுடிகளைத் தேடிக் கானுதற்கரியவரும், —புண்ணிய மன்றில் ஆடும் புனிதரை - சுத்தமாகிய வெள்ளியம்பலத்தின்கூட்டு ணை பதஞ்சவி வியாக்கிரபாத முனிவர்கள்பொருட்டுத் திருச்சனாந் செய் தருளுபவருமாகிய சோமசங்கரக்கடவுளை, —பரியில் ஏறப் பண்ணும் நும் பெருமையாலே - இடபத்தின்கணன்றிக் குதிரையிலிவர்க் கெழுக்கருளும் படி செய்த உம்முடைய விசேடமகிமையினுலே, —பாண்டிகாடு வாழுக் தது - பாண்டிகாடு மற்றைச் சேர சோழ ஶாக்கர்னும் பெருவாழ்வடைக் தது. எ-று

(எ)

தென்பெருந் துறையி ஸையன் றிருவடி சேவை செப்து துண்பமொன் றின்றி வாவி சூழ்கழுக் குன்றிற் சென்று

உருஅ

திருவாதலூரடிகள் புராணம்.

பொன்பொலி மன்றி லெப்திப் புத்தரைவாதில் வென்றீ
ரென்பது கேட்டுப் பின்னர் யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

இ—ள்: தென் பெருந்துறையில் ஜயன் திருவடி சேவைசெய்து-
நீர் மதுரையை விட்டுக்கியபின்பு தெற்கின்கணுள்ள திருப்பெருந்துறை
யிலே பரமாசாரியரையடைந்து அவருடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து
வணங்கித் துதித்து,—துன்பம் ஒன்று இன்றி வாவி குழ் கழுக் குன்றில்
சென்று - வழிவருத்தஞ் சிறிதுமின்றிக் தடாகங்கள்குழித்த திருக்கழுக்
குன்றத்தையடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து.—பொன் பொலி மன்றில்
எய்தி - அதன்பின்னர் மீண்டுவந்து இச்சிதம்பரத்திலே கணக்கபையை
யடைந்து,—புத்தரை வாதில் வென்றீர் என்பதுகேட்டு - இலங்கையில்
னின்றும் வந்த புத்தர்களைத் தருக்கத்திற் செயித்தீர் என்பதைக் கேட்டு
றிந்து,—பின்னர் யாவரும் மகிழ்ச்சி கொண்டார் - அதன்பின்னர் நமது
பாண்டிகாட்டின்கணுள்ளவர்கள் அனைவரும் உம்மிடத்து மிகப் பிரீதி
கொண்டனர். எ-று. (ஷ)

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யண்பி ஞலே
யோதிய தமிழின் பாட ஹள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதுய ரகல வின்னே வந்தன மெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும் விளங்க வென்றுர்.

இ—ள்: வேதியர் பெருமான் - பிராமணேத்தமரே;—ஆதியை -
முதல்வரும்,—மன்றுள் ஆடும். ஜயனை - சபையின்கட் பஞ்சகிருத்திய
நிருத்தஞ் செய்தருளும் பரமபிதாவுமாகிய சிவபெருமானைத் துதித்து,—
அன்பினைலே ஒதிய தமிழின் பாடல் உள்ளவை - மெய்யன்புகாரணமாக
நீர் பாடிய அரூப்பாக்களைன் த்தையும்,—மாதுயர் அகல ஒத எண்ணி இன்
னை வக்தனாம் - ரெரிய பிறவித்துன்பம் நீங்கப் பாராயனஞ்செப்பும்படி
கருதி இங்கே வந்தேம் — எழுதல் வேண்டும் - யானவற்றை எழுதல்
வேண்டும்;—விளங்க இன்று விளம்பிடும் என்றூர் - அவைகளை எண்டுத்
தெளிவாகச் சொல்லுமென்றனர். எ-று. (க)

விண்ணகம் பாவு நாக ஸிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நற்சடை முடியார் தம்மை
யெண்ணாருங் கமிழின் பாட்டா லியம்பிய வைய ரப்போ
துண்ணெகிழ்ச் துளமென்று ஞான வாசக முவந்து சொன்னார்.

இ—ள்: விண்ணகம் பரவும் நாதன் இவ்வகை விளம்பு - விண்ண அலுகவாசிகளாகிய தேவர்களுஞ் துதிக்கும் சிவபெருமானுகிய அவ்வக் தணர் இந்தப்பிரகாரம் சொல்லியிருள,—ஒல் சடை முடியார் தம்மை - கல்ல சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே,—சிந்தை நண்ணும் அன்பு உடையர் ஆகிய எண் அரும் தமிழின் பாட்டால் இயம்பிய ஐயர் - மனத் தின்கட் பொருங்தும் அன்பையுடையவராகி மதித்தற்கரிய தமிழ்ப்பாக்க எனினோலே முன்பு துதிசெய்த துறவியாகிய திருவாதழுரடிகள்,—அப்போ து உள் நெகிழிந்து -அதுகேட்டவுடன் மனம் நெக்குநெக்குருகி —மெய்ஞ் ஞானம் உள் வாசகம் உவந்து சொன்னார் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பொருளை புடைய திருவாசகங்களை மனமுவங்து அடைவே சொல்லியிருள்ளார். எ-று.

(க0)

அங்கவ ரூரைத்த வெல்லா மம்பலத் தாடு மையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
பொங்கிய வருளி ஞாம் புகன்றிட ராகலத் தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுகல் வேண்டு மென்றூர்.

இ—ள்: அங்கு அவர் உரைத்த எல்லாம் - அங்கே அத்திருவாத ஆரடிகள் சொல்லிய திருவாசகங்களை யெல்லாம்,—அம்பலத்து ஆடும் ஜூயர் செம் கையில் ஏடு வாங்கித் தெளிவு உற வரைந்த பின்னர் - கனக சபையிலே திருக்டனாஞ் செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானாவர் தமது சிவந்த அருமைத்திருக்கரத்தினோலே ஏட்டை எடுத்துத் தெளிவாக எழுதி மூடித்தபின்னர்,—பொங்கிய அருளின் ஆரும் புகன்று இடர் அகல - பேரன்னிலே எதிர்காலத்துன்ன சைவர்களைனைவருமோதித் தமதுபிறவித் துன்பத்தினின்று நீங்குஶாறு.—தையல் பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடு தல்வேண்டும் என்றார் - சிவகாமியம்மை சமீதராகிய சபாநாயகரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒருக்காலை பாடுதல்வேண்டு மென்றூர். எ-று.

(கக.)

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருந்து கோவை யெழுதினர் முடிக்த பின்னர்ப்
பொன்னவிர் வேணி யார்தாம் புக்தகனு சேமித் தங்கண்
மின்னென மறைந்தார் சொன்ன வித்தகரயர்ச்சி கொண்டார்.

இ—ள்: மன்னிய தவத்தின் மிக்கார் அதற்கு உளம் மகிழ்ந்து கூற - நிலைபெற்ற தவத்தான் மேம்பட்ட திருவாதழுரடிகள் அக்கேள்

விக்கிசைச்து மனமுவந்து, “திருவளர்தாமரை” என்றெடுத்துத் திருக் கோவை பாடியருள்.—பொன் அவிர் வேணியார் தாம் முன் உற இருந்து கோவை எழுதினர் - பொன்போல விளங்கும் சிவங்த சடையையுடைய சபாநாயகர் தாம் அவ்வடிகட் கெதிரேயிருந்து திருந்கோவையாரை எழு தினார்.—முடிச்த பின்னர் - அஃதெதகுதி முடிந்தபின்னர்,—புத்தகம் சேமித்து அங்கண் மின் என மறைந்தார் - அத்திருமுறையைத் திருக் காப்புச் செய்துகொண்டு அங்கே மின்னலைப்போல மறைந்தருள்ளோர்,— சொன்ன வித்தகர் அயர்ச்சி கொண்டார் - அவைகளைச் சொல்லியருள்ய செச்தமிழ்க் கொருவராகிய திருவாதலூரடிகள் அது கண்டு இவர் எம்பா மாசாரியார் போலுமென்று பிரமித்துத் தம்வசமழிந்தார். எ.ஆ. (கஷ)

எழுந்தன ரெங்கு போடி நாடின ரென்கொ லென் னு வழிந்தனர் மன்று எாடு மாதியென் றறிந்த பின்னர்ப் பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்கே போயினே யென்று மண்மேல் விழுந்தனர் பரமா னந்த வேலை வெள்ளத்து எரானார்.

இ—ள்: எழுந்தனர் - அங்கண மயர்ச்சியடைந்த திருவாதலூரடி கள் பின்னராவ்வயர்ச்சிகிங்கி விரைக்கெழுந்தனர்,—எங்கும் ஓடி நாடினர் - அவரை எவ்விடங்களினு மோடித்தேடினர்,—என் கொல் என்னு அழிந்தனர் - ஓரிடத்துங் கானுமையால் இஃதெதன்னை அற்புதமென்று மறித்து மனமழிந்தனர்,—மன்றுள்ள ஆடும் ஆடு என்று அநித்தபின்னர் - பின்னு மொருபிரகாரங் ரெளிந்து அவ்வாதிவருண வடிவங்கொண் டெழுந்தரு ணிவங்தவர் கணக்கைபயின்கண்ணே பஞ்சகிருத்திய சிருத்தஞ் செப்தரு ஞும் சபாநாபக்ரேயாமென்று பலவேதுக்களினுள் சிக்சயித்தறிந்தபின்னர்.—கண்ணீர் பொழிந்தனர் - அன்புக்கர்ந்து கண்களினின்று மிகவுமா னந்தவருவிசொரிந்தனர்,—எங்கே போயினே என்று மண்மேல் விழுந்த னர் - என்னுயிர்த்தனைவரே தேவீர் இதுபொழுதெங்கே மறைந்தருளி ரீரௌன்று மறித்தஞ் செயலற்று விழுந்தனர்,—பரம ஆனந்த வெளி வெள்ளத்துள் ஆனார் - முடிவிற் சிவானந்தமாகிய சமுத்திரமத்தியிற் படி வாராயினார். எ - ஆ. (கஷ)

செந்தமிழுக் கண்பு மிக்கார் சென்றுக்கம் மன்றி லெய்தி யந்தரத் தவரை மாலை யயினைஞ் முகத்து நாடி நந்தமக் கடிமை பூண்டு நயந்தவ னெருவன் சொன்ன விந்தநற் பாடல் கேண்மி னென்றவர்க் கெடுத்துச் சொன்னார்.

இ—ள்: செந்தமிழுக்கு அன்பு மிக்கார் - செந்தமிழ்மொழியினுலே செய்யப்படுங் தோத்திரங்களில் அன்புமிக்க நஞ்சிவபெருமானங்கள்,— சென்று தம் மன்றில் எய்தி - அங்ஙனங் திருமுறையுடன் மறைந்துசென்று தங்கனகசுபையைடைஷு,—மாலை அயனை அந்தரத்தவரை நல்முகத்து காடி - அரிபிரமேந்திராதிதேவார்களைத் திருமுகமலர்ச்சியோடு பார்த்து - நந்தமக்கு அடிமை பூண்டு நயந்தவன் ஒருவன் சொன்ன - நம்மைக் காதலித்து கமக்குத் தாசத்துவம்பூண்ட ஒரு அன்பன் பாடிய,— இந்த எல் பாடல் கேண்மின் என்று எடுத்து அவர்க்குச் சொன்னார் - இந்த எல்ல செந்தமிழ்ப்பிராபந்தங்களைக் கேளுங்களென் றவர்கட்டுக்குத் தமதருமைத்திருவாக்கினுலே விதங்கு வாசித்துக் காட்டியருளினார், எ-று.

மெய்த்தவ வாத ஒருங் விளம்பிட வெழுது மிந்தப்
புக்கக மன்று எராடல் புரித்தவ ணெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை முடிவிடத் தெழுநிப் பின்னர்ச்
சித்திர மலர்க்கை யாலே திருக்கமைக் காப்புஞ் செய்தார்.

இ—ள்: பின்னர் - அதன்பின்பு சபாநாயகர், — மெய்த் தவ வாத
ஒருங் விளம்பிட - மெய்ம்மையாகிய தவத்தையுடைய வாதஒருங்கூறு, —
எழுதும் இந்தப் புத்தகம் - எழுதிய இப்புத்தகம், — மன்றுள் ஆடல் புரித்தவன் எழுத்தாம் என்று-கனகசுபையின்கட் பஞ்சகிருதியகடன்னுசெய்யும் அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையானது கையெழுத்தாமென்று, — முத்தியை உதவும் கோவை முடிவ இடத்து எழுதி - பாராயண்டு செய்யும் பக்குவிகட்கு முத்தியைக்கொடுக்கவல்ல திருக்கோவையார் முடிவிட மாகிய, “ஊரன்மற்றியாவர்க்குழுதியேமே” என்பதன்பின்னர் எழுதி, — சித்திர மலர்க் கையாலே திருந்த மைக்காப்பும் செய்தார் - சித்திரமாகிய தாமரைமலர்போலும் அருமைத்திருக்கக்கங்களினுலே திருத்தமுற மைக்காப்புஞ்செய்தருளினார். எ-று. (ு)

வெண்பிறை முடித்த வேணி வித்தக ருலகுக் கெல்லா
ங்குபடை வாத ஒருங் நற்றவ முனர்த்த வெண்ணி
பெண்பெறு முனிவர் வின்னே ரிறைஞ்சமம் பலத்து வாயில்
வண்படி மீதே யுண்மை வாசக முறையை வைத்தார்.

இ—ள்: வெண் பிறை முடித்த வேணி வித்தகர் - வெண்மையா
கிய பாலசந்திரனையனித் சடையையுடைய சர்வகர்த்திருத்துவ சாதார

யராகிய சிவபெருமானானவர்,—உலகுக்கு எல்லாம் நண்பு உடை வாதலீர் ரா நல் தவம் உணர்த்த எண்ணி - இவ்வுலகிற்கெல்லாம் நட்பையடைய திருவாசலூராடிகளுது கல்லதவுத்தை உணர்த்தி உய்விக்கத் திருவளங்கொண்டு;—என் பெறு முனிவர் வின்னேர் இறைஞ்சும் அம்பலத்து வாயில் வண்படி மீதே - மூவாயிரமென்னுங் தொகைபெறுக தில்லைவாழும் தணர்களும் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் தம்மைவணங்கி வழிபடும் சிற்சபையின் வாய்தலிலுள்ள வளவிய பஞ்சாங்கரப்படியின்மீதே,—உண்மைவாசக முறையை வைத்தார் - சத்தியங்கின்மலர்களத்தையே போகு எாகவுடைய திருவாசகபுத்தகத்தை வைத்தருளினார். எ-று. (ககு)

வைத்தபின் பூசை செய்ய மந்தணர் வந்து கண்டிப் புக்கக மிங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகமா மென்று சித்தபாங் குருகி சின்று தில்லையுள் ஓர்கட் கெல்லா மித்திறங் கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போந்து.

இ—ள்: வைத்தபின் - திருமுறையை நடராசர் அங்ஙனம் வைத்தருளியின்னர்.—பூசை செய்யும் அந்தணர் வந்து கண்டு - சுவாமிக்கருச் சனைசெய்யும் தில்லைவாழுமந்தணராகிய ஆதிஶைவரொருவர் வந்து அதீங்க கண்டு.—இப்புத்தம் இங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகம் ஆம் என்று - நாம் அர்த்தயாமபூசை முடித்துத் திருக்கதவங் திருக்காப்புச் செய்துழி சண்டில்லாத இம்புத்தகம் இப்பொழுதிங்கிருக்குமற்புதம் தேவுக்செய வேயாமென்று ஸிச்சுபித்து - தங்குச் சித்தம் உருகி சின்று - அங்ஙனம் தம்மனம் நெக்குநெக்குருகிச் சிறிதுபோது தம்வயயின்றிசின்று,—தில்லை உள்ளார்கட்டு எல்லாம் இத்திறம் கூறல் வேண்டும் என்று - பின்னர் இச் சித்தம்பாரதலவாசிகட்டுகெல்லாம் இவ்வத்தியற்புத சமாசாரத்தை விரைங்கு சொல்லுதல்வேண்டுமென்று கருதி,—மன்று அகன்று போந்து - அக்கணக் கபையைவிட்டரிதினுங்கிச்சென்று. எ-று. (கள)

செந்திரு மருவுங் தொல்லைத் தில்லைநன் னகரி னுள்ளார் தந்திரு முன்பு சென்று சாற்றினு ரிந்த நீர்மை யந்தணர் மொழிந்த பின்ன ரதிசய மிதுவென் ரேஷி வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்த புத்தகங் கண்டரார்கள்.

இ—ள்: செந்திரு மருவுங் தொல்லைத் தில்லை நல்கரில் உள்ளார் தம் திரு முக்கு சென்று - இலக்குமி வசிக்கும் பழைய தில்லைமாங்கரவா

சிகாது சமீபத்திற்போய்.—இந்த சீர்மை சாற்றினார் - இவ்வத்தியற்புத சமாசாரத்தைக் கூறினார்,—அந்தணர் மொழிக்க பின்னர் - அவ்வாசத்தை ரங்கணங் கூறியவுடன்,—இது அதிசயம் என்று ஒடி வந்தவர் - இது பேரற்புக்குமென்று வல்லிரைந்து வந்தவர்களெல்லாம்,—அண்ணால் சுடமேல் வைத்த புத்தகம் கண்டார்கள் - சபாநாயகர் பஞ்சாக்ஷாப் படியின்மீது வைத்தருளிய திருமுறையை நேரோகண்டார்கள். எ-று. (கஶ)

யாவருந் தம்மு ணூடி யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணு தெய்கிக மிதுவென் றெண்ணி
பேவுமன் பதனு லண்ணால் விளம்பிய சைவ நூலோ
தாவசெந் தமிழோ வென்று பார்ப்பது தக்க தென்றூர்.

இ—ள்: யாவரும் தம்முள் நாடி : அவரனைவரும் தம்முளா ராய்ந்து,—எம் இறை உறையும் மன்றுள் தேவரும் புகுத ணண்ணு - நம் முழுமுதலாகிய சபாநாயகர் வீற்றிருக்கும் கனகசபையின்கண்ணே அர்த்த யாம பூசைமுடித்துத் திருக்கதவந் திருக்காப்பிட்டபின்னர் அரிபிரமேங்கி ராதி தேவர்களும் உட்பிரவேசிக்கக் கூடாத,—இது தெய்விகம் என்ற எண்ணி - ஆதலான் இது சங்கடவள் செயலேயாமென்று தீர்க்கந்ச்சயம் செய்து,—மேவும் அங்பு அதனால் அண்ணால் விளம்பிய சைவதூலோ - இத்திருமுறை ஆன்மாக்களாகிய நம்மாட்டுத் திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த கைமாற்ற பெருங்கருணைத் திறத்தினேலே சதாசிவநாயனர் திருவாய் மலர்ச்தருளிய வடமொழிச் சைவாகமமோ,—தாவ செந்தமிழோ என்று பார்ப்பது தக்கது என்றூர் - அல்லது முச்சங்கத்திலும்பரவிய செந்தமிழ் நூலோவென்று நாம் பார்ப்பதுவே இனிச் செயற்பாலதென் ரெருங்கு கூறினார்கள். எ-று. (கக)

தேக்கிய வருஞு மன்புஞ் சிறங்கவ ரெல்லாஞ் சொல்லும் வாக்கினி லொருவர் சென்று மலர் கொடு வணக்கஞ் செய்து பூக்கமழு சடையேரன் வைத்த புத்தகம் தன்னைச் சேம நீக்கை ரோதி னூர்முன் னீக்கொ ஈகவ ணன்றும்.

இ—ள்: தேக்கிய அருளும் அண்பும் சிறங்கவர் எல்லாம் சொல்லும் வாக்கினில் - விறைந்த சிவகாருண்ணியத் தினாலும் சிரத்தையினாலும் விசேடத்த தில்லைவாழுங்தணர்களெல்லா மொருங்கொப்பச் சொல்லிய

சொல்லின்வண்ணமே,—ஒருவர் சென்று மலர் கொடு வணக்கம் செய்து—அவ்வங்கணருட் சிறங்கவரோருவர் திருமுறைக்குச் சமீபத்திற்கிணறு மலர்களைக்கொண்ட டருச்சித்து வணங்கி,—பூக் கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகங் தண்ணேச் சேமம் நீக்கினர் - கொண்டறைமாலை நறுமணம் கமழும் சடையையுடைய சபாநாயகர் பஞ்சகாரப்படியின்மீது வைத்தருளிய அப்புத்தகத்தைக் கட்டவிட்டது—மூன் நீதி கொள் அகவல் நான்கும் ஒதி னோ - முதற்கண்டீதியையுடையசிவபுராணம், கீர்த்தித்திருவகவல், திரு வண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவலென்னும் ஆசிரியப்பா நான்கையும் வாசித்தனர். எ-று. (20)

வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறங்கதமி முறுநாறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானுறு
முரைத்தனர்மின் முடிந்தனிடக் ரூயர்வாக லூரன்மொழி
தனித்தெழுது மம்பலவ நெழுத்தென்று சாற்றினோ.

இ—ள்: திருச்சதகம் முதலாகச் சிறங்க தமிழ் அறுநாறும்-திருச்சதகம் முதலாக ஆச்சோப்பதிக மீருகவள் சீரிய தமிழ்வேதமாகிய திரு வாசகம் அறுநாறும்,—அகப்பொருள்விளங்க விரித்தகோவை ஒரு நானுறும் உரைத்தனர் - காட்சிமுதல் ஊதியமெடுத்துரைத்துடறீர்த்தலீருகிய அகப்பொருட்டுறைகளைத் தெளிவற விரித்துக்கூறிய திருக்கோவையார் நானுறுமாகிய அருட்டாக்களை வாசித்தனர்,—பின் முடிந்த இடத்து-பின்னர் அது முடிந்த முடிவின்கண்,—உயர் வாதலூரன் மொழி - இப்பிரபந்தங்களை உயர்த்த வாதலூரன் பாட,—தரித்து எழுதும் (எழுத்து) அம்பலவன் எழுத்து என்று சாற்றினால் - ஏட்டையுமெழுத்தாணியையுங் தாங்கி எழுதிய இவ்வெழுத்தான் து அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையானது ஏகயெழுத்தென்று கெட்டெழுத்தையும் அவ்வங்கணர் வாசித்தனர். எ-று

கேட்டவர்க் கொல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொன் கண்ணீருங் ககிஞ்துருகு சிங்கையுமா
யீட்டியமெய்க் கவழுடையோ ரியம்பியவிக் தமிழன்றி
யீட்டுநெறக் கினிச்சிவதூல் வேறுளதோ வென்றூர்கள்.

இ—ள்: கேட்டவர்கள் எல்லோரும் - இப்பிரபந்தங்களையும்
கெட்டெழுத்தையும் அவ்வங்கணர் வாசிக்கக்கேட்ட சிதம்பரதலவாசிக்

எனைவரும்,—இளர் புளகம் குறுவேர்வு காட்டிட - தங்கட் கிளராசின் ந
புளக்கும் குதுவேர்வையுமாகிய மெய்ப்பாடுகளைப் பிறர்க்குத் தஞ்சீரம்
காட்டாளிறப,—ஒண் கண்ணீரும் கசிந்து உருகு சிந்தையும் ஆய் - ஆனால்
தபாஷபமும் நெக்குநெக்குருகும் மனமுமாய்,— ஈட்டியமெய்த்தவம்
உடையோர் இயம்பிய இத்தமிழ் அன்றி - அனங்கதோடி பூர்வசன்மங்கள்
லே அரிதினூர்ச்சிதத் மெய்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதலூராடிகள்
திருவாய்மலர்க்கருளிய இத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களல்லது,—வீட்டுக்கெறிக்குச்
சிவதூல் இனி வேறு உள்தோ என்றார்கள் - மோக்கவழிக்குச்சிவகாத்தி
மம் இனி வேறுமொன்றுள்தோவென மிகவும் விதந்து பேசினூர்கள். எ-று.

பூணரவன் திருகாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
பாணரிதன் பொருட்டேனை யின்றுணர்வோ மென்றெண்ணி
மாணுடைமன் றகண்றேகி மறைவுல்லார் போதினிழுல்
வீணருடன் பெருவாது வென்றவர்முன் சென்றார்கள்.

இ—ள்: மறை வுல்லார் - அதன்பின்பு வேதத்தில் வல்ல தில்லை
வாழுந்தனர்கள்,—இதன்பொருள் யாணர்த்தேனை-இந்தாற்பொருளாகிய
புதிய தேனை,—பூணரவன் திருகாமம் புகழும் அருந்தவர் சொல்ல - சர்ப்
பாபரணத்தையுடைய சிவபெருமானை நமச்சிவாய நாமம் முதலிய அள¹
விறங்க திருகாமங்களாலே துதிசெய்த அரிய தவத்தையுடைய திருவாத
லூராடிகளாகிய ஆக்கியோரே சொல்லியருள,—இன்று உணர்வோம் என்று
எண்ணி - நாமின்றநியக்கடவோமென்று சிக்தித்து,—மாண் உடை
மன்று அகன்று ஏகி - மாட்சிமைபொருந்திய கனகச்சப்பையவிட்டு நீங்கி,
—போதி நிழல் வீணருடன் பெரு வாது வென்றவர் முன் சென்றார்கள் -
அரசமரங்கிழலை கண்குமதிக்கும் பொறியிலிகளாகிய புத்தர்களோடு கமய
வாதஞ்செய்து வென்ற ஆசாரியகவாமிகளாகிய திருவாதலூராடிகள் சு
தங்கிதியில் ஒருங்குசென்றனர். எ-று. (உக)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டாபிரா
னின்றுசெய்புஞ் செயலிதுவென் நியம்பினர்நின் றெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட அவந்தருளாப் புனிமீதி
வன்றுசெயுஞ் தவமறியே னென்றமுதா ரண்டாளர்.

இ—ள்: எல்லோரும் சென்று - தில்லைவாழுந்தனரோவரும் வில்
வவனத்துச்சென்று, —அவர் தம் திரு முன்பு திரு முறை வைத்து - அப்

வடிகளது சக்விதியிலே அத்திருமுறையைப் பீடத்தோடு வைத்து - தன் டர் பிராண் இன்று செயும் செயல் இது என்று நின்று இயம்பினர் - தேவாயகராகிய சிவபெருமான் இத்தினஞ் செய்தருளிய திருவிளையாடல் இதையாமென்று வணங்கி யெழுங்குனின்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர், — அன்பு ஆளர் - அப்பொழுது அன்பையாளுஞ் திருவாதலூரடிகள், — புன் (மை) ஒன்றும் என் பாடல் உவங்கருள் - எனிமைபொருஞ்துமென் பிரபஞ்சங்களை நமதான்மாயகர் திருவளமுவந்து தமதருமைத்திருக்காங்களினாலே எழுதியிருள், — புலி மீது அன்றுசெயும் தவம் அறியேன் என்று அழுதார் - பூர்வசன்மங்களில் இக் கன்மழுமியிற்செய்த தவத்தைத் தமியேன் இன்னதென்றறியேனென்றழுதார். எ-று. (உச)

புண்ணியிரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
வெண்ணாருமான் புடையார்க் ஸிதமுடனஞ் சவிசெய்து
பண்ணுலவஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநும்பா
ஞன்னுமரன் செய்தகென்னீர் நவிலுபெனச் சொன்னார்கள்.

இ—ள்: புண்ணியர் இங்கு இவ்வாறு புலம்பினர் - புண்ணிய புருஷராகிய திருவாதலூரடிகள் இங்ஙனம் பிரஸாபித்தனர், — பின்-அதன் பின்பு, — புலியூரில் என் அரும் அன்பு உடையார்கள் - சபாநாயகர்மாட்ட டெல்லைப்பற் அன்பையுடைய தில்லைவாழுங்கனர்கள், — இதம் உடன் அஞ்சவிசெய்து - பிரீதியோடு கைகுவித்துக் கும்பிட்டு வணங்கி, — பண் உலவும் சிவ ஞானப் பாடல் கொளும்படி நும்பால் கண்ணும் அரன் - பண்பொருஞ்துஞ் சிவஞானப்பொருளையுடைய இவ்வருட்பாக்களைப் பாடு வித்துக்கொள்ளும்பொருட்டுத் தேவரீர்மாட்டெழுங்கருளிய அரசப்பத்தையுடைய சபாநாயகர், — செய்தது என்-செய்தருளிய அந்புதம்யாது, — நீர் கலிலும் எணச் சொன்னார்கள் - தேவரீர் சொல்லியிருளுமென்று பார்த்தித்தார்கள். எ-று. (உரு)

அல்லவெனும் பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லினர்பின் புலியூர் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்கையிலெல்ல பெருமானைச் செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கேட்க வேண்டுமென நவின்றூர்கள்.

இ—ள்: அல்லல் எனும் பிறவி இலார் - முழுதாங் துன்பத்திற் கேதுவாகிய பிறப்பிறப்பற் ற திருவாதலூரடிகள், — அண்ணல் செயும்

செயல் யாவும் சொல்லினர் - சர்வலோகைக்காய்காகிய சிவபெருமான் தம்மாட்டெழுந்தருளிவந்து செய்தருளிய அற்புதசமாசாரங்கள் அனைத்தையும் சொல்லியருளினர், —பின் - அங்கனஞ் சொல்லியருளியபின் னர் —புவியூர் மனம் களி கூர்ந்து தொழுது - தில்லைவாழுத்தணர்கள் அதுகேட்டு மனம் மிக மசிழ்சியடைந்து அவ்வடிகளைவணங்கி, —எம் கில்லையில் பெருமானைச் செப்பிய இத்தமிழ் மாலை நல்ல அரும்பொருள்கள் சிதம்பரசபாகாய்கரையே பாட்டுடைட்டத்தலைவராகக் கொண்டு தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தங்களுதலியு கண்மையாகிய அரிய அர்த்தத்தை, —கேட்கவேண்டும் என நவின்றூர்கள் - தமியேம் தேவரீரிடம் கேட்கவேண்டுமென்று அதிவினயத்துடன் பிரார்த்தித்தார்கள், எ-று.

(உசு)

ஆங்குபுகழுத் திருவாத ஓருறையெயம் பெருமானுந்
தேங்கியமெய்ச் சிவஞான சிங்கையுடன் களிகூர்ந்து
ழுங்கனகப் பொதுவெதிரே போய்ப்புகல்வே னெனப்போக
வாங்கவர்முன் சென்றூரு மன்பொடுபின் சென்றூர்கள்.

இ—ள்: ஒங்கு புகழுத் திருவாதலூர் உறை எம் பெருமானும் ஒரு-காலைக்கொருகான் மிகக்கோங்கித் தனமுக்கும் பெரும்புகழையுடைய திருவாதலூரிலே திருவ்வதாரங்குசெய்து வசித்த நஞ்சமயத்ரவராகிய மாணிக்க வாசகசவாயிகளும்,—களி கூர்ந்து - அதுகேட்டு மனம் மிகக்களிப்படைந்து, —மெய்ச் சிவஞானம் தேங்கிய சிங்கை உடன் - மெய்மையாகிய சிவஞானம் பொங்கிவழிகின்ற இருதயத்துடன், —பூம் கணகப் பொது எதி ரே போய்ப் புகல்வேன் னெனப் போக - பொவிவாகிய கனகசபைக்கெதி ரே போய் இவைகளின் பொருளை உங்கட்குச் சொற்வேணன்று கூறிச் சென்றருள், —ஆங்கு அவர் முன் சென்றூரும் அன்பு ஒடு பின் சென்றூர்கள் - அவ்வில்லவனந்து அவர்மாட்டு முன்சென்ற தில்லைவாழுத்தணர்களும் அவர்மீதன்புகூர்ந்து அவ்வடிக்குப் பின்னுகச் சென்றனர், எ-று.

நின்றபுகழுப் புவியூர் கேயமுடன் புடைக்குழுச்
சென்றருளுக் கிடமான செப் போனினம் பல்வெப்தி-
யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப் பொருளிவரென் துரைசெப்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தணரங் கவர்காண.

உள்ளு .

திருவாதலூரடிகள் புராணம்.

இ—ள்: வாதலூர் உறை எம் பெருமான் - நஞ்சமயாசாரிய சவா மிகளாகிய திருவாதலூரடிகள்,—நின்ற புகழ்ப் புலியூர் கேயம் உடன் புடைகுழச் சென்று - திரிகாலத்தும் சிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய சிதம் பரதலவாசிகளெல்லாம் பத்திமமோடு பக்கத்தேகுழ்ந்து சேவித்துவரச் சென்று;—அருளுக்கு இடம் ஆன செம்பொனி அம்பலம் எய்தி - பா சத்தியால் அதிட்டிக்கப்பட்ட சுத்த மயாரூபமாகிய கனகசபையையடைந்து,—இத்தமிழ் மாலை ஒன்றிய பொருள் இவர் என்று உரை செய்து - இத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்களுத்துவிய பொருள் இச்சிற்சபாமத்தியில் விளங்கும் சபாநாயகரோயாமென்று திருவாய்மலர்ந்து,—மன்றதனில் கட்டு ஏக அவர் காண அங்கு மறைந்தனர் - அச்சிற்சபையின்கண் விரைந்து சென்று அவர்கள் சமஸ்தரும் நேரேகாண அங்கே மறைந்தருளினர், எ-று. (உறு)

செய்காட்டுங் கழுகடவித் தில்லையுளார் பொருள்கேட்கக் கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமன் மறைந்தாரைப் பைகாட்டும் போரவப் பணியுடையார் தமக்கன்பு மெய்காட்டிப் பாலுடனே மேவியநீ ராக்கினார்.

இ—ள்: செய்காட்டும் கழுகு அடவித் தில்லை உளார் பொருள் கேட்க - வயல்கள் தம்மிடத்துக்கொண்டு செய்மைக்கட்காட்டும் கழுகங் காடுகுழந்த தில்லைவாழுந்தனர்கள் இப்பிரபந்தகட்டகுப் பொருள் என்னை யென்றுவினவ,—கை காட்டித் தம் உருவம் கட்டாமல் மறைந்தாரை - அதற்குத் தங்கையினாலே சபாநாயகரைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டுத் தந்திருமேனியைக் காட்டாது மறைந்தருளிய திருவாதலூரடிகளை,—பை காட்டும் பேர் அரவப் பணி உடையார் - படத்தைவிரித்துக் காட்டும் பெரிய சுரப்பத்தை ஆபரணமாகவுடைய சபாநாயகர்,—தமக்கு மெய் அன்பு காட்டு - தம்மிடத்தவர்கொண்ட மெய்யன்பை கம்மனேர்க்கு இந்திக்குச்சிகளாற் காட்டுவிட்டு,—பால் உடனே மேவிய நீர் ஆக்கினார்-பாலோடு கலந்த நீர் அப்பாலாமாறபோலத் தம்மோடுகலந்து தாமாந்தன்மைப் பேரின்பப் பெருவாழ்வுடையும்படி செய்தருளினர். எ-று. (உக)

வேறு .

அண்டனை யண்டர் கோனை யண்பின ரடையு மாறு கண்டனைர் புளக மெய்திக் கம்பித மாகி நின்று

விண்டனர் கசிந்து சிந்தை வேர்த்தனர் மேனி பெங்குங் கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் தில்லை யுள்ளார்.

இ—ள்: தில்லையுள்ளார் - அப்பொழுது சிதம்பரதலவாசிகளெல்லாம்,—அண்டனை-சிதாகாசரூபரை,—அண்டர்கோனை - மகாதேவரை— அன்பினர் அடையும் ஆறு கண்டனர் - சிவபத்திமானுகிய திருவாதாரா ட்டக்ஸி சித்தாந்தசைவ சுத்தாத்துவிதமுத்தியடையுந்தன்மையைக் கண்டார்கள்,—புனகம் எய்திக் கம்பிதம் ஆகி நின்று சிந்தை கசிந்து விண்டனர் - துதாகலங்கொண்டு சரீரம்விதிர்விதிர்த்துசின்று மனம் தெக்குநெக்குருகினார்கள்,—மேனி எங்கும் வேர்த்தனர் - சரீரமெங்கும் வியர்வை கொண்டார்கள்,—மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - பரமானந்தமடைந்தார்கள்,—செங்கை குவித்தனர் - சிவந்தகைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டு வணங்கினார்கள். எ-று.

(க०)

வேறு .

புக்கடங்க டொடங்கின போத மகிழ்ந்தனு குங்கனை நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு நாரத ரங்கிசை கொண்டனர் வேதமொடங்க துந்துபி மீது முழங்க பெழுந்தன மாதவ ரிஞ்சிர ரைந்தரு மாமலர் சிக்கி வணங்கினார்.

இ—ள்: அனுகும் பூதங்கள் போத மகிழ்ந்து கடம் தொடங்கின - அப்பொழுதாகாயமார்க்கமாக வங்க பூதங்கள் மிகமகிழ்ந்து ஆனந்தக் கூத்தாடின,-கணநாதர் புகழ்ந்தனர் - சிவகணநாதர்கள்_ துதித்தார்கள்,— தும்புரு நாரதர் அங்கு இசை கொண்டனர் - தும்புருவும் நாரதரும் அவ்வாகாயத்திலே சாமவேத தீம்பாடினர்,—வேதம் ருடு அந்தர துந்துபி மீது எழுந்து முழங்கின - வேதங்களும் தேவதுந்துபிகளும் ஆகாயக்கிடே யேழுந்து மிக்கொவித்தன,-மாதவர் இந்திரர் ஜெதரு மாமலர் சித்தி வணங்கினர் - பெரிய தபோதனர்களும் இந்திராதிதேவர்களும் பஞ்ச தருக்களின் சவர்னி புஷ்பாஞ்சலிசெய்து அவ்விருவரையும் வணங்கித்து தித்தார்கள். எ-று.

(கக)

நான கடம்பயில் சங்கா னும மிருந்துள நெஞ்சினர் மோன்கூந்த முடன்சிவ பூசை முபங்று உபங்தவ

ரூனமி வண்பொடு தென்புலி யூரி ஹறைந்து சிறைந்தவர் வானக மும்பா வந்திரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர்.

இ—ள்: ஞான கடம் பயில் சங்கரன் நாமம் இருந்துள் வெஞ்சினர் - குக்கும நடனஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானது திருக்காயமாகிய ஸ்ரீபஞ்சுகாரம் குடிகொண்டிருக்கும் மனத்தையுடைய யோகிகளும் - மோன சுகந்தம் உடன் சிவபூசை முயன்று நயந்தவர் - மேனனத்தோடும் சுகந்தவர்க்கங்களோடும் சிவபூசையைவிடாது முயன்றுசெய்து கண்மை யையடைந்த சிரியாவான்களும் - ஊனம் இல் அண்பு ஒடு தென் புலியு ரில் உறைந்து சிறந்தவர் - குற்றமற்ற அன்பினுடனே தெற்கிள்களுள்ள சிதம்பரத்தில் சிதத்தவான் முன்னையிருவரோடொப்பச் சிறந்த சரியா வான்களும் - வானகமும் பராவும் திருவாசக இன்பம் நுகர்ந்தனர் - விண்ண ஊலகவாசிகளாகிய தேவர்களும் துதிக்கத்தகும் திருவாசகக் கிருக்கோ வையாடென்னும் தமிழ்வேதங்களின் சொற்களை பொருட்சவைகளை நன்கனுபவித்தனர். எ-து. (நட)

வேறு .

ஈனமிகுந் துளதோது மென்புகரம் புஞ்சீய
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
ஹானுடலுக் கிணாசேஷி யுழன் றுலகிற் றடுமாறி
மாநாகிற் புகுதுமதோ மாயவலைப் படுவார்கள். .

இ—ள்: மாயவலைப் படுவார்கள் - மாயாகாரியமாகிய பிரபஞ்ச விலையிற் சிர்குண்டலும் நம்மவர்கள் - ஈனம் மிகுந்துள தோலும் என்பும் சரம்பும் சீயும் ஜன உடல் - இழிவுமிகுந்துள்ள தோலு மெலும்பும் நரம் புளு சீயுமதலிய சத்ததாதுக்கண்மயமாகிய திருவாதலூரடிகளது உடம் பும் - சிவரூபம் ஆம் இதனைத் தெளியாமல் - ஈன்டுச் சிவரூபமாகிய இதற்குக் காரணமென்னென்றே ஆராய்ந்து, அது சிரத்தையுப்பேயர மெனத்தெளித்து, தாமு மஹ்வன்பைப்செய் துய்யாமல், - ஊன் உடலுக்கு இரை தேடி உலகில் உழன்று தடுமாறி - தசைப்பொதியாகிய இல் வடம்பிற் ஜனவைத்தேடி அதுநிமித்தம் உலகெங்கும் சுழன்று தடுமாறித் திரிந்து, - மா நாகில் புகுதும் அது ஒ - முடிவிற் பெரியாரகத்தின்கண்

வீழ்ச்சமுஞ்சலும் அதுவோ தெளிந்து செய்யத்தக்கது ! ஜையோ இல்லை தென்னைக்கவின்மை !! எ-று. (கங்க)

வேறு.

வாதஜி, ஏந்தனைர் கந்திரு வாய்மை விளங்கு திருக்ககை யோசினார்ன்டுட நெண்செவி யூடு முகந்தது கேட்டவர் போதுமெய்ஞ் ஞான முறைக்க போக முடன்புகழ் பெறுவர்கள் ஒதில் பவங்க டொலைந்துபின் சேர்க்குவர் வண்சிவ லோகபே.

இ-ள்: திருவாதஜூர் அந்தனைர் தம் வாய்மை விளங்கு திருக்கதை - அழகிய தண்ணளியையுடைய திருவாதவூரடிகளது சரித்திரவுண்மையை விளக்கும் இத்திருப்புராணத்தை, — அன்பு உடன் ஒதினார் - அந்போடு வாசித்தவர் பொருள்சொன்னவர்களும், — ஒண் செவி ஊடு முகந்த அது கேட்டவர் - அழகிய செவிகளான் முகந்து நதனை உற்றுக் கேட்டவர்களும், — போதுமெய்ஞ் ஞானம் உறும் சுக போகம் உடன் புகழ் பெறுவர்கள் - இறப்பவும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் தகுதியாகிய சுகபோக வாழ்வையும் புகழையும் இம்மைக்கட் பெறுவர்கள். — பின் பவங்கள் தொலைந்து தீதில் வண் சிவலோகம் சேர்க்குவர். தேகாந்தத்திற் பிறவிக் தேதுவாகிய இருவினைக்டொலையுமாறு திருற்ற வளவிய சிவலோகத்தை அடைவார்கள். எ-று. (கங்க)

வேறு.

பூதல மாதும் வாழ்க பெரன்மழை பொழிந்து வழகு வேதவாகமமும் வாழ்க வேந்தர்செங் கோலும் வாழ்க தீதிலைந் தெழுக்கது தீறுஞ் சிவண்டி பாரும் வாழ்க வாசலு ரிறைபு ராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழுக.

இ-ள்: வேந்தர் செங்கோலும் வாழ்க - அரசரது செங்கோலும் தீழைவாழுக, — பொன் மழை பொழிந்து வாழ்க - பெ-ஞ் பெ-லும் மலையும் மாத மும்மாரிபொழிந்து தீழைவாழுந, — பூதல மாதும் வாழ்க - பூம் தேவியும் தீழைவாழுக, — தீதில் ஜூஞ்தெழுக்கும் தீறும் சிவன் அடியாரும்.

வாழ்க - தீதற்ற சிவமூலமங்கிராமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ரமும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி குத்திராக்கங்களும் சிவபத்தர்களும் நீட்டிவாழும், — வாதலூரிலை புராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க - இத்திருவாதலூரடிகள் புராணத்தை நியமாக அன்போடு வாசித்தவர் பொருள் சொன்னவர்களும் கேட்டவர்களும் நீட்டிவாழுக. எ.று. (குடு)

திருவடிபெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆல திருவிருத்தம், நுச்சா.

திருவாதலூரடிகள் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருவாதலூரடிகள் திருவடிவாழ்க.

மேய்கண்ட தேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாத ஒருடிகள் சரிதையே சிவசரிதை திருவாத ஒருடிகண் ஞானமே சிவஞானம் திருவாத ஒருடிக டிருவாக்கே சிவவாக்குத் திருவாத ஒருடிகள் சிவமிஃதென் சிந்திதமே.

—
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

—
திருச்சிற்றம்பலம்,

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ் சோதியையாம்பாடக்கேட்டே
மும்பாட்டங்கள், மாதேவளருதியோவன்செலியோதின்செலிதான் யா
தேவன்வார்கழுங்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபேர்ய், வீதிவாய்க்கேட்டலு
மேலிமிலிமிமெய்ம்மறந்து போதாரமளியின்மேளின்றும்புரணதங்க,
னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளன்னேயேன் னை டிதேயெக்தோழிபரிசேலோ
ரெம்பாவாய். (க)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகனும் பேசும்போதெப்போதிப்
போதாரமளிக்கே, சேசுமும்மைவத்தனையோகேரியைம்கேரியைமீர், சிசிய
ஒயங்கிவோவினையாடி, யேசுமிடமீதோவின்னேந்களேத்துதற்குக்,
சுசமன்ஸ்பாதகத்தந்தருளவந்தருளங், தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்ப
தத்து ஸீசாஞ்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். (க)

முத்தன்னவன்னகையாய்முன்வந்ததிரெழுக்கென், னத்தனனந்த
னமுதனென்றன்றாற்றி, தித்திக்கப்பேசுவாய்வக்துன்கடைதிறவாய் பத்து
டையீசன்பழவதியீர்பாங்குடையீர், புத்தடியேம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண்
டாற்பொல்லாதோ, வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ,
சித்தமழகியார்பாடாரோஞ்சிவனை, யித்தனையும்வேண்டுமெக்கேலோ
ரெம்பாவாய். (க)

ஓண்ணித்திலககையாயின்னம்புலர்க்கின்றே வன்னை கிளிமொழி
யாரெல்லாரும்வங்காரோ, வென்னிக்கொடுள்ளவாடே வாடே வாடே வாடே
ஏங், கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே, வின்னூக்கொஞ்ச
குந்தைவேதவிழுப்பொருளைக், கண்ணூக்கினியானிப்பாடுக்கவிச்துள்ள
முண்ணைக்குளின்றருகயாமாட்டோநீயேவக், தெண்ணிக்குறையிடறுயிடேல
வேலாரெம்பவாய். (க)

மாலறியாநான் மூகனுங்கானுமலையினாம், போவற்றிடாமென்
றுள்ளபொக்கங்களேபேசும், பாலூறுதேன்வாய்ப்படிற்கண்-திறவாய்,
நாலமேவின்னைப்பிறவேயரிவாயான், கோலமூம்மை-ஏட்கொள்ள-
ருளிக்கொதாட்டஞ், சிலமும்பாடிச்சிவனேவேண்டேயென், ஏருலமிடமு
முணராயுணராய்கா, னேவக்குழலிபரிசேலோரெயாவாய். (க)

மானேநீசென்னலோனைவாங்துங்களை நானேயேழுப்புவனென்றது நானுமே, போனதிசைகராயின்னம்புல்ச்சிதின்றே வானேசிலனேபிற வேயறிவரியான், சூனேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்டொண்டருஞ்சும் வான்வார்கழல்பாடிவாங்தோர்க்குன்வாய்திறவா, ழுனெயுருகாயுலக்கேயுறு மெமக்கு மேலேர்க்குக்கங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். (க)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர ருண்ணற்கரியானாரேரு ரீருஞ் சீரான், சின்னங்கள்கேட்பச்சிவென்றோய்திறப்பாய் ததவுடு வன் னமுன்னாந்திசேர்மெழுகொப்பா, யேன்னையென்னரையனின்னமு தென்றெல்லோமுஞ் சொன்னேந்கேள்வெல்வேருயின்னாந்தயிலுதியோ, வன்னென்சுப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா வென்னென்தயிலின்பரிசே லோரெம்பாவாய். (எ)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு மேழிலியம்பவியம்பும்வென் சங்கெங்குங், கேழில்பரங்கோதிகேழில்பரங்கருளை கேழில்விழுப்பிபொருள் கள்பாடினேங்கேட்டிலையோ, வாழியிதென்னவறக்கமோவாய்திறவா யாழி யான்புடைமையாமாறுமில்வாரே, ஒழிமுதல்வனும்வின்றவொருவனை யேழூபங்காளையேபாடேலோரெம்பாவாய். (ஏ)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே பின்னைப்புது மைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே, யுன்னைப்பிரானுகப்பெற்றவுன்சீரடியோ முன்னடியார்தான்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ, மன்னவரோ யெங் கணவராவாரவருக்கந்து சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ, மின்னவகையேமக்கெங்கோன்குதியே வென்னாக்குறியும்லோமேலோ ரெம்பாவாய். (க)

பாதாளமேழிலுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர் போதார்புனைமுடிய மெஸ்லாப்பொருண்முடிவே, பேதையொருபாற்றிருமேனி யொன்றல்லன் வேதமுதல்வின்னேநெருமண்ணலுங்குதித்தாலு, மோதவுலவாவொருகோழுன் ரெண்டலூன் கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பினுப்பினைகா, னேதவ னாசே கபேஷாருந்றூராயலா, ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பா வாய். (க)

பொய்ரார்தடம்பொய்க்கைபுக்குமுகேரென்னக் கையாற்குட்டக்து குட்டக்துன்கழபாடி, ஜயாவழியடியோம்வாழ்க்கேங்கானுராழல்போற் செய்வாவெண்ணீரூடிசெல்வாசிதுமருங்குன், மையார்தடங்கண்மட்டதைம ணவானா வையாசீரட்டுகாண்டருளும்வினையாட்டி னுப்வார்களுயியும்வாகைப்பலாழுப்பதொழிக்கோ, மெய்யாமற்காப்பாயைமையேலோரெம்பா வாய். (க)

ஆ சுப்பறந்தித்தயர்க்கெட்டாமார்த்தாஞ்ச் தீர்த்தனந்றில்லைச்சிற்றநம் பலத்தெத்திபாடுங், கூக்தனிவ்வானுங்குவலப்புமெஸ்லோருங் காத்தும்ப

ஸ்டாக்குங்கராந்தும்விளையாடி, வார்த்தையும்பேசிலைசிலம்பவார்களைக் கூரிப்பரவுஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப், முத்திகழும்பொய்க்குடைக்கூட்டுடையான்பொற்பாத மேத்தியிருஞ்சினைந்ராடே லோரெம்பாவாய். (க.2)

புபங்குவலைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா வங்கங்குருகினத்தாற்பி ரானுமரவத்தாற், றங்கண்மலங்கழுவவார்வங்துசார்தவினு லெங்கன்பிராட் வெங்கோணும்போன்றிசைந்த, பொங்குமுடிவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ச் சு சுநக்ஞுசிலமபச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக், கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்டுனல்பொங்கப் பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (க.3)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலஞ்சூட்க கோதைகுழலாடவண்டின் குழாமாடச், சீதப்புனலாடச்சிற்றம்பலம்பாடி வேதப்பொருள்பாடியப் பொருளாமாபாடிச், சோதிதிறம்பாடிச்சுழகொன்றைத்தார்பாடி யாதிதி றம்பாடியந்தமாமாபாடிப், பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வலைதண்பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய். (க.4)

ஒரோருகாலம் பெருமானென்றெங்நேரம்பெருமான் சிரோருகால்வாயோவாள்சித்தக்கள்கூர, நீரோருகாலோவாகெடுக்தாஸரகண்பனிப் பப்பாள்ராருகாலவங்தனையாள்விண்ணேனுரைத்தான்பனியாள், பேரரையற் கிங்கனேபித்தொருவராமாறு மாரோருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தான், வாருகுவப்பூண்மூலையீர்வாயாராமாபாடி யேருகுவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (க.5)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுங்துடையா என்னத்திகழ்ந்தெம் மையாளுடையாளிட்டிடையின், மின்னிப்பொலிஸ்தெம்பிராட்டிதிருவடி மேற் பொன்னாளுசிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ, மென்னச்சிலைகுலவிசுந்தம்மையாளுடையா டன்னி ப்ரிரிவிலரவெங்கோமானன்பாக்கு, முன்னியவண்மக்குமுன்சரக்குமின்றாருளே யென்னப்பொழியாய்மழையேலோம் பாபாய். (க.6)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா சீஞ்சுவிலாததோரின்பக்ம்பாலதாக, கொங்குண்கருங்குழலிசுந்தம்மைக்கோ யிங்கு சம்மிலங்கடோறுமெழுங்கருளிச், செங்கமலப்பொற்பாதாருடைத்தெவகளை யங்கணரசையாடியெங்கட்காரமுதை, எங்கள்தெங்மானப்பாடு கலந்திகழப் பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (க.7)

அண்ணைமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிசைந்தஞ்சம் இண்டேப்ரமுடி யின்மணித்தேநைகவீரற்றுற்றபோற், கண்ணூரிரவுக்தீவந்து கார்காப்பத்தண்ணைரோளிமழுங்கித்தாரலைக்கடாமகலப், பெனாணைகியானையலிபாய்ப் பிழங்காளிசேர் விண்ணைகிசு ஞகியித்தனையும்பேருகிக், சண்ணை முத்துமுமாய் நின்றுங்கழல்பாடி அண்ணையிப்பூம்புனல்வட்டுத்தாடேலோரெம்பாவாய். (க.8)

உங்கையிற்பிள்ளையுமக்கேயடைக்கலமென் நங்கப்பழங்கூர்ப்புதுக்குமெம்மச்சத்தா; வெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே வேங்காங்கைகின்னன்பரல்லார்தோன்சேர்த்த, வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பன்யுஞ்செய்யற்க கங்குல்பகவெங்கண்மற்றென்றுங்கானந்த, வீரபெப்பரிசேயெமக்கெங்கோன்குதியே வெங்கெழிலென்னாயிரெமக்கேலோரெம்பாவாய்.

போற்றியருஞ்கானின்னுதியாம்பாதமல்ல் போற்றியான்தான் காங்கெங்தளிர்கள், போற்றியெல்லாவரிர்க்குங்தோற்றமாம்பொற்பாகம் போற்றியெல்லாவயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள், போற்றியெல்லாவயிர்க்கும்கும்ரமினையடிகள் போற்றிமானுன்முகனுங்கானுதபுண்டரிகம், போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருஞ்மொன்மலர்கள் போற்றியாமார்கழிந்ராடேலோரெம்பாவாய். (2-0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே புலர்ந்ததுபூங்கழற்கினை துணைமலர்கொண், டேற்றினின்றிருமுகத்தெமக்கருணமலூரு மெழினைகை கொண்டுதின்றிருவடிதொழுகோஞ் சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தன்வயல்குழ் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யேற்றுயர்கொடியுடைய பயெனையுடையா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுங்தருளாயே. (க)

அருணனிக்திரன்றிசையனுகினனிருள்போ யகன்றதுவதயளின்மலர்த்திருந்தின், கருணையின்குரியினெழுவெழுயனக்கழமலரமற்றனள தொற்று, திரணிறையறுபதமுரலவனவிவையோர் திருப்பெருந்துறையுறைவபெருமானே, யருணனிதிதரவருமானந்தமலையே யலைகடலே பள்ளியெழுங்களாயே. (2)

கூஷனியுங்குமில்கூவினகோழி குருகுகளியம்பினவியம்பினசங்க, மேடுள்ளதாராக்கயொளியுதயத் தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுகமக்குத், சேவநற்செற்கழற்றினினைகாட்டாய் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யாவுருமறிவரியாயெமக்கெளியா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுங்தருளாயே. (க)

இல் ஏசைவனையர்யாழினரொருட விருக்கொடுதோக்திரமியம்பினரொருநாற், ராஜ்னியபினைமலர்க்கை வினரௌருபாற் ரூமுகையா

திருப்பள்ளி யெழுச்சி.

(ஞ)

முகையர்துவள்ளகையரோருபாற், சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரோருபாற்றி ருப்பெருங்துறையுறைசிவபெருமானே, யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரி மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ச)

தூதங்கடோறு சின்றுயெனினல்லாற் போக்கிலன்வரவிலனென்னி இன் வைவார், கீதங்கள்பாடுதலாடுதல்லாற் கேட்டறியோமுனைக்கண்ட சூரியச, சுதங்கொள்வயற்றிருப்பெருங்துறைமண்டு சிந்தனைக்கும்மரி யாயெவங்கள்முன்வங், தேதங்களாறுத்தெம்மையாண்டருள்புரிய மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ந)

பப்பறவீட்டிருங்துணருகின்னடியார் பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு, கைப்புறுகண்ணியர்மானுட்டத்தியல்பின் வணங்குகின்றூரணங்கின்மணவாளா, செப்புறுகமலங்கண்மலருங்தன்வயல்குழ் திருப்பெருங்துறையுறை சிவபெருமானே, யிப்பிறப்புறுத்தெமையாண்டருள்புரிய மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (க)

அதுபழச்சலவயைனவழுதனவற்றை கரிதுதனவெளிதெனவமராமநியா, ரிதுவவன்றிருவருவிவனவெனவே யெங்களையாண்டுகொண்டிங்கெழுந்தருளு, மதுவளர்பொழிற்றிருவத்தரகோச மங்கையுள்ளட்சி ருப்பெருங்துறைமண்டு, வெதுவெழும்ப்பண்டொருமாறுதுகேட்டு மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ஏ)

ஆக்கியமுதனுவிலுதியுமானுப் பூவருமறிகிலர்யாவர்மற்றறிவார், பந்தனைவிரலியுநியின்னடியார் பழங்குடிரூறுமெழுந்தருள்யபறனே, செந்தழல்புரைதிருமேனியுங்காட்டித் திருப்பெருங்துறையுறைகோயிலுங்காட்டி, யந்தனானுவதுங்காட்டிவந்தாண்டா யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (ஏ)

வின்னனகத்தேவருகண்ணவுமாட்டா விழுப்பொருளைனதொழுப்படியோங்கண், மண்ணகத்தேவந்துவாழுக்கெய்தானே வகை ஏப்பெருங்துறையாய்வழியடியோக், கண்ணகத்தேதின்றுகளிதழுத்தன ஒழுதேகரும்பேவிரும்படியா, ரெண்ணகத்தாய்லகுக்குமிரானு யெழும்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (ஏ)

புவனியிறபோய்ப்பிறவாழையினுனும் போக்குவின்றேஉமேயிச்தப்பழுமி, சிவலும்யக்கொள்கிறத்தவாறென்றுகோக்கித் திருப்பெருங்துறை யுறைவாய்திருமாலா, மவள்விருப்பெய்தவுமலரவுஞகூப்படவுக்கணலர்க்கதமெய்க்கருணையுநிய, மவனீருபுகுக்குதெமையாட்ரோள்ளவள் ராயாமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (ஏ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

